

தமிழ்நாடு அரசு

37வது

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MYLAPORE, CHENNAI-4

கிருஷ்ண எசர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

எலம்என்டம், ஏழாம்பகுதி.

வே. குமா. பெ. கா. வெளியீடு, செ. 6.

THE KUPPUSWAMI SASTRI
RESEARCH INSTITUTE
MILAPUR, CHENNAI-4

கிருஷ்ண எசுர்வேதம்

தைத்திரீய சங்கிதை

நூர் சமகப் பிரகரணம். முதலியது
சாயணபாடியக் கருத்து, பதவுரைகளுடன் கூடியது
ஏழாம் பகுதி

தாசிவாசி சிவானந்த யதித்திர சுவாமிகளால்
மோடிபெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை
திருவொற்றியூரன் அடிமை என்னும்
த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யாவர்களால்
தமது சொந்தப் பொதுட்செலவில் பதிப்பித்து
என்னொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

பிரதிஷ்டு தைத் திங்கள்

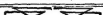
1940

சுட்டிசைட்ட]

[திரிஸ்தர் செய்யப்பட்டது]

PRINTED AT THE EVEREADY PRESS,
34, HUNTERS ROAD,
CHOLAI, VEPERY, MADRAS

கிருஷ்ண எசுர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை
நான்காம் காண்டத்தின் ஐந்தாம் பிரபாடக முதலியவற்றின்
விடய அட்டவணை.

பக்கம், வீதியோகம்.	விடயம்.
1-9	ஐந்தாம் பிரபாடகத்தின் உபோத்காதம்.
11	விடயச் சுருக்கம்.
"	நான்காம் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாடகம் முதல் அநுவாகம்
13	முதலாவது தோரமத் தொடக்கம்.
" 1	அருட்கோபத் திருமேனியைக் கூறல்.
14 2	ஆயுதத் தாலைய சாத்தத் திருமேனியைக் கூறல்.
15 3	ஆயுதமின்றிய சாத்தத் திருமேனியைக் கூறல்.
16 4	திரிபுர சம்மாதத் திருமேனியைப் போற்றல்.
17 5	இதழமுது.
18 6	விடம் முதலிய பீடைகள் விடும்படி வேண்டல்.
" 7	உருத்திரனைச் சூரியனாகப் போற்றல்.
19 8	இதழமுது.
20 9	உருத்திரனையும், பிரமத கணத்தையும் வணக்கல்.
21 10	வில்லம்புகளைப் போட்டு விடும்படி வேண்டல்.
22 11	கோபத் தணித்து, சாத்தமாக வேண்டுகல்.
23 12	வில், அம்பு முதலியன கெட்டுவிடும்படி வேண்டல்.
" 13	பதின்மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.
24 14	ஆயுதங்கட்கு வணக்கல் கூறல்.
25 15	வில், அம்பு முதலிய ஆயுதங்களை எடுக்காதிருக்குமாறு வேண் டிக் கொள்ளல்.
26	இரண்டாவது அநுவாகம்.
27 1	சேனைக்கும், திக்குக்கும், இறைவர்கட்கும் வணக்கல் கூறல்.
" 2	தருக்களையும், பசுக்கட்குப் பதியாவமுள்ள உருத்திரர்கட்கு வணக்கல் கூறல்.
28 3	பசும்புல் லடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.
29 4	இடபவாகன உருத்திரனைப் போற்றல்.

பக்கம்.	வரி.	விடயம்.
29	5	காண்ப்ப நல உருத்திரனைப் போற்றல்.
30	6	துன்பப்பென்கொடுத்தன கெடுத்தும் அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	7	வில்வனைத்து இடைபூற்றைப் போக்கி வானும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
31	8	தேனாகச் செலுத்துகின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
32	9	சிவந்த திருமேனியையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	10	சூழ்ச்சித்துணைவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
33	11	தோற்றங்கட்கு நிலைக்களமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
34	12	போர்க்களத் திருமேனி தாங்கிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	13	இதழமுத
மூன்றாவது அநுவாகம்		
36	1	பனகலனைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
37	2	தாழ்த்த செயலையுஞ் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	3	முற்கூறிய செயலில் தெளிவுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
38	4	கனவுகளுள் ஒருவனைக் களவிடையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
39	5	மற்றொரு வனைக் களவையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	6	கொலைபண்ணுந் திருடர் வடிவாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
40	7	கொலைத்தொழிலையே மேற்கொண்ட திருடர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
41	8	தலைப்பாணையுள்ள திருடனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	9	கிள்ளையும் அம்பையும் கொண்டு பயங்கரமும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
42	10	கிள்ளில் காணேற்றம் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
43	11	பாணத்தை விரும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	12	பாணத்தால் குதிரையினங்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
44	13	இருக்கின்ற, படுக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	14	தூங்கியும், விழித்துக்கொண்டு மிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	15	நிற்கின்ற, ஓடுகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
46	16	கட்டடமும், கட்டத்தலைவருமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	17	குதிரைகளும், குதிரைத் தலைவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

பக்கம்.	வரி.	விடயம்.
46		நான்காவது அநுவாகம்
47	1	பெண்கள் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	2	ஐமுவகை மாதர்கள், துர்க்கை என்பவர்களின் வடிவமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
48	3	காமுகர் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
49	4	பல வரூப்பினராயும் அவர்களின் பாதுகாப்பானருமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	5	ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.
"	6	உருவ வேறுபாடுகளையுடைய உருத்திரர்களைப் போற்றல்
50	7	பெரியார்களும் சிறியார்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
51	8	தேவையுடையார்களும் தேர் இலாதவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	9	தேர், தேர்த் தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
52	10	சேனை, சேனாபதிகளான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	11	இரத்தத்தை ஒட்டுகின்றவர்களும் சிவத்தனென்றவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
53	12	தச்சர்கள், தேர்ச்செய்வேல்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	13	ருயவர், கொல்ல்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
54	14	வலிபர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	15	அம்பு, வில் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
55	16	வேடர், காய் பிடிப்போர்களான, உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
"	17	காய், காய்த்தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
56		ஐந்தாம் அநுவாகம்.
57	1	ஆக்கியழிக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	2	பாவத்தைப் போக்கிப் பாதுகாக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
58	3	கருமை வெண்மை நிறக் கழுத்துள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.
59	4	சுடாதாரியும், மொட்டையனுமாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	5	இத்திரவடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	6	மலைமேல் வாழ்வின்ற விஷ்ணுவாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
60	7	மழை பெய்விப்பவனும், அம்பை யெந்தியவனுமாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	8	குட்டையனும் கூடியவனுமாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

பக்கம்.	வரி.	விடயம்.
61	9	பெருத்தவனும், குணவிடைந்தவனுமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	10	மூத்தோனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
62	11	மூத்தி முதலியிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	12	விபாதித்தவனும் விரைவிற் செல்லுகின்றவனுமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	13	நீருக்கிறைவனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
63	14	திடீயமுது.
"	15	திடீயமுது.
64		சூரம் அலுவாகம்.
"	1	பெரியோனும், சிறியோனுமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
65	2	உலகமுன்னும் பின்னும், உண்டான உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	3	நடுக்காலத்தில், உண்டாகியருளும், உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	4	பிறப்பு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
66	5	உலகமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	6	பாவியைத் தண்டிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
67	7	பரிசு நிலையாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	8	சுலோகப் பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
68	9	தரு, கொடி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	10	ஒளிவடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	11	வேகமாகிய சேனை தேர்களைப்புகைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
69	12	மிகச்சூரனாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கஞ் செய்தல்.
"	13	சுட்டையையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
70	14	தலை முடிவையும் கவசத்தையு முடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	15	வேதப் பிரசித்தனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
71		ஸூரவது அலுவாகம்.
"	1	விரத்திய ஒளியாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
72	2	போலிற் புறங்காட்டாத உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	3	எவருின்றவனும் ஐயவனுமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்.
73	4	பாதுகாப்பின் பொருட்டு ஆபத்தமெல்லிய உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	5	உரிய அம்பையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

பக்கம்.	வித.	விடயம்.
72	6	திரிசூலமேந்திய உருத்திரனைப் போற்றல்
74	7	சிறியவழி பெரியவழிகளிற் செங்கென்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
"	8	ஓடு நீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
75	9	வற்றூத நீர்வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	10	இதுவுமது
"	11	கொற்றநீர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
76	12	மழைநீராகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	13	மேகங்கள் முகவியவற்றில் இருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
77	14	மாவெத வானாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	15	காற்று மழை வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	16	செடி பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
78		எட்டாம் அநுவாகம்.
79	1	சோமனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	2	இளகியாய் அருள் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்
80	3	இன்பத்தைத்தரும் உருத்திரனைப் போற்றல்
"	4	பகைவரை யடக்கி அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்
"	5	பகைவரைக் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்
81	6	எலிதில் சம்மரம் பண்ணும் உருத்திரனைப் போற்றல்
82	7	தரு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	8	தாசகமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	9	சகலவடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
83	10	இதுவுமது
"	11	மங்களவடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்
85	12	நீர்த்தமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்
"	13	பலக்கடற் கரையிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
86		மூன்றாவது நேறாமத் தொடக்கம்
"	14	துன்பக்கடலைத் தாண்டுகிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	15	ஞானநெயி யடைந்த பிறகு மறுகின்றவரான உருத்திரனைப் போற்றல்.
87	16	பசும் புல்லிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	17	மணலிலிருக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
88		ஒன்பதாம் அநுவாகம்.
89	1	உவர் நிலத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
89	2	சக்காங்கத் பூமியிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
"	3	சண்டைய யுடையவனும், மூன் தோண்டுகின்றவனுமாய் உருத்திரனைப் போற்றல்
90	4	கோசாலியிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
"	5	படுக்கையிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
91	6	மூன் உள்ள புதர் பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
"	7	மிருத்த ஆழமாய் தன்னீரிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
92	8	தூளியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
"	9	விறகிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
"	10	புற்கன் முனைக்கின்றதும், முனையாததுமாய் இடத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்
93	11	நிலத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	12	இலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்
94	13	ஆபுதமெடுக்கின்றவனையும், கொல்லுகின்ற உருத்திரனையும் போற்றல்
"	14	தூன்புதுத்தும் உருத்திரனைப் போற்றல்
"	15	கட்டமான உருத்திரர்களைத் துதிப்பதில் ஈகையை மேற் கொண்ட உருத்திரர்களைத் துதித்தல்
95	16	சேடுருத உருத்திரனைப் போற்றல்.
"	17	வேண்டும் பொருளையளிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.
96	18	பாவங்களைப் பேசுதும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	19	விரிகின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
97		பத்தாம் அநுவாகம்.
98	1	மக்கள் முதலானோர்களும், பசு முதலானவைகளும், கோட்டி குக்கும்படி வேண்டல்
99	2	மக்கள் வடிவத்தால் கருஞ்செய்ய வேண்டுமெனல்
100	3	எப்பொழுதும் பூரித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தல்
101	4	சகந்தை வேண்டல்
102	5	சுற்றத்தனைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டல்
103	6	சூழ்ந்த முதலியவைகளைத் தூன்புதுத்தாதவாறு வேண்டல்
104	7	உத்திரவடிவைக் காட்டாது அருளுனல்
105	8	சுப்பபுத்துமாய் வேண்டல்
106	9	ஆபுதத்தை விடாது கருஞ்செய்யுமாறு வேண்டல்
107	10	தன்மூன் தோன்றி யருளுமாறு வேண்டல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
108	11	ஆபுதங்களை பிறரிடத்துச் செலுத்துமாறு அணங்கல்
109	12	ஆபுதமெடுத்துத் துன்புறுத்தாமல் ஆளவேண்டுமெனல்
110		பதினோராம் அநுவாகம்
111	1	உருத்திரர்களுடைய வில்லுகள் விழும்படி வேண்டல்
112	2	ஆபுதமெடுத்துத் துன்புறுத்தாமல் ஆளவேண்டுமெனல்
"	3	பாதாளத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
113	4	சுவர்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	5	தருக்களிலிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
114	6	உடம்பினுள்ளிருந்துகொண்டு பிடித்தாட்டும் பூசுங்கட்டுத் தலைவரான உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	7	உணவுப் பொருள், நீர் முதலியவைகளிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	8	மார்க்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.
116	9	தீர்த்தங்களிலிருக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்
116	10	திக்குக்களிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
"	4	பூமிமீதுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
118	5	அத்தரிசுத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
119	6	வானுலகுலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்
120		பரிட்சுடம்
121		நான்காம் காண்டத்தில் ஆறாம் பிரபாடகம், அக்சினி சுயன சமஸ்காரம்
"		விடயச் சுருக்கம்
122		முதல் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்
"		முதல் அநுவாகம்
123	1	நீரைத் தாதுபாய் விடல்
"	2	மகாக்கிளிசுயனத்தை இடமாய்ச் சுற்றுதல்
124	3	எட்டு மந்திரங்களை ஒயி தவணியால் உரஞ்சுதல்.
127		பிரவச்சிய உத்வாசனம்.
"	4	சுபனத்தின் மீதேறதலில் முதல் மந்திரம்.
128	5	விபாகசம் (தாதுபாய்ச் செய்யும் நோயம்) ஐந்தனுள் முத வாவது நோயம்
129	6	இரண்டாவது விபாகா நோயம்
"	7	மூன்றாவது விபாகா நோயம்
"	8	நான்காவது விபாகா நோயம்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
130	9	ஐந்தாவது வியாகரண ஹோமம்
"	10	தயிருக் தேனுக் தெனிக்நலில் முதல் மந்திரம்
131	11	கிழே பிறங்குதல்
"	12	ஹோமஞ் செய்தல்.
132		இரண்டாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
133		ஹோமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்
134	1	முதலாவது ஹோமம்
138	2	இரண்டாவது ருத்தத்தில் முதலாவது இருக்கு மந்திரம்
141	3	தீர்ப் பயமுடையவன் செய்யும் கீர் ஹோமம்
142		மூன்றாம் அநுவாகம். விடயச் சுருக்கம்.
"		அக்ஷிணிப் பிரணயனத்தைக் கூறு மந்திரங்கள்
148	1	சமித்துக்களை வைத்தல்
145	2	அக்ஷினியை எடுத்தல்
"	3	அக்ஷினியை எடுத்துக்கொண்டு பிரணயனடிய ஐந்து மந்திரங்கள்
147	4	ஒரு செவ்வளைக் கம்பை எடுத்து வைத்தல்
148	5	அக்ஷினியை எடுத்துக்கொண்டு கருடசயனத்தின் வால்வரை செவ்வேண்டிய காங்கு மந்திரங்கள்
150		நான்காம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
"		அப்பிரதிரதம் என்னுஞ் ருத்த மந்திரங்கள்
151		அக்ஷினியைக் கொண்டு போரும்போது ஓதாதல்
155		முன் விஷயமாகத்தந்திகே விகற்பமான மந்திரங்கள் ஐந்து
157		ஐந்தாம் அநுவாக விடயச் சுருக்கம்.
158		அக்ஷினிஸ்தாபன மந்திரங்கள்
159	1	சயனத்தின் மேல் ஏறுதற்குரிய ஐந்து மந்திரங்கள்
161	2	தயிர் ஹோமம்.
163	3	அக்ஷினியை வைத்தல்
164	4	அந்திச் சமித்தை வைத்தல்
"	5	சொத்தைக்கரைச் சமித்தை வைத்தல்
165	6	வன்னிக் சமித்தை வைத்தல்
166	7	பூர்ணகுநியைச் செய்தல்
167		வைகவாஸசேஷம்.
170	8	முதலாவது புரோடாச ஹோமம்
171	9	இரண்டாவது புரோடாச ஹோமம்

பக்கம்.	விடயவாகம்.	விடயம்.
172	10	மூன்றாவது புரோடாச ஹோமம்
"	11	நான்காவது புரோடாச ஹோமம்
173	12	ஐந்தாவது புரோடாச ஹோமம்
"	13	ஆறாவது புரோடாச ஹோமம்
174	14	ஏழாவது புரோடாச ஹோமம்
"		எவ்வாறு மந்திரங்களிலுஞ் சேர்க்கப்படுவென்ற மந்திரம்
177		நான்காம் காண்டத்தில் ஏழாம் பிரபாடகம். உபோத்காதம்.
178		நான்காம் காண்டத்தில் ஏழாம் பிரபாடகம் விடயச்சுருக்கம்.
179		இடைவிடாது செய்கின்ற வசோத்தாரா பென்னும் வெய்யோமத்தைக் கூறும் மந்திரம்
180	2	வசோத்தாரா பென்னும் ஒரு வெய்யோமத் தொடக்கம்.
201		பன்னிரண்டாவது அபுவாகம்.
"		கஞ்சி ஹோமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.
202		சூத்திரப்படி அதுபந்தம்.
203	1	மூங்கில் அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
"	2	சாமை அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
204	3	செக்கெல்லிக் கஞ்சி ஹோமம்.
"	4	காட்டு எள்ளுக் கஞ்சி ஹோமம்.
205	5	காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சி ஹோமம்.
"	6	முத்துச்சம்பா அரிசிக் கஞ்சி ஹோமம்.
206	7	கொள்ளுக் கஞ்சி ஹோமம்.
207	8	பால் ஹோமம்.
"		சாஷ்டாபிசுத் ஹோமம்.
210	9	வரதம், என்னும் கார்த்தை ஹோமஞ் செய்தல்.
211	10	இரண்டாவது கார்த்தின் ஹோமம்.
"	11	மூன்றாவது கார்த்தின் ஹோமம்.
212		பதின்மூன்றாவது அதுவாக அதுபந்தம்.
"		சுப்பாசூதிகள் ஆறனுள் முதலாவது
213		இரண்டாம் சூதுகி
"		மூன்றாம் சூதுகி
"		நான்காம் சூதுகி
"		ஐந்தாம் சூதுகி
"		ஆறாம் சூதுகி
214		மகா சூதுகிகள் ஆறனுள் முகிலாவது சூதுகி

பக்கம்.	வீதி.	விடயம்.
215		அரக்காருதிகள் ஐந்து
217		பதினமூன்றாம் அநுவாக விடயச் சருக்கம்.
"		அக்கினி யோக அபிதானம்.
219	1	அக்ஷிபயனத் தீயைத் தொட்டுப் போற்றுவதில் முதல்
221	2	மகாக்கினி சயனத்தைப் போற்றல்.
223		புர: சிதிரின் (மீண்டுஞ் செங்கல் அடுக்குதலின்) உபோத் காதம்.
224		புர: சிதி என எட்டுக் கற்களை வைத்தல்.
227		பதினான்காம் அநுவாக விடயச் சருக்கம்.
"		அதுவாக மந்திரங்கள்.
228	1	ஆக்கினி த்ரணுடைய மேடையில் முதலாவது கல்லை வைத்தல்
229	2	இரண்டாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
"	3	மூன்றாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
230	4	நான்காஞ் செங்கலை வைத்தல்.
"	5	ஐந்தாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
231	6	ஆறாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
"	7	ஏழாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
232	8	எட்டாஞ் செங்கலை வைத்தல்.
"	9	ஒன்பதாவது ஒரு வெள்ளைக் கல்லை வைத்தல்.
233	10	தேஹதா மேடையில் பதினேராவது செங்கலை வைத்தல்.
234		பதினான்காம் அதுவாகத்தின் பரிசேடம்
"		பிரசாந்தாவின் மேடை
"		பிராமணாச்சம்சியின் மேடை
235		மார்ச்சாஸிய (கைபலம்பும்) மேடை
"		சாத்வால (மண்ணெடுக்கும்) மேடை
"		சாமித்திர (ஆட்டுக் கடாவைக் கொல்லும்) மேடை
"		அவபிருத மேடை
236		விருப்ப வேறுபாட்டால் உண்டான சிதிரின் (செங்கலடுக்குத லின்) வேறுபாடுகளின் அருக்கம்.
238		பதினாத்தாம் அநுவாக விடயச் சருக்கம்.
"		அசுவமேதத்தில் கவசமணிந்துகொள்ளுதற்குரிய மந்திரங்கள்
240	1	கவசமணிகள்
241	2	விலலைப் பெடுத்தல்

பக்கம்.	வித்	விடயம்.
241	3	காண் கயிற்றைத் தொட்டுப் போற்றல்
242	4	வில்லின் தனிகளைத் தொடுதல்
"	5	அம்பை பெடுத்து வில்லிற் பூட்டுதல்
243	6	தேர்ப்பாக்களைப் போற்றல்
"	7	குதிரையைத் தொட்டுப் போற்றல்
"	8	இரத்தத்தைத் தொட்டுப் போற்றல்
244	9	பிதிர்த் தேவதைகளைப் போற்றல்
245	10	தண்ணீர் தொட்டுக் கொள்ளல்
246	11	குதிரைச் சவுக்கை பெடுத்தல்
"	12	கைகளைப் போற்றுதல்
"	13	இரத்தத்தைத் தொட்டுப் போற்றுவதில் முதல் மந்திரம்
249	14	அத்துபி என்னும் பதையை அடித்தல்
"		பதினொருவது அறுவாசு முதல் மேல்வரும் மூன்று அதுவாசுள் கவின் விடயச் சுருக்கம்
"		தேறாமல்களைக் கூடும் மந்திரங்கள்
251		முதல் இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		இரண்டாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
252		மூன்றாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		நான்காவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
253		ஐந்தாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		ஆறாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
254		ஏழாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		எட்டாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
255		ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		பத்தாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
256		பதினொருவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
257		பதின்மூன்றாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		காங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம் பதினேழாம் அறுவாசு கம்
"		எஞ்சிய தேறாமல்களைக் கூடும் மந்திரங்கள்
259		பதினாண்டாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
"		பதினேகாவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்
260		பதினொருவது இருக்கு மந்திர தேறாமல்

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
260		பதிவேழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		பதினெட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
261		பத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
262		இருபத்தோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
263		இருபத்து மூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபத்து நான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
264		நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம். பதினெட்டாவது அறு வாகம்.
”		அசுவமேத ஹோமங்கட்குரிய எஞ்சிய மந்திரங்கள்.
265		இருபத்தைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபத்தாறாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
266		இருபத்தேழாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபத்தெட்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		இருபத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
267		மூப்பதாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		மூப்பத்தோராவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
268		மூப்பத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		மூப்பத்துமூன்றாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
269		மூப்பத்துநான்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
”		மூப்பத்தைந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.
270		பத்தொன்பதாவது அறுவாகம். விடயச் சுருக்கம்.
”		அசுவமேத சம்பந்தமான யாஜுர்ய புரோத வாக்விபங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.
272	1	எடுத்துக்காட்டிய முதலாவது அலியின் புரோதவாக்விபம்.
”	2	அதற்கே யாஜுர்ய வாக்விபம்.
273	3	‘ஐரவாஹேயே ஐரவா ஐரவா’ என்பதற்குப் புரோதவாக்விபம்.
”	4	மேற்கூறியதற்கே யாஜுர்ய வாக்விபம்.
”	5	‘சிவாஹவாஹா வுமஹ வவஹ’ என்பதற்குப் புரோதவாக் விபம்.
274	6	மேற்கூறியதற்கே யாஜுர்ய வாக்விபம்.
”	7	‘வாவ வாவ வாவ வாவ’ என்பதற்குப் புரோதவாக்விபம்.
”	8	மேற்கூறியதற்கே யாஜுர்ய வாக்விபம்.

பக்கம்.	விதி.	விடயம்.
275	9	'अक्षिभ्यामागो सुख्यो धानः' என்பதற்குப் புரோஹவாக்கியம்.
"	10	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்ய வாக்ஷியம்.
"	11	'सकृन् एनो सुख्यः साकपालः' என்பதற்குப் புரோஹவாக்கியம்.
276	12	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்ய வாக்ஷியம்.
"	13	'विरवेभ्यो देवेभ्य एनो सुख्यो ह्यवसकपालः' என்பதற்குப் புரோஹ வாக்ஷியம்.
277	14	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்ய வாக்ஷியம்
"	15	அதுமத்யை சூரு, என்பதற்கு யாஜ்ய வாக்ஷியங்கட்கும்
"	16	'अमये वैष्णराय ह्यवसकपालः' என்பதற்கு, புரோஹ வாக்ஷியங் கட்குத் தலைப்புச் சொற்கள்.
"	17	'वावायुयिष्वाम-होसुख्यो द्विकपालः' என்பதற்குப் புரோஹவாக் ஷியம்.
278	18	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்ய வாக்ஷியம்.
"	19	கவிஷ்டசூருக்குப் புரோஹ வாக்ஷியம்.
"	20	மேற்கூறியதற்கே யாஜ்ய வாக்ஷியம்.

குதிர சமஸ்தப் பிரகாணத்தின்

அட்டவணை முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை.

என்கால் காண்டத்தில் ஐந்தாம் பிரபாடகம்.

சதருத்திரீய வேறுமம்.

ஐந்தாம் பிரபாடகத்தின் உபேந்தாதம்.

इदोविहि रुमास्वाहा तस्यै तस्यै नमोनमः ।

इदो वेद उमास्वास्त्रं तस्यै तस्यै नमोनमः ॥ १ ॥

என்பது உருத்திர இருதய வுபநிடதம்.

எண்டு, உருத்திராக்ஷிரியின் உண்மைத் தத்துவத்தைக் கூறுமூன் உருத் திரன் அக்ஷிரி என்னுஞ் சொற்களின் பொருள்களை விரிப்பாம்.

ரோதயநி = அகரான் இந்நி ருத்திரா; அதாவது அகரக்ஷிரி அழச் செய் கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, பிரஜா: ஸம்ஹான் ரோதயநி இந்நி ருத்திரா; அதாவது பிர ஜா காலத்தில் உயிர்களைச் சங்கரித்து அழச் செய்கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ரோதயநி இந்நி ருத்திரா; தேவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்ட போது அழுவின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, சர்வகத ருஜாந் = துக்காந், ந்ராவணாந் (நீக்கலின்) உருத்திரன், அதாவது எல்லா வுயிர்களைடத்துமுள்ள துன்பங்களைப் போக்கலின் உருத் திரன்.

அல்லது, ரோதன ஹகாந் ருத்திரா; அதாவது அழுதையைப் போக்கு கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதம்—யேதயாநிய ஒலியை; கம்பாநியில் பிரஹ்மணே ராநி = ததாநி இந்நி உருத்திரன், அதாவது மஹாயாநிய ஒலியை ஊழிக் காலத்தின் முதலின் பிரமணுக்கு அருளியதால் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதா = ஊதேன, சகலம் இதம் ந்ராவயநி = சஞ்சயநி இந்நி ருத்திரா; அதாவது ஊதத்தால் உலகை இன்புறச் செய்கின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதா = பிரணவேன, அல்லது வேதேன, இஷ்டம் அர்த்தம் தாபயதி இதி உருத்திரன், அதாவது மறைவால், அல்லது, ஓங்காரத்தால் வேண்டியவற்றை அவரினின்றவன் உருத்திரன்.

அல்லது, ருதம் = துக்கம் அல்லது தத்வேதம், தாவயதி இதி ருத்திரா: அதாவது துன்பத்தை அல்லது துன்ப காரணத்தைப் போக்குகின்றவன் உருத்திரன் என்பதாம்.

மற்றும், 'सहमेकः प्रथमासौ' என்பது முதலியதும், உருத்திரன் பரமேசுரனெனக் கூறுகின்றது.

அங்கனமே, 'प्रवोतासु हरेण मूर्तिरिव विवाकुता' என்பது முதலியதால், உருத்திரனே மும்மூர்த்திகளாயினன் என்கின்றது உருத்திர இருதய வுபநிடதமும்.

மற்றும், 'अस्ति वा स हविरनृषयस्त्राप्रयुहः' 'உலகை அழித்து ஆக்குகின்றவன் உருத்திரன்' என்று கூறுகின்றது சிவஞானபோதமும்.

அகிலத்தையும், அஜம், எகபாதர், அஜிபுத்தர், விருபாக்ஷர், சைவதர், ஹார், பருஷபர், திரியம்பகர், அகரேசர், சேவிதர், சயத்நர் என்பவர்களும் உருத்திரர்கள் எனப்படுவர். இவர்களுடைய மனங்களிலுதித்தவர்கள் எண்பத்து ஊங்கு கோடி பேர்களும் உருத்திரர்களாவர்.

தேவிபாகவதமும். தேவிபிடத்திலிருந்து மூலருத்திரர், அம்சருத்திரர் என இரண்டு உருத்திரர்கள் தோன்றினர் என்று கூறுகின்றது.

வெளியில் தமோருணமும், உள்லில் சத்தவ ருணமும் உடையவன் உருத்திரன் என்றும், 'इहः प्रवापतिविष्णुरिति मेदमुपैति' குணங்களால் மும்மூர்த்திகளாயினன் எனவும் ருதசங்கிதையும் கூறுகின்றது. : மற்றும்,

‘रुद्रो वा एष सदसि:’

‘एषे स रुद्र माय:’ என்பது முதலாக பல்வகையாக சுருதி

மிகுதி புராண இதிகாசங்களும் கூறுகின்றன.

இனி, 'அக்கினி' என்னுஞ் சொற்குப் பொருள் கூறுவாம்:—

தேவசேனும் அங்கேயபதி, இதி அக்கினி, அதாவது தேவர்களின் சேனைகளை முன்னே கொண்டு செல்கின்றவன் அக்கினியாவன்.

அல்லது தேவனாக அங்கே ஐயத இதி அக்கினி, அதாவது தேவர்கட்கு முதலில் தோன்றியது அக்கினியாம்.

அல்லது, பக்ஞேஷு அக்ரம் பிரணீயதே இதி அக்ஷினி, அதாவது மேன் விசுருக்குள் முதலிலுள்ள குண்டங்களில் உண்டாக்கப்படுகின்றது அக்ஷினி.

அல்லது, க ச்ஞோபயதி கால்டம், கித்ரு, கஷ்யாதி இதி அக்ஷினி, அதாவது விறகை எரிப்பது அக்ஷினி. இதனால், மேன்விழிற் சென்று, விறகை எரிப்பதும், அயிலைச் சமைப்பதும் அக்ஷினி என்பது பெற்றும்.

அல்லது, அக்ஷதி = ணர்த்வம் கச்சதி, இதி அக்ஷினி, அதாவது மேலே விளம்புவது அக்ஷினியாம்.

அல்லது, அக்ஷயதி = அர்ப்யம் ஜேன்மம் ப்ராபயத்தி இதி அக்ஷினி, அதாவது அயிலை எடுத்துக்கொண்டு குண்டங்களில் உளர்வது அக்ஷினியாம்.

அல்லது, அக்ஷனாதி குணமுடையது அக்ஷினி, அதாவது ஒளி முதலிய குணமுடையது அக்ஷினியாம்.

மற்றும், தேவர்கன், அக்ஷினியினிடத்தில் வைத்திருந்த தனத்தைக்கவர்த்த கொண்டமையின், தேவர்கன், வலியால் அழைப்பெய்துக்கொள்ளும்போது அக்ஷினி அழுகது என்பது வேதத்திலுள்ள கதை, சண்டு லீலாவது தத்தப்பலது.

இவ் வக்ஷினி, துமாக்ஷினி, திபாக்ஷினி, மத்தாக்ஷினி, மத்திமாக்ஷினி, கராக்ஷினி, படாக்ஷினி என அழைக்கத்தாம்.

மற்றும், கருகபத்தியாக்ஷினி ஆகவனீயாக்ஷினி, தாபிணாக்ஷினி, சப்ப யாக்ஷினி (சமையாக்ஷினி), அவசத்தியாக்ஷினி, ஒளபாசனாக்ஷினி என இவ்வக்ஷினி அழைக்கப்படும்.

அக்ஷணமே, வச, குத்திச, ஆயித்ய, விர்வ, தேவ, இத்திச, பிரசாபதி, பிரமா என இவ்வக்ஷினி என்னவகை பருகப் பெயர்களை வடைத்து என்னவகைப் படுகின்றது. பிரா-கா-2, பிர-1, அது-10.

கிழக்கில் ஆகவனீயத்தி, ஆக்ஷேய முறையில் விருத்தாக்ஷினி, தெற்கில் தட்சிணாக்ஷினி, கிருகி முறையில் பொனவனாக்ஷினி, மேற்கில் கருகபத்தியாக்ஷினி, வாயுமுறையில் பாளாக்ஷினி, வடக்கில் கேவலாக்ஷினி, கசரணய முறையில் சாமான்யாக்ஷினி, கடுகில் சிவாக்ஷினி என ஒன்பது வகைப்படும் என்று கூறுகின்றது சிவாக்ஷயம்.

மற்றும் இவ்வாதே, 'சுத்யாசுத்யாதி வம்' என இருக்குவதமும், 'சுத்யாசி-சுத்யாசுத்யாசுத்யாசுத்யாசுத்யா' என எகர்வாதமும், 'அயா வ வசி' என, ச-பிராமணமும், 'அய வ வசி: தயாசு தயாபதி' எனவும், 'வசி' தேவாஸு தயாதி: எனவும், வசைய கருகிகளும் கூறுகின்றன. மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க.

இவ்வாத, உருத்திரா சொல்லிற்கும் அக்ஷினி என்னுஞ் சொல்லிற்கும் பொதுவாக இருவகைப் பொருள்கள் வருவதை எடுத்துக் காட்டிலும்; இனி எடுத்துக்கொண்ட ஆராய்ச்சியின் மேற் செல்வாம்.

எண்டு, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருள் பல்வகையா யிருத்தலின், இவ்வுருத்திராத் திரையாத் திற் கூறப்படுகின்றது உருத்திரானென்னும் மகாக்கிணியைவந்தி லெழுந்த அக்கிணியா? அல்லது, அக்கிணி என்னுஞ் சொல்லாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற பரமேசுவர! அல்லது உலகிலுள்ள தீயா? என்பது முதலிய ஐயப்பாடுகள் திகழ்தலின் இவ்வாராய்ச்சியும் பவனுடையதா மென்பது உற்று கோக்குவார்க்கு இனிது விளங்கும்.

இவற்றான், உபநிடதங்களில் அக்கிணியைப் பரமான்மாவாகவே கூறி யிருத்தலின் மறைவனின் முடிவான உபநிடத வாக்விபக்கனைத்தமுமி பரமான்மாவே எனக் கொள்ளல் வேண்டும். உய்த்து கோக்கின் எல்லாம் ஞானத் திற்கு அக்வமாகவே முடிதலின் இவ்வாறு கொள்வதில் எவ்வாற்றாலும் இழக் கொண்டாயிற்றி, பரமான்மானின் எவனுக்குப்பட்ட அக்கிணி தேவனைக் கொள் ளில், பசுபதி, உலக கரணம், சிவம் என்பதன் பொருள்கள் எவ்வாறு பொ ருத்த முடையவைகளாம்? என்பது கிலக்களுடைய கருத்தாகும். அக்கருத் திற்கும் வாம் மாதபாடு கூறிலம். ஏனெனின்? எல்ல வுலகுமே பரமான்மா வடிவாயிருக்க அட்டமங்கன மூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகிய அக்கிணியை மாத்திரம் பரமான்மா வென்பது மிக எளிதாமன்றோ? ஆனால் அவர்கட்கு ஒன்று மாத்திரம் நினைப்பூட்ட விரும்புற்றும், அஃதென்றையோ வெனின்? கருமாவ் கமாகிய மகாக்கிணி சபனத்தை மிக வருத்தி வலிந்து பரமான்மா என்று கொள்ளும்போது, கண்ணபிரான், 'பிரஹ்மரூப்பணம் பிரஹ்மஹிர் பிரஹ் மாக்னௌ பிரஹ்மணுகுதம், பிரஹ்மைய தேன கத்தவ்யம் பிரஹ்மகர்ம சமா திரா' என்று வேள்விக்கிணியை எல்லாவற்றையுமே பரமமென்று திருவாய் மலர்த்தருளியதை அவர்கள் மறந்தார்கள் போலும் என்பதாம்.

மற்றும், சிற்சில சொற்களுக்குக் கொள்ளும் பொருள்கள் அக்கிணி தேவ தைக்குப் பொருத்த தென்னில், அக்கிணி அழுதது, அக்கிணிக்கு ஏழு காக்கு இரண்டு தலை, ஆட்டுக்கடா ஊர் தி என்பது முதலான எண்ணிறத்த முரண் பாடுகளும் கரும் என்பதும் சிவாயமன்றோ? அஃதரமாத காட்டுதும், இந்த உருத்திராத் திரையாய் மகாக்கிணி சபனத்தை மேற்கொண்டெழுந்த தென்பதை ஆக்காக்குக் காட்டுதும் ஆண்டுக் கண்க, மற்றும், வேதங்களினைத்தும், வேள்வி களினைத்தும், வேள்வினை வழுவுத ஆசரித்து வந்த யாக்குவகிவர முதலான மகிஷிகளையுறும், அம் மடபு கரணமாய் வந்த அத்தனை குலங்களினைத் தும் அக்கிணியையே மேற்கொண்டவனாக மென்பதை நண்டுச் சுருக்கிக் காட்டுவாம்:—

எல்ல வேதங்கட்கும் பழமைவானதும் கரணமுமாகிய இருக்கு வேத மும், 'அக்னியினை புரோஹிதம்' என்னும் ஆக்னேய ருத்தத்தையே தொடக்கமாக மேற்கொண்டெழுந்தது.

அகர் வேதமோ, பாண்டும், மூன்றகிவினியே முதற் காரணங்களாகக் கொண்டுள்ள தென்பது மறுக்க முடியாததாம். துதியையே மேற் கொண்டுமுத்த சாயவேதமும், 'அக்ஷ ஆபாஸி கிதயே' என்று அக்வினி தேவனைத் துதித்துக் கொண்டே எழுந்தது.

அதர்வண வேதமும், 'உத்திரிஷுப்தா: பரியத்தி கிர்வாஸுபாணி கிப்தா: ' என்று தொடங்கியதா மெனினும், மூன்றவகங்களின் அதிட்டான தேவதைகளுக்குள் அக்வினி தேவதையே முதலாவதாகக் கொண்டுள்ள தென்பது சாயண பாடியத்தை உற்று கோர்க்கில் தெற்றென விளங்கும்.

இதில் 'அக்ஷிர் தேயோ த்விஜாதிகாம்' என்னும் உண்மை வாக்கும் வெள்ளி னை மலையாம். இவ்வாறு மேற்காட்டிய பிரபல கருதிகள், ஒருவாறாக உண்மையப் பொருளை மறைத்துக் கூறியுள்ளன எனினும், சேசோ, மகாக்கிளி சபனப் பிரகாரத்தித்திவிவந்த பொருளை கிரிக்கும் சத ருத்திரீயப் பிராமண மென்னும், சக்-கா-5, பிர-4, அதவாகம் 3-வது உதம் பொருள் கருள் சிலவற்றைத் தெரிப்பாம், அது 'ஐர ஐ யரமி: ச ஐரீ வரோ' என்று தொடங்கி, 'ஐரயேவேனே' ஐமயி நாசிரீவரயேவேனே' என்று முடித்துள்ள

காண்காங் காண்டத்திற் கூறிய முறைப்படியே மகாக்கிளி சிதிகளனைத்தும் முடித்தவுடன், சபனவடிவாய் எவ்வக்கினி தோன்றுகின்றதோ, அவ்வக்கினியே உருத்திரன் எனப்படுகின்றது. இவ்வக்கினி பெரும் கோபத்தோற்ற முடையதாமென்க. இவ்வாறு உருத்திராவரமாய் பெழுந்த இவ்வக்கினியானது, முழுத்தை பிரத்தவுடன் முடிப்பாலை கிரும்புவதுபோன்று தன்னுடைய அகிர்ப்பாகத்தைவடைய கிரும்புகின்றது. அப்போது, ஒரு ஆகுதியுஞ் செய்யாது விடினோ, வேட்போனையும் வேள்வித்தலைவனையுமே தான் அருத்துவதற்கு என் கின்றது. அதாவது, வேட்போனும் வேள்வித்தலைவனும் இறந்து கிடவார்கள் என்பதாம். அதை நீக்கிக் கொள்வதற்கு, சதருத்திரீய ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பது கிதி. 'இவ்வாறு ஜோமஞ் செய்து அகிர்ப்பாகத்தை வளித்தலாய் அதை அக்கினி ஏற்றுக் களிப்புற்று தனது கோபத் தணிவவே வேட்போனும் வேள்வித்தலைவனும் அதனால் இறக்கப்பட்டார்கள் என்பதாம்.

இவ்வுரை காங்கு வேதங்கட்கும் முற்றும் பாடிய மியற்றிய சாயணபாடியத்திற் காண்டது.

சதருத்திரீய ஜோமத்தை கிரியோகிக்க வந்த ஆபவந்தம்பரும்,

ஐரயேவேனே ஐரயேவேனே " என்றந்தொடக்கத்து கல்பக் ருத்திரத்தாலும் இம்முறைவாகச்செய்யும் ஜோமத்தையே கங்கு எடுத்து கிரியோகித்துள்ளார்.

மற்றும், பிரா.கா-3, பிரா.11, அது-2 ல், 'த்வமக்வே ருத்ர:' என்றத் தொடக்கத்து யேதமாவிய, சதருத்திரீயம் போன்ற உருத்திர மந்திரங்களும் உருத்திராக்ஷினியையே கூறுகின்றது. இனி, தமிழ் தால்களின் 'உருத்திர னென்னு நாமை—செத்திப் பண்ணாவன் தனக்குமாமால்' என்று கூறியுள்ளது கத்தப்பராணமும்.

மற்றும், சதருத்திரீயத்தை எடுத்துப் புகழுவந்த உபரிடத முதலான தால்களும் 'சதருத்திரீயம் ஜுஹோதி' என்று இந்த ஜோமத்தை யே குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன. இவ்வாற்றால் சதருத்திரீய ஜோமம் உருத்திராக்ஷினியை மேற்கொண்டதா மென்பதைக் காண்க.

அதேவேதாருக,

'ஐரேஹா:' என்றத் தொடக்கத்து மந்திரத்திற் குறித்த உருத்திர னென்னும் திரிபம்பகேசாணுக்குச் செய்யும் இஷ்டிக்கு வாத கதியாமெனின்? ஆண்டு, அத்தகைய பிரகாணம்பற்றி திரிபம்பகேஷ்டியா மென்பதில்வாரும் மாறு கூறிலம் என்பதை யுணர்க.

அதேவே, எமது கருத்தே கைகடிந்து எவ்விதே? அதன்ஹ், உமது கருத்துக் கைகடவிலி; மற்றே, எமது கருத்தே வலியுறுத்தப் பெற்றது என்க. என்னை? உபரிடத்ததை முன்னிட்டுப் பிரமஞானத்திற்கு அவ் கக்ஷைக் கூறும்போது பிரம பரமாயக் கொள்ளுக. ஆமகக்ஷை முன்னிட்டுச் சிவஞானத்தைக் கூறும்போது சிவபரமாயக் கொள்ளுக. யோகத்தை முன்னிட்டு மூலக்கினி பரமாயக் கொள்ளுக. மற்றும் பல பிரகாணங்களை முன்னிட்டு ஆண்டாண்டு அதற்கு அதற்கு இவைய மற்றும் பல்வேறு வகையாய்க் கொள்ளுக இதில் இழுக்கொன்றுமில்லை. இதுவே பெருகெறியாம் வாயாரும் போற்றத்தக்கதுமாம். இத்தகைய கன்னெறியை விட்டு, புதியதோர் ஞானகெறியைக் கொண்டு வையதிக கருமங்களை ஒருங்கே புறக் கூறித் தள்ளி விட்டு, வாய் ஞானம் பேசிக்கொண்டு வையதிக கருமப்பிரகாணங்களை மேற்கொண்டுள்ள வழி பாட்டு கெறியையுங் கைக்கொள்ளாது எல்லாம் பிரமமெனல் முற்றும் முாணு மென்பதை யுணர்க. இதை, பட்டபாங்கார், மடீதார், உயட்டர் முதலானோர்களின் பாடியுத்திற்காண்க. மேலே வரும் இவ்வைந்தாம் பிரபாடக விடயக் கருத்தத்திற் கூறிய சாயணபாடியுத்தாறும் இது இவ்விது உணர்ந்து கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

உருத்திராக்ஷினி வடிவம்

கோடி யோசனை தூரமாவிய காலக்கினி உருத்திர புயனத்தில், ஆயிரம் யோசனை உயரமும், இரண்டாயிரம் யோசனை அகலமும் உடைய சிம்மாசனத்தின் மீது, பதினாயிரம் யோசனையுடைய செந்தழல் திருமேனி யுடையாய் வலது கரத்தில், வாளும், அம்பும், இடது கரத்தில் கேடகம் கிள்ளும் உடைய

யராய் உருத்திராத்தினி தேவன் எழுத்தருளி யிருப்பர். இவருடைய கடர்த் கொழுத்து, உருத்திர புலனத்திற்கு மேல் பத்துக்கோடி யோசனை தூரமாம். அதன் புலகப் படவமோ, அதற்கு மேல் ஐந்துகோடி யோசனை தூரமுடைய தாம் என்று ஆகமங்கள் கூறுவதையு முணர்சு.

இவ்வாற்றால், புண்ணிய மிருகியானும், நற்கருமச் செயலானும், பரவில னுடைய வழிபட்டாலும், கங்கு மணக்குவாரானோர் அக்கினி முதலியவைக ளைப் பரமான்மாவாகப் பாவித்து உண்மை புணர்வு வாயிலாய் முத்தியடை கின்ற அயர்களுக்கும் முடிவுவரை சகர வழிபாடு வேண்டற்பாலதாம். இன்றெனில் செய் கன்றி கொன்றவராவர். முறையாய் கலம்பெற விரும் பும் உண்மை பொழுக்கமுடையார் சதருத்திரீய தோமத்தால் உருத்திர னுக்கு வழிபாடுசெய்து அவனுடைய அருளைப்பெற்று கலம் பெற்றய்வாராக.

சதருத்திரீய மாண்மியம்.

காங்கு மறைபட்டுள்ளும் எனர் வேதமே சிறத்த தென்பது முன்னர்க் காட்டினும். அத்தகைய எனர் வேதத்தில், உருத்திராத்யாய மென்னும் சத ருத்திரீயமே எல்லாவற்றானும் மிகச் சிறத்ததென்பதை, கருதி மிருதி புராண இతిசாசன்களெல்லாம் இனிது எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அவற்றுட் சிலது இங்கு எடுத்துக் காட்டுவாம் :—

கைவல்ய உபநிடதம்,

‘किं जपेनामृतत्वं ब्रूहीति’ सहोवाच याज्ञवल्क्यः, ‘शतरुद्रीयेण’ इति.

எதைச் செபித்தால் முத்தியாய் வாக்குவல்லியர் கூறுவாயாக? சதருத் திரியத்தால் முத்தியாய் என்பது. மத்தும்,

‘यशतरुद्रीयमवीते सोऽमिपूतो भवति’

எவன் சதருத்திரீயத்தை ஓதுகின்றானோ அவன் அக்கினி புதிதானுன் னும், எனவும் கூறுகின்றது.

மத்தும், ‘इदानीं यः शर्मसि’ என்பது முதலியதால் எல்லாவற்றிற்கும் இதுவே பிராயச்சித்தமுமாகுமென்று அத்திரி ரிஷியும் கூறுகின்றார்.

அஃநன்றியும், ‘यद्यद्विष्णुं यथेष्टतदाप्रोतिहि न संशयः’ என்பதால், எல்லாப் பபக்களையும் இதுவே அளிக்குமென்றும் கூறுகின்றது உண்மை வாக்மியம்.

அக்ஷணமே,

शिरुद्वरेति यस्तं ब्रूवाद्दिचक्षणः ।

कीर्तनात् सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

என்று கூறுகின்றது உருத்திர இருதய உபநிடதமும். மத்தும், இவ்வாறே

சாபாலம், உருத்திர வுபநிடதம் முதலான எல்லா தாங்களுங் கூறமாற்றாலும் உணர்க.

இனி கண்ணு சீருத்திரத்தை, என்றற்கொட்கத்திய சேதப்பாணமும் இப்பொருளையே புணர்த்துகின்றது.

மற்றும், அதுபான்றும்மை எயன்மார்களுள் ஒருவராகிய, தலைபூரில் அவ தரித்த உருத்திர பசுபதி எயனாரும் இவ்வுருத்திரத்தையே இடையாளுத ஒதி இதைவன் திருவடி நீழல் படைத்தாரென்று எமது பெரிய புராணமும் கூறு கின்றது.

அச்சரித்திரத்தின் சாரம் வருமாறு:—செய்யுள்,

பங்கமில் வண் புகழ் நிலவு தலைபூர் வாரும்

பசுபதியார் எனும் மறைமேயார் பணிந்து செத்தேன்

அங்குமல மடுவீனிகட அல்லும் எள்ளும்

அகலாதே யாகனமாய் அமர்த்த நின்று

திங்கள் வளர் சடைமுடிபான் அடியே போற்றித்

திருவெழுத்தும் உருத்திரமும் திருத்த ஒதி

மங்கை இடம் உடையாரேன் அருளால் மேலை

வானவர்கள் தொழும் உலகில் மண்ணினாரே, என்பது.

‘சுஜோஷஸுரோ ரீரீ நிரவயேர’ என்னும் பிராமண மந்திரமும். சதருத்திரிய நேறாமத்தால் உருத்திரனுடைய கோரத் தன்மை தணிந்து விடுவதது என்று கூறுவதுடன் ‘நமிரேந் சுவரீ ஐக் ரமயநி’ சுவர்க்கமும் அடையப்படுகின்றது என்றும் கூறுகின்றது.

சதருத்திரிய மாண்மியம் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

எங்கங் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாக

உபோற்காதம்.

சாயணபாடியம்.

इका विषयः सर्वाण्युपैहि समाविताः ।

इक्ष्वाक्याये पञ्चमेऽनु विषयो होम उच्यते ॥ १ ॥

कर्ममकरये पाशाकर्मज्ञत्वमवीक्ष्यते ।

ज्ञानहेतुत्वमप्यस्य सर्वोपनिषदीरितम् ॥ २ ॥

किं अप्येनासृतात् नो मृहीतुको मुनिर्गो ।

सत्करीषकेनेति आवाका मामनन्ति हि ॥ ३ ॥

स्वत्वागमपुराणेषु इक्ष्वाक्य मत्स्यसम् ।

‘बहुविध वद्विस्तरेण इक्ष्वाक्येऽभिधास्यते ॥ ४ ॥

इह कर्मज्ञता वादावांता आशयेनताम् ।

मोक्षं वादार्थमाश्रय विवृतिः किवत्तेऽस्तु ॥ ५ ॥

சாயணபாடியக் கருத்து.

மகாக்ஷினிசபனமாகிய செங்கல் அடுக்குக்கள் அனைத்தும் எங்கங் பிரபாகத்தில் முடிவு பெற்றன. : ஐந்தாம் பிரபாகமாகிய இந்த உருத்திராத் தாயத்தில் செங்கலடுக்காகிய அக்ஷினியில் சதருத்ரீய நேறாமல் கூறப்படுகின்றது. இது, வேள்வியின் கருமப் பிரகாசனத்திற் கூறப்பெற்றிருத்தலின் கருமத்திற்கு அங்கமாம். ஞானத்திற்கும் காரணமாதலின், உபநிடதங்கள் ஞானத்திற்கு அங்கமென்றும் கூறுகின்றன.

அலெக்செண்டரெனின் ? ' எதைச் செபித்தால் முத்தி யடைவலாம் ? சதருத்திரீயத்தைச் செபித்தால் முத்தி யடைவலாம் ' என்று, சாபால வுபநிடதம் கூறுகின்றது. மத்தும், கருதி, யிருதி, ஆகம புராணங்களில் இந்த உருத்திராத் தாயம் புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அனையெல்லாம் உருத்திர கல்பம் என்னும் தாலிற் கூறிலும். இவ்ரு, சதருத்திரீயப் பிராமணம் என்னுஞ் கருதி, இது கருமத்திற்கு அங்கமென்று கூறியிருத்தலின் அதைத் தழுவி கருமத்திற்கு அங்கமாகத் தன்மையை உணருவதற்கு வேண்டியவற்றை யாத் திராம் இவ்ரு விளக்கிக் கூறுவாம் என்பது.

கல்ல எகர் உவட்டர் பாடியம்

'ஶதஸிரீய ஶோ: வயாதோ ய: ஶதஸிரீய் துஶோசி' என்று தொடங்கி, 'சர்வோவாசி-
ஸிதோ பூபுஷமாஸோ ஶக்ஷேணவதிஸுதே' அதாவது, 'எவன் சதருத்திரியத்தால் ஹோமஞ்
செய்திருந்தானோ, என்று தொடங்கி, அவன், இந்த மகாக்கிணிசபனத்தை
அநிய விரும்புடையனாய் உருத்திர வடிவாகப் போற்றுகின்றான்' என்பது.

மகீதா பாடியம்

பதினாந்தாம் அத்தியாயத்தில் மகாக்கிணிசபன மந்திரங்களை முடித்துக்
கொண்டு பதினானாம் அத்தியாயத்தில் சதருத்திரீய ஹோம மந்திரங்கள்
கூறப்படுகின்றன என்பது.

மத்தாம் 'சதருத்திரீயம் ஶஹோதி' என்பது முதலிய ஆபத்தம்ப
ருத்திரத்தையும் காண்க.

என்று, மேற்காட்டிய பிரமாணங்களால், சதருத்திரீயம் என்பது ஒரு
மத்திர அங்கமன்று; மற்றோ, கேவலம் ஞானத்திற்கே அங்கமாம் என்
பது பொருத்தாதெனக் கொள்ளக் கிடத்தாம காண்க. மத்தாம், அவ்வாறு
கொள்ளினும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய வழிபாடே இதன் பயனு மென்ப
தும் உபத்தானர்ப்பாலது. இதை, 'ஶர்வீரஶ' என்று தொடங்கி, 'வீராரீரி
நாம ஶ்விதா ரீதா ஶ்யுஷ் ஶ்ரீ ஶீரஸி' என்று முடிக்கும் சாமவேதப் பிராமணத்திற்கு
உரை கூறப்பருத்த 'இவ்வுருத்திர சங்கிதையை ஒதுவதால் உருத்திர
னுடைய அக்ஷை யுண்டாக்குக' என்னுமிடத்து, சாமவேத உருத்திரீயின்
உபோத்தாதத்திற்கு கூறிலும் ஆண்டுக் காண்க.

அவதாரிகை.

பதினொரு அதவாகக் கணையுடைய இந்தச் சதருத்திரீய மந்திரங்கள்,
1284 பதங்களைக் கொண்டது. அவற்றின் முதல் மூன்று ஹோமங்களுக்குரிய
மந்திரங்கள் ஆபிரத்து தாற்றுத் தொண்ணூற்று காங்கு பதங்களைக் கொண்
டவைகள். அவைகளாத் செய்யப்படுவன மூன்று ஹோமங்களாம் ஆதலின்,
மூன்றுற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்களாக, மூன்றாய் பருத்துக்
கொண்டு, கருடசபனத்தில், முழந்தான், ஶபி, தலை என்னுமிடங்களில் பாலின்
தாரையைப் பிடித்துக்கொண்டு அம் மூன்று ஹோமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

முதல் ஹோமம்

இங்கு வேட்போன், 'ஶவிரஸி வீஷ்ணுஸி' என்பது முதலிய அருண மந்
திரத்தால், முதலில், மகாக்கிணி சபனத்தைத் தொடுதல் வேண்டும்.

வேட்போனுடைய இடமென்னும், ஐந்தாவது செங்கலுக்கிற்கு அருகில்
வடக்கு முகமாய் நின்றுகொண்டு, ஒரு மூங்கிற் கழிரின் தலியில் ஒரு
எருக்கம் இலைபை, கருணையப்பால் வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டு, அம் மூன்

பிர-5. அ-1] மகாக்கீனிசயனத்தின் முதலாவது ஹோமம் 11
 (ஹோமம்)

சித் கொம்பின் அடிமை வேட்போன் தனது முத்தூறுக்குச் சரியாய் இருக்
 கும்படி வலக் கையார் பிடித்துக்கொண்டு நின்றல் வேண்டும்; அப்போது,
 மற்றொருவன், அந்த எருக்கம் இஃது வழியாய்ச் சென்று, வடபக்கச் சிறகின்
 முதலாவது துவிச் செங்கலின் மீது விழும்படி வெள்ளாட்டுப் பாலை இடை
 விடாது வார்த்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்போது வேட்போன்,
 மேல் வரும் முத்தூறுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்களைக் ஒரு ஹோமஞ்
 செய்தல் வேண்டும்; அவற்றை, இருதூறு இருபத்திரண்டு பதங்களைக்
 கொண்டது இம் முதலதவாகமாகும்.

—+—
 விடயக் கருக்கம்

प्रक्षेपु एवमे शोकः शरास्त्रिष होमकः ।
 सभापतिष्व इत्यन्त एकोमत्रः प्रकीर्तितः ॥ १ ॥
 अवाशिष्यन्त एकस्तमसीत्यन्त उच्यते ।
 नमो ह्येव्य इत्येव युधिष्ठादिभिरेदतः ॥ २ ॥
 विधा मिश्रत्यतो होमे एवमत्रा इह कीर्तिताः ।

இவ் கைத்தாம் பிரபாடத்தில் சுதருத்திரீய ஹோமஞ் சொல்லப்படுகி
 றது. அதில், 'சபாபதிப்ப' என்னும் வகை ஒரு மந்திரமாம். அதிலிருந்து
 'அவாஸ்ய' என்னும் வகை ஒரு
 னும் வகை ஒரு மந்திரமாம். 'ஊ: ருத்தோப்ப' என்பது முதலிய மூவுலக
 மந்திரங்களானும் மூன்று உத்தர ஹோமஞ் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறு
 ஆறு ஹோமங்கட்குரிய ஆறு மந்திரங்கள் இந்த உருத்திராத்நியாயத்திற்
 உற்ப்படுகின்றன என்பது.

இவற்றை முதல் மூன்று ஹோமங்களுக்கும் ஒவ்வொரு ஹோமஞ்
 செய்து மகாக்கீனிசயனத்தை வலம் வந்து இரண்டாவது ஹோமத்தைத்
 தொடங்கல் வேண்டும். இவ்வாறே மேலுஞ் செய்ய வேண்டும் என்பதையு
 முணர்க.

—+—
 காங்காங் காண்டத்தில் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

முதல் துருணாகம்.

இது, தங்கு பஞ்சாதிக்கட்குமேல் இருபத்திரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

—+—
 உருத்திர மகாக்கீனிசயனமாகிய அக்கீனியில் ஹோமஞ் செய்தற்குரிய மந்திரங்கள்,

नमस्ते रुद्रमन्यवं उतोत इष्वेनमः । नमस्ते अस्तु धन्वने

वाहुभ्यामुततेनमः । यात इषुश्चिवतमा शिवं ब्रह्मते धनुः ।

शिवाशेर व्यायातवतयानो रुद्रमुडय । योते रुद्रशिवातनुरघोराऽप-
पकाशिनी । तयानस्तनुवाञ्चन्तमया गिरिशन्तामिचाकशीहि ।
यामिपुङ्क्तिरिशन्तहस्ते ॥ १ ॥ विमर्षस्तेवे । शिवाङ्गिरितां कुरु
माहि रसी । पुरुषञ्जगत् । शिवेन वचसात्वा गिरिशाच्छावदामसि
यथानस्तवमिजगदयक्ष्मसुमना असत् । अर्घवोच दधिवक्ता
प्रथमो दैव्यो मेषक् । अहीरथ सर्वाअम्मयन्तसर्वाश्चयातुधान्यः ।
असौ यस्तामो अरुण उत बभ्रुस्तमङ्गलः । येचे मा रुद्रा अभितो
दिक्षु ॥ २ ॥ श्रितास्तहस्तयोऽऽवैपा देव ईमहे । असौ योऽव-
सर्पति नीलग्रीवो विलोहितः । उतैनङ्गोपा अदश्नन्दश्नन्नु दहर्धः ।
उतैन विश्वाभूतानि सदृष्टो मृडयातिनः । नमो अस्तु नीलग्रीवाय
सहस्राक्षाय भीद्वेष । अथोये अस्व सत्सानोऽहन्तेभ्योऽक्रभमः ।
प्रमुञ्च चन्वनस्तवमुमयोरार्तिनयोऽर्ज्याम् । याश्चते हस्त इषवः ॥ ३ ॥
पराता मंगवोवप । अवतत्य धनुस्त्व सहसाश्च शेतपुधे । निशी-
र्यशल्यानां मृता शिवोनस्तुमना भव । विज्यन्धनुः कपर्दिनो
विश्वरपो बाणवा उत । अनेश्चस्येपव आश्वरस्य निषङ्गधिः ।
योते हेतिर्मादुष्टमहस्ते बभूवते धनुः । तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वम
यक्ष्मया परिगृह्य । नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ।
उमाभ्यामुतते नमो बाहुभ्यान्तवचन्वने । परिते चन्वनो हेति-
रसान्वृणक्तु विश्वतः । अथोय इष्टुधित्वारे अस्माभिधे हितम् ॥

முதலாவது ஹோமத் தொடக்கம்.

முதல் இகுத்து.

அருட்கோபத் தீதமேனியைக் கூறல்

ஆத்ரோயரிஷி, அறுஷ்டுபச் சந்தம், உருத்திர தேவதை, அருள் வேண்டல்.

नमस्ते रुद्रमन्यवं उतो॒ इ॒ष॒वे॒ नमः॑ ।

नमस्ते अस्तु॒ धन्व॑ने॒ बा॒हु॒भ्या॒मु॒त॒ते॒ नमः॑ ॥ १ ॥

பதவுரை.

हे रु॒द्र !	பெருங் கோபத் தோற்றமுடைய உருத்திர !
ते	உனது
मन्य॑वे	கோபத்திற்கு
नमः॑ अस्तु॒	(எனது) வணக்கம் ஆகுத.
इ॒ष॒वे	மற்றும்
ते	உனது
इ॒ष॒वे	பாணத்திற்கும்
नमः॑ (अस्तु॒)	(எனது) வணக்கம் ஆகுத.
ते	உனது
धन्व॑ने	விலவிற்கும்
नमः॑ (अस्तु॒)	(எனது) வணக்கம் ஆகுத.
इ॒ष॒वे	மற்றும்
ते	உனது
बा॒हु॒भ्या॒	விலவெக்திய இரண்டு கைகட்கும்
नमः॑ (अस्तु॒)	(எனது) வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! உன்னை வணங்குகின்றேன் ; நீ என் மீதெழுத்த முனியவாயும், அதனால் என்மீது விடுவதற் கெடுத்த அம்பையும் என்பாற் செலுத்தாமல் எனது பாகைகளிடத்திற் செலுத்தி வருள்வாயாக என்பதாம். ஈண்டு, வில், இமயமலை, அம்பு வில்லு எனப் பென்சாலிகள், ஒங்காசம் வில்லென்பர் உபரிடத துரை. எல்லாவையாலும் சங்கராசுரத்தரவின் உருவங் கூறப்பட்

஁து ஁ன்பகதவுணர்஁, சங்கதாத்திற்஁ முதலாவது ஁யித்தம் கோபமாதலின்
அது முன்னர் ஁தப்பட்டதென஁. கோபத்தாலெழுந்த ஁க்கிரகச்செயலுக்கு
முதலாம் ஁யித்தம் ஁ல்லாமாதலின் அதன்பின் அது ஁தப்பட்டது
஁ன்பதாம்.

இரண்டாம் இதுக்கு.

ஆயுநத்தீரீய சாத்தத்தீருமேனியை஁ ஁.஁஁.

ஆத்தோயலி஁, அது஁டுப்ச் சத்தம், சம்பு தேவதை, கதத்தை வேண்டுதல்.

बात ह्युः शिवतया शिवं बभूवते धनुः ।

शिवा शैरव्या वारव तया नो रुद्र वृहय ॥ २ ॥

பதவுரை.

(஁ வ஁)	(஁ருத்திர பரமேசுவர !)
஁	஁ன்னுடைய
बा ह्युः	஁ந்த அ஁பு
शिवतया	யி஁ச் சாத்தமாக
बभूव	ஆயிற்றே,
तया	அதனும்
नः	஁ம்மைச்
वृहय	஁஁ப்படுத்துவாயாக.
धनुः	஁ந்த ஁ல்
शिवं बभूव	சாத்தமாயிற்றே,
(शवा वः वृहय)	(அதனும் ஁ம்மைச் ஁஁ப்படுத்துவாயாக.)
बा शैरव्या	பாதொரு சா஁஁டு
शिवा बभूव	சாத்தமாயிற்றே,
(तया)	(அதனும்)
(वः वृहय)	(஁ம்மைச் ஁஁ப்படுத்துவாயாக.)

சாயணபாடியை஁ ஁ருத்து.

஁ருத்திர ! ஁ அன்பர்கரிடத்திற் செலுத்தப்படாமையால் பொறுமை
வாய்ந்துள்ள, ஁ல், அ஁பு, அ஁பருத்துணிகளால் ஁மக்குச் கதத்தைச் செ
தருள்வாயாக ஁ன்பதாம்.

பிச-5, அ-1] மகாக்கிளிசயனத்தின் முதலாவது தோமம் 15.
(தோமம்)

சுண்டு உருத்திரனுடைய கிம் விரோபோருடைய கிம்மீப்போன்று கைக்
கழகு மாத்ரிசுத் தருவதன்று, மந்திரே, அன்பர்எட்டு நனஞ் செய்வதுமாம்
என்பது குறிப்பு.

மூன்றாம் திருக்கு.

சூழதமிழிய சாத்தத் திருமேனியைக் கூறல்.

சவராட் ரிஷி, திரிவிருத் அதுஷ்டுப் சந்தம், சம்பு தேவதை, கைத்தரும் முறை
யைக் காட்டி வேண்டல்.

वा ॐ ह्रस्व सिवा तनुसोराऽपकाशिनी ।

तया नस्तनुवा सन्तमया गिरिस्तनाशमि चाकशीहि ॥ ३ ॥

ஐ ரிரிஸாந்த! { கைகீபம்மீரீயீலம்க்து கைத்தை யளித்தருளு
கின்ற

ஐ ஐ! உருத்திரனே!

ஐ உன்னுடைய

மயோத துன்புறத்தாததும்

அபாபகாசிநி பாவத்தை விளக்காததுமாயிய

வா சிவாஸது: யாதொரு அருட்டருமேனியுண்டேச,

தவா சாந்தமயாஸதுவா அத்தகைய பேரின்பத்தரும் திருமேனியால்

அநிபாகாசிஐ கன்கு விளக்கி யருள்வரவாக,

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு, கித்திரக அதுக்கொகத் திருமேனிகள் என்று இரண்டு
திருமேனிகள் உள்ளனவன்றோ, அவற்றன், உனது அருட் திருமேனியை
எமக்குக் காட்டியருளி எம்மைச் சுகப்படுத்துவரவாக, அவ்விரண்டு திருமேனி
களும் மேலே அடுத்துக் கூறப்படுவனவாம்.

சுண்டு, துன்புறத்தாததும், பாவத்தை விளக்காததும் என்னும் விசேட
ணக்களால் புண்ணிய பயனியே கொடுப்பது என்பது உணர்த்தப்பட்ட
து. 'கிரிசத்த' என்பதற்கு, மேகத்திலிருந்து மழை பெயர்விக்கின்ற
வாயிலாக இன்பளிப்பவன், அல்லது மேகத்திலிருந்து அரித்த வடிவாய்ச்

கவமளிப்பவன், அல்லது ஒன்றாதத்திலிருந்து தியான வாயிலாய்ச் கவமளிப்பவன் எனவும், 'அபிசாகவீதி' என்பதற்கு, ஏம்மை கொக்கி வருள்வாயாக எனவும் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

காங்காம் இருக்கு.

திரிபுர சம்மாதத் திருமெனியைப் போற்றல்.

இம் மக்திரத்திற்கும், ஐத்தரையது மக்திரத்திற்கும் கௌதமர் விஷி, காயத்திச் சத்தம், உருத்திரன் தேவதை, தன்னைச் சேர்த்தவர்களுக்குக் கைத்தை வேண்டல்.

यामिषु गिरिचन्त हस्ते विमर्षस्तवे ।

चिवा गिरि तं कुरु मा हिंसीः पुरुषं जगत् ॥ ४ ॥

பதவுரை.

ஐ ரிசாஸ !	{ கவமளிப்பவனிடமிருந்துகொண்டு இன்பருள் வோய் !
கிர !	திருக்கவமையப் பரிபாலித்தருள்வோய் !
கரவே	பகைவன் மீது விடுத்தருள்
சா ஶு	எத்தப் பாணத்தை
ஹஸ்தே	திருக்காதலில்
விமர்ஷி	தாக்குவன் தனியோ,
சா	அத்தப் பாணத்தை
சிவா ஶு	எம்மிடத்துத் தனியுப்படிசெய்தருள் செய்வாயாக,
புருஷம்	மற்று, மக்கள் முதலானோரையும்
ஜகத்	பகைகள் முதலானவையையும்
மா ஹிஸி:	துன்புறுத்தாதருள்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! நீ, கவமளியினிடமிருந்து எழுந்தருளி இன்பப் பெருக்கை அளித்தருள்வோனானவின், கோபத்தாலேற்ற பாணத்தை என்மீது விடாது அருள் செய்வாயாக. அதாவது, எனது புதல்வன் முதலிய அறந்தையும், எமது பகையாடு முதலானவையையும் துன்புறுத்தாதே என்பதாம்.

பிச-5,அ-1] மகாக்கிளிசயனத்தின் முத்னாவது நேறாமம் 17
நேறாமம்)

எண்டுத் தேவர்களின் முறையிட்டுன் பின் எடுத்த கிள்ளி, திரிபுரத்தை
எரிப்பதற்கு மத்திரம் கிடுத்தருள்வாயாக; அன்பர்வரிடத்தும், மத்தும்
ஏனைய உயிர்களிடத்தும் அதை கிடுக்காதருள்வாயாக என்பது குறிப்பு.

ஐத்தாவது இருக்கு மத்திரம்.

குறுவுறு.

சத்தம் முதலானவைகள் முன் மத்திரங்கட்குக் கூறியவைகளே.

शिवेन वनसात्वा गिरिणाच्छां वदामसि ।

यथानस्सर्वमिज्जगदयक्ष्मन् सुमना अस्मत् ॥ ५ ॥

பதவுரை.

ஃ கிரிசா !	கைலையங்கிரியில் வாழ்வோய் !
ஸா	உன்னை
அஸத்	அடைவதற்கு
சிவீன வசஸா	மங்களமாகிய துதியால்
வதாமசி	வேண்டுகின்றோம். (வேண்டுகோள் யாதெனின் ?
ஸ :	எமது
ஸர் வஸு ஐ	{ மக்கள், பசு முதலிய சங்கமப் பொருள்களனைத் தையுமே
யதா	எவ்வாற்றாலும்
அயக்ஷ்	பிணிகளற்றவைகளும்
சுமநா :	நல்ல மனமுடையவைகளும்
அஸத் (ஸா)	ஆகும்படி செய்தருள்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கைலையங்கிரியில் வாழும் உருத்திர ! உன்னை படைவதன் பொருட்டு
இவிய துதியால் யாம் போத்துகின்றோம். எமது, புதல்வன் முதலான மக்களை
யும், பசுமாடு முதலானவையையும் கோயில்லாதிருக்கும்படி அருள் செய்வா
யாக என்பதாம். எவ்வாறு துதித்தால் இத்தகைய உளவாமே, அவ்வாதே
உன்னைத் துதிக்கின்றோம் எனினுமாம்.

ஐராவது திருக்கு மந்திரம்.

கண்ணுயரிஷி, அதுஷ்டிச் சந்தம், சம்பு தேவதை, ஸிடம் முதலிய பிடைகள்
புறம்படி வேண்டல்.

अ॒य॒वो॒च॒ व॒वि॒व॒क्ता॒ प्र॒थ॒मो॒ वै॒द्यो॒ मि॒ष॒क् ।

अ॒ही॒श्च॒ सर्वा॒न् अ॒म॒य॒न्स॒र्वा॒श्च॒ य॒तु॒ वान्॒वः॒ ॥ ६ ॥

பதவுரை.

अ॒य॒वः தேவர்களுக்குத் தலைவனும்

वै॒द्यः தேவர்களைப் பரிபாலிக்கத் தக்கவனும்

मि॒ष॒क् { நினைத்தன் மாதிரித்தால் எல்லாப் பிணிகளையும்
போக்கி யருள்கின்றவன்

व॒वि॒व॒क्ता { எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுகின்றவனு
மாகிய உருமையுடையவன்

अ॒ही॒श्च॒ सर्वा॒न् பாம்பு முதலிய கொடிய பிராணிகளினத்தையும்

य॒तु॒ वान्॒वः அகர்கள் அழிவனாரும் (அகருவத்தையே)

अ॒म॒य॒न् கொன்றுவிட்டு

अ॒य॒वो॒च॒ எம்மைப் பெருமைப்படுத்திக் கூறியருள்வானாக,
சுயண்பாடியாக் கருத்து.

உருத்திரன், எமக்கு இடைபூது விரிவிக்கின்ற பாம்பு புலி முதலிய
கொடிய பிராணிகளையும், அகர்களையும் கொன்றுவிட்டு, என்றும் எம்மைச்
கிறப்பித்துக் கூறி எல்லாருக்குள்ளும் எம்மைச் செத்தவனாகச் செய்தருள்வா

எண்டு, 'அறிவந்தா' என்பதற்கு, பட்சபாதமாய்ப் பேசுகின்றவன்,
அதாவது 'உங்கட்கு இடைபூது செய்கின்றவனைக் கொன்று உங்கட்கு
அபயமளிக்கிறேன்' என்னுஞ் சொல்லி யுடையவன் என்பது ருதிப்புப்
பொருள்.

ஐராவது திருக்கு மந்திரம்.

மருத்தவான் லிஷி, ஆந்தரபங்கிச் சந்தம், இரவி வடிவ உருத்திரன் தேவதை,
உருத்திரனைச் சூரியனாகப் போற்ற்தல்.

अ॒सौ॒ य॒ज्ञा॒मो॒ अ॒रु॒ण॒ उ॒त॒ व॒सुः॒ सु॒म॒ङ्ग॒लैः॒ ।

ये॒वे॒मा॒ २॒ रु॒द्रा॒ अ॒मि॒ता॒ दि॒क्षु॒ अ॒ता॒स॒ह॒स्र॒शो॒ऽवै॒ष॒ २॒ हे॒ङ ई॒म॒हे॒ ॥ ७ ॥

பதவுரை.

ந: நசு	{ எவ்வுருத்திரன் இந்த இரகி மண்டலமாக இருக் கின்றனோ,
நா:	{ அவன், எழும்போது மிகச்செவ்வ திறமா இருக்கின் ருன்.
நா	அவன் எழுந்த திறகு
நா:	சிறிது செப்பு திறமுடையனாகின்றான்.
நா:	திறகு பொன்னிற முடையவனாகின்றான்.
நா:	மற்றும், இனிய மங்கல வடிவனாகின்றான்.
நா:	அவனுடைய சவாஸ்களென்னும் எவ்வுருத்திரர்கள்
நா:	ஆரக்கணங்காக
நா:	இப்படியை
நா:	காற்றதும்
நா:	காங்கு திருக்கவிதும்
நா:	குந்த நொண்டிருக்கின்றோ,
நா:	இவ்வுருத்திரர்களுடைய
நா:	கோபம் போன்ற இத் திகழ்ந்ததை
நா:	வழிபாட்டால் திருக்கின்றேன்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உதயமுதல் பல்வகை திறமுடையனும், கொணங்கென்னுஞ் சவாஸ்களை
விசும் குரியனாகிய உருத்திரனுடைய கோபத்தை, வழிபாட்டால் தணிக்கின்
தேன் என்பதாம்.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

இதுவானது.

நிஷி முதலியவைகள் முன் போன்றன.

यसौ योऽवसर्पति नीलमीवो विलंहितः ।

चैतनं गोपा अदृशन्न हंशन्नुदहर्षिः

उतैनं विधौभूतानि सदृष्टो मृदयातिनः ॥ ८ ।

பதவுரை.

வ:	எம் வருத்திரன்
நிலமீவ:	கடந்த கழுத்தை அடையவனே,
விஜோதி:	அவனே, கிடந்த விநமுடைய சூரியனாய்
எவீ அவசரீதி	உதித்தொடுக்குகின்றான்.
ஓ	மற்றும்,
ஏன்	இத்தகைய உருத்திரனுடைய இரவிமண்டலத்தை
மோ:	பகர்களைப் பாதுகாக்கின்றவனாய்
அராத்	காண்கின்றான்.
வராவ:	தண்ணீரெடுக்கின்ற பெண்களும்
அராத்	பார்க்கின்றார்கள்.
ஓ	மற்றும்,
ஏன்	இரவியாகிய இவ் வருத்திரனை
விஷபூதாதி	விளக்கு முதலான உயிர்களைத் தீதும் பார்க்கின்றன,
ஈ ச:	{ எல்லா உயிர்களாலும் கேரில் காணப்பெற்ற அத் தகைய அவ்வுருத்திரன்
ஈ:	எம்மைச்
ஈரபாதி	கொடுப்பதுவானாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரன், இவ்வுயிரில், எல்லா உயிர்களும் தரிசித்துக் கமையாததற்
பொருட்டுச் சூரியனாய் விளங்குகின்றான். கைலாயக்கிரியிலுள்ள உருத்திர
வடிவனே, கடந்தக் கேட்டவனுடையவர்களால் தரிசித்தற்குரியவன் என்பதாம்.
என்க, இரவி ஒடுக்கு முன், மாடுகளைக் கோசாணியில் அடைப்பதற்கும்,
தண்ணீரெடுப்பதற்கும், இடையன் முதலானோரும், பெண்கள் முதலானோரும்
மாலைபிற சூரியனை எதிர்பார்க்கின்றனர் எனினும் அமைபும்.

ஒன்பதாவது இருக்கு மந்திரம்.

சம்பு ரிஷி, அதங்குப் சக்தம், சம்புதேவதை, உருத்திரனையும் சீமாத
கணத்தையும் வணங்கல்.

नमो अस्तु नीलमीषाय सहस्राक्षाय मीढुषे ।

अथो ये अस्व सत्त्वानोऽहं तेभ्योऽहं नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

நீலமீயாவ	கூறத்த அழுத்தை புடைபவனும்,
சரவாசாய	இத்திரனும், ஆரிரம் கண்களை புடைபவனும்
மீதுரே	மழை பெய்விப்போனானைய உருத்திரனுக்கு
நம: வஸு	எனது வணக்கம் ஆகுக.
வயோ	மந்தும்,
வரவ	இவ்வுருத்திரனுக்கு
சுவாவ:	தொண்டர்கள்
வே (சுவி)	எவர்கள் உள் ளார்வோர,
ஹே:	அவர்கட்கும்
வஹ்	யான்

சாயணபாடியக் கருத்து

முற்கூறியபடி காளகண்டனைய வாதொரு உருத்திரன் ஆரிரங்கண்களை புடைப இத்திரனும் மழையைப் பெய்விக்கெருளே, அகளை வணங்குகின்றேன்.

மந்தும், அவ் வுருத்திரனுடைய அண்மைத் தொண்டர்களையும் வணங்குகின்றேன் என்பதாம்.

பத்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

அதங்குடுபச் சக்தம், காரதர் ரிஷி, உருத்திரன் தேவதை, வில்லம்புகளைப் போட்டு விடுப்படி வேண்டல்.

प्रमुञ्च बन्वस्त्वमुभयोर्लिङ्गोर्ज्याम् ।

वाञ्छते ह्य इषवः पराता भगवो वप ॥ १० ॥

பதவுரை.

ஐ மாவ !	ஐசுவரியமுடைய உருத்திர !
வ்	ஈ
தே வாவ:	உனது வில்லின்
ஓசவோ: வாரீர்வோ:	இரண்டு துளிகளிலும் சுட்டியிருக்கின்ற

ஸ்யா	நான் கயிற்றை
ஐயுஸ்ய	அழிந்து விடுவாயாக.
ஹஸே	திருக்காதலில்
யாஜ ஹய:	எப் பாணங்களை வைத்திருக்கின்றனையோ,
ஸ:	அவைகளையும்
பராபர	போட்டுவிடுவாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கோபக் தணிந்தும், என்னேற்றியபடியே அப்பும் கின்று மிருக்கில் ஒரு கால் எம்பீது விட கேட்கும் ஆகையால் அனாதயும் கீழே போட்டபுள்வாயாக என்பதாம்.

பதினொராவது இருக்கு மந்திரம்.

சக்தம் முதலியன முன் போன்றன. கோபக் தணிந்து சாக்தமாக வேண்டுகல்.

यवतस्य वनुरस्य सहेसः शोतेषु ये ।

निशीर्वं शरानां मुखा शिवो नस्सुमो भव ॥ ११ ॥

பதவுரை.

ஐ சரணா !	ஆயிரம் கண்களையுடையோய் !
ஸதேஸுயே !	{ தாற்றுக்கணக்கான அப்பருத்தானிகளையுடையோய் !
(ஐ ! த்)	உருத்திரனே ! நீ
வநு: வவதஸ்ய	காளைத் தளர்த்திவிட்டு
வரவாஸீ	அம்புகளின்
முஸா	குளிகளை
நிஸீர்வ்	தலைமீழாய்ப் போட்டு மழுங்கும்படி செய்துவிட்டு
ஸ:	எமக்கு
ஸுமஸா:	அருள்புரியுக் திருவுள்ளத்தாய்
சிவோ ஸவ	சாக்தமாகிய திருவுருவ முடையவாகி வருள்வாய்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கில் அம்பு முதலானவைகளையும் எறிந்து விட்டு அருட் கிருமேனி கொண்டு எமக்கு அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

பன்னிண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

சத்தம் முதலிய முன் பேசுந்நன், மில், அம்பு முதலியன கெட்டுவிடும் படி வேண்டல்.

विज्यं धनुः कर्पाद्वनो विशस्यो बाणवा॑ उ॒त ।

अ॒ने॒श॒स्यो॒ष॒व॒ आ॒मु॒र॒स॒ नि॒ष॒ज्ञा॒यिः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

कर्पाद्व॑नः	கந்தைச் சடையுடைய உருத்திரனே! உனது
धनुः॑	மில்
विज्य॑म्	நான் அழைத்துப்போகுக,
उ॒त	மற்றும்,
बाणवा॑	அம்பறத்துணியும்
विशस्य॑:	அம்பில்லாததாகுக.
अ॒स्य	இவ்வுருத்திரனுடைய
इ॒ष॒वः	அம்புகள்
आ॒ने॒श॒स्य॑	பாயவைகளாகுக.
अ॒स्य	இவ்வுருத்திரனுடைய
नि॒ष॒ज्ञा॒यिः	பாணம் வைக்குமிடமும்
आ॒मु॒: (अ॒र॒मु॒)	பாணத்தை எடுக்க இடம் கொடுக்காததாகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய, மில், அம்பு, அம்பறத்துணி முதலானவைகள் சய
ம் உதவி புரியாதன வாகுக என்பதாம்.

பதின்மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

यो॒ते हे॒ति॒र्मा॒दु॒ष्ट॒म॒ ह॒स्ते॒ न॒म॒स् ते॒ ध॒नुः॑ ।

त॒या॒ऽस॒मा॒न्वि॒ष॒त॒स्त्व॒म॒य॒क्ष॒म॒या॒ पा॒रि॒ऽमु॒ज॑ ॥ १३ ॥

அதற்குப்பத்தம், சிவியும், தேவதையும் உருத்திரனே, கத்தி முதலான
ஆயுதங்களாத் காப்பாற்ற வேண்டு மெனல்.

பதவுரை.

ஐ மீபுரஃ !	{ விருக்ஷாவந்தை நிறைய அளித்தருளும் உருத்திர !
ஐ	உன்னுடைய
வாஹி:	ஆபதமும்
யது:	விலும்
தேஹஸ்தே	உனது கையில்
யபூ	உளதான் றதே,
அவயவா	துன்பம் செய்யாத
தயா	அதனால்
அமாவ	எம்மை
விவர:	எல்லா வகையாலும்
ஹிஸு	பரிபாலித்தருள்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உனது திருக்காத்திலுள்ள ஆபதமும், விலும், கேட்டை விரிவிக்காததாம்; ஆதலின் அத்தகைய ஆபதத்தாலும் வில்லாலும், மந்தும், எல்லா வற்றாலும் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

பதினான்காம் இருக்கு மந்திரம்.

சந்தம் முதலியவைகள் முன்போன்றன ஆபதங்கட்கு வணக்கம்உதல்.

நமஸ்தே அஸ்ஸாயுவானாதாய பூணவே ।

உமாஸ்யாமுததே நமோ வாஹ்யா தவ சந்வே ॥ 18 ॥

பதவுரை.

(ஐ வர !)	(உருத்திரனே !)
அனாதாய	வில்லில் வைத்த இழக்க முடியாததும்
பூணவே	இயற்கையில் வன்மையுடையதுமாயி
அபுயாவ	பாணமாயி ஆபதத்தின் பொருட்டு
நம: வஸு	எமது வணக்கம் ஆருக.
தே	(மந்தும்) உன்னுடைய
உமாஸ்யா வாஹ்யா	இரண்டு திருக்காக்களுக்கும்,

பிர.அ. 1] மகாக்கீசையனத்தின் முதலாவது வேறாயம் 25
வேறாயம்)

தவ உன்னுடைய
சுவரே வில்லிற்கும்
நவ: (எமது) வணக்கம் ஆகுத,
சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனது, திருக்காங்கட்கும் அம்பிற்கும் யான் வணக்கஞ்
செய்கின்றேன் என்பதாம்.

பதினெந்தாவது இந்நூக்கு மந்திரம்.

சத்தம் முதலியன முன் போன்றன. மீண்டும், வில் அம்பு முதலிய ஆயுதம்
களை எடுக்காதிருக்குமாறு வேண்டுகின்றன.

परिते षन्वो हेतिस्मान् वृणक्तु विधतः ।

अथोय इषुविश्वारे अस्त्रिविहितम् ॥ १५ ॥

பதவுரை

(15 வது) உருத்திரே! |
நீ உன்னுடைய
சுவர: வில்லின்
ஹே: பாசனமென்றும் ஆயுதமானது
அஸ்தா: எம்மை
விஸத: எல்லா வகையாலும்
பரிவூனக்து விட்டு விடுவதாகுக.
அயோ மந்திரம்
தவ உன்னுடைய
ந: இசுவ: பாதோரு அம்பருத்தூணி யுண்டோ,
நவ் அகையாம்
அஸ்துவாரே எம்மின் தூசத்தினுள்ள பகைவர் குழங்களுக்கு
விபேதி வைத்து விடுவாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரே! உன்னுடைய பாசனம், எல்லா வகையாலும் எம்மை
தொடராதபடி எமக்கெதிரில் வைப்பதருள்வாயாக என்பதாம்.

முதல் அநுவாகம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அநுவாகம்.

(மணிகரிஷி, மகா காயத்திரிச் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை.

நமோ ஹிரண்யவாஹே சேனான்யே₁ விஷ்ணவே₂ பத்வே₃ நமோ நமோ
 பூஷேம்யோ₄ ஹர்கேசேம்யா₅ பசுநா₆ பத்வே₇ நமோ₈ நமஸ்ஸஸிபுஷ்ராயத்விபீமதே₉
 பதீநா₁₀ பத்வே₁₁ நமோ₁₂ நமோ₁₃ ப்ரஹ்மஸ்ய₁₄ விஷ்ணவின்₁₅ ஸகானா₁₆ பத்வே₁₇ நமோ₁₈
 நமோ₁₉ ஹர்கேசாயோபவீதினே₂₀ ப்ரஸ்தானா₂₁ பத்வே₂₂ நமோ₂₃ நமோ₂₄ ப்ரவஸ்ய₂₅ ஹேத்யே₂₆
 ஶ்ரீகா₂₇ பத்வே₂₈ நமோ₂₉ நமோ₃₀ க்ருதாயாததாவினே₃₁ ஶ்வேதா₃₂ பத்வே₃₃ நமோ₃₄ நம-
 ஸ்ருதாயா₃₅ ஸ்ரீந்யாயவநானா₃₆ பத்வே₃₇ நமோ₃₈ நமோ₃₉ ॥ 1 ॥ ஶோஹிதாயஸ்ய₄₀
 பத்வே₄₁ பூஷா₄₂ பத்வே₄₃ நமோ₄₄ நமோ₄₅ மந்திரே₄₆ வாஸிஷ்டாய₄₇ கஷ்யா₄₈
 பத்வே₄₉ நமோ₅₀ நமோ₅₁ ப்ரவஸ்யே₅₂ வாரிவஸ்குதாயோபவீதி₅₃ பத்வே₅₄ நமோ₅₅ நம-
 உஷ்யோபவா₅₆ ஸ்ரீந்யாய₅₇ பத்வே₅₈ நமோ₅₉ நமோ₆₀ க்ருதாயாததா₆₁ பத்வே₆₂
 பத்வே₆₃ நமோ₆₄ ॥ 2 ॥

முதல் அநுவாகத்தில் உருத்திரனுடைய முக்கியத் திருமேனியாகிய, ஶீல், பாணம் முதலியவற்றைத் தாங்கியுள்ள திருக்கா முதலியவைகளைப் பல் வகைபாசன இருக்கு மந்திரங்களாகப் புகழ்படுத்திக் கூறியிட்டு, மேல்வரும் எட்டு அநுவாகங்களால் உருத்திரனுடைய திருவிளையாட்டுத் திருமேனிகள் புகழ்த்து கூறப்படுகின்றன. அத்தகைய அநுவாகங்கள் எட்டிலும், உள்ளவை எல்லாம் எகர் மந்திரங்களே; அம்மந்திரங்களும், முதலில் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகள், அல்லது முதலில் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகளும், அல்லது முதலிலும் கடைதிலும் வணக்கச் சொல்லியுடையவைகளும் என இருவகைப் படுவனவாம். அவற்றுள்ளும், மூன்று அநுவாகங்களும், வணக்கம் முதலிலுடையதும், வணக்கம் முடிவிலுடையதுமாகிய ஒவ்வொரு எகர் மந்திரங்கள் உள்ளன. ஏழாவது ஐந்து அநுவாகங்களும் வணக்கச் சொல்லி முதலிற் கொண்ட ஒவ்வொரு எகர் மந்திரங்கள் உள்ளன. அவற்றுள்ளும் இவ்விதமாதாம் அநுவாகத்தில் பதின்மூன்று எகர் மந்திரங்களும் எழுபத்தொன்பது பதங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றுள்,

சா-5, அச-2] மகாக்கிரிசயனத்தில் முதலாவது வேறாமம் 27
வேறாமம்)

முதலாவது எக் மத்திரம்

கோனக்தும், திக்குக்கட்கும், இருக்காத்தும் வணக்கம் உறல்.

नमो हिरण्यवाहवे सेनायै दिशां च पतये नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

हिरण्यवाहवे	{ 11த்தனா மரத்துத் தங்கத்தாற் செய்த அணி களைபணித்த இருக்காத்தையுடையவனும்
सेनायै	{ போராளில் கோணகளைச் செலுத்துகின்றவனு மாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.
दिशां	திக்குகளைப்
पतये च	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சேவணபாடியக் கருத்து.

பசும்பொன் அலங்களை யணித்துள்ள இருக்காத்தால், போரில் கைண்டங்
களை ஏகியருளுந் திருமணி தாம்பே உருத்திரனுக்கு வணக்கம். திக்குப் பரல
கர்களாய்த் திருமேனிகள் தாங்கிய உருத்திரர்களுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

என 2 'பிராண்பராஹு' என்பதற்கு அழகிய இருக்காமெனவும்,
'திக்குக்கட்கு பதி' என்பதற்கு சூரிய அடிமன், அல்லது, திக்குகளைப்பற்றிய
பொருள், குண, தர்யம், அதர்யம் தேசம் என முதலியனவனைச் செய்தருளு
கின்றவன் என பொருள் கொள்ளிடும் அடிமையும்.

—

இரண்டாவது எக் மத்திரம்.

தருக்கனாயும், பகர்கட்கும் 11திபகவமுள்ள உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் உறல்.

नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमः ॥ २ ॥

பதவுரை.

हरिकेशेभ्यः	பசிய நூலைகளை ன்னுக் தலை மாரிகளைபுடைய
वृक्षेभ्यः	தருக்கனான உருத்திரர்கட்கு
नमः	வணக்கம்.
पशूनां	பகர்களை
पतये	பாதுகாப்பவனு திருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பச்சிலைகளாத்ருவிர் விழைந்ததும் தருக்கனாதத் திருமேனிகளெண்டும் ஈ உருத்திரர்க்குத் தும், பிரமன் முதல் தாமத மீறாகவுள்ள பசுக்களைப் பரிபாலிக்கும் உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டு, விருட்சம் என்பது வெட்டப்படுவது என விரிதலின், பிரமன் முதல், எதன்பிறுகவுள்ள அரிச்சிய உரிவர்க்கென்னாய் நிற்றும் எனவும், 'பருவம்பதி' என்பதற்கு அத்தனையு உபேக்ஷா பசுக்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனவும் பொருள் கொள்ளினும் அப்படியும்.

பிரமன் முதல் தாமதமீறணையகன் பசுக்கள் என்பதற்குப் பிரமாணம்,

'பிரஹ்மாத்யா: வந்தஸ்யாதந்தாஸ்ச'

பரம: பரிசீர்த்திதா: ' என்பதும் பாரத வாக்மியமே மென்க.

—கருணா—

சூன்ருவது எகர் 'மத்திர:'.
பாகுபுல் வடிவ உருத்திரன் போன்றல்.

नमः ससिपर्णाय त्विदमते पथिनां पदये नमः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

रिवीमते	வினக்குமிந்ததம்
ससिर्णाय	{ மருஞ்ஞெரு சையுல் உயர், 4 நிதமுடைய பசம்புல் வாக்ய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.
पथिनां	{ வடக்கு வழி தெற்கு வழி மூன்றாவது வழி என்னும் புண்ணியவுடைய வழிகளைப்
पदये	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து

பகம்புல் வடிவத் திருமேனிதான்விய உருத்திரனுக்கும். வடக்கு மார்க்கம் தெற்கு மார்க்கம், மூன்றாயது மார்க்கம்' என்னும் தூற்கள் கூறிய மார்க்கம் களைப் பரிபாலிக்கின்ற உருத்திரர்களுக்கும் வணக்கம் ஆகுத என்பதாம்.

சுண்டு, 'சம்பிரஞ்சாம்' என்பதற்கு, வேள்வியை வழிக்கும் அசுரனா யொழிக்கும் எனவும், 'பதீனம்' என்பதற்கு இவ்வளவிக வையிகமார்த்தங்கள்,

19-5, 2] மகாக்கீர்த்தியைத் தின் முடிவாவது ஹேமம் 21)
 (ஹேமம்)

அல்லது அப்சிசமார்க்கம் (புண்ணிபதாத் செல்லுக் தேவமார்க்கம்) என
 வும், 'பதி' என்பதற்கு மார்க்கத்தைத் தாண்டிவிடப்பவன் எனவும் பொருள்
 கொள்ளினும் அமையும்.

காண்டாவது எகம் மந்திரம்
 இப்பவாகன உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो वायुनाय विन्वाधिनेऽनां पतये नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

वायुनाय	இடபத்தின் விந்து உருத்திரனின் திருத்தின் தவனும்
विन्वाधिने	உருத்திரன் வழிகெண் தவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.
अनां	உணவுப் பொருள்களின்
पतये	பாதுகாப்பானனாயி உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம் ஆருக.

சாமணபரிபாடிக் கருத்து.

வெறுப்போரைத் தொல்லைப்போடும், இடப வரகனைத் தின்விந்து எழுத்
 திருத்தின் தவனும், உண்ணத்தக்க பொருள் களைப் பாதுகாக்கெண் தவனுமாயி
 உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டு, 'பப்புவாசய' என்பதற்கு, மங்கையாயி கிவப்பு நிறமுடைய, அல்
 லது, கிதைக்குத் தன்மைமுடைய எனப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

சூக்தாவது எகம் மந்திரம்.

காணப் பதவு உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो हरिकेशयोपवीतिने पुष्टानां पतये नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

हरिकेशाय	கரிய தலை மயிர்களைமுடையவனும்
उपवीतिने	{ நற்செயலின் பொருட்டு பூணூலணித்தவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.
पुष्टानां	நிறைந்த குணமுடையவர்களின்

பதயே பாதுகாப்பாளனுமாய் உருத்திரனுக்கு

நம: வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கட்டிளமை புண்டலவனும், கற்றாணங்கள் நிறைந்தவர்களைப் பரிபாலித்
தென்றவனும், கலஞ் செய்தப் பொருட்டில் பூணல் அணிந்தவனுமாய் உருத்
திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சண்டு, புஷ்டாகம் என்பதால்—வாக்கு, உடல், வீடு, மனை, தனம், தான்
யம், பிராணம், பசு, கொம்பம், தாமம், அணிமாதி என்பவையளவின் நிறைவைப்
பாதுகாக்கின்றவன் எனவும் பொருள்படு மென்க.

சூருவது எகர் மந்திரம்.

துன்பக் கொடுத்தல் கெடுத்தல் அருளும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो भवस्य हेतुै जातां पतये नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

भवस्य பொன்புலக வாழ்க்கையைக் கெடுப்பதற்கு

हेतुै ஆபுதமாய் உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆருக.

जातां உலகங்களுக்கு

पतये பாதுகாப்பாளனுமாய் உருத்திரனுக்கு

नमः வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

குறிப்ப வாழ்வைத் தொலைக்கின்றவனும், மண்ணுலக முதலிய உலகங்
களைப் பரிபாலிக்கின்றவனுமாய் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சண்டு, 'பவஸ்ய ஹேதஸ்ய' என்பது, குறிப்ப வாழ்க்கையின் துன்புருவ
னுக்கு எனவும் பொருள் படுமாதலின், உலக வாழ்க்கையில் பிராணிகளைத்
துன்புறுத்தருளுகின்றவனும், துன்புற்றோரைப் பாதுகாத்தருளுகின்றவனுக்
கும் என்பது திரண்ட பொருள்.

சூருவது எகர் மந்திரம்.

வில் வணத்து ஓடையுய்யைப் போக்கியாரும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो रुद्रायाऽस्तुताविने शैवाणां पतये नमः ॥ ७ ॥

பதவுரை

காவதாவிநே	கண்ணேற்றிய கில்லாத் பாதுகாக்கின்றவனும்
ஹவா	{ தன்னைப் போக்கியருளுகின்றவனுமாயிய உருத் திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆருக.
சேராவா	புண்ணிய தளங்களை, அல்லது, உடக்களை
பரவே	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கில்லாத் இடர்களைத்து கம்மை பரிபாலிக்கின்றவனும், கேடத்திரங்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாயிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சாண்டு, குடும்பத்தை வளர்க்கின்றவனும், தொழில்க்கின்றவனுமாயியவன் உருத்திரன் என்பது குறிப்பு.

எட்டாவது எசர் கத்திரம்.

தேனாத் செலுத்துகின்ற உருத்திரனைப் போற்றும்.

नमः सुतायाऽहं त्वाव वनानां पतये नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை

சுதாவ	தேரோட்டுகின்றவனும்
ஹஸ்யாவ	{ பகைவராத் கொல்ல முடியாதவனுமாயிய உருத் திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆருக.
வனானா	வனங்களைப்
பதவே	பாதுகாக்கின்றவனுமாயிய உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தேர்ப்பாசனாகவும், சிறாராத் கொல்ல முடியாதவனாகவும், வனங்கட்கு இனையனாகவு மிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சாண்டு, 'ருக' என்பதற்கு, உலக சக்கரமாயிய இசுதத்தை நியமிப்பவன், அல்லது, புரானிகரான ரூத முனியர், அல்லது, ரூதமுனியால் அறிப்டிக்கப்

82 கிருஷ்ண எகர்வேத ஸந்திரீய சங்கீத [காண்டம்-4

(முதல்

பட்ட யுகம், அல்லது, பிழிந்த சோமாசம் என்பதும், அஹத்தயாய, என்பதற்கு, கேடுறாத ஆன்மமொளி, அல்லது, காளை உலகம் என்னும் அகத்தை யுடையவன், அல்லது, காள் என்னும் பொருள்பட சிற்பவன் என்பவைகளும் பொருள்களாம்.

ஒன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

சிலந்த சிருமேனியையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

समो रोहिताय स्वप्तये वृक्षाणां पतये नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

रोहिताय	சிலந்த சிருமேனியையுடைய
स्वप्तये	{ சோழக், என்னைப யுக: யவனுமொய உருத்திர னுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.
वृक्षाणां	தருக்களைப்
पतये	பாதுகாக்கின் தவனொய உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிலந்த சிருமேனியையுடையவனும், பெருமையிற் சிறந்தோனும், தருக்கட்குப் பாதுகாப்பாளனாகவுமுள்ள உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ரோகிதம், என்பதற்கு, 'வரசகம்' என்பதும், 'ஸ்தபதி' என்பதற்கு, இல்லத்தை இயற்றுகின் தவன், அல்லது, பாண்டுமிருந்து பாதுகாக்கின் தவன் என்பதும் பொருளாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

தழ்ச்சித்தநிணவருகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

समो मन्त्रिणं वाणिज्यं कृषाणां पतये नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

मन्त्रिणे	அரசனுடைய மந்திரியாகவும்
वाणिज्य	{ வணிகர்கட்கு இடவகையவுமுள்ள உருத்திர னுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.

பி.சீ. 5, 4-2] மகாக்கிளிசயனத்தின் முதலாவது ஹோமம் 33
ஹோமம்)

ஐயா! கொடி செடிகளடர்த்த புதர்களைப்
ஏவே பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அரசுமூலப சபையில் இரகசிய ஆராய்ச்சி வல்லுதலும், வணிகர் கூட்
டத்திற்குத் தலைவனும், மலை, ஆறு, குகை முதலிய இடங்களிலுள்ள புதர்க
ளின் பாதுகாப்பாளனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

மத்திரி என்பதற்கு, ஐந்து மத்திரங்களை யுண்டாவன், அல்லது, இரகசிய
மாய்ப் பேசுகின்றவன், அல்லது, இரகசியமாகிய உபசிடதங்களைத் கூறப்படு
கின்றவன், அல்லது, சந்த கோடி மகாமத்திர வடிவன் என்பதும், 'வாணிச'
என்பதற்கு, வணிகனுக்கியவன், அல்லது, வணிகனைப் போன்றவன், அல்
லது வழக்கில் தோன்றியவன், அல்லது, வானியில் பொருளாய்த் தோன்று
கின்றவன் என்பதும் பொருள்மொழி.

—*—

பதினொராவது எசு மத்திரம்.

தோற்றங்கட்கு நிலைகளாகைய உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

नमोभुव-तेषु वारिवक्षता यौवचीनां पत्येनमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

புவஸ்யே மண் தோற்றத்தை விரிப்போனும்
வாரிவக்ஷதா தனத்திற்கு இறைவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆருக.
யௌவசீனா காட்டிலும், காட்டிலு முண்டாகிய கொடிசெடிகளை
ஏவே வளர்ப்பவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம: வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மண்ணுலகைத் தோற்றவிகின்றவனும், தனங்கட்கு இறைவனும்,
கொடி செடிகட்குப் பாதுகாப்பாளனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்ப

'புவந்த' என்பதற்கு, உலகிற்கு இருப்பைக் கொடுப்பவன், அல்லது, எங்
கும் எப்போது மிருப்பவன், அல்லது, கொடி செடி தருக்களைத் தோற்றவிப்
பவன் என்பதும் 'வாரிவங்கிருத' என்பதற்கு, தனமுண்டாவன், அல்லது

தனத்தைத் தேடுவின்றவனுக்கு உதவி புரிபவன் என்பதும் பொருளாமென்க.
மற்றும், சோமவடிவாய்க் கொடி செடிகளைப் பாதுகாப்பவன் எனினுமாம்.

பன்னிரண்டாம் எகர் மந்திரம்.

பொரிக்களத் திடுமெனீ தாக்கிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो उर्वेद्योवायाऽऽकन्दयते पत्नीनां पत्येनमः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

उर्वेद्योवाय	பொரித் பேரொலி செய்கின்றவனும்
आकन्दयते	{ பகைவரை அழச் செய்கின்றவனுமாயி உருத்திர னுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.
पत्नीनां	காலாட் படைகளின்
पत्ये	பாதுகாப்பாளனாயி உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பொரில் வெற்றி பெரலியை யுடையவனும், பகைவரை அழும்படி செய்
கின்றவனும், காலாட்படைகளைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
வணக்கம் என்பதாம்.

‘உச்சசர்க்கோஷம்’ என்பதற்கு, அவறிக்க கொண்டு செய்யுக் துதி, அல்
வத, பேரொலி செய்யும் மேகம் என்பதும், ஆக்ராத்ந் நெண்பதற்கு, பொரில்
அதைகவி பழைக்கின்றவன் என்பதும், ‘பத்திராம்’ என்பதற்கு, ஒரு தேர்,
ஒரு கரி, ஐந்து காலான், மூன்று குதிரைகள் கொண்டவகட்டு என்பதும்
பொருளாமென்க.

பதின்மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

திருவடிமத.

नमोः कृश्वीताय वावते सर्वनां पत्येनमः ॥ १३ ॥

பதவுரை.

कृश्वीताय	{ எல்லச் சைவ்யக்கிரியுஞ் சூழ்த்து கொண்டிருக் கின்றவனும்
वावते	{ புறங்காட்டியோடும் சைவ்யத்தைப் பெண்பற்றி ஒடு கின்றவனுமாயி உருத்திரனுக்கு

நம:	வணக்கம் திருந.
சதவா:	அடைக்கலம் புருத்தேதர்களைப்
பரதே:	பாதுகாக்கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் திருந.

சமணபாடியக் கருத்து.

சைவப்பங்கட்டுக் கவசமா மிருத்தின் தவனும், பகைவனுடைய சேனை
களைத் தூத்திக்கொண்டு ஒடுகின்றவனும், சரணடைந்தாரைப் பாதுகாத்த
ருளுகின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘கிருத்தன்னயித’ என்பதற்கு, எல்லா வுடம்புகட்கும் கவசமாய் இருக்
கின்றவன், அல்லது, எல்லா வுடமையும் முடியில் உண்டின்றவன், அல்லது, உல
கங்கள் ஒழிந்தபோதும் தான் நிலைத்து நிற்கின்றவன் என்பதும், ‘தாவதே’
என்பதற்கு, விரைவில் சேர்பவன், அதாவது (கொள்ளிச் சுழம்போல்) எங்கு
சேர்க்கிலும் அவனாய் நிற்கின்றவன் அல்லது, அன்பரின் பாதுகைகளைச்
சேதிப்பவன் என்பதும் பெருநாமென்க.

இரண்டாம் அபூவாகம் முடிந்தது.

எங்காக் காண்டம் ஐந்தாவது பீர்பாடகம்

மூன்றாம் அபூவாகம்.

இது, இரண்டு பரிசாதிக்கட்டுமல் முன்று பதிகனைக் கொண்டது.

மகாதேவர் ரிஷி, மிருகதிக் சக்தம், மகாதேவர் தேவதை.

நமஸஹ்மானாய நிவ்யாபிநீநா பத்யே நமோநம:

கஹ்மாய் நிவஹ்நிஸ்தே நமோநமோ நிவஹ்நிஸ்தே

சுக்ரானா பத்யே நமோநமோ வஹ்நிஸ்தே ஸ்தாயுநா பத்யே நமோ

நமோ நிவ்ரேவ் பரிவ்ராயாஹ்நிஸ்தே நமோநமஸ்சுக்ராவிஹ்நி

விவாஹ்நிஸ்தே மூணதா பத்யே நமோ நமோஹிஸ்தே மஹ்நிஸ்தே

மஹ்நிஸ்தே பத்யே நமோநமோ ஹிஸ்தே மஹ்நிஸ்தே

மஹ்நிஸ்தே ॥ १ ॥ ஹ்நிஸ்தே மஹ்நிஸ்தே மஹ்நிஸ்தே

नेर्म्यः प्रतिदधानिर्म्यश्च नमोनम आयज्ज्दम्यो विसृज्ज्दम्यश्चो
 नमोनमोऽस्यदम्यो विद्वज्ज्दम्यश्चो नमोनम आसिनेर्म्यश्चो नमिर्म्यश्च
 वो नमोनमस्त्वपदम्यो ब्राह्मज्ज्दम्यश्चो नमोनमस्तिष्ठदम्यो धावदम्यश्च
 वो नमोनमस्साम्यस्समापतिर्म्यश्चो नमोनमो अश्चम्योऽक्षपतिर्म्यश्च
 वो नमः ॥ २ ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில், முதலிலும் கடைவிலும் வணக்கமுள்ள
 சில என்கிறார்கள் கூறப்பட்டன, இதில், அத்தனைய பன்னிரண்டு என்க
 மகிசர்கள் கூறப்படுகின்றன, அவற்றுள்,

முன் அநுவாகத்தில், பொருளைப் பற்றியுள்ள உருத்திரனுடைய மேல்
 பாடு கூறப்பட்டது. இதில், செயலைப் பற்றிய உருத்திர மேம்பாடு கூறப்படு
 கின்றது.

முதலாவது என்கிறீயம்.

பகவான்க் கொல்லும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः सहस्रानाय निव्यापिनं आव्यापिनीनां एतये नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

सहस्रानाय	பகவரை மதிக்காதவனும்
निव्यापिने	{ பகவரை வழிக்கும் இயல்பையுடையவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.
आव्यापिनीनां	{ காற்புறமுஞ் சூழ்த்து கொண்டு பகவரைக் கொல் றுஞ் ருத்தன்மையையுடைய சேனிகளின்
एतये	பாதுகாப்பானது விரும்பின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கூத்து.

சத்துருவை வெல்லுகின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘சனுமான்’ என்பதற்கு, தனியொழிந்த ஏனையவைகள் அனைத்தையும்
 மதிக்காதவன், மற்றும், ருத்தன்னைப் பொறுத்துக் கொள்கின்றவன் என்
 புதம் பொருளாக மென்க.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

தாந்திர செயலுக்குச் செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः ककुमायै निषङ्गिणे स्तेनानां पतये नमः ॥ २ ॥

பதவுரை.

ககுமாயை	தலைமை வாய்ந்தவனும்
நிஷங்கிணே	வாளேந்திய திருக்கையனுமாயிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுத.
ஸ்தேனாநா	மறைந்துள்ள கள்வர்களின்
பதயே	பாதுகாப்பாளனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுத.

சாஸனபாடியக் கருத்து.

எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையானவனும், பணவரை அறுப்பதற்கு வாளிக் கையிலேந்தியவனும், திருடர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனுமாயிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘ககுமாய’ என்பதற்கு, உயர்த்தவன், அல்லது, இடபத்தின் கொண்டை மீதெக்கின்றவன் என்பதும், ஸ்தேனாகாரம், என்பதற்கு, திருடர்க்குட் சிறத்தவன் என்பதும் பொருளாக மென்க.

சுண்டு, அடைக்கலம் புருத்திரரைப் பரிபாலித்தல் உருத்திரபரமேசுரனுடைய அருட்கடனானதின், மறைத்த கள்வர் அடைக்கலம் புதினும் அவர்களைப் பாதுகாத்தல் கிருபையின் இயல்பா மெனல் குறிப்பிடப்பட்டமை காண்க.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

முக்கூறிய செயலில் தெளிவுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो निषङ्गिणे इषुविमते तर्कराणां पतये नमः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

நிஷங்கிணே	{ விடவிற்கொடுக்க எடுத்த அம்மைக் கையில் உடையவனும்
இஷுவிமதே	{ அம்பகுத்தாணியை முதுகில் கட்டியுள்ளவனுமாயிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம் ஆகுத.

सकराणां	வெளிப்படைபான கள்வர்களின்
पश्ये	பாதுகாப்பாளனுடைய உருத்திரனுக்கு
वमः	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மில்லில் வைத்து விடுவதற்கு அம்பைக் கையில் எடுக்கின்றவனும், அம் பருத்தானியை மறைவாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வெளிப்படை யாய்த் திருநெல்வாக்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாயே உருத்திரனுக்கு வணக் கம் என்பதாம்.

நிஷ்க்ரணை; என்பதற்கு, அன்பர்களிடத்து இடையறாத அருள் ஆற்ற லுடையவன் என்பதும், தஸ்கரானும், என்பதற்கு, வளத்திலுள்ள கள்வர் களை என்பதும் பொருளா மென்க.

காண்காவது எசர் மத்திரம்.

கனவுகளுள் ஓநவகைக் களவினயுடைய உருத்திரனைப் போந்தல்.

नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायुतां पश्ये नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

वञ्चते	வஞ்சகனும்
परिवञ्चते	யிருத்த வஞ்சகனுமாயிவ உருத்திரனுக்கு
वमः	வணக்கம் ஆருக.
स्तायुतां	உள் உளவான கள்வர்களின்
पश्ये	பாதுகாப்பாளனு யிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
वमः	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தலைவனுக்கு உண்மை புறப்போலுயிருந்து கொண்டு அவனுடைய கொடுக்கல் வாங்கக்களிற் சிவவிடத்துச் சிறிது பொருளைக் கவருகின்றவனும், தன்னுடைய ஆனைப்போன் யிருந்துகொண்டு, காணாமல் திருநெல்வாக்களைப் பாதுகாப்போனுமாயிவ உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

வஞ்சகன், என்பதற்கு, யிதற்றுகின்றவன் எனவும், பரிவஞ்சகன் என்ப தற்கு, யிதற்றித் திரிகின்றவன் எனவும், ஸ்தாயூதாம், என்பதற்கு, சாதுவே ட் தாகிய திருடர்களை எனவும் பொருளா மென்க.

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

மற்றொரு வகைக் களவையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो निचिरेवे परिचरायाऽरण्यानां पतये नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

निचिरेवे	{ எம் லிட்டில் எப்போது திருநிலையம்? என்று திரி கின்றவனும்
परिचराय	{ வெளியில் எப்போது திருநிலையமென்று அலை கின்றவனுமாய் உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.
अरण्यानां	{ வனத்திலிருந்து கொண்டு திருநிலை தொழிலையே மேற்கொண்டவர்களைப்
पतये	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தனது எஜமானன் லிட்டிலேயே எப்போது திருடலா மென்றும் பெரு
கோக்கத்துடன் நடந்து கொண்டிருக்கின்றவனும், கடைகிதி முகலிய லிடக்க
ளில் திருநிலை கருத்துடையனாய் நடந்து கொண்டிருக்கின்றவனும், வழி கடப்
போரின் பொருளைக் கவருதற்கு காட்டில் வாழுகின்றவனுமாய் உள்ள வடிவ
உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

'நிசேசவ' என்பதற்கு, இடையறு களையை யுடையவன் என்பதும்,
'பரிசா' என்பதற்கு, எங்குஞ் செல்கின்றவன் என்பதும், 'ஆரண்யாகாம்,
என்பதற்கு வனமுமாகு என்பதும் பொருளாமென்க.

ஆறாவது எகர் மந்திரம்.

கோலை பண்ணுந் திருடர் வடிவைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्सुकाविम्यो जिघांसद्भ्यो गुणतां पतये नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

सुकाविभ्यः	{ வக்கிரத்தால் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுந் திருடர்களும்
जिघांसद्भ्यः	{ உயிர்களைக் கொல்லுகின்ற திருடர்களுமாக வடி வெடுத்துள்ள உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுக.

ஸுமஸி	தானியங்களைக் கவர்வின்ற கள்வர்களைப்
பரவே	பாதுகாக்கின்ற நலுவிய உருத்திரனுக்கு
வச:	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தம்மை, ஆபுதத்தால் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவின் நவர்களும், பிரக்களைக் கொலை செய்ய விரும்புவின் நவர்களுமான கள்வர்களும், வயலில் விளைந்திருக்கின்ற, தமது எசமானனுடைய தானியங்களைத் திருடுகின்றவர்களுமான திருடர்களின் வடிவாயிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஸ்குதாசிப்பா என்பதற்கு, உருத்திரனுடைய அசர்களான வச்சிரத் தாங்கியவர்கள், அல்லது, வச்சிரம் முதலான ஆபுதங்களைப் பாதுகாக்கின்ற வர்கள் என்பதும், மற்றும், வச்சிரம் முதலிய ஆபுதங்களால் வாழ்வின்ற மனித விசேடர்கள் என்பதும் பொருள் என்பர் சிலர். 'கொம்சத்ப்ய' என்பதற்கு, மக்களையே கொல்லும் ஒருவனை மனித விசேடர்கள் என்பதும் பொருளா மென்த.

ஏழாவது எகர் மந்திரம்.

கோஸத் தோஷ்டியே மேற்கொண்ட திருடர் வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमोऽसि मरुतो नक्तं चरन्त्यः प्रकृन्तानां पश्ये नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

असि मरुतः	{ கையில் வாளேத்திக் கொண்டிருக்கின்ற திருடர்களும்
नक्तं चरन्त्यः	{ இரவில் திரிவின்ற கள்வர்களுமாயிய உருத்திரனுக்கு
वसः	வணக்கம் ஆருக.
प्रकृन्तानां	கொன்றுவிட்டுத் திருடுகின்றவர்களைப்
पश्ये	பாதுகாப்பவனுமாயிய உருத்திரனுக்கு
वसः	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வாளேத்தியவர்களும், கொலை செய்கின்றவர்களுமான திருடர்களும், உயிர்களைக் கொன்று திருடுகின்ற திருடர்களுமான உருத்திரனுக்கு வணக்கம் பதாம்.

கீர.5, அ.3] மகாக்கீசையனத்தின் முதலாவது வேறாமம் 41
வேறாமம்)

அமிமப்பய; என்பதற்கு, உருத்திரனுடைய அதுசார்கள் என்பதும்,
மற்றும், இராத்நிரியில் கூப்பவர்க்கும் உருத்திராதுசார்கள் என்பதும்
அமைபுமென்க,

எட்டாவது எசர் மத்திரம்.

தலைப்பாகையுள்ள திரு.நாகிய உருத்திரனைப் போற்றுதல்.

नम उष्णीषिणि गिरिचराय कुलुधानां पतये नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

उष्णीषिणे	தலைப்பாகை கட்டிக்கொண்டும்
गिरिचराय	{ மலையில் ஒளித்து கொண்டுமுள்ள திருடர்களான உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.
कुलुधानां	விடு, மலை முதலானவைகளைத் திருடுகின்றவர்களைப்
पतये	பாதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
नमः	வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கிராமத்தினுள்ளவன் போன்று தலைப்பாகை கட்டிக்கொண்டு வஞ்சமாய்
அவர்களுக்குள் துறைத்து கொண்டிருக்கும் திருடனும், கிறகுடன் தேட
வருகின்றவர்களின் ஆகை முதலியவைகளைச் சுவருவதற்கு மலையிலிருக்கின்ற
திருடனுமாயிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘உஷ்ணீஷ்ண:’ என்பதற்கு, தலைமையப் பாதுகாக்கின்றவன் எனவும்,
‘குலுதூசர்கள்’ என்பதற்கு, கியப்பாகிய செயலைச் செய்து திருடுகின்றவர்
கள், அங்ஙனம் குலத்தைக் கெடுக்கின்றவர்கள் என்பதும் பொருளாயென்க.

ஒன்பதாவது எசர் மத்திரம்.

இதிலிருந்து மேல் வரும் மத்திரங்களால் பிரத்தியட்சமாக உருத்திரர்
கள் போற்றப் பெறுகின்றார்கள்.

விஷ்ணுவும் கண்ணபுரி கொண்டு பாலிகாட்டும் உருத்திரர்களைப் போற்றுதல்.

नम ह्यृषभ्यो वनवाविर्म्यक्ष वो नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

ஐயமவ: { ஹாரிஸ் அம்பை ஏத்திப் பயமுறுத்தி யருளுகின்ற
உருத்திரர்களை !

(ஈ) உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆருக.

அநாவிவ: வ { ஹாரிஸ் ஹில்லி ஏத்திப் பயமுறுத்தும் உருத்திரர்
களை !

ஈ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பயமுறுத்தி யருளுகாதன் பொருட்டு திருக்காங்களில் ஹில்லியும் அம்பை
யும் ஏத்தி யிருக்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இனி, ஶீ என்று கூறப்படுதலால் பிரத்தியட்சம் (முன்னிலை) பற்றிய மத்
திரங்கள், முன்னோர, அவன் என்று கூறப்பட்ட பிரேட்சம் (படர்க்கை)
பற்றிய இதரவன் என்றது.

என்று, இருமுறை வணக்கம் கூறிபது, பிரகாசனத்தை வேறுபடுத்துவ
தன் பொருட்டென் னுணர்க.

பத்தாவது எகர் மத்திரம்.

வில்லில் நானேற்றும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नम आतन्वानेभ्यः प्रतिद्वानेभ्यश्च वो नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

அதன்வானேய: வில்லில் நானேற்றுகின்ற உருத்திரர்களை !

(ஈ) உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆருக.

பிரதித்வானேய: வில்லில் அம்பைத் தொடுக்கின்ற உருத்திரர்களை !

ஈ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வில்லில் நானேற்றி அம்பைத் தொடுத்துப் பயங்காட்டி அருளுகின்ற
உருத்திரர்களை ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினொராவது எகர் மந்திரம்.

பாணத்தை விடும் உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो वायुक्षयो विजृम्भ्यो नमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

वायुक्षयः காண்கயிற்றை இழக்கின்ற உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विजृम्भ्यो வானத்தை விடுகின்ற உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

காண்கயிழுத்து அம்பை எய்து பவமுறுத்தியருளும் உருத்திரர்களே !
 உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பகைவரின் மீது பாணத்தை விடுகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பன்னிரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

பாணத்தால் துறியைப் பிரிக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றுவதல்.

नमोऽस्मिन्नाय विध्वंस्यो नमः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

विध्वंस्यो { குறி வரை பாணத்தை, செலுத்துகின்ற உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विध्वंस्यो குறியைத் துளைக்கின்ற உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

குறிவரை அம்பைச் செலுத்தி, குறியைப் பிரிக்கின்ற உருத்திரர்களே !
 உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பகைவர் மீது அம்பை விடுத்து அவர்களுடைய உடலைத் துளைக்கின்ற
 உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

(முதல்)

பதின்மனுவது எக்ர் மந்திரம்.

இதற்கிடத்து, படுக்கின்ற உருத்திரங்களைப் போற்றுகல்.

नम आसीनेभ्यः शयनेभ्यश्च वो नमः ॥ १३ ॥

பதவுரை

சாஸிவிஷ்: { உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களான உருத்
திரர்களே !

இதர்போ !

(க) உணவுத் திட்டம்

பெயர்: வணக்கம் அருகது.

ஷானேசுவ: { படுத்துக்கொண்டுக்கின் தயர்கனான உருத்தி
 ரத்திலே !

சங்கமே !

पु: न

பெயர்: வணக்கம் அருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் போதல் வேளிப்படை என்பதாம்.

1000-0000

பதினென்காவது எசர் டங்கிரம்.

தாக்கீதாய், விபித்தாகி கோண்டுமிருக்கின்ற உருத்திரங்களைப் போய்றுதல்.

नमस्त्वपद्रुणो जाम्रद्रुयश्च वो नमः ॥ १४ ॥

பதவுரை.

स्वपन्नः **தங்குதின் தவர்களான உருத்திரர்களை !**

(ब.) सं.सं.सं.

பெயர்: வணக்கம் தயவு.

சான்றாவணம் விபித்ததைக் கொண்டிருக்கின்ற உருத்திரசர்க்களே !

உயிர் உயிர்

பய: வணக்கம் தயவு.

சாவுண்டியம் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—♦—♦—♦—

பழிஞாந்தாவது எசுர் மக்திர்மீ.

தீவிரம் வந்தால் உறுதியாகப் போவதுதான்.

नमस्तिष्ठन्नृबो धावञ्जश्च वो नमः ॥ १५ ॥

नमस्तिष्ठन्नृषो धावन्त्यश्व वी नमः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

நிஷ்டய: கிலையாய் ஒத்தென்றவர்களான உருத்திரர்களே !
(வ:) உக்கட்டு
நம: வணக்கம் ஆகுத,
சாயநய: வ ஓட்டமாய் ஒத்தென்றவர்களான உருத்திரர்களே !
வ: உக்கட்டு
நம: வணக்கம் ஆகுத,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

பதினொருவது எகர் மந்திரம்.

கூட்டமும், கூட்டத் தலைவருமான உருத்திரகளைப் போற்றுகல்.

नमोऽसमाभ्युत्समापतिभ्यश्च वो नमः ॥ १६ ॥

பதவுரை.

சமாப்ய: குழுமியுள்ளவர்களான உருத்திரர்களே !
(வ:) உக்கட்டு
நம: வணக்கம் ஆகுத,
சமாபதிப்யஷ கூட்டத்திற்குத் தலைவரான உருத்திரர்களே !
வ: உக்கட்டு
நம: வணக்கம் ஆகுத,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

கூட்டம் என்பத இடங்க்குத் தலைவன் யானினுமாம்.

இத்துடன் முன்னுற்றுத் தொண்ணூற்றெட்டுப் பதங்கள் முடிந்தன ; இதன் முடியில், 'சாஸு' என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு தோறமம் செய்தல் வேண்டும். இங்ஙனது முதலாவது தோறமமும் முடிந்தது. இனி இரண்டாம் தோறம மந்திரத் தொடக்கம்

பதினேழாவது எகர் மந்திரம்.

நதினாகளும், நதினாத் தலைவருமான உருத்திரகளைப் போற்றுகல்.

नमो अश्विन्योऽपतिभ्यश्च वो नमः ॥ १७ ॥

பதவுரை

அவேய: குதிரைகளான உருத்திரர்களே !
 (வ:) உங்கட்கு
 வய: வணக்கம் ஆகுக.
 அயவிய:வ குதிரைகட்குத் தலைவர்களான உருத்திரர்களே !
 வ: உங்கட்கு
 வய: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

அஸ்வேபய: என்பதற்கு, தனமின்றியவர்கள் என்பதும், அஸ்வப
 திய: என்பதற்கு தனமுடையவர்கள் என்பதும் பொருளா மென்க.
 மூன்றாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

காங்காங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்.

நான்காம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதிக்குமேல் இரண்டு பதங்களைக் கொண்டது.

மூன்றாம் அநுவாகத்திற், இருபக்கமும் வணக்கமுள்ள எகர் மந்திரங்
 கள் கூறப்பட்டன. இதில், அவ் வண்ணமான மற்றொரு சில மந்திரங்கள்
 கூறப்படுகின்றன.

தூர்வாசரிஷி, உத்தனிக் சக்தம், சம்பு தேவதை.

नमो आभ्याषिनीभ्यो विविष्यन्तीभ्यश्च नमोनम उग-
 षाम्यस्तु हरीभ्यश्च नमोनमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च नमो
 नमो व्रातभ्यो व्रातपतिभ्यश्च नमोनमो गणभ्यो गणपतिभ्यश्च
 नमोनमो विरूपेभ्यो विस्वरूपेभ्यश्च नमोनमो महदम्भ्यः क्षुल्लके-
 ष्वश्च नमोनमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च नमोनमो रथेभ्यः ॥ १ ॥
 रथपतिभ्यश्च नमोनमस्सेनाभ्यस्सेनानिभ्यश्च नमोनमः क्षुत्-
 भ्यस्संग्रहीतृभ्यश्च नमोनमस्तद्ध्वभ्यो रथकारेभ्यश्च नमोनमः

कुलालेभ्यः कर्मरैर्यश्च नमोनमः पुञ्जिष्टेभ्यो निपादेभ्यश्च
नमोनयं ह्युकुट्टेभ्यो घन्कुट्टेभ्यश्च नमोनमो मृगयुभ्यश्च निभ्य-
श्च नमोनमश्चभ्यश्चपतिभ्यश्च नमः ॥ २ ॥

—*—

முதலாவது எகர் மஃதிரம்

பெண்கள் வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नम आद्याविनीभ्यो विविच्यन्तीभ्यश्च वो नमः ॥ १ ॥

பதவுரை.

आद्याविनीभ्यः { காற்புறமுந் சூழ்ந்து கொல்லுகின்ற பெண்கள்
வடிவொண்ட உருத்திரர்களே !

(वो) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

विविच्यन्तीभ्यश्च { பல் வேறு வகைகளாகக் கொல்லும் மாதர்களின்
உருவுகள் பூண்ட உருத்திரர்களே !

वो: உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பெண்பாலர்களாக நின்று கொலைத் தொழில் செய்கின்ற உருத்திரர்
களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இனி, செயல், பொருள் குணங்கட்கு, உருத்திரன் இறைவனாகத் தன்மை
விளக்கப்படுகின்றது.

காற்புறமுந் சூழ்ந்து கொல்லின்றவர்களும், பல்வேறு வகையாகக் கொல்
ின்றவர்களும் உருத்திரனுடைய சேனைகளாவார்கள். அல்லது, ஒருவகைச்
சாதியார்கள் என்பதுமாம்.

—*—

இரண்டாவது எகர் மஃதிரம்.

எழு வகை மாதர்கள், துக்கை வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றதல்.

नम उगणभ्यस्तृ॒ ह॒तीभ्यश्च वो नमः ॥ २ ॥

பதவுரை.

ஔவாஃ	{ நிறத்த கணங்களைமுடைய எழு மாதர்களின் உருவு என் கொண்ட உருத்திரர்களே !
(ஃ)	உங்கட்கு
ஔ:	வணக்கம் ஆருக.
ஔரீஃ	{ கொல்லும் ஆற்றலையுடைய தூக்கை முதலிய பெண்களின் உருவங்கொண்ட உருத்திரர்களே !
ஃ	உங்கட்கு
ஔ:	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நற்குண நிறந்த எழுவகை கண மாதர்களும், கொல்லும் ஆற்றல் மிகுந்துள்ள தூக்கை முதலானவர்களுமாக உருவங்கொண்ட உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

நற்குணமுடைய மாதர்கூட்டமும், நெந்த கொலைத்தொழிலைச் செய்யு மாதர்களுமான உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

மூன்றாவது எகர் டத்திரம்.

காமுகி வடிவான உருத்திரர்களைப் போற்றுவது.

நமோ ஸுதேஃ ஸுஸரிஃ ஔ வோ ஔ: || 3 ||

பதவுரை.

ஸுதேஃ	{ விடயங்களில் பற்றுடையவர்களான உருத்திரர் களே !
(ஃ)	உங்கட்கு
ஔ:	வணக்கம் ஆருக.
ஸுஸரிஃ	காமுகர்களைப் பாதுகாக்கின்ற உருத்திரர்களே !
ஃ	உங்கட்கு
ஔ:	வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

'கருத்தேஸம்' என்பதற்கு அறிவுடன் வாழ்கின்றவர்களின் பொருட்டு என்பதும், 'கருத்தபதிஸம்' என்பதற்கு அத்தகையவர்களின் பாதுகாப் பாளரின் பொருட்டு என்பதும் பொருளாமென்க.

மீர-5, அ-4] மகாக்கிளிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 49
ஹோமம்)

சாந்தாவது எனர் மந்திரம்.

பல வதுப்பினாயும் அவிகளிக் பாதுகாப்பானதான உதத்திரங்கோப் பொற்புதல்

नमो मातेभ्यो मातृपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

मातेभ्यः { பம்மேறு வணக்கப்பட்ட வருப்புண்டவர்களாயுள்ள
உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆருக,

मातृपतिभ्यश्च { பம்மவருப்புக் கூட்டங்கட்குத் தலைவர்களாகவுமுள்ள
உருத்திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

சுந்தாவது எனர் மந்திரம்.

नमो गणेश्यो गणपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

गणेश्यः பூதகணங்களான உருத்திரர்களே !

(वः) உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆருக.

गणपतिभ्यश्च { பூதகணங்களுக்குப் பாதுகாப்பானதான உருத்
திரர்களே !

वः உங்கட்கு

नमः வணக்கம் ஆருக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

சூருவது எனர் மந்திரம்.

உருவ வேறுபாடுகளையுடைய உருத்திரங்கோப் பொற்புதல்.

नमो विरूपेभ्यो विधरूपेभ्यश्च वो नमः ॥ ६ ॥

பதவுரை.

நிகரேவ: {கை கால்கள் முதலானவற்றின் அங்கப்பழுதுடைய
வர்களான உருத்திரர்களே !

(ஏ:) உங்கட்கு

ஏ: வணக்கம் ஆகுத.

நிகரேவ: ஏ {பல்வகை உருவங்களை எடுப்பவர்களான உருத்திரர்
களே !

ஏ: உங்கட்கு

ஏ: வணக்கம் ஆகுத.

சாபண்பாடியக் கருத்து.

ஆடையுடிகாத முண்ட லுடிகளும், ருதினா முதலான பல்வகை வடிவு
களைபுழுதுடைய உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘விசுவரூப’ என்பதற்கு, தனது இச்சையால் பல்வகை வடிவெடுக்கின்ற
வர்கள் என்பதும் பொருளாகென்க.

மூவாறு எகர் மந்திரம்.

நெரியர்களும் சிறியர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

ॐ महर्षयः सुष्ठुकेयव्य वो नमः ॥ ७ ॥

பதவுரை.

மஹர்ஷய: {அணிமா, முதலிய ஐசுவரியங்களைப் பெற்றவன்
பெரியர்களான உருத்திரர்களே !

(ஏ:) உங்கட்கு

ஏ: வணக்கம் ஆகுத.

சுஸ்துகேயவ {அத்தகைய ஐசுவரியங்களின் திய தெய்வங்களான
உருத்திரர்களே !

ஏ: உங்கட்கும்

ஏ: வணக்கம் ஆகுத.

சாபண்பாடியக் கருத்து.

மகான்களாகவும், தெய்வங்களாகவு் மிகுக்கின்ற உருத்திரர்களே ! உங்
கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஞானிகளாகவும், அஞ்ஞானிகளாகவுமுள்ள உருத்திரர்களே ! உங்கட்கு
வணக்கம் என்பதுமாம்.

பிர-5, அ-4] மகாக்கினிசயனத்தின் இரண்டாவது தேற்றமம் 61
(ஹரம்)

எட்டாவது எகர் மத்திரம்.

தேச வுடையாக்கும் தேர் ஓலாதவிகளுமள உருத்திரிகிரப் போற்றல்.

नमो रविभ्योऽर्यभ्यश्च वो नमः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

रविभ्यः { இரதத்தின் மீது செல்லுந் தவர்களான
உருத்திரர்களே !
(एः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
अर्यभ्यः च { இரதத்தின் மீது செல்லாதவர்களான உருத்
திரர்களே !
चः உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சுபணபாடியம் உருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

இதற்கு தேர்மீது செல்வந் தவர்களும், தரையில் நடவந் தவர்களும்
என்பதும் பொருளாம்.

—००००—

ஒன்பதாவது எகர் மத்திரம்.

தேர், தேர்த்தலைவர்களான உருத்திரிகிரப் போற்றல்.

नमो र्यभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमः ॥ ९ ॥

பதவுரை.

रथभ्यः { இரதங்காண உருத்திரர்களே !
(एः) உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.
रथपतिभ्यश्च { இரதங்களின் தலைவர்களான உருத்திரர்களே !
चः உங்கட்கு
नमः வணக்கம் ஆகுக.

சுபணபாடியம் உருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

'சதேபய: ' என்பதற்கு இரதங்கலின் அபாயங்கள் என்பதும் பொருளா
மென்க.

மறைகள்: காங்கும் குகிரகங்களையும், பிரமன் சரதிராகவும், கிஷ்ணு
அம்பாசவும், தேவர்களே இரத வடிவாகவும் அமைந்தது இரதமாம்.

பந்தாவது எகர் மந்திரம்.

சேனை, சேனாபதிகளான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः सेनायः सेनानिधेय्य वो नमः ॥ १० ॥

பதவுரை.

செனாய: சேனைகளான உருத்திரர்களே!

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆகுக.

செனானித்யை { சேனைகளைச் செலுத்துவின்ற தலைவர்களான உருத்
திரர்களே!

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

சேனைகளாய் விளையாடுவின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பதினேராவது எகர் மந்திரம்.

இரதத்தை ஒட்டுகின்றவர்களும், நிறுத்துகின்றவர்களுமான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः सृष्टुभ्यः सखाहीतृभ्यश्च वो नमः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

சுஸ்துய: தேவரக் செலுத்துவின்ற உருத்திரர்களே!

(வ:) உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

சங்ஹீதூய்யை { தேவர விடத்திக்கொள்ளுவின்றவரான உருத்தி
ரர்களே!

வ: உங்கட்கு

நம: வணக்கம்.

பீர-5, அ-4] மகாக்கிரிசயனத்தின் இரண்டாவது தேறாமம் 58
தேறாமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘சந்திரதீப:’ என்பதற்கு ருத்ரினயின் கடிவானக் கவிதையைப் பிடித்
துக் கொள்கின்றவர்கள் என்பதுமாம்.

பன்னிரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

தச்சிகள், தேர்க்கெய்வோர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमस्तुभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमः ॥ १२ ॥

பதவுரை.

ததுவ: தச்சர்களான உருத்திரர்களே !
(வ:) உங்கட்கு
நம: வணக்கம்,
ரயகாரேவ: வ தேர்க் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே !
வ: உங்கட்கு
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இங்கு, தேவர்களை யுதிட்டித்த நிற்றல் தன்மையால் சிப்பிகளுள் ஒரு
வகையான வணக்கம் என்பதும், அவர்களுட் சிறந்தவன் தேரை களம் பெறச்
செய்கின்றவன் என்பதுமாம்.

பதின்மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

தூயவர், கோவில்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः कुलीनेभ्यः कर्मिरेभ्यश्च वो नमः ॥ १३ ॥

பதவுரை.

கூலானேவ: { மட்குடம் முதலானவற்றைச் செய்கின்ற குயவர்
களான உருத்திரர்களே !
(வ:) உங்கட்கு
நம: வணக்கம்,
கமரிமயவ { இரும்புவேலை செய்கிற கோவில்களான உருத்தி
ர்களே !

வ: உங்கட்டு

வச: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

'குறாவ: ' என்பது கு = மண்ணை, லாவயத்தே, அதாவது மண்ணை, குட முதலிய வடிவாக்குகின்றவன். கர்மாவ: = பிறரை எதிர்பார்க்காத வேலை செய்கின்றவன். அதாவது இரும்பு வேலை செய்யும் கொல்லன் என்பதுமாம்.

பதிலுக்காவது எகர் மந்திரம்.

வசியக்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः पुनिष्ठेभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमः ॥ १३ ॥

பதவுரை.

புனிஸ்தே: { பறவைக் கூட்டங்களைக் கொல்வின்றவர்களான
உருத்திரர்களே !

(வ:) உங்கட்டு

வச: வணக்கம்,

நிஷாடே: வ மீன்களைக் கொல்வின்றவர்களான உருத்திரர்களே!

வ: உங்கட்டு

வச: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

வசிய விதி, பறவைகளையும், மீன்களையும் பிடிக்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே ! உங்கட்டு வணக்கம் என்பதாம். வேடர், வசியர் என்பவர் இரு வகையர்.

பதிலுக்காவது எகர் மந்திரம்.

அடிபு வில் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमः इषुक्तेभ्यो धन्वकुल्यश्च वो नमः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

இசுக்தே: அம்பைச் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே

(வ:) உங்கட்டு

வச: வணக்கம்,

பிர-5. அ-4] மகாக்வினிசயனத்தின் இரண்டாவது தோற்றம் 55
(தோற்றம்)

ஈசுவரஃ ஃ வில் செய்கின்றவர்களான உருத்திரர்களே!

ஃ உங்கட்கு

ஈசு: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வில்லியும் அம்ஸையும் கங்கு செய்கின்ற உருத்திரர்களுக்கு வணக்கம்
என்பதாம்.

பதினாறாவது எகர் மந்திரம்.

வேடீ, நாய் பிடிப்போர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो रुद्रयुधे: शनिपुत्राय वो नम: ॥ १६ ॥

பதவுரை.

சுரயுத: வேட்டையாடுகின்றவர்களான உருத்திரர்களே!

(ஃ) உங்கட்கு

ஈசு: வணக்கம்.

शनिपुत्राय { நாய்க்கழுத்தின் கவிற்றைப்போட்டுப் பிடிக்கின்றவர்
களான உருத்திரர்களே!

ஃ உங்கட்கு

ஈசு: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேடீகள், நாய்க் கழுத்திற் கட்டியுள்ள கவிற்றைப் பிடிக்கின்றவர்கள்
என்பவர்களின் வடிவான உருத்திரர்களே! உங்கட்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘ம்குயு:’ என்பவர் = மான் முதலிய விலங்குகளைக் கொல்ல விரும்புகின்
றவர். சுவரிகர் = என்பது நாய்களைப் பாதுகாக்கின்றவர் என்பதுமாம்.

பதினேழாவது எகர் மந்திரம்.

நாய், நாய்த்தலைவர்களான உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नम शूय: शनिपुत्राय वो नम: ॥ १७ ॥

பதவுரை.

சுய: நாய்களான உருத்திரர்களே!

(ஃ) உங்கட்கு

ஈசு: வணக்கம்.

அபரிபு: வ காய்கட்டுத் தலைவரான உருத்திரர்களை !

வ: உங்கட்டு

வச: வணக்கம்,

சமணபாடியக் கருத்து.

காய்களாகவும், காய்கட்டுப் பாதுகாப்பாளராகவுமுள்ள உருத்திரர்கட்டு வணக்கம் என்பதாம்.

எண்டு, இரண்டாம் அதுவாகத்தில், திருவிணையாட்டுத் திருமேனி கொண்ட தெய்வம் முக்யமாகப் போற்றப்பட்டது. மூன்றாம் அதுவாகத்தில், கள்வர்களாய்த் திருமேனி கொண்ட உருத்திர பரமேசுவர் முக்யமாய்த் துதிக்கப் பெற்றான். என்னாம் அதுவாகத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட வகுப்பு வடிவை மேற்கொண்ட உருத்திரர்கள் துதிக்கப்பெற்றார்கள் என்று பகுத்துக் கொள்க என்பதாம்.

பாவபிப்பி, என்பது, சிலத்தைக் காக்கின்ற என்னும் பொருளையுக் கொண்டதா மென்க.

எண்டு, மேற் கூறியவைகளை நன்குநன்கு பல்வேறுவகைகளான அருட் திருமேனி கொண்ட உருத்திரர்களை வழிபடும் வெவ்வேறு வகுப்பினர் என்பர் சிலர்.

கான்காம் அதுவாகம் முடிந்தது.

கான்காய் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்.

ஐந்தாம் அதுவாகம்:

மகாவிசாட்சத்தம், சிஷி, தேவதை சம்பு.

ஒது பஞ்சாதித்தமெல் ஓதுபத்தைத்து பதக்கிளக்கொண்டது.

வணக்கத்தை முதலிற்கொண்ட எகர் மத்திரங்கள்.

நமோ மவாய்ச் சூராய்ச் நமஸ்சுவாய்ச் வசுபத்வேசு நமோ நீல-
சிரிவாய்ச் சிவிக்ஷாய்ச் நமோ கபாதினேசு வ்யூக்ஷாய்ச் நம-
ஸ்சஹசாய்ச் சுவர்ணவேசு நமோ கிரிசாய்ச் சிபிவிஹாய்ச்
நமோ சிஹிதாய்ச் சேஷமதே வ நமோ ஹ்ஸாய்ச் வாமநாய்ச் நமோ
ஹதேசு வரீயசேசு நமோ வுதாய்ச் சங்கர்ணேசு ॥ 1 ॥ நமோ அக்ஷி-

பிர-5, அ-5] மகாக்கீரீசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் 57
 (ஹோமம்)

யாயச் ப்ரயமாய்ச் நம அஸ்தேவா஽ஜிராய்ச் நமஃஸித்ரிவாய்ச்
 ஸிம்யாய்ச் நம ஸ்ரீவாயா஽வஸ்வாய்ச் நமஃஸோத்ஸ்வாய்ச்
 த்ரிப்யாய்ச் || 2 ||

நான்னாம் அதுவாகத்தில், முதலிலும் கடைபிலும் வணக்கச் சொல்லிக்
 கொண்ட எகர் மந்திரங்கள் கூறி முடிந்தன. இதில், முதலிலாவது அல்லது முடி,
 விலாவது வணக்கச் சொல்லிக் கொண்ட எகர் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன,

முதலாவது எகர் மந்திரம்,
 சூகீகீயழிக்மீந உருத்திரணப் போற்றல்,
 நமோ ஸ்வாய்ச் ஸ்ராய்ச் || 1 ||

பதவுரை.

ஸ்வாய்ச்	உயிர்களைப் பாடக்கும் உருத்திரனுக்கு
(நம:)	வணக்கம்.
ஸ்ராய்ச்	அழும்படி துன்புறுத்தும் உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உண்டாக்வித் துடைக்கும் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

முன்று அதுவாகங்களால் உலகிற்கு இறைவனாகத் தன்மை கொண்டு உருத்
 திர பரமேசுவரன் துதிக்கப் பெற்றான். இவரி, அட்டமூர்த்தங்களின் அதிட்
 டான வேதபாடுபற்றி உருத்திர பரமேசுவரன் துதிக்கப்படுகின்றான்.

பவ: = என்பது, எப்போதும் உள்ளவன், அல்லது, எல்லாநேரமும் பாவிக்
 கப்படுகின்றவன் எனினுமாம். ஈண்டு, பவன் கீரின் அதிட்டானன், உருத்
 திரன் இரகியின் அதிட்டானன். ஆதலின் அதிட்டானப் பிரகாரணம் மீண்டுந்
 தொடங்கப்படுகின்றதென்பதுமாம்.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

பாவததைப் போகீகீப் பாதுகாகீதம் உருத்திரணப் போற்றல்.

நமோ ஸ்வாய்ச் ஸ்ருபத்வேச || 2 ||

பதவுரை.

வாய் வ	பாவத்தைப் போக்குகின்ற உருத்திரனுக்கு
(நம:)	வணக்கம்.
ஐயாவே வ	{ பசுக்கள் போன்ற உயிர்க்கு இறைவனாகிய உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பாவங்களிலிருந்து பாதுகாக்கின்றவனும், விலக்காத உயிர்களைப் பாதுகாக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

முடிவில் அனைத்தையும் அழிக்கின்றவன் சர்வன், இவனே, நீக்கு அதிட்டானன். - விலக்குகளைப் பாதுகாக்கின்றவன் பசுபதி, இவனே, விலக்கிந்ரு அதிட்டானன் என்பதுமாம்.

மூன்றாவது எசர் மத்தீயம்.

நருமை வெண்மைநிறமுடைய கழுத்துள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

नमो नीलश्रीवायव सितिकाशायव ॥ ३ ॥

பதவுரை.

நீலசுரீவாய வ	கழுத்தில் கரியநிறமுள்ள உருத்திரனுக்கும்
சிடிகாசாயவ	கழுத்தில் வெண்மைநிறமுடைய உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

காளகட விடத்தை அடக்கி வைத்ததால் கருநிறத்தையும், அவ் விடம் படாத விடத்தில் வெண்மை நிறமுமுடைய கழுத்தோடுகூடிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

உருத்திரனுடைய கழுத்து, காளகட விடத்தினால் ஆயிரம் பஞ்சு உலர்த்த விட்டது. அன்றை, அன்பின் பொருட்டு மீண்டும் நீலசுரீவாய என்பதுமாம்.

பிர.ந. அ-5] மகாக்கிளிசயனத்தின் இரண்டாவது வேறாமம் 59
(ஹாமம்)

காந்தாவது எகர் மந்திரம்

கடாதாரியும் மோட்டையுமாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: க_வர்_{தி}நே_வ ச_{யு}ஸ_கே_சாய_வ ॥ 3 ॥

பதவுரை.

க_வர்_{தி}நே_வ { முடிக்கு விழுத்த சடைமையுடைய உருத்திர
னுக்கும்
ச_{யு}ஸ_கே_சாய_வ மோட்டையுடைய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பாசபத முதலிய நிருவேடத்தால் சடை முடிச்சையும், எதிவேடத்தால்
மோட்டையுமாயிய உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

உயுத்த கேசன் = என்பதற்கு, எசமானன், பாதித்தலையன், மோட்டை
யன் என்பர் சிலர்.

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

இந்திர வடிவ உருத்திரனைப் போற்றதல்.

நம: ச_ஹஸ_கா_சாய_வ ச_தத_வநே_வ ॥ 4 ॥

பதவுரை

ச_ஹஸ_கா_சாய_வ ஆபிரம் கண்ணையுடைய உருத்திரனுக்கும்
ச_தத_வநே_வ { தாத்தக்கணக்கான வில்லுகளை யுடைய உருத்தி
ரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்திரத் நிருமேனியெடுத்ததால் ஆபிரம் கண்ணையும், தாது கரம்
கேண்ட அவதாரத்தில் தாத்தக் கணக்கான வில்லுகளை யுடைய உருத்தி
ரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுதூஸ்சாகம் = எண்ணிறந்த கண், ஸாததகம் = எண்ணிறந்த வில்லுகள்
என்பதுமாம்.

ஆறாவது எகர் மந்திரம்.

மலைமில் வாழ்கின்ற விஷ்ணுவாயிய உருத்திரனைப் போற்றதல்.

நமோ மி_{ரி}சாய_வ சி_{பி}வி_சாய_வ ॥ 5 ॥

பதவுரை.

மிரிஷாயச	மலியின் மீற்றிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
மிரிஷாயச	விஷ்ணுவின் திருமேனிதாங்கிய உருத்திரனுக்கும்
வச:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கையெங்கிரிவாசனும், திருமாவின் திருமேனி கொண்டவனுமாயி
உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சிபிவிஷ்ட: = இரவியடியன், அல்லது, உயிர்க்கரிடத்து உள்ளே நின்று
இயக்குகின்றவன் என்பதுமாம்.

—+—

ஏழாவது எகர் மத்திரம்.

மழை பெய்விப்பவனும் அம்மை போந்தியவனுமாயி உருத்திரனுக்கு வணக்கம்.

நமோ மீதுஷ்மாய் செபுமதே || 3 ||

பதவுரை.

மீதுஷ்மாயச	{ மிருத்த மழையைப் பொழிக்கின்ற உருத்திர னுக்கும்
செபுமதே	அம்மை ஏந்திய உருத்திரனுக்கும்
வச:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மேகமாய் மழை பெய்விக்கின்றவனும், பாணத்தைத் தாக்குகின்றவனு
மாயி உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இழுமீதச = என்பதற்கு, மிருத்த ரூன் என்பதும் பொருளாமென்க.

—+—

எட்டாவது எகர் மத்திரம்.

தட்டைமலும் கழையனுமாயி உருத்திரனுப் போற்றல்.

நமோ ஹ்ஸாய்ச வாமாய்ச || 4 ||

பதவுரை.

ஹ்ஸாயச	குமரிய திருமேனியையுடைய உருத்திரனுக்கும்
வாமாயச	குறைந்த அவயவங்களையுடைய உருத்திரனுக்கும்
வச:	வணக்கம்.

மீ.நி. அ.நீ] மகாக்கீரீசயனத்தின் இரண்டாவது வேறுபாடு 61
(தொடர்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

குறியெய் திருமேனிபுடையவனும், குறைந்த மீரங்கள் முதலான அடிய
வங்கையுடையவனுமாயே உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஒன்பதாவது எகர் மத்திரம்.

பெருத்தவனும் குறைந்தவனுமாயே உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो बृहते च वषीससे ॥ ९ ॥

பதவுரை.

बृहते	பருமனையே உருத்திரனுக்கும்
वषीससे	கற்றனும் குறைந்த உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருவத்தால் பெருத்தவனும், குறைக்களால் குறைந்தவனுமாயே உருத்தி
ரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

வரம்பிலே, என்பதற்கு, வறுமத்தால் மிகப் பெருந்தவன், அல்லது
குறையும் முதலியவைகளால் பெரிவன் என்பதுமாக.

பத்தாவது எகர் மத்திரம்.

முத்தோருகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो बृहार्थे च सव्ये ॥ १० ॥

பதவுரை.

बृहार्थे	மும்புத்தன்மையுடைய உருத்திரனுக்கும்
सव्ये	துதிரனால் பெரியோருகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வயதால் முதிர்ந்தவனும், துதியால் பெரிவனுமாயே உருத்திரனுக்கு
வணக்கம் என்பதாம்.

‘சம்ஸ்கிருதவே’ என்பதற்கு, அன்பர்களைப் பெரியோராகருகிற்றவன்
எனினும் அளவறு மென்க.

பதினேறாவது எகர் மத்திரம்.

முத்தி முதலிரிசுக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो अत्रियाय च प्रथमाय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

அதிரியாய	முன்னர் இருக்கின்றவனும்
புதமாய	முன்பினு விருக்கின்றவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
நம:	வணக்கம்.

சாஸனபாடியக் கருத்து.

உலகத் தோற்றுமுன் உள்ளவனும், அளவியின்கண் தலைவனுமாயி உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

—————

பன்னிரண்டாவது எகர் மத்திரம்.

விபாதித்தவனும், வினாவித் செல்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो आशेषाऽत्रियाय च ॥ १२ ॥

பதவுரை.

அசேவ	எங்கும் கலந்திருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
அதிரியாய	வேகமாய் கடக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாஸனபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—————

பதின்மூன்றாவது எகர் மத்திரம்.

நீருக்கிறையாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमोऽग्नित्रियाय ह्यिमाय च ॥ १३ ॥

பதவுரை.

அதிரியாய	வேகமாய் ஓடும் நீரில் இருக்கிற உருத்திரனுக்கும்
ஹிமாய	மெல்ல ஓடும் நீரிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

பிசு.5, அ.அ.5] மகாக்கிளிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் (3
ஹோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

ஓதுவது.

नमः उन्नीयावाऽवस्न्याय च ॥ १४ ॥

பதவுரை.

उन्नीयाय	அநீயனில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
अवस्न्याय च	{ இரைச்சலின் திக் விடக்கும் நீரிலுள்ள உருத்திர னுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

ஓதுவது.

नमःस्तोत्रस्याय च द्वीप्याय च ॥ १५ ॥

பதவுரை.

स्तोत्रस्याय च	நீரோட்டத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
द्वीप्याय च	நீரின் கடுத்திப்பிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இங்கு, இருபுறத்தும் நீர் ஓடும்போது அதன் கடுகிலுள்ள மேட்டுப்பூமி
தாழியம் எனப்படும்.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

கங்காங் காண்டம் ஐந்தாவது பிரபாடகம்

ஆறாம் துறவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதித்தமேல் இருபத்தைந்து பதிகங்களைக் கொண்டது.

ஐந்தாம் அதுகாகத்தில், முதலிலாவது முறுவிலாவது வணக்கமுள்ள சில எகர் மந்திரங்கள் கூறப் பெற்றன. இதில், அத்தகைய ஏழாவ சில எகர் மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மமோ ஜ்யேஷ்டாய்^௧ கனிஷ்டாய்^௨ நம: பூர்வஜாய்^௩ வாஸ்பரஜாய்^௪
 மமோ மஹ்மாய்^௫ வாஸ்பரமாய்^௬ நமோ ஜய்^௭ ந்யாய்^௮ வுஜிவாய்^௯ நம-
 ஸோம்யாய்^{௧௦} ப்ரதிஸர்வாய்^{௧௧} நமோ யாம்யாய்^{௧௨} சக்ஷேமாய்^{௧௩} நம ஓர்வ-
 யாய்^{௧௪} ஸ்ரவாய்^{௧௫} நம ஸ்லோக்யாய்^{௧௬} வாஸாந்யாய்^{௧௭} நமோவந்யாய்^{௧௮}
 கஹ்யாய்^{௧௯} நம ஸ்ரவாய்^{௨௦} ப்ரதிஸ்ரவாய்^{௨௧} ॥ 1 ॥ நம ஆஸுப்யாய்-
 வாஸுர்பாய்^{௨௨} நம ஸ்ரூய்^{௨௩} வாஸமிந்^{௨௪} தே^{௨௫} நமோ வமிநே^{௨௬} வஸுமிநே^{௨௭}
 நமோ விலிமிநே^{௨௮} கவசிநே^{௨௯} நம ஸ்ருதாய்^{௩௦} ஸுதஸேநாய்^{௩௧} ॥ 2 ॥

—*—

முதலாவது எகர் மந்திரம்.

பேர்போலும் சிநியோலுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நமோ ஜ்யேஷ்டாய்^௧ கனிஷ்டாய்^௨ ॥ 1 ॥

பதவுரை.

ஜ்யேஷ்டாய்	உணர்வு திரு மிகுத்தவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
கனிஷ்டாய்	{ உணர்வு முதலியவைகள் இன்றியவனாகிய உருத் திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

ஜ்யேஷ்டன் = மிகப் புகழுடையவன், கனிஷ்டன் = சிறிது புகழுடையவன் எனலாம்.

பி.நி.அ-5] மகாக்கிரிசயனத்தின் இரண்டாவது வேறாமம் 65
(தேறாமம்)

இரண்டாவது எகர் மத்திரம்.

உலக முற்றும் பித்தும் உலகம் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो पूर्वार्थ चाऽपरार्थे ॥ २ ॥

பதவுரை.

पूर्वार्थ உலக முற்றும் உண்டாகிய உருத்திரனுக்கும்
अपरार्थ உலகின் முற்றும் உண்டாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலகமுற்றும்போது முதலில் இரவிய உருப்பன் (பிரமன்) வடிவாய்த்
தோன்றியவனும், உலக முற்றும் காலத்தினி முதலிய வடிவர புதிர்கின்றவனு
மாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுண்டுத் தோற்றம் என்பது புன் இருப்புத் தன்மை ஆதலின், பூர்வ
ஜாய, என்பது, உலகத் தோன்றமுன் உள்வாய் என்பதாம்; அபரஜாய,
என்பது உலகத் தோன்றிய பிறகு உள்வாய் என்பதும் பொருளா மென்க.

முன்றாவது எகர் மத்திரம்.

சுருக் காலத்தில் உண்டாயினும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो सृष्टयार्थाऽवगमार्थाय ॥ ३ ॥

பதவுரை.

सृष्टयार्थ இடைப்போதிற்குக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
अवगमार्थाय பச்சைத் தழைத வடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மத்திய காலத்தில், தேவர்களாகவும், பறவை முதலிய உயிர்களாகவும்,
மிருகத் தினம் குழந்தையாகவும் தோன்றும் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்ப
தாம்.

காங்காவது எகர் மத்திரம்.

பிரப்பு வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो जगन्याय च बुध्न्याय ॥ ४ ॥

R-9

பதவுரை.

வயமாயசு பின்புறத்திலுதிக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
துதியாவசு அடிவேலிற் றென்றவென்ற உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பசு முதலியவைகளின் பின்பக்கத்திற் பிறக்கின்ற கன்று முதலியவைகளும், வேர் முதலியவைகளில் முளைக்கும் முளை முதலியவைகளையென உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஆத்மாவது எனர் மந்திரம்.

உலகமாகிய உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

நம: சோமாயசு மதிரவாயசு || 5 ||

பதவுரை.

சோமாயசு மண்ணுலகாயத்தோன்றிய உருத்திரனுக்கும்
மதிரவாயசு கடலும், காப்புலகமாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

புண்ணிய பாவங்கள் என்னும் இரண்டினாலாய மண்ணுலக அடியும், திருமண முதலியவைகளில் கையிற் கட்டும் காப்பு அடியுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

'சோமம்' என்பது, கந்தருவ நகரம் 'சமஸ்யன்' சோபத்தை யதிட்டித்து' என்று பாரதம் கூறுதலின் என்க. இதனால், உபலக்ஷணமாய் எல்லா நகரமும் கொள்ளப்படுகின்றன. குளிர் வெப்பமில் என்னும் இரண்டுடன் கூடியது சோமம் என்பர் சிலர்.

ஆருவது எனர் மந்திரம்.

பாலியைத் தண்டிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றுவதல்.

நமோ யாமாயசு ஹேமாயசு || 6 ||

பதவுரை.

யாமாயசு { பாவஞ் செத்தோரை யாட்டுவோனாகிய உருத்திரனுக்கும்
ஹேமாயசு முத்தியணித் தந்த குரியனாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம் ஆருக.

12-5, 4-6] மகாக்வினிசயனத்தின் இரண்டாவது ஷேறாமம் 07
(ஹாமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

பாம்யம் = உயிர் நீங்கிப் போதல், அல்லது, எய்தாமல், அதில் இருக்கின்
வன் என்பதும், சுதம்யம் = பாதுகாப்பு என்பதும்.

சு. 12-5, 4-6] மகாக்வினிசயனத்தின் இரண்டாவது ஷேறாமம்.

नमः उर्वयायच खरयायच ॥ ७ ॥

பதவுரை.

उर्वयायच	{ கல்ல பரிசுடைய நிலத்தில் கிளைந்திருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
खरयायच	{ களம், என்னும் இடத்தில் கெற்றுகியவாக இருக் கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தானிய விசேடமாயும், கெல் முதலியவற்றின் குழியல் வடிவாய் இருக்
கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சுட்டாவது எகர் டக்திரம்.

கலாகப் பொருளாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः श्रुक्वायचः खसः ॥ ८ ॥

பதவுரை.

श्रुक्वायचः	{ வேதமந்திரத்தின் பொருளாக இருக்கின்ற உருத்திர னுக்கும்
खसः	வேதமுடிவிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வைதிக மந்திரத்தாம் எடுத்துக் கூறப்பெற்றவனும், வேதத்தின் முடி
வில் (உபரிடதத்தில்) இருக்கின்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்ப
தாம்.

எழுத்துக்களின் கூட்டம் டக்திரம், அதில் இருப்பவன் கலாகவன், எங்
லப் பொருள்களும் முடியுமிடம் அவசானம், அதிலிருக்கின்றவன் அவ

சாஸன், அவேகம் வேதமென்றது, அவரானம் உபநிடதமென்றும் பொருள் கொள்வர் செய்.

ஒன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

தநு கோடி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमो वन्याय च कर्षाय च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

वन्याय च வனத்தின் தருக்கவாயிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

कर्षाय च { கோடி முதலியவைகளாக இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नमः வணக்கம் ஆகுத.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இதுபூமியின் அபிட்ரதாவின் வேதாபாடென ஹமாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

தநி வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

श्रवाय च சத்தவடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்

प्रतिश्रवाय च பிரதித்தொலிவடிவாகிய உருத்திரனுக்கும்

नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

சர்வவாய், என்பதனால், எங்குந் செத்தி யுள்ளவன் எனினும் அமைவு மென்க.

பதினோராவது எகர் மந்திரம்.

கேகமாதிய கோடு தேர்களையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः आग्नेयाय चाऽऽश्वराय च ॥ ११ ॥

19-5, 4-6] மகாக்கிரிசயனத்தின் இரண்டாவது ஹோமம் (9)
ஹோமம்)

பதவுரை.

ஆதுரேணயவ { வினாகிறச்செய்தும் சேனாகளையே உருத்தி
சனும்பும்
ஆதுரேணயவ வேகமாய் ஒழிம் தோளையே உருத்திசனும்பும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

யக்ஞாருக்ய உருத்திராக்ஷ வாக்ஷத் செய்மல்.

नमः शूराय चाऽवमिन्दतेच ॥ १२ ॥

பதவுரை.

शूरायவ பேர்விரானாக்ய உருத்திராக்ஷம்
अवमिन्दतेच பாகவகைசக் கொல்லுகின்ற உருத்திராக்ஷம்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் செரிப்படை என்பதாம்.

தனது அன்பரின் பாகவகை அழிப்பின்றவன், அல்லது, தருபத்தைக்
கெடுப்போனைத் தொல்கின்றவன் 'அயித்த' என்பதன் பொருளா மெனி
னுமாம்.

பதின்கூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

சட்டையயுகைய உருத்திராக்ஷ வாக்ஷம்.

नमो वर्मिणेच वरुधिनेच ॥ १३ ॥

பதவுரை.

वर्मिणेच { சட்டை (சோக்காய்) உடுத்திருக்கின்ற உருத்திர
ாக்ஷம்
वरुधिनेच வீட்டையுடைய உருத்திராக்ஷம்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

‘வருகினை’ என்பது தேர்ப்பாகனுடைய இரகசிய விடாய், அல்லது
சிறத்த விடாய், அதையுடையவன் என்பதுமாம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

தலைமுடியையும் கவசத்தையுமுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो विल्मिने च कवचिने च ॥ १४ ॥

பதவுரை.

विल्मिने च	{ துணையோடுள்ள தலைமுடியையுடைய உருத்திர னுக்கும்
कवचिने च	{ உடம்பைப் பாதுகாக்கும் கவசமாகிய உருத்திர னுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படையானதாய்.

கால்வரையு முடித்துக் கொள்ளின்ற சட்டையுள் கவசமெனப்படு மென்க.

பதினாத்தாவது எகர் மந்திரம்.

வேதப் பிரசித்தமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः श्रुताय च श्रुतसेनाय च ॥ १५ ॥

பதவுரை.

श्रुताय	{ வேதங்களில் மிக வெளிப்படையாகிய உருத்திர னுக்கும்
श्रुतसेनाय	சீர்த்தியுள்ள சேனையாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படையானதாய்.

சீர்த்தியுடைய, அல்லது, அருகிலிற் பிரசித்தன் என்பதும் சீர்த்தியுடைய
சேனை, அல்லது அருகிலிற் பிரசித்தமாகிய சேனை என்பதும் பொருளாய்மென்க.

ஆறாம் அருவாகம் முடித்தது.

பிர-5. அ-7] மகாக்கீரீசயனத்தின் இரண்டாவது வேற்றாயம் 71
 (மோமம்)

காங்காங் காண்டம் ஐத்தம் பிரபாகம்.

ஏழாம் துறவாகம்:

ஒரு பஞ்சாதித்த மேல் முப்பது பதங்களைக் கொண்டது.

மகாபத்திச் சத்தம், தோமகேசரிஷி, உருத்திரன் தோமதை.

ஆறாவது அதுவாகத்தின் கூறப்பட்ட, ஒருபாகத்தின் வணக்கச் சொல்லு
 னாய எகர் மத்திரங்களுள்என்றிய எகர் மத்திரங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

நமோ ஹ்ரும்யாயவாஹந்யாயவ நமோ வுப்யவேவ் ப்ரமூஷாயவ்
 நமோ ஹ்ருதாயவ் ப்ரஹீதாயவ் நமோ நிபக்ஷிணீசேபுஷிமரேவ் நமஸ்தீஹ்நே-
 யவேவாஸ்யுஷிநீவ் நமஸ்சவாயுபாயவ் சுபந்வநேவ் நமஸ்துத்யாயவ் ப்யாய-
 யவ் நமோ க்ராத்யாயவ் நீப்யாயவ் நமஸ்சூர்யாயவ் சூர்யாயவ் நமோ-
 நாட்யாயவ் வௌந்தாயவ் ॥ 1 ॥ நமோ க்ரூப்யாயவாஸ்த்ராயவ்
 நமோ வ்யாயவாஸ்த்ராயவ் நமோ யேஷ்யாயவ் விசுத்யாயவ் நமோ ஹ்ருதி-
 யாயவாஸ்த்ராயவ் நமோ வாத்யாயவ் ரோம்மியாயவ் நமோ வாத்ரவ்யாயவ்
 வாத்ரூபாயவ் ॥ 2 ॥

முதலாவது எகர் மத்திரம்.

வாதீத்ய வோலியாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நமோ ஹ்ரும்யாயவாஹந்யாயவ ॥ 1 ॥

பதவுரை.

ஹ்ரும்யாயவ	பேரினை ஒலியாகிய உருத்திரனுக்கும்
காஹந்யாயவ	{ பேரினையை அடிக்கும் மூங்கில் கழியாகிய உருத் திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

அத்துப்பாய, என்பதற்கு, மிகுந்த ஸ்வபவமுடையவன் என்பதும் பொருளமென்க.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

போசிப் புறங்காட்டாத உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो पुण्यैव प्रमुखाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

புறாவை { போசிப் புறங்காட்டி ஓடாதவனாகிய உருத்திர
னுக்கும்
முதுகாவை { பகைவனுடைய சேனையை இவரிடது ஆராய்த்துணர்
கின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

போசிடும்போது பின்வாங்கி ஓடாதவனும், எதிரியின் சைன்பத்தி
யுள்ள ஆற்றல் ஆற்றலிடைமையை நன்கு யூசி, துணர்சென்றவனுமாகிய உருத்
திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சோமருபாய ' என்பதற்கு, அனைத்தையும் ஆராய்த்துணர்சென்றவன்
எனவும், 'திருஷ்ணவே' என்பதற்கு, கிடைக்குந் தன்மையுடையவன், அல்லது,
உலகைப் பாதுகாப்பதில் வல்லவன் எனவும் பொருளமென்க.

மூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

சவுகீரீதவனும் தூதுவனுமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो दूताय च सहिताय च ॥ ३ ॥

பதவுரை.

தூதாவை { செய்தியை அறிவுறுத்துகின்றவனாகிய உருத்திர
னுக்கும்
சஹிதாவை { ஏவப்படுகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்
நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உரிடத்தில் கடந்த செயலை மற்றுரிடத்தில் தெரிவிக்கின்றவனும், ஒரு
நிலைவரையில் ஏவப் பெற்றவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இங்கு விரிப்பதிலென்? தூது சென்றேனும் அன்பர்களைப் பாதுகாந்
தருள்வன் எனக் கூறப்படுகின்றது.

மே.நீ, ௮-7] மகர்க்கீரீசயானத்தின் இரண்டாவது நேறாவம் 73
நோமம்)

தூதுவன் என்பதனும், அத்நீவி ஷட்வாய், தேவர்கட்கு அநியைப்பற்
றிக் சொல்லுதல், கொண்டு போதல் முகையி னூதுவற்கெழுநில் செய்கின்ற
வன் என்பதும்; மீரநீவித, என்பதனும், நேவ்வித்தலையனுடைய கருத்தை
தேவர்கட்குத் தெரிவிப்பவன், அல்லது மிக கன்மையைச் செய்கின்றவன்
என்பதும் பொருளாமென்க.

காண்காவது எகர் மத்திரம்.

பாதுகாப்பிக் பொருட்டு ஸுபுத மேத்திய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो निष्पिणैवे युषुमिनेच ॥ 9 ॥

பதவுரை.

निष्पिणैवे உருத்திரக்கொண்டிருக்கும் உருத்திரனுக்கும்
युषुमिनेच அம்புலத்தாளிணையுடைய உருத்திரனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இம் மத்திரத்திற்கு முன், கன்வரைப்பற்றிய பொருள்வகை கூறப்
பட்டது; இப்போது, ஆபுதத்தால், அன்பரைப் பாதுகாக்கும் சிமித்தவகை
கூறப்படுகின்றது.

ஐந்தாவது எகர் மத்திரம்.

கூரிய அநியையுடைய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्तीक्ष्णैवे चास्युमिनेच ॥ 10 ॥

பதவுரை.

तीक्ष्णैवेவ கூரிய பாணந்தையுடைய உருத்திரனுக்கும்
आस्युमिनेच { பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆபுதங்களை யுடைய உருத்
तिष्ठனுக்கும்
नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஆறாவது எகர் மத்திரம்.

திரிதய மேத்திய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः स्वायुषाय च सुपन्वेच ॥ 11 ॥

பதவுரை.

காபுராவசு அழிய அபுதமேந்திய உருத்திரனுக்கும்
 சூராவசு அழிய வில்லையுடைய உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

திரிசூலத்தையும், 'பிரகம்' என்னும் வில்லையும் ஏந்திய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

'சவரபுதம்' என்பதற்கு வினாசுத ஸூபுதம் எனவும், அல்லது அழிய வடிவுடைய சூபுதம், அல்லது, பொன்னில் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஐடாவது எகர் மந்திரம்.

சீரியவழி பெரியவழிகளிற் செல்கிற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: சுராவசு பயாவசு || 3 ||

பதவுரை.

சூராவசு ஓரடிப்பாதையிற் செல்வென்றவனும
 பயாவசு { பெரும்பாதையிற் செல்வென்றவனுமாயிய உருத்
 திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

ஒருவன் அடிவைத்து உட்கத்தக்க இடம்கொண்ட மார்க்கத்திற் செல
 வென்றவனும், தேர், குதிரை முதலானவைகள் செல்லுதற்குரிய இடமுடைய
 மார்க்கத்திற் செல்வென்றவனுமாயிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

இது ஏவற் செயலாளர்கள் விடையாய்க் உறப்படுவென்றதென்பதுமாம்.

ஐட்டாவது எகர் மந்திரம்.

ஓடு நீர் வடிவாயிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: காராவசு நிபாவசு || 4 ||

பதவுரை.

காராவசு { நிரிய கால்களில் ஓடும் தண்ணீராயிய உருத்தி
 ரனுக்கும்
 நிபாவசு அருவிரேராயிய உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்,

பீச-5, அ-1] மகாக் கீனிசயனத்தின் இரண்டாவது தேறாமம் 75
(மோமம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிறிய ஊர்வாயிலும், மலையிலிருந்து நலிமோய் கிழுமிடத்திலும்
உள்ள நீராவிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘காட்பாயச’ என்பதற்கு, லெற்றமேர், அல்லது, சிறிய சீரோட்டத்தி
தூள்ள சில சாக்கித்தியமுடைய இலிங்கம் என்பதும் பொருளாமென்க.

ஒன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

வற்றததீ வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்

ॐ: சுவாயசு சர்சுவாயசு ॥ 9 ॥

பதவுரை.

சுவாயசு மடுவிலுள்ள நீராவிய உருத்திரனுக்கும்

சர்சுவாயசு வெளிப்படையான நீராவிய உருத்திரனுக்கும்

ॐ: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படையு என்பதாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

ஓதுவுமது.

ॐ: நாவாயசு வையந்தாயசு ॥ 10 ॥

பதவுரை.

நாவாயசு ஆற்று நீராவிய உருத்திரனுக்கும்

வையந்தாயசு குளத்து நீராவிய உருத்திரனுக்கும்

ॐ: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படையு என்பதாம்.

‘நாத்ய:’ என்பதற்கு, நாதத்தினுண்டாகின்றவன் எனவும் பொருளா
மென்க.

பத்தொராவது எகர் மந்திரம்.

கனந்து நீ வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

ॐ: குவாயசாசு குவாயசு ॥ 11 ॥

பதிவுரை.

கூடியதே கிணற்று நீராகிய உருக்கிசுநுக்கும்

அவத்யாசுர 100 ரீர் வாடிவாசிய உருத்திரசூக்தும்

नाम: _____

சாயணபாடியத் தருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

www.sagepub.com/journalsPermissions.nav

பன்னிரண்டாவது எக்ஸ் மக்திரம்.

மனவழிநாசிய உருத்தியைப் போற்றல்.

नमो वष्यायचाऽवष्यार्यच ॥ १२ ॥

பக்கம்: 257.

வழிவழி மனநிலை: பிழைகளைத் தவிர்த்தல்

சரஸ்வதி { மனதின் திருமுன் ன கடல் நீராகிய உருத்திரனுத்
தும்

பெயர்: _____

சாட்சனபாடியம் கருத்து.

இதன் பொருள் கௌரிப்படை, என்: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837,

மணியுயிர் லாதுறும் கூ. ஸ்ரீராக இயக்கின்ற உருத்திசன் என்பார் சிலர்.

பதின்மன்றவது எகர் மந்திரம்.

மேகங்கள் மதுரையிலுள்ள இரத்தினம் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो मेध्याय च विद्युत्याय च ॥ १३ ॥

பதவுள்ள,

பெரியாறு மேகங்களில் இருக்கின்ற உருத்திரனாகும்.

விசுவாசம் மீன்வளத்துத்துறை இயக்குகின்ற உருத்திரசுந்தரம்

नाम: राजेश कुमार

சாயணபாடியத் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

சூ.நீ. ௮-7] மகாக்கவிசயவத்திவ இவ ஸ்டாஷது ஹோமம் 77
 (ஹோமம்)

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

மாசிலாஃ, ஸாருஹ உருத்திரணப் போற்றல்.

नमो ईश्वर्यैवाऽऽन्यैव ॥ १४ ॥

பதவுரை.

ईश्वर्यैव	{ குற்றமின்றி விளங்கும் ஆகையால் ஒளிப்போன
	உய உருத்திரனுக்கும்
आन्यैव	{ வெளிந் பெயரும் மனமுடைய மிருக்கின்ற உருக்
	கிரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபரிபாடல் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

வெக்சீரில் இருக்கின்ற உருத்திரன் எனினும் அனாமபென்க.

பதினெகாவது எகர் மந்திரம்.

காற்று மனந ஸ்டவாகி உருத்திரணப் போற்றல்.

नमो वाय्वैव रैर्मवायव ॥ १५ ॥

பதவுரை

वाय्वैव	{ காற்றுடன் கூடப் பெயரும் மனமுடைய உருத்திர
	னுக்கும்
रैर्मवायव	கன்மாரியாகிய உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபரிபாடல் கருத்து.

பிரளய காலத்தில் உயர்வான பழிசகத்தக்க கக்கான் கன்றுடன் கூடிய
 மனமுடைய உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

‘ரேஷ்யி’ என்பதற்கு, மிருத்த வேணிநகர மென்பர் சிலர், ‘மற்றுஞ்
 சிலர், காற்றெடுத்து விகம் மண்ணென்பர்.

பதினாறாவது எகர் மந்திரம்.

சில, பொருளாகிய உருத்திரணப் போற்றல்.

नमो वास्तव्यैव वास्तुपार्थव ॥ १६ ॥

98-5, அ.அ-8] மகாக்கிசியனாத்தின் இரண்டாவது வேறாமம் 79
வேறாமம்)

மேலேயுள்ள பதினேழு எ.அ. மந்திரங்களுள்

முதலாவது எகர் மந்திரம்,

சோமனாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमः सोमाय च रुद्राय च ॥ १ ॥

பதவுரை.

சோமாய	உமையுடன் கூடிய உருத்திரனுக்கும்
ரூடாய	துன்ப காரணத்தால் தீக்குறின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

மீண்டும், உருத்திரன், பசுபதி என்பது முதலிய சொற்களால் போற்ற
தல் உருத்திரனுடைய அருட்டருமேனியை விளக்கலாம். 'சோமாய' என்ப
தற்கு, அருள் செய்யுக் தருணம் உமையாலோடு எழுந்தருள்வன் என்பது
கருத்து. மந்திரம், சந்திரவடிவன், அல்லது, சோமமாக வடிவன் என்பவை
களும் பொருளாம். 'ருத்ர' என்பதால், உலகை யழித்ததும் ஒருவனை அருள்
செய்தலாம், என்னை? குடும்பம் துன்பங்கள் தணிந்து டெய்ததற்கு மகாசன்
காரம் காரணமாதலின் என்க.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

ஔவியாய் உருஞ்செய்யும் உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमस्तौभ्यवाऽरुणाय च ॥ २ ॥

பதவுரை.

நாமாய	{ உதயத்தில் மிகச் சிவப்பு நிறமுடைய சூரியனாகிய
	{ உருத்திரனுக்கும்
அரூணாய	{ உதிப்பதன் முன் சிவிற சிவப்பு நிறமுடைய
	{ சூரிய வடிவ உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படா என்பதாம்.

இரவியைப்பற்றி முன் கூறப்பட்டது. சண்டு, விழிப்பீத்தல் முதலிய
வைகளால் உலகிற்கு, சூரியன் அருள் செய்கின்றான் என்பது கொள்ளக்கிடத்
தலை காண்க.

தமிழ்நாடு எவர் : மந்திரம்.

இணைப்பைத் தரும் உதத்தினைப் போற்றல்.

नमः शंभार्यच षडुपतयेच ॥ ३ ॥

பதவுரை.

श्रीगणेशाय नमः

சுதந்திரப் படைகளின் உருத்திரமும்

पञ्चपतयेच

பாக்களைப் பரதுகாக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

नामः

61500-2-100

சரியண்பாடி வக் கருத்து

இன்பமளிக்கும், உருத்திரனுக்கும், கோக்கிப்பாதுகாக்கும், உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

பகக்கிரை, பங்கராணமரண பரமம், ஜினி, கன்வன் முதலியன வராமற்
காத்தல் என்பதும்.

நான்காவது எக்ஸ் மெட்ரிம்.

பனகலனா யடக்கி அதனும் உருத்திரனைப் போற்றல்

नम उद्धार्यच भीमार्यच ॥ ४ ॥

பதவுரை.

अथर्ववेद

கோபத்தோடு கூடிய உருத்திரனாகவும்

A

{ மாற்றம் மாதிரியாகப் பயிற்சிக்குரிய உருத்திர
வாங்கும்

अथवा:

வணக்கம்.

சுயநிர்வாகம் கட்டித் தருக.

பணவசைக் கொள்வதற்கு முனியுகொண்டவனும், பார்த்த மாதிரித் தரலெய் பணவருக்கும் பயன் செடுக்கின்றவனுவாய் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்ஃதாம்.

உக்ரீ, என்பதற்கு, பாபம் சேரீ முதலியவைகளால் கீழ்ப்பட்டாயன், அல்லது, பாபம் முதலாயவைகளை அடக்குவன்மன், இயன், எசமானனுடைய அபிப்பிராயன் என்பதும், பீம், என்பதற்கு உலகத்தைப் பயப்படுத்திவன்மன் என்பதும் பொருளாகின்க.

ஐந்தாவது எக்ஸ் மீட்டிரம்

பாசகவனாகக் கெல்லவும் உறுத்திக் கொள்வோம் போன்றவை.

नमो अग्रेवधायं च दूरे वधायं च ॥ ५ ॥

பதவுரை.

அந்நவாயச	{ அருகாய் கோரில் இருந்தகொண்டு பகைவரைக் கொல்லுவின்ற உருத்திரனுக்கும்
ஹேவாயச	{ தூரத்திலிருந்து கொண்டு பகைவரைக் கொல்லுவின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

'அக்தேவதாயச' என்பதற்கு, பூர்வத்தில் கொன்றவர்களைப்போல கொல்வின்றவனுக்கு என்பதும், 'தூரேவதாயச' என்பதற்கு, தூரத்திலிருக்கின்ற பகைவரை, அல்லது, நீண்டகாலத்திருக்கின்ற பகைவரையும் கொல்வின்றவனுக்கு என்பதுமாம்.

சூருவது எகர் மத்திரம்.

ஏனிடில் சமீபமாகப் பழங்கு உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो ह्येव हनीषसे ॥ ६ ॥

பதவுரை.

ஹேவ	{ பகைவர், எங்கு எப்போதிலுமுள்ள அயரைக் கொல்வின்ற உருத்திரனுக்கும்
ஹீஷசே	{ பிரளயகாலத்தில் அபிசயப்படுமபடி எல்லாவற்றையும் கொல்லுவின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எங்கும், போரில் பகைவரைக் கொல்லுங்கால் உருத்திரனே முன்னின்று கொல்வின்றான் என்பதை, 'சமீபேநி நிஜிந: ஸ்வேவ' 'இவர்கள் முன்னால் என்னுடையே கொல்லப்பட்டவர்கள், என்னும் கண்ணிரான் வரக்கூடும், 'அயநிச. ஹேவ வான் ஸுஷ் ஸவஹம்' 'கனகொளிபோன்று செல்வென்றோரைக் கண்ணால் முன்னால் காண்கின்றேன்' என்னும் திரோண பருவ வரக்கியத்தாலு முணர்ச்சி என்பதாம்.

'தூர்த்தே' என்பதற்கு, எவன் கொல்வின்றானோ அவன் வடிவமே உருத்திரன் என்பது பொருளாம். கிரிப்பதிவென்? கொல்லுவின்றவர்கள் எல்லோரும் உருத்திரனுடைய வலிபாடு கொல்வின்றனர் என்பது திரண்ட பொருள். இவ்வாறு கொல்லுகித்து, தானும், மாக்ஷதத்தில் அடியோடு எல்லா அபிரக்ஷியம் கொல்வின்றான் என்பதுமாம்.

ஏழாவது எனர் மந்திரம்.

நது வடிவாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்,

नमो वृषोम्यो ह्रींकेतोम्यः ॥ ७ ॥

பதவுரை.

இதற்கு, முன்னர் உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

சாயணபாடியக் கருத்து

என்பதற்கு முதலிய தருவடிவாகவுமுள்ள உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எட்டாவது எனர் மந்திரம்.

நாரகமாகிய உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्ताराय ॥ ८ ॥

பதவுரை.

நாரக நஞ்சைப் பொருளாகிய உருத்திரனுக்கு

வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரணவத்தாற் கூறப்படுகின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பல்கூடலினின்று கையேற்றுகின்ற உருத்திரன் என்பதுமாம். இதை, 'नमस्तारुं वृषोम्यो' என்று சாயணோபபிடதமும் கூறுகின்றது. அல்லது பிரணவ வடிவமெனினும் அளபயுமென்க.

ஒன்பதாவது எனர் மந்திரம்.

கக வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शंभवे च मयो भवे च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

சம்வேச { ககம் வரும்வழியை யுணர்ந்தவன், அல்லது ககத்
கையுண்டாக்குகின்றவனாகிய உருத்திரனுக்கும்

மயோமவேச { ககத்தையே கொடுக்கின்றவனாகிய உருத்தி
ரனுக்கும்

மம: வணக்கம்.

பீர-5, அ-5] மகாக்கிளிசயனத்தின் இரண்டாவது தீஹாமம் 83 (தோடம்)

சாயணபாடியக் கருத்து.

சகம், அதுவரும்வழி என்பனையகம் யுண்டாக்குவதனானைய உருத்திர னுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

சகத்தின் பிறப்பிடம், அல்லது சகவடிவாகியே யிருத்தல், அல்லது சகத் தின் கோக்கத்தையே மேற்கொள்ளல் 'சம்பு' என்பதன்பொருளாம். என்கு, சம்பு, என்பதும், 'மய.' என்பதும் சகத்தையே பொருளாகக் கொண்டனவ களாதலின் இவ்வுலகசகம், பரவுலகசகம் எனவும், அல்லது, துன்பரீக்கம், சகமயம் எனவும் பகுத்துக் கொள்ளலும் அமைபும்.

பத்தாவது எகர் மத்திரம்.

ஓதுவுமது.

समः संकराय च मयस्कराय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

சங்கராய	{ தக்தை முதலானோர்களால் சகத்தைச் செய்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
மயஸ்கராய	{ குரு முதலானோர்களால் சகக்கொடுக்கும் உருத்திர னுக்கும்
समः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரே முதலானோர்களால் உலக சகத்தைக் கொடுக்கின்றவனும், குருநால் கள் முதலியவைகளால் முத்திச்சகத்தைக் கொடுக்கின்றவனுமாயே உருத்திர னுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

என்கு, தேவே சகக்கொடுத்தல் இவ்விதமிடே பதங்களாலுங் கூறப்பட்டது. இவர்கள் முன்னிலையால் சகம் கொடுப்பதை, இதற்குமுன் கூறிய இரண்டு பதங்களால் கூறின என்று உய்த்துணர்க.

எல்லா வுயிர்கட்கும், அவ்வய் வுயிர்களின் சில வாயிவாகச் சகத்தைக் கொடுக்கின்றவன், அல்லது, தேவே சகத்தைக் கொடுக்கின்றவன் சங்கரன் என்பதுமாம்.

பதினொராவது எகர் மத்திரம்.

மக்கள் வடிவ உருத்திரனைப் போற்றல்.

समः शिवाय च शिवशराय च ॥ ११ ॥

பதவுரை.

விவாக	கல்யாண (மங்கள) வடிவனுமிய உருத்திரனுக்கும்
விவராவாக	அதிசயமாகிய கல்யாணவடிவ உருத்திரனுக்கும்
வய:	வணக்கம்.

சாஸனபாடியக் கருத்து.

மங்களவடிவனும், அற்புதமுடைய மங்கள வடிவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு வணக்கம், ஈண்டுச் சிவம் என்பதற்கு, இயற்கையில் அமுக்கிலாதது என்பது நிரண்டபொருள் என்பதாம்.

'சிவ' என்பது, குற்றமற்றவன்; அதாவது முக்குணமிலான், எல்லா வகையாலும் கல்யாண வடிவன் என்பதாம். இதனும், முத்திச் சகலவன் என்பது கொள்ளக் கிடந்தது. அல்லது, சிவம் = ௧ம் அகத்தகம் கெடுக்கின்றவன் எனினும் அமைபும்.

இதை,

சிவ ஏகோத்யேய சிவம் கஃ' என்றும் அதர்வசிகை வரக்யத்தாலும் 'சிவ மிச்சன் மதங்க்யானும் தன்மாத்நேவ: சிவ: ஸ்மிருத:, என்றும் பாரத வாக்யத்தாலும் உணர்க. 'சிவதா:' என்பது, அதிசயமாக அகத்தகச் செய்தின்றவன், அல்லது, விபீ தயிந்திச் அகங்கெடுக்கின்றவன் என்பதுமாம்.

ஈண்டு, இப்பஞ்சாக்கரம் எல்லா துண்களாலும் பேரீயராலும் இனி தெடுத்துப் புகழப்படுவதாயாதலின் இடம் கெடத்த விடத்து இதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம்:—

(1) சிவாய = முத்திப் பேற்றை அடைதற் பொருட்டு, பச்சிஷ்ட பழ முதலியனவரின், கஃ = அப்பச்சிஷ்டேன் என்பதும் ஒரு வகைப் பொருளாம். இதில், கஃ = என்பது அப்பணப் பொருளைத் தந்தது என்பதை, 'एतद्विश्वं सोऽकरणं वयः' என்றும் கருமகாண்ட வாக்யத்தாலுணர்க.

(2) அல்லது, சிவாய = சிவனுக்கு கஃ = அபேதபத்தியின் பொருட்டு வணக்கம் என்பதுமாம்.

(3) அல்லது, தோ கஃ சிவ! = குற்றமற்ற பாமேசா! அய = என்னை உன்னோடு ஒன்றாகக்கொண்டிருள்வாயாக என்பதுமாம். ஈண்டு மஃ = விவசம், க = அநிலாதவன் அதாவது நிர்விகாரி என்க.

(4) அல்லது, சிவாய = சிவத்துடன் ஒன்றுபடுதற் பொருட்டு, கஃ = திக்திக்கென்றேன் என்பதுமாம்.

பிச-5. அ-8] மகாக்கினிசயவாதநின் இரண்டாவது ஹேறாயம் . 85
ஹோமம்)

(5) அல்லது, சிவாப = சிவரூபமாதற் பொருட்டி, கம: = அனைத்தையும்
விடுகின்றேன் என்பதுமாம்.

(6) அல்லது, சிவ = செவனே! கம: = யான் உலாது அடிமையே,
அப = உன்னுடன் என்னைபுஞ் சேர்த்துக் கொள்வாயாக என்பதுமாம்.

அல்லது, சிவ = ஹேசுவ!, கம: = யான் திருவிவ்லாதவன், அதாவது
வறுமை மிருத்தவன், ஆதலின், அப = செவ்யத்தை அருள் செய்வாயாக என்
பதுமாம்.

மற்றும் இவ்வாதே வருவனவற்றை உபத்துணர்க்கு கொள்க. இக்கவக்
தெழுத்தாயி மக்ஞிப்பெருமையை,

“காதவாகிக் கசிந்து கண்ணிர் மல்கி
ஒதுவார் தமை கன்னெறிக்குய்ப்பதும்
வேத கன்னினும் மெய்ப் பொருளாவதும்
காதன் காமம் கமச்சிவாயவே”

என்றுத் தமிழ்த் திருமறைப் பதிகமுதலானவைகளைத் காண்க.

பன்னிண்டாவது எகர் மந்திரம்.

தித்தமாய உதத்தினைப் பொற்றல்.

नमस्तीर्थाय च कूषाय च ॥ १२ ॥

பதவுரை.

तीर्थाय च { பிரபாகமுதலிய நிர்ந்தவர்களில் சாந்தித்தியனாகிய
உருத்திரனுக்கும்

कूषाय च { கதிக்ஞையிலுள்ள இலிங்கசாந்தித்தியனாகிய
உருத்திரனுக்கும்

वमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தன்பால், அன்புள்ளவரைப் புரிதப்படுத்துதலின் நிர்ந்தமாம்; அந்
தகைய நிர்ந்தத்தில் சாந்தித்தியனும், கதிக்ஞையில் தாபித்துள்ள இலிங்கத்
தில் சாந்தித்தியனுமுமிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினமூன்றாவது எகர் மந்திரம்.

பவக் கடற்களையிலுள்ள உதத்தினைப் பொற்றல்.

नमः तीर्थाय च वा तीर्थाय च ॥ १३ ॥

பதவுரை.

பாபீயவ	பவக்ஷஸித் தாண்டிமிற்றித் உருத்திரனுக்கும்
அபாபீயவ	{ பவக்ஷஸித் கடுவிரிஞ்சுத்தருள்வென்ற உருத்திர னுக்கும்
யம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சம்சாரக் கஷித் தாண்டிய முத்திரிஞ்சுப்பாளர்களால் கித்திக்கத்தக்க வனும், சம்சாரக் கஷித் இருந்து கொண்டு வேண்டியவற்றை அருள் செய் வின்றவனுமாயிவ உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பாபீயம் = என்பது சுத்தமாகிய சைவசமயமாம்; அதிலிருந்துகொண்டு அருள் செய்வென்றவன். அசுத்தமாகிய பிறவற்றிலிருந்துகொண்டு அருள்வது அவாபீயம் என்பர் சிலர்.

இத்துடன் இரண்டாவது ஹோமம் முடிந்தது.

மூன்றாவது ஹோமத் தொடக்கம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

துன்பக் கஷித் தாண்டிவிக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः ऋतंणाय चोदरंणाय ॥ १४ ॥

பதவுரை.

஋தரணாய	பாவமுழுதையும் போக்குகின்ற உருத்திரனுக்கும்
சுதரணாய	பத்தத்தை நீக்குகின்ற உருத்திரனுக்கும்
யம:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மந்திரசேபம் முதலியவைகளால் பாவத்தை வஞ்சு போக்குகின்றவனும், உண்மையுணர்வால் குடும்பத்திலிருந்து விடுபடச் செய்வென்றவனுமாயிவ உருத் திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

பதினான்காவது எகர் மந்திரம்.

ஞான நேறியடைந்த பேரது மானுகின்றவரான உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः अज्ञावीयनाऽऽनयाय ॥ १५ ॥

பதவுரை.

பாபாய்வ	{ பவக்கடலினின்று கரையேற்றியும் மீண்டும்பாவத் தையடைவதென்றவனுயி உருத்திரனுக்கும்
பாபாய்வ	{ நிறையக் கருமபயன்வையருந்துஞ் சேவனைச்செலுத் துவென்ற உருத்திரனுக்கும்
மம:	வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

பவக்கடலி நீத்துதற்குரிய தத்துவ ஞானம் கிடைத்தும், அதை
 வெறுத்து விட்டு விட்டு, காமிய கருமத்தைச் செய்வதன் மீண்டும்
 வருதற் குரியானும், கரும பயன்வளை நிறைய அருத்தும் சேவனைச் செலுத்து
 வேறுமாயி உருத்திரனுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

பவக்கடலினின்று கரையேற்றியும் மீண்டும் அக்கடலில் விழுவின்றவனும்
 பாவத்தில் மறித்தும் மறித்துஞ் சமஸ்தென்றவனுமாயி உருத்திரனுக்கு
 வணக்கம் என்பதுதாம்.

பதினாறாவது எசுர் மந்திரம்.

பகம் புல்லிவிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

மம: ஸுயாய்வ கெயாவ ॥ 16 ॥

பதவுரை.

ஸுயாவ	{ ஆற்றின் கரையில் முனைக்கும் புல்லில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
கெயாவ	{ ஆற்றின் நடுவிலுள்ள தகையிலிருக்கின்ற உருத் திரனுக்கும்
மம:	வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளையெல் முனைக்கின்ற குகை முதலிய
 வற்றின் முனைகளிலும், ஆற்றின் தகையிலு மிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கு
 வணக்கம் என்பதாம்.

பதினேழாவது எசுர் மந்திரம்.

மணலிலிருக்கும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

மம: சிகுயாய்வ ஸுயாய்வ ॥ 17 ॥

பதவினை.

சிகந்தாயச	ஆத்தமணலாக இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
பராதாயச	ஆற்றொட்டமாயச உருத்திரனுக்கும்
பச:	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அன்புடையனும், ரீசாடஸியே மேற்கொண்டு எப்போதும் கதிர் களையி
வருக்கின்றவனுய் உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பது, 16-17-வது மந்தி
ரங்களின் திரண்ட பொருள் என்பதாம்.

எட்டாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

காங்காங் காண்டம் ஐந்தாம் பிரபாகம்.

ஒன்பதாம் அநுவாகம்.

ஒரு பதினாதித மேல் முப்பத்துமூன்று பதங்களைக் கொண்டது.

எட்டாம் அநுவாகத்தில் யாதானும் ஒருபக்கத்த வணக்கம் சொல்
கியுடைய எகர் மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகளுக்கு வேறான அத்தகைய
சில எகர் மந்திரங்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன.

நம ஹிஸ்யாயச பரதாயச நம: கி^௧ ஸிலாயச ஶ்யா-
யச நம: கப^௨ திநேச புலஸ்தேச நம^௩ கோப்யாயச சூஷாயச
நமஸ்தல்பாயச கோஷாயச நம: கா^௪ த்யாயச காஹுரேஷாயச நம^௫
ஹு^௬ த்யாயச நிவேஷ்யாயச நம: பா^௭ ச^௮ ம்யாயச ரஜஸ்யாயச நம^௯ ஶு-
ஷ்யாயச ஹி^{௧௦} த்யாயச நம^{௧௧} லோப்யாயச^{௧௨} லப்யாயச ॥ 1 ॥ நம
கூ^{௧௩} ம்யாயச சூ^{௧௪} ம்யாயச நம: ப^{௧௫} ஶ்யாயச ப^{௧௬} ஶ்ஷாயச நம^{௧௭} ஸ^{௧௮} மு^{௧௯} ர^{௨௦} மா-
நாயசா^{௨௧} ஸி^{௨௨} ப்நைச நம^{௨௩} ஆ^{௨௪} கி^{௨௫} த்நைச ப^{௨௬} கி^{௨௭} த்நைச நம^{௨௮} வ: கிரி-
கே^{௨௯} ம்யோ^{௩௦} த்வா^{௩௧} நா^{௩௨} ஹு^{௩௩} த்யே^{௩௪} ம்யோ^{௩௫} நம^{௩௬} வி^{௩௭} ஶ்ரீ^{௩௮} ண^{௩௯} கே^{௪௦} ம்யோ^{௪௧} நம^{௪௨} வி^{௪௩} சி^{௪௪} வ்^{௪௫} த்^{௪௬} கே^{௪௭} ம்யோ^{௪௮}
நம^{௪௯} அ^{௫௦} நி^{௫௧} த்நை^{௫௨} ம்யோ^{௫௩} நம^{௫௪} அ^{௫௫} மீ^{௫௬} வ்^{௫௭} த்^{௫௮} கே^{௫௯} ம்யோ^{௬௦} ॥ 2 ॥

இவ் வதுவாகத்தினான் பக்தொன்பது எகர் மந்திரங்களுள்,

முதலாவது எகர் மந்திரம்.

உலர் நிலத்திலுள்ள உருத்திரைப் போற்றல்.

नमो हरिष्याय च अथायच ॥ १ ॥

பதவுரை.

हरिष्याय च கனப்புமிடிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 अथायच { பக்தொனின் கடக்கின்ற பாதையிலிருக்கின்ற
 ॥ १ ॥ उ. ॥ உருத்திரனுக்கும்
 नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

கக்காயிற் புயிலிலுள்ள உருத்திரைப் போற்றல்.

नमो क्रिः शिरःयच अयणायच ॥ २ ॥

क्रिः शिरःयच { கக்காய் கற்கன் உள்ள நிலத்திலிருக்கின்ற உருத்
 திரனுக்கும்
 अयणायच வடிக் கற்றையிலுள்ள உருத்திரனுக்கும்
 नमः வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

படி முதலான கல்லுகள் உள்ள இடம் என்பதுமாம். மத்தும், இளம்
 புள், தரை, மணங்களுக்கொப்பான ஆற்றற்ற கக்காய் கல் முதலான சிறிய
 உயிர்களுக்கும் அதுக்கொஞ் செய்யும் உருத்திரன் என்பர் சிலர்.

முன்றவது எகர் மந்திரம்.

சுடையவனுடையவனார் முன் நோக்குகின்றவனுடைய உருத்திரைப் போற்றல்.

नमः कर्णदिने च पुलस्तेयच ॥ ३ ॥

பதவுரை.

ஈர்திநைவ சடைமுடிபையுடைய உருத்திரனுக்கும்
 பூசுதவைய { அன்பர்களைப் பாதுகாக்க முன்னிற்பவனாகிய
 உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

உருத்திரன், அருள் புரியும்போது ஒருசமயம் கந்தைச் சடையுடையவனாகவும், ஒருபோது தலைமலிரை யுடையவனாகவும் வருவான் என்பதுமாம். இத் தனைய மகானுபிரித்தும் எப்போதும் எனிடில் அன்பர்கட்குக் தேன்முகின் தவன் என்பர் சிவர்.

—*—

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

கோசாலிதிரின் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो गोष्ठांश्व च गृष्ठांश्व ॥ ४ ॥

பதவுரை.

கோஷாங்க { பசுக்கள் தங்குமிடத்திலிருக்கின்ற உருத்திர
 னுக்கும்
 குஷாங்க விட்டின்கண் ணிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

—*—

ஐந்தாவது எகர் மந்திரம்.

படுக்கையிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमस्तल्प्यांश्व च गेष्ठांश्व ॥ ५ ॥

பதவுரை.

தல்ப்யாங்க { கட்டிலிலுள்ள படுக்கையின் மீதிருக்கும்
 உருத்திரனுக்கும்
 கோஷாங்க விட்டிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
 நம: வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ஆளுவது எகர் மந்திரம்.

முன் உள்ள புதர்ப்பூமியிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः काट्याय च गह्वेऽष्टाय च ॥ ९ ॥

பதவுரை.

காடியாய	{ முட்கொடிகள் நிறைந்த கிடத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
கஹ்வேஸ்டாய	{ பயங்கரமாகிய மலைக்குறை முதலிய கிடக்களிலிருக் கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

முட்கொடிகள் அடர்ந்தமையின் செல்ல முடியாத ஒரு காட்டின் விசே
டத்திலும், அழகுதற் கொண்ணுதல் மலைக்குறை முதலியவற்றிலு மிருக்கின்ற
உருத்திரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

எனடு, கிணத்துரை எனிலும் அமைவுமென்க.

ஆளுவது எகர் மந்திரம்.

மீதுந் குழமாகிய தண்ணீரிலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो ह्यव्याय च निर्व्याय च ॥ १० ॥

பதவுரை.

ஹ்வாயாய	{ காணமுடியாத ஆழமுள்ள நீரிலிருக்கின்ற உருத் திரனுக்கும்
நிர்வ்யாயாய	பனிரீரில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
நம:	வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

எட்டாவது எகர் மந்திரம்.

துளிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः पा२सव्यायच रवस्यायच ॥ ८ ॥

பதவுரை.

पा२ सव्यायच	{ பாமாணுக்கள் வடிவான தூதர்களிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
रवस्यायच	{ காணப்படும் தூத அணுக்களில் இருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

ரது, என்பது, குணம், அல்லது உட்கொத்ததை புணர்த்துவது எனினுமாம்.

ஒன்பதாவது எகர் மந்திரம்.

விடிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमः शुद्ध्यायच हरिर्त्यायच ॥ ९ ॥

பதவுரை.

शुद्ध्यायच	{ காய்ந்து போன சுட்டையிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
हरिर्त्यायच	சாமாயெ சுட்டையிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்
नमः	வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பத்தாவது எகர் மந்திரம்.

புற்கள் முனைக்கின்றதும் முனைபாத்தமாயிய இடத்திலுள்ள உருத்திரனைப் போற்றல்.

नमो छोप्यायचोत्प्यायच ॥ १० ॥

பதவுரை.

छोप्यायच	{ புல் முதலியன முளைபாத கடின நிலத்திலுள்ள உருத்திரனுக்கும்
----------	---

மீ.பி. ௮-9] மகாக்கீர் சபனத்தில் முற்றுவது ஷோராவம் 13
 (தோமம்)

கலவாயச {நான்ஸ் பூணத்திருக்கின்ற இடத்தினான்ஸ் உருத்
 { திரணுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

புல்லுடன் முணத்திருக்கும் இடத்தில் இருக்கின்ற உருத்திரன், அல்லது,
 புல்லுசுளிலிருக்கின்ற உருத்திரன் எனலுமாம்.

பதினோராவது எகர் மத்திரம்.

சீவத்திலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: கர்யீயச சூர்யீயச || 11 ||

பதவுரை.

கர்யீயச பூமிபிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

சூர்யீயச { அருகிய அலைகளைபுடைய கடிலிலிருக்கின்ற
 { உருத்திரனுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

கடிலிலிருக்கின்றவன் என்பதாம். நீர்ச் சுழலிலிருக்கின்றவன் என்பது
 மாம்.

பன்னிரண்டாவது எகர் மத்திரம்.

சூலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

நம: கர்யீயச பர்யீயச || 12 ||

பதவுரை.

பர்யீயச பச்சிலைகளிலிருக்கின்ற உருத்திரனுக்கும்

கர்யீயச { காய்க்க சருகுக்குளியில் இருக்கின்ற உருத்திர
 { னுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படை என்பதாம்.

பதினமுன்றுவது எகர் மத்திரம்.

ஆயுத மெடுக்கின்றவனையும், கொல்லுகின்ற உருத்திரனையும் போற்றல்

नमोऽप्युरमाणावचाऽभिमतैच ॥ १३ ॥

பதவுரை.

அப்யுரமாணாவச ஆயுத மெடுக்கின்றவனாகிய உருத்திரனைத்திற்கும்

அபிமதேச { கொல்லத் தக்கவர்களைக் கொல்வின்ற உருத்திர
கணத்திற்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இது உருத்திரகணத்தைப் போற்றதல் என்பதாம்.

பதினான்காவது எகர் மத்திரம்.

துன்புறுத்தும் உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम आसिदतेच प्रसिदतेच ॥ १४ ॥

பதவுரை

அசிடதேச சிறிது துன்புறுத்துகின்ற உருத்திரனுக்கும்

ப்ரசிடதேச மிகத்துன்புறுத்தும் உருத்திரனுக்கும்

நம: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இயவாறு, தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டிக்கின்றான் என்பதாம். இது உருத்திர கணம் என்பதுமுண்டு.

பதினேழாவது எகர் மத்திரம்.

சகதிவுட்பதாச்சத்தம், சிஷ்யம் தேவஹதயம் சம்பு, இனி கூட்டமான உருத்திர

களைத் துதித்தலான் ஈகையை மெய்கொண்ட உருத்திரர்களைத் துதித்தல்.

नमो वः किरिकेभ्यो देवाना इदयेभ्यः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

கிரிகேஸ: போதியவளவு தனங்களைக் கொடுக்கின்றவர்களும்

தேவானி தேவர்களுடைய

19-5, அ.அ-9] மனக்கிளிசயனத்தின் முன்றுவது ஹோமம் 95
(ஹோமம்)

ஹவேய: { உள்ளக்களா மிருக்கின்றவர்களுமான உருத்தி
சர்க்களே !

ய: உய்யுக்கு

யம: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

கொடையாளர்களுக்கும், தேவர்கட்கு மிகப்பிரியருமான உருத்திராவதார
விசேடர்களுக்கும் வணக்கம் என்பதாம்.

முன், உருத்திராவதார, குணம் செயல் முதலியவைகளைப்பற்றி தனித்
தனி வணக்கம் கூறப்பட்டது; இப்போது கூட்டமாயே உருத்திரர்கட்கு
வணக்கம் கூறப்படுகின்றது.

இரிகேயம், என்பது, தியோகாரத் துன்புறுத்துபவர்கள் என்னும்
பொருளையுட்களும், தேவாராம் துருத்யேயம், என்பதற்கு, தேவர்களின் உள்
ளங்களில் மிக்கின்றவர்கள், அங்ஙனம், அருள் செய்வதற்கு உள்ளவர்களில்
தேவர்களுக்கென்றவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளினும் அமைபுமென்க.

பதினொருவது எகர் மந்திரம்.

கேருத உருத்திரர்க்குப் போற்றல்.

नमो विष्णुकेभ्यः ॥ १६ ॥

பதவுரை.

விஷ்ணுக்கேய: { என்னும் பிரமாதயர்களான உருத்திரர்களே !
உய்யுக்கு

யம: வணக்கம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இதன் பொருள் வெளிப்படையானது என்பதாம்.

அன்புள்ளவர்களை, இனி, களவு முதலியவைகளால் மிகத் துன்புறுத்து
கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம் எனவருமாம்.

பதினொருவது எகர் மந்திரம்.

வேண்டும் பொருளையளித்தல் உருத்திரர்க்குப் போற்றல்.

नमो विविन्वकेभ्यः ॥ १७ ॥

பதவுரை.

விவிவக்ஷை: { விரும்புகின்ற பொருள்களைக் கொடுக்கும் உருத்
திராகனே! உங்கட்கு

வச: வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

இச்சித்த பொருள்களைத் தேடி, யசி்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம்
என்பதாம்.

அதங்கிரகஞ் செய்தற்கும், சிஞ்சிரஞ் செய்கற்கும், இவர்கள் பாசிகள்
இவர்கள் புண்ணியர்கள் என்று தேடுகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதும் அமை
பும்.

பதினெட்டாவது எகர் மத்திரம்.

பாவகனைப் போக்குக உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम अनिर्द्वैधः ॥ १८ ॥

பதவுரை.

அநிர்வே: { பாவங்களை அடிபோடு போக்குகின்ற உருத்திர
ர்களே! உங்கட்கு

வச: வணக்கம்.

சாபணபாடியக் கருத்து.

பாவங்கள் முழுவதும் கொடுத்தருள்கின்ற உருத்திரர்கட்கு வணக்கம்
என்பதாம்.

இவர்கள் பாசிகளே என்று துணிந்து கொண்டு அவர்களைத் துன்புறுத்
துகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதுமாம்.

பத்தொன்பதாவது எகர் மத்திரம்.

விரிசின்ற உருத்திரனைப் போற்றல்.

नम आमीवत्केयः ॥ १९ ॥

பதவுரை.

அமிவக்ஷை: { காற்புறத்தும் விரிந்திருக்கின்றவர்களான உருத்
திரர்களே! உங்கட்கு

வச: வணக்கம்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எங்கும் மீரித்திருக்கின்ற உருத்திராண்டு வணக்கம். முன்று மந்திரங்களிலும், 'தேவாகாம் நஞ்சுதபேயா' என்பதைச் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும் என்பதாம்.

என்று, ஐந்தாம் அதுவாக முதல் ஒன்பதாம் அதுவாக முடிவுவரை, உருத்திரன் எல்லா மா யிருக்கின்றான் என்பதை யுணர்த்துகிறபொருட்டு ஒவ்வொரு மந்திரத்தாலும் ஒன்றொரு தாய சங்கர ஷட்வங்குறப்பட்டது. அதன் அதுவாக வேறுபாட்டோ, மந்திர வேறுபாட்டாலான என்பதை யுணர்க.

ஒன்பதாம் அதுவாகம் முடிந்தது.

கோன்காங் காண்டி ஐந்தாவது பிரபாகம்

பந்தாம் அநுவாகம்.

இரண்டாவது அதுவாகம் முதல் கொண்டு ஒன்பதாவது அதுவாகம் வரை உள்ள அதுவாகங்களில், இருபக்கங்களிலும், அல்லது, இரண்டு பக்கத்தான் ஒரு பக்கத்திலும் வணக்கச் சொற்களையுடைய எகர் மந்திரங்கள் பல்வேறு வகையாகக் கூறப்பட்டன. இப் பந்தாவது அதுவாகத்தில் இருக்கு வமவான மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

சக்தம் ஆஸ்தாபத்தி, சிஷி புலகர், உருத்திரன் தேவதை.

விதும்பியவற்றை அளித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்ற மந்திரங்கள்.

ஐபே அந்ஹஸ்யதே ட்வித்ரூபிஸ்தோஹித । एषां पुंसाणामेषां
पुंशूनां मामेमांरोமो एषाक्विञ्चनाःसमम् । यत्तं रुद्रशिवातन्त्रिशि-
वाविष्वाहमेवजी । शिवा रुद्रस्य मेवजी तषानो मृडजीवसे । इमा
रुद्राय तवेस कर्पादिनं क्षुपद्वांराय प्रमरामहे मतिम् । यथानश्नम-
संद्विपदे चतुष्पदे विंशं पुष्ट्योमं अस्मिन् ॥ १ ॥ अनातुस्म् ।
मृडानो रुद्रोतनो मयस्कृषिस्सुपद्वांराय नममा विषेमते । यच्छञ्च
योश्च मनुरायजे पिता तदश्वायतव्रुद्रप्रणीतौ । मानो महान्तमुत
मानो अर्भकं मान उद्यन्तमुतमानं उक्षितम् । मानो वधीः

பிதர் மோதமாதர் ப்ரியாமானஸ்துவஃ ॥ 2 ॥ க்ரூரிரிபஃ ।
மான்ஸ்தோகேதனயே மான ஆயுபி மானோபு மானோ அஷேபு ரிரிபஃ ।
பிராந்மானோ க்ரூராமிதோ வ்ஹீர்ஹிமன்ஸ்தோ நமஸா விஷேமதே । அரஸ்தே
மோம உதபூரூபே ஸ்யதீராப ஸுமமஸ்தே அஸ்து । ரஸாப நோ அபிப
தேவநூஸாபனயஸிம் யக்ஷதிரிவஃ । ஸ்துதி ॥ 3 ॥ ஸுதந்
தேசத் யுவான் மூகமமியமபுபஹ்நுமூபு । மூடாஜ்ஜிரே க்ரூஸ்தவானோ
அந்யநேத அஸந்நிவபந்நு சேனா । பரிணோ க்ரூஸ்ய தேதிவீணக்து பரி-
ஸேபஸ்ய துமீதிரிபாயோ । அஸ்திராமபவந்நுஸ்துபவமீதுஸ்தோகாய
தநயாய மூடய । மீதுஸ்தமசிவந்தம திரிவனஸ்துமனாமவ । பரமே ஹ
ஆயுபமிநயாய க்ருதி வஸான் ஆபர்யினாக் ॥4॥ பிப்ரதாஸ்யி ।
பிகிரிதிலோஹித நமஸ்தே அஸ்து மகவஃ । யாஸ்தே சஹஸ்ர தேதயோ-
ஸ்யமஸந்நிவபந்நுதாஃ । சஹஸாபி சஹஸா வாகுஸ்தவதேதயஃ ।
தாஸாமிதானோ மகவஃ பராபீனாமுஸ்தாகுபி ॥ 5 ॥

முதலாவது இருக்கு மந்திரம்.

மக்கள் முதலாளிகளும், பக முதலாளிகளும் கௌரவத்திற்குப் பெய்யட்ட.

தாபே அந்நஸ்யதே விரிவிலோஹித ।
மாமேமீஜோ மோ ப்ரியாக்ஷிணாஸ்யமத் ।

பதவுரை.

தாபே ! பாவியைப் கிளைப்படுத்தினவ் நவனும்,
அந்நஸ்யதே ! உணவுப் பொருட்டு இறைநவனும்,
விரிவிலோஹித ! வரீயவனும்,
மாமேமீஜோ ! { கருத்த மழுந்தும், கிவந்த திருமேனியு
முண்டபவனே !

ஏர் புலாபர் புதல்வன் முதலான இந்த மக்கள் கூட்டங்களையும்
 ஏர் புலாபர் பசு, எருமை முதலானவற்றின் இம்மக்களையும்
 சா மெ: பயப்படுத்தாதே.
 ஏர் மற்றும், இவைகளுக்குள்
 கீசவ ஒன்றேனும்
 சா றர: கொடாதாகுக.
 சா றர: விபாதி வரப்பட்டுப்பாதுதாம் ஆகுக.

சாயணபாடியக் கருத்து

உருத்திர! எனது பிள்ளைகள் போன்மார்கள் முதலான கூட்டத்தா
 ளையும், பசுக்கள் முதலானவையையும் பயமுறுத்தாமலும், பிணிகளால் கொடா
 மலும் பாதுகாத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இவ்வாற்றால், உலக வடிவாய் உருத்திரனைப் போற்றிக்கொண்டு அதன்
 பின் பயமின்மை வேண்டப்படுகின்றது.

‘தாபே’ என்பது, தாழ்த்துபதனா தேகத்தைக் கொடுத்தலாலேனும்
 வதுமையாலேனும் துன்புறுத்தல், அல்லது, உபசம்மாத்தால் துன்புறுத்தல்,
 அல்லது, பயப்படுத்தல் என்னும் பொருள்களையுக் தரும். ‘தரிதான்’ என்ப
 தற்கு, ஒன்றையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமையும் பொருளாம். நீலவேலுநீதம்,
 என்பதால், பெண்மை பாதிவன் என்பதுமாம். மாபே! என்பதற்கு துன்
 புறுத்தாதே என்பதுமாம் என்க.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

கந்தம் அறுத்திப், தேவதை கந்தனாகிய உருத்திரன், கந்தன் ரிஷி.

மக்கள் வடிவத்தால் நலந் செய்ய வேண்டுமெனல்.

गौतं रुद्र शिवात्मशिव विधासेपजी । शिवा रुद्रस्य सेपजीतया
 नो मृदजीवेत् ।

பதவுரை.

ஓ ரு! உருத்திரனே!

विधा सेपजी { என்னாரும், பிணி வதுமையக்டு மருத்தாயிருத்
 தலால்

शिवा மக்களாரும்,

உரஸ்	உருத்திரனுடன் கூப்பதற்கு
செயுஜி	ஞான மருத்தாக் தன்மைவாய்
சிவா	மங்களமும் உன்ன
செ	உனக்கு
யா சிவாவநு:	யாதொரு மக்களத் திருமேனியுண்டோ,
சவா	அதனால்
ந:	எம்மை
சுட	கூப்படுத்துவாயாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து

உருத்திர! கோய், வறுமை முதலியவைகளை நீக்கி யருளுவதாலும், பிறப்
பைப் போக்குவதாலும், உன்னுடன் ஓண்டாடும் முதலியைக் கொடுப்பதாலும்
மங்களத்தைச் செய்யும் உனது திருமேனியால் அத்தனைய மங்களத்தைச்
செய்வாயாக என்பதாம்.

சுண்டி, 'ருத்திர:' என்னுந் சொய், கிரியா நிறித்த முடையதாமாதலின்
சம்சாரமாயிய வேையை நீக்குவது எனப் பொருள்படுதலின் அதனாலும் மங்க
ளத் திருமேனியை புடைவாளெனல் குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க.

முன்னுவுது இருக்கு மகூதரம்.

எப்பொழுதும் பூசித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று யோசித்தித்தல்.

மண்டலியம் சிஷி, அதுஷ்டிப் சக்தம், உருத்திரன் தேவதை.

ह्ना रुद्राय तवेत् कर्पदिने श्वदीराय प्रभूराय नतिम् । ययान-

श्वमसंहिपदे चतुष्पदे विश्वे पुष्ट्रामे अस्मिन्नाश्वரम् ।

பதவுரை.

தவஸெ	{ வாய் வேண்டியவற்றை வளரிக்கும் தவ வன்மையை புடைவவனும்
கர்பிநெ	சடைமுடிவை புடைவவனும்
சுவதீராய	{ மூடப்பட்ட தோற்றம் ஒழிதற்குக் காணனு மாயை
சுவாய	உருத்திரனுக்கு
சவா	உன்னபடியே
ந:	எம்முடைய

விபு	{ பிள்ளைகள் தேவமார் முதலான இருபத்திரண்டு பேரரசு கூறும்
வருபு	படி, எருமை முதலான வந்தாத் திராணிதரும்
சுய	கவமாத
சுய	இருப்பதற்கும், மந்தம்,
சுய	இக் கொமத்திலுள்ள
விபு	உயிர்த்தனத்தும்
சுய	பிண்டித்தமம் இருத்தப் பொருட்டும்
சுய	{ எப்போதும் துதித்துப் பூசை செய்துகொண்ட ருப்பேனாக, என்னும் இப் புத்தியை
சுய	இனிது வளர்ப்பேனாக,

சாவுண்பாடியக் கருத்து.

எம்முண்டல ருதிப்பத்தார்களும், எமது ஆய் மாடுகள் முதலானவைகளும், இக் கொமத்திலுள்ள எல்லா வயிர்த்தரும், கோய் வதுமை முதலிய துன்பப்பட்ட முழலாமல் இருப்பதன் பொருட்டு உருத்திரனை எப்போதும் பூசிப்போம் என்றும் உததிப்பாட்டைக் கைக்கொள்வேமாக என்பதாம்.

உருத்திர பூசையால், எமது வந்தமும், உலகமும் எம்மது இன்புதமோ அவ்வாறு செய்யும் உருத்திர பூசை கிடையாமைய புத்தியைப் பாதுகாத்துக் கொள்வேமாக என்பதாம்.

காண்காவது இருக்கு மந்திரம்

ககத்தத வேண்டல்.

सुडानो रुद्रोतनोमयस्कृषिक्ष्वर्दीराय नमसा विषेमते । यच्छस्त्रयोक्ष

मनुरावजे पिता तदस्माम तथै रुद्रपथितौ॥

பதவுரை.

ஐ ஐ !	உருத்திரனே !
ந:	எம்மை
சு	இவ்வுலகில், கைப்படுத்துவாயாக,
சு	மந்தம்,
ந:	எம்மை
மய: கி	பாலோகத்திலுஞ் கைப்படுத்துவாயாக.

अपह्नीराय से	எமது பாவத்தைப் போக்கிய உனக்கு
ममसा	வணக்கத்தால்
विषम	வழியாடு செய்கின்றேன்.
पिवा मनुः	உலகைப் பாதுகாக்கும் வாதொரு பிரமன்
हं	சுதந்தையும்,
शोक	துன்ப நீக்கத்தையும்
यत् आये	அடைந்தனனோ,
तत् य	அவ்வனைத்தையும்,
हे श्व !	உருத்திர !
तव	உன்னுடைய
मणीरी	பிரியம் மிகுத்திருக்குமிடத்து
अश्वास	யாரும் அடைவோம்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர ! உனது அருளிருக்கின், பிரமன் அடைந்த சுதந்தை யாரும் அடைவோம் என்பதாம்.

உருத்திர ! நீ, படைப்புத் தொழிலில் பிரமனை நியமித்தாய், இப்போது எனது துன்பைப் போக்கிச் சுதந்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதுமாம். நண்டு மது, என்பதால் மதுவையே கொள்வர் சிலர்.

ஐந்தாவது திருக்கு மந்திரம்.

சுததிச் சுத்தம், தேவாரத ரிஷி, கந்திவடிவாகிய உருத்திரன் தேவதை.

சுதந்தந்தைப் பாதுகாக்கும்படி வேண்டம்.

मानो महान्तमुत्तमानो अर्भकं मास उह्यन्तमुत्तमाने उक्षितम् । मानो वषीः

पितरं मोतमातरं प्रियामानस्त्वनुबो ह्यरीरिवः ।

பதவுரை.

हे श्व !	உருத்திரனே ! நீ
यः	எம்முடைய
अश्वासं	கிழவர்களைத்
वा रीरिवः	துன்புறுத்தாதே.

ஔ	மற்றும்,
ஔ: ஊன்	எமது குழந்தையையும்
ஔ (ரிரி:)	துன்புறுத்தாதே.
ஔ	மற்றும்,
ஔ: ஊன்	{ குழந்தையை புண்டாக்கத்தக்க எமது காளைப் பருவத்தையையும்
ஔ: ஊன்	கருப்பத்தினுள்ள குழந்தையையும்
ஔ (ரிரி:)	துன்புறுத்தாதே.
ஔ	எமது
ஔ: ஊன்	பிதாவையும்
ஔ (ரிரி:)	துன்புறுத்தாதே.
ஔ: ஊன்	மாதாவையும்
ஔ (ரிரி:)	துன்புறுத்தாதே.
ஔ:	மற்றும், எக்களுடைய
ஔ: ஊன்	பிரியமுடைய உடம்புகளையும்
ஔ (ரிரி:)	துன்புறுத்தாதே.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எமது, பாட்டன், குழந்தை, உடன்பிறந்தார் முதலான கற்றத்தார்களை
பும், எமது உடம்புகளையும், அதாவது எமது மனைவி முதலியோர்களின் உடம்பு
களையும் பிணி முதலியவையினால் பிடிக்காதருள்வதாக என்பதாம்.

சூருவது இசுக்கு மந்திரம்.

பகவான்ரிஷி, சகதிச்சத்தம், பகவான் தேவதை.

தந்தை முதலியவையனைத் துன்புறுத்தாதவரது வேண்டல்.

मार्गस्तोके तन्वैमान वायुं मानो गोरु मानो अश्वेषु रीरिपः । वीराम्मानो

रुद्रमामितो ववीर्हविष्मन्तो नमसा विषेमते ।

பதவுரை.

ஔ: ஊன்! உருத்திரனே! நீ

ஔ: எம்முடைய

ஔ: பொதுவாய்வு மக்களிடத்தும்

நவயே	ஆண் குழந்தைகளிடத்தும்
நா ரிரிப:	தூன்பந்தைச் செய்பாதே,
ந:	எமது
நாபுபி	ஆயுளில்
நா (ரிரிப:)	தூன்பஞ் செய்பாதே,
ந:	எமது
நோபு	பசுக்களிடத்திலும்
நா (ரிரிப:)	தூன்பஞ் செய்பாதே,
ந:	எமது
நவ்யே	குழந்தைகளிடத்தும்
நா ரிரிப:	தூன்பஞ் செய்பாதே,
நாபிப:	கோபமுடையனாய்
ந: சோந்	விரமுடைய எமது ஏவலாளரைக்
நாபிப:	கொன்று விடாதே,
நவ்யே:	பாம் அளிகளை புடைபலக்களாய்
நே	உனக்கு
நமஸா	வணக்கத்தால்
நிபேச	வழிபாடு செய்கின்றோம்,
	சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு, உணக்கத்தால் வழிபாடு செய்கின்றோம். நீ, எமது குழந்தைகளே, நான் முதலியவர்களால் தூன்புறுத்தாதே என்பதாம்.

எமது குழந்தைகள் தவறு செய்யினும் பொறுத்துக்கொண்டு தன் புறுத்தா தருள்வாயாக என்பதுமாம்.

ஏழாவது திருக்கு மந்திரம்.

அத்திரி சிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம், சம்புதேவதை.

உத்தியாவதவையக் கார்டாது அருளேனல்.

आरो॑त॒ गो॒त्र उ॒त प॒रु॒षे क॒व॒क्षी॒राय॒ सु॒प्त॒ग॒स्मे ते॒ व॒न्तु । रक्षो॑च॒ नो॒ अ॒धि॒च॒

दे॒व॒ब्र॒ह्म॒धा॒च॒न॒श्च॒रि॒ य॒च्छ॒द्भि॒व॒हीः ।

பதவுரை.

गो॒त्रे பனுவல் கொள்ளுவன் தவனும்,
उ॒त மத்தம்

பூரண	{ பின்னை, பேரங்கார் முதலான மனிதர்களைக் கொல் கின்றவனும்
காசிராய	விசர்களைக் கொல்வதென்றுமாயிய
சு	உன்னுடைய கோரமடிமம்
காசு அஸு	எமக்குத் தாசமாக இருக்குக.
சுசு	உனது மல்கள வடிவம்
காசு	என்னிடத்தில் இருக்கருள் செய்க.
கா:	காசுமார்
கா	பாதுகாந்தாயாக.
ஐ ஐ!	தேவனே!
காசு	தேவர்களுட்க்கில் எம்மை உயர்த்திக் கூறுவாயாக.
காசு	மற்றும்,
காசு:	இரண்டுகளையும் உயர்க்கும் நீ
கா:	எமக்குச்
காசு	கருத்தைக் கொடுப்பாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு, முற்கூறப்பட்ட இருவகைத் திருமேனிகளுள், கோரமாயி திருமேனி எமக்குத் தாசமாகுத. மல்களத் திருமேனி இங்கு வருக என்பதாம்.

உருத்திர! நீ செய்கின்ற துன்பங்களை, எய்யிலிருந்து வேரூனவர்களிடத்திற் செய்தருளவாயாக என்பது கருத்து.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

திருஷ்டிப் சக்தம், வைபாக்கிரிவி, உருத்திரதேவதை.

கடப்படுத்தாமாறு வேண்டல்.

सुहि श्रुतर्त्तसं युवां सुगन्धीमं मुपहसुमुम् । मृदा जंरिरे रुद्रस्त्वानो

अन्यन्ते अस्मिन्निवन्तु सेनाः ।

பதவுரை.

(ஐ மகிசயசா!) எனது வாக்கே! நீ,

மனிதன் உன்னக் கமலத்தில் நீங்காதிருக்கின்றவனும்

சுவாந்	கட்டிளம்பையுடையவனும்
நீம் சுவ ந	பயங்கரமாகிய சிம்மத்தைப் போல்
வபாஸுமம்	பிரளய காலத்தில் உக்கொழுண்டவனும்
யுவ்	சேர்த்தியுடையவனுமாவிய உருத்திரனைத்
ஸுஹி	துதிப்பாயாக.
ஐ ஸ!	உருத்திரனே!
ஸபாஸ:	எனது வரக்கால் துதிக்கப்பெற்ற நீ
ஸரிஸே	காடோடறம் செடுதலுடையும் இவ் வுடம்பில்
ஸு	எம்மைச் சுகப்படுத்துவாயாக.
ஐ சேவா:	உனது சேனை
ஸஸவ் ஸம்	எம்மில் வேருவிய எமது பணகவனை
நிவயஸு	காசஞ் செய்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

யான், உருத்திரனைத் துதிப்பேனாக. உருத்திர! நீ என்னைச் சுகப்படுத்துவாயாக என்பதாம்.

கந்தசதம், என்பதற்கு = தேவின் மீதிருக்கின்றவன், அல்லது, உளத்திலிருக்கின்றவன், அல்லது, உலகை ஈரீக்கும் பேரொலியிலிருக்கின்றவன், அல்லது, கடுகாட்டிலிருக்கின்றவன் எனவும், ஐரிதே, என்பதற்கு = துதிக்கின்ற எம்மை எனவும் கொள்ளலாமென்க.

ஒன்பதாவது திருக்கு மந்திரம்.

திருஷ்டுப் சக்தம், நிஷிபும் தேவதாயும் உருத்திரனே.

பூயதந்தை விடாது கருதிசெய்யுமாறு வேண்டுகல்.

परिशो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परित्वेषस्य दुर्मतिरिषासोः । अवस्त्रिरामपवञ्च्य

स्तनु३मीदृस्तोका॒य॒ तन॑या॒य॒ मृ॒द॒व॒ ।

பதவுரை.

रुद्रस्य உருத்திரனுடைய

हेति: ஆயுதம்

यः எம்மை

பரிவூஸு	எவ்விடத்தும் எம்மை கொல்லாது விட்டுவிடுக.
தேவச	முனிவுற்றவனும்
மயாவோ:	கொல்ல விரும்பியவனுமாய் உருத்திரனுடைய
துமீதி:	உக்கிர புத்தியும்
(ந: பரிவூஸு)	(எம்மை தீச்சிவிடுக.)
நிபா	{ பணகவீணக் கொல்ல வேண்டுமென்றும் உறுதிப் பாட்டையுடைய
மயவஜய:	அவிக்ஷையுடைய வேள்வித்தலைவர்களிரிந்து
மயவஜய	விலக்கிக்கொள்வாயாக.
ஓ மீபு:	விரும்பியவற்றை யளிப்போய்! ஓ
தோகா	எனது புதல்வனுக்கும்
தனயா	அவனுடைய புத்திரனுக்கும்
சுவர	கதந்தைக் கொடுப்பாயாக.
	சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய ஆயுதமும், உருத்திரனுடைய உக்கிர புத்தியும், அதாவது நிக்கிரக சங்கற்பமும் எம்மை விலக்கி விடுவதாகுத என்பது. எனது, பிள்ளை போன்மர்களுக்குச் சகமரிக்க என்பதாம்.

சண்டு உருத்திரனுடைய நிக்கிரகத்திற்குப் பத்திரிகை யான் ஆகக் கூடாது. பயமின்றி அவிக்ஷைக் கொண்டு வேள்வி செய்வேனாகுத என்பது கருத்தாம்.

பத்தாவது இதுக்கு மந்திரம்.

பஞ்சபதா நிருஷ்டிப் சந்தம், வைராஜரிஷி, தேவதை சம்பு.

நக் பூக் தோக்நிபருமாதா வேண்டல்.

மீதுஹ்மசிவ்ரதம சிவோந்ஸுமநா மவ । பரமே வுஹ் அயுபநிபாய் கூரீ

வசான ஆர்ரபினாக் விப்ரதாஹி ।

பதவுரை.

ஓ மீதுஹ்ம ! வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுகவற்றை யளிப்போய்!

ஓ சிவதம ! பொதுமை மிக்கனடையோய்! ஓ

ந: எமக்கு,

சிவ: பொதுமைமுடையவனும்

சுமவ:	அன்பார்த்த திருவுள்ள முடையவனும்
மய	ஆவாயாக.
மாயுச்	உனது ஆபுதத்தை
மரே வுசே	உயர்த்த தருவினீயீது
நிபாவ	வைத்துவிட்டு
நுதி வசாவ:	புலித்தோலை மாத்நிரம் அணித்து கொண்டு
மாவ	எமக்குகில் வருவாயாக.
நிவாக் நிவா	{ வரும்போது, நிகரம் என்னும் ததவை மாத்நிரம் எடுத்துக் கொண்டு
மாவி	வருவாயாக.

சமயணபாடியக் கருத்து.

வேண்டியவற்றை யெல்லாம் அணிப்போய்! கருணை நிறைந்த திருவுள்ளத்
தோடு பொதுமை மிக்ருடையனாய், திரும முதலிய ஆபுதங்களை எமக்குத்
தெரிவாமல் உயர்த்த ஆலமாம் முதலியவைகளில் வைத்து விட்டு, புலித்
தோலை வணித்துக்கொண்டு, அம்பை எடுக்காமல், ததவை மாத்நிரம் எடுத்துக்
கொண்டு எமக்கு முன் தோன்றி வருள்வாயாக என்பதாம்.

மீடுஷ்டம்; என்பதற்கு எல்ல ஆண்மையன் எனலாமாம்.

—o—

பதினொராவது நூளுக்கு மத்திரம்.

அதஷ்டுப் சந்தம், புலஹரிஷி, சம்பு தேவதை

ஆபுதங்களை, பிறபிடத்துக் செலுத்துமாறு வணங்கல்.

विकिरिविकोहित ममस्ते अस्तु मगवः । यास्ते सहस्रं हेतयोऽन्यमस्त-

निर्वपन्तु ताः ।

பதவுரை.

विकिरिव !	தனக்களை நிறைய அணிப்போனும்
विकोहित !	{ வெள்ளை நிறமுடையோனும், அல்லது, மிகுந்த செம்மையோனும்
मगवः	ஐயவரிபங்களை முடையவனுமாயிவ உருத்திர!
ते	உனக்கு
ममः अस्तु	எனது வணக்கம் ஆருக,
ते	உன்னுடைய

யா: सहस्रं हेतवः ஆபிரக்கணக்கான எந்த ஆபுதங்கன் உவமோ
 ரா: அனவலிளத்தும்
 नमस् नमस् எம்மில் வெருள பணகலிள
 निवपन्तु காசஞ் செய்வனவாகுந்.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! உனக்கு வணக்கம். உன்னுடைய ஆபுதங்களைத்தையும்
 எமது பணகவன்மீது செலுத்துவாயிடு என்பதாம்.

இயற்கையில் துன்புறுத்தாதவைகளும், பிழைசெய்யில் துன்பப் படுத்து
 வந்தவைகளுமான உனது ஆபுதங்களை, எம்பாந் செலுத்தாமல், எமது எதிரி
 யின்மீது ஏவுவாயாக எனவும், விவேசிபித, என்றதால் பெண்ணைப்பாதித்திரு
 மேனியன் எனவும் கொள்ளலாம் என்பது.

பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

அதுஷ்டுப் சக்தம், காநத் சிஷி, அன்வது, கண்ணுயலிஷி, உருத்திரன் தேவதை,

ஆபுதமெடுத்துத் துன்புறுத்தாமல் ஐனவேண்டுமாம்

सहस्राणि सहस्रानि बाहुवोस्तव हेतवः । तामसीशानि भगवः पराचीना

मुसाहृषि ।

பதவுரை.

हे रू! உருத்திர!
 तव உனது
 बाहुवो: திருக்காக்களிதண்டிலும்
 सहस्रानि ஆபிரம் வணககலாய்ப் பிரிந்துள்ள
 सहस्राणि ஆபிரக்கணக்கான
 हेतवः ஆபுதங்கலிருத்தென்றவையே,
 तामसी அனவலிள
 शानि தானிகளை,
 भगवः எல்லாம் வல்லவனும்
 पराचीनाहि ஐனவரியங்களை யுடையவனுமாகிய நீ
 எமக்கு எதிர்ப்படாமத் செய்வாயாக.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர! பல்வேறு வகைகளால் ஆரிரம் வேறுபாடுகளையுடைய எண்ணிறந்த உனது ஆபுதங்களை எம்மிது செலுத்தாமல் அருள் செய்வாயாக என்பதாம்.

பத்தாம் அநுவாகம் முற்றிற்று.

கான்காங் காண்டம் ஐத்தாம் பிரபாகம்.

பதினேராம் அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதித மேல் ஒரு பதங்களைக் கொண்டது

பத்தாவது அநுவாகத்தில் இருந்து வடிவான சில மந்திரங்கள் கூறப்பட்டன. பதினேராம் அநுவாகத்தில் எஞ்சிய இருக்குக்களும், எஞ்சிய எகர் மந்திரங்களும் கூறப்படுகின்றன.

सहस्राणि सहस्रशोये रुद्रा अधिभूयाम् । तेषां सहस्रयोज
 जेऽवचनानि तन्मसि । अस्मिन्महर्षिर्वेऽन्तरिक्षे भूवा अधि ।
 नीलग्रीवाश्चित्तिकण्ठाश्चर्वा अपः क्षमाचराः । नीलग्रीवाश्चित्तिक-
 ण्ठादिबर्हद्वा उपधिताः । ये वृक्षेषु सस्पर्जरा नीलग्रीवा विलो-
 हिताः । ये भूतानामर्षिपतयो विश्विस्तासः कपादिनः । ये अक्षेषु
 विविधन्तिपात्रेषु पिबन्तो जनान् । ये पथां पथिरक्ष्व ऐलबृदायव्युषः॥
 ये रीर्यानि ॥ १ ॥ प्रचरन्ति सुकावन्तो निषङ्गिणः । य एताव-
 न्तश्च भूयांसश्च दिशो रुद्रावितस्थिरः । तेषां सहस्रयोजनेऽवच-
 नानि तन्मसि । नमो रुद्रेभ्यो ये ध्रुविभ्यो येऽन्तरिक्षे ये दिवि
 येषामक्षं वातो वर्षमिषं वस्तेभ्यो दक्षग्राचीर्दक्ष दक्षिणा दक्षप्रतीची
 र्दक्षोदीचीर्दक्षो धौस्तेभ्यो नमस्तेनो मृदयन्तु ते यन्निद्रभ्यो यन्नो
 द्वेष्टिं वो जम्भे दधामि ॥ २ ॥

அருவாகத்தலைப்பு சொற் குறிப்பு எண்களும், பஞ்சாதி எண்களும்.

நமஸ்தே, நமோ ஹிர்ஷயாஹவே, நம: சஹ்நானாய நம அர்ஷாபிநோம்யோ,
நமோ மவாய, நமோய்யேஹாய, நமோ துந்தும்யாய, நம: சோமாயச, நம: ஹிர்-
ஷாயச, த்ரோபே சஹஸ்யைகாட்சா || அ.தவாகம் 11

நமஸ்தே, நமோ மவாயச, த்ரோபே, சபவி¹ சதி: || பஞ்சாதி 27

முதலாவது பத்து இருக்குக்களில்

முதலாவது இருக்கு மந்திரம்.

முதல் காண்டு மந்திரங்களுக்கும் துருவாக சிறி.

எஞ்சியவைகட்கு, தேவவ சிறி, அ.தவாதிப் சந்தம், உருத்திரன் தேவதை

உருத்திராகருடைய விஷ்ணுவன் விழும்படி வேண்டி.

சஹஸோ சஹஸோ யே ருத்ரா அபி மூர்யா¹ தோ² சஹஸயோஜனே³ ஷந்வானி
தன்மசி ।

பதவுரை.

மூர்யா அபி	பூமியின் மேல்
யே ருத்ரா:	எவ்வுருத்திரர்கள்
சஹஸ:	ஆயிரம் வருப்புக்களை யுடையவர்களாய்
சஹஸானி	ஆயிரக்கணக்கானவர் உளரோ,
தோ ²	அவர்களுடைய
ஷந்வானி	விஷ்ணுக்களானதும்
சஹஸயோஜனே	{ காண் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஆயிரம்பேராகளை தூரமுள்ள இடத்தில்
அவதன்மசி	{ காண் அபித அ.தவாதிபோய்க் கிடக்கும்படி செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

சாயணபாஷ்யக் கருத்து.

வணக்கம், துதி, வழிபாடு, வேண்டுகோள் முதலியவைகளால், காண்
இருக்குமிடத்திற்கு மிகத் தூரத்தில், உருத்திரனுடைய விஷ்ணுவன், காண்

கவிர்தை அவிழ்த்துப் போடும்படி செய்கின்றேன் என்பதாம். ஒருபோசனை என்பது காண்கு குரோசம் கொண்ட தூசம்.

உருத்திரர்களுடைய மிஸ்துஷன் ஆரீசம் போசனை தூதத்திலிருப்பினும் காண் கவிர அவிழும்படி செய்கின்றேன். அங்ஙனமானால் அருவிருக்கின்ற மையக்டு என் சொல்ல வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

இரண்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

புஷ்கமேநித் துத்தியம்புநத்தாமல் ஜனவேங்குமேனல்.

अस्मिन्महत्सुणैवे'न्तीरक्षे भवायधि ।

பதவுரை.

அஸீவே கடல்போல் விரித்ததாய்க்
அசியஸ் காணப்படும் இந்த,
அஹி அந்திரக்ஷே உறுதியான அந்தரிட்ச உலகில்
அசி மவா: வாய்கின்றவர்களான எவ்வுருத்திரர்களை.

சாவணபாடியக் கருத்து.

சுண்டு, அவர்களுடைய மிஸ்துஷனைத்தும் காண் இருக்கு மிடத்திலிருந்து தூது போசனை தூசம் வெளியில் காணத்தக்க கிடங்கும்படி செய்கின்றேன், என்பதைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்க. இவ்வாதே மேல்வரும் எட்டு மந்திரங்களிலுந் சேர்த்துக் கொள்க. இவ்வாறு சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிடவே பத்தாவது மந்திரத்தால் மீண்டும் அவர்களுடைய மிஸ்துஷன் என்பது முதலிய வாக்மியக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்க. வாதுக்கும் மண்ணிற்கும் கடுவிலுள்ளது அந்தரிக்ஷமாம்.

அர்ணவே = என்பதால், கடலிலும், அந்தரிக்ஷத்திலும் ஈசரர்களாக இருக்கின்றவர்கள் என்பதும் அமையும்.

—*—

மூன்றாவது இருக்கு மந்திரம்.

பாதானத்திலுள்ள உத்திரிக்ஷம் போதீரம்.

नीलमीवाशितिकण्टाशर्वा यवः क्षमाचराः ।

பதவுரை.

நீலமீவா: கழுத்தின் கறுப்பை யுடையவர்களும்
கிரிகணா: கழுத்தின் வெண்மை யுடையவர்களும்

அவ: சயாவா: பூமிக்குத்தே வார்த்தின் தவர்களான

சாவி: எவ்வளவு உருத்திரர்களுளசோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

'அவர்களுடைய' என்பது முதலியவைகளைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டியது முன் போன்றது என்பதாம்.

என்காவது இருக்கு மந்திரம்

கவர்க்கத்திரயின் உருத்திரர்களைப் போற்றல்

नीलमीवाश्विकण्डादिव^१ रुद्रा उपमिता: ।

பதவுரை.

विष उपमिता: கவர்க்கத்திரிகளுக்கின் தவர்களே,

சாயணபாடியக் கருத்து.

கவர்க்கத்திரிகளுக்கின் தவர்கள் என்பது மாத்திரம் உரையில் விசேடம், மற்றவை முன் போன்றன. - அவர்களுடைய என்பது முதலியவற்றைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளலும் முன் போன்றதே என்பதாம்.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

தருக்களிரெக்கின்ற உருத்திரர்களைப் போற்றல்

ये वृक्षेषु ससिपञ्जरा नीलमीवा विरोहिता: ।

பதவுரை.

ससिपञ्जरा: பசும்பூண்டு யோத்த சி, ருமுடையவர்களும்

नीलमीवा: கறுத்த கழுத்தை புடையவர்களும்

विरोहिता: மிகுத்த வெப்பமுடையவர்களுமாய்

वृक्षेषु தருக்களில்

ये எவ்வுருத்திரர்கள் இருக்கின்றார்களோ.

சாயணபாடியக் கருத்து

அவர்களுடைய என்பது முதலிய வாக்ஷியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போன்றது என்பதாம்.

'மிகுஷம்' என்பது தாவரசங்க உயிர்கள் ஆதலின் உலகின் பிடைகளைப் போக்குகின்றவர்கள் என்பதும் பொருள் பரிமேளிக.

குருவது இருக்கு மந்திரம்.

உடம்பிலுள்ளிருந்துகொண்டு பித்தாக்குக் பூதங்கடத்துத் தலைவரான
உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः ।

பதவுரை.

विशिखासः மொட்டையார்களும்
कपर्दिनः கடை முடி புடைபயர்களும்
भूतानां अधिपतयः பூதங்கடத்துத் தலைவர்களுமாத
ये எவ்வுருத்திரர்கள் இருக்கின்றார்களோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

'அவர்களுடைய' என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள்
கொள்ளல் மூன் போன்றது என்பதாம்.

பூதம் = தோத்திற்குள்ளிருந்து ஆட்டுவது, அதாவது பிடை புண்டாக்
கும் ஒருவித கண விரேடம்.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்.

உணவுப்பொதுள் தீ முதலியவைகளிலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்.

ये अन्नेषु विविध्वन्ति पश्वेषु विवतो जनान् ।

பதவுரை.

अन्नेषु { உண்ணும் உணவுப் பொருள்களுள் மறைத்
 { திருந்து கொண்டும்
पश्वेषु { குடிக்கும் தீர் முதலியவைகளில் மறைத்திருந்து
 { கொண்டும்
विवतो जनान् (அவற்றை) அருத்துகின்ற மனிதர்களை
ये विविध्वन्ति எவ்வுருத்திரர்கள் பிடிக்கின்றார்களோ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

அவர்களுடைய, என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள்
கொள்ளல் மூன் போன்றது என்பதாம்.

எட்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மாக்கத்திலுள்ள உருத்திரர்களைப் போற்றல்

ये पथां पथिरस्य ऐकमुदायं नृवः ।

பதவுரை.

பரிபாடி:	{ உலகியல் வழிகள் ஸைதிக வழிகளுள் சிலவற்றைப் பாதுகாக்கின்றவர்களும்
ஏயர் (ரஹ்):	எல்லா தெற்கிலேயும் பாதுகாக்கின்றவர்களும்
தெய்வா:	உணவளித்து பாதுகாக்கின்றவர்களும்
வயு:	பணகணை விளக்குகின்றவர்களுமான
வே	எவ்வுருத்திரர்களுளோ,

சமயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டியது முன்போல் என்பதாம்.

இலௌகிக ஸைதிக தெறிவளிற் செல்கின்றவர்களுட் சிலருக்கு உணவுப் பொருளையும் ஆபிளையும் கொடுக்கின்றவர்கள், சிலர்க்கு அம்மிசண்டையும் கலந்து கொள்கின்றவர்கள், சிலர்க்கு அன்னத்தை யளித்து ஆபிளை யளித் தாதவர்கள், சிலர்க்கு ஆபிளை யளித்து அன்ன மளிக்காதவர்கள் என்றும் வேறுபாடுடைய உருத்திரர்கள் என்பது திரண்ட பொருளாம்.

— — —

ஒன்பதாவது திருக்கு மத்திரம்.

தீர்த்தங்கணிகளே நமஸ்கரிக்கிறேன் போற்றல்

वे तीर्थाणि मचरन्ति सुखावन्तो निषङ्गिणः ।

பதவுரை.

சுகாவந்த:	உரிய ஆயுதங்களைக் கைக்கொண்டவர்களும்
நிஷங்கி:	வாளைக் கைக்கொண்டவர்களுமாய்
வே	எவ்வுருத்திரர்கள்
தீர்வாணி	{ காரி முதலிய தீர்த்தங்களைப் பாதுகாத்த பொருட்டுத்
மச்சரிசி	திரிசென்றார்களோ,

சமயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களுடைய’ என்பது முதலிய வாக்கியங்களைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போல் என்பதாம்

சிலர்க்கு தீர்த்த பயனைக் கொடுக்கவும், சிலர்க்கு அதைத் தடுக்கவும் திரிசென்றவர்கள் என்பதுமாம்.

பத்தாவது இலக்கம் மக்திரம்.

திருத்தவழியுள்ள உதத்திரிகளைப் போற்றல்

य एतावन्तश्च भूयः^१ सञ्च दिशो^२ रुद्रा विंशस्मिन्ने^३ । तेषां^४ सहस्रयोज-
नेऽवघट्वा^५नि तन्मसि ।

புதுச்சேரி.

ஈ ஸ்தாஸ்யஸ்ய முத்தூதரிய இவ்ஸ்யவு உருத்திரார்க்யம்

மூலம்: சபை இதனிடம் மிகுதியானவர்களுடைய

(பி) கலா: கல்யாணத்தினிசர்கள்
 விசா: விவசியசெ { கல்யாணத்தினிசர்களும் துணைத்தினிசர்களும்
 கலாசா,

தேரன் கம்பாணி அவர்களுடைய கிள்ளுகளை

சாஹயோஜனே ஆபிராம் யோசனை தூரத்தில்

அவதர்மசி நான் தூக் டிடக்கச் செய்திருக்கின்றேன்.

சாலணபாழியக் கருத்து.

ஆபிராம் வணக்கமாக ஆபிராஹ்ம்க்கான என்பது முதல் மூத்திருவிழை உருத் திராக்களும், இவர்களுடும் அதிகாரான உருத்திராக்களாக யாவர்கள் உள்ளர் களே, அவர்களுடைய கிள்ளுகளும் எம்மிருந்து மிகத் தூரமாகிய விடத்தில் காணத்தகு விரும்பு. செய்துள்ளேன் என்பதாம்.

இத்துடன் மூன்றாவது ஓயும் முடிவாகிவிட்டது. வேளியத்தலைவன்,
 'ருத்தோபய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வளவென்ற அளவிட முடியாதவர்களாய் திசைகளில் விபாபித்துள்ள உருத்திரர்கள் என்பது கருத்து.

நான்தாம் விஜயோதம்

பேச்செய்யும் முந்தனார் முதல் நேரம்தான்

மேன்று எகர் மந்திரங்களுள் முதலாவது எகர்.

புயியிலுள்ள உருத்திரசிகரணப் போற்றல்

ममो रुद्रेभ्यो ये वृषिभ्यां येषामन्नमिषवः तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश
प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्तेनो मृद्वगन्तु ते यं द्विभ्यो यश्च नो
द्वेष्टितं वो जग्मे दधामि ॥

பதவுரை.

செ	எய்வருத்திரர்கள்
சூயிவா	மண்டலத்தில் இருக்கின்றார்களோ, அவர்களுள்
செயா	எவர்களுக்கு
வய	உணவுப்பொருள்
ஐய:	அம்புகளோ,
செய: சூய:	அவர்களின் பொருட்டு
ஐய சாயி:	{ கிழக்கு முகமாய் பத்து விரல்கள் நிற்கும்படி கை குவித்து
வய:	வணங்குகின்றேன்.
ஐய ஐயிளா வய:	{ மத்தும், பத்துவிரல்களும் தெற்கு முகமாய் நித் தும்படியும் கைகுவித்து வணங்குகின்றேன்
ஐய மலிவா: வய:	{ பத்துவிரல்களும் மேற்கில் நிற்கும்படியாகவும் கை குவித்து வணங்குகின்றேன்
ஐய மலிவா: வய:	{ பத்துவிரல்களும் வடக்கில் நிற்குமாறும் கை குவித்து வணங்குகின்றேன்
ஐய கயா: வய:	{ பத்துவிரல்களும் மேலே நிற்கும் வண்ணமும் கைகுவித்து வணங்குகின்றேன்
செ	அய்வருத்திரர்கள்
வ:	எம்மைச்
சூயவந்து	கூப்படுத்தவார்களாக.
வ	எவளை
சூய:	யாம் வெறுக்கின்றோமோ,
வய	எவன்
வ:	எம்மை
சூய:	வெறுக்கின்றோம்,
வ	அவளை
வ:	(உருத்திரர்கள்!) உக்களுடைய
வய:	அகன்றவாயிற்
ஐய:	பொட்டுகின்றேன்.
ஐய:	சாண்பாடியைக் கழுத்து.

பூமியிலிருந்து கொண்டு, பத்திபயிலாத உணவருத்தல், விருப்பால் மிக
 அருத்தல், அருத்தத்தகாததை வருத்தல் முதலியவைகளின் வாயிலாகத் தான்

புறத்துகின்றார்களோ, அவர்களின் பொருட்டு வணக்கம். அவர்கள், எமது பணகவரை நீக்கி எமக்குச் சுகத் தருவார்களாக என்பதாம்.

அன்னமுண்டும், அன்னமுண்ணுதும், அன்னத்தைத் திருடியும், மந்தம் பலவகையாக அன்ன நிமித்தம் துன்பப்படுத்துகின்றவர்கள் என்பது கருத்து. ஜம்பே = பல்லில்.

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன் னலம் வந்து முன்போல் நின்றுகொண்டு முகத்திற்குச் சமமாய் மூங்கிலிப் பிடித்தாக் கொண்டு தரையாகப் பாலை விடும் போது 'ஸ்வாஹா' என்பதுடன் ஒரு ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

ஐத்தாம் விநியோகம்

இரண்டாவது ஜோமம்

இரண்டாவது எகர் மந்திரம்.

சுந்தரீகதத்தினால் உருத்திராக் கொள் போற்றல்.

नमो रुद्रेभ्यो ऽस्यतरिभ्यो वेपां वात इष्वस्तेभ्यो वश प्राचीर्दश वशिणा
वश प्रतीचीर्दशोर्वाचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृदयन्तु ते यं द्विष्यो
यश्च नो द्वेष्टितं वो जम्भे दधामि ॥

பதவினர.

वे आसुरिभ्यो	{ முயிர்த்தும் வானுக்கும் நடுவில் (அத்தரிசு வலவில்) எவ்வுருத்திராக்கவிருக்கின்றார்களோ, அவர்களுள்
वेपां	
वातः	வார்க்கு
इष्वः	வாயுக்கள்
अस्यतरिभ्यो	அம்புகளோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

அவர்களின் பொருட்டு, என்பது முதலியவைகளை முன்போற் செய்துப் பொருள் கொள்க, புயற்காற்று முதலிய வாயுக்களால் துன்புறுத்துகின்ற உருத்திரர்கள் என்பதாம்.

இம் மந்திரத்தால் முன்போல் இரண்டாவது (2) ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்க.

பிரஸ், அ-11] மகாக்கிணியனத்தின் முற்றுவது தோறாம் 110
(தோறாம்)

சூறும் விரிவோகம்.

முற்றுவது தோறம்

முற்றுவது எவர் மத்திம்.

வாறுலெவன் உருத்திரங்குப் போற்றல்.

नमो रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षमिषवः तेभ्यो दशवाचीर्दश वसिष्ठा दश
प्रसीचीर्दशोदीचीर्दशोर्ध्वास्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु तेषां द्विभ्यो वक्ष
मो द्वेष्टितं वो जम्भे दवामि ॥

பதவுரை.

ये दिवि (सिक्ता.) { वातुलसिक्तां எவ்வுருத்திரங்குகின்றுஞ்சரோ,
அவர்களுள்

देषां எவர்கட்டு

वर्षं மழைகள்

इषवः அம்புகளோ,

சாயணபாடியக் கருத்து.

‘அவர்களின் பொருட்டு’ என்பது முடையவைகளைச் சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளல் முன் போன்றது. மழைரிண்மையானும், மிகு மழையானும் தன் புதுத்தென்ற உருத்திரங்கு வணக்கம் என்பதாய்.

இம் மத்திரத்தால் முன்போல் முற்றுவது தோறம்கு செய்தல் வேண்டும். இவைகட்டு வணம் வாகுதல் இவ்வி, முன்றிற்கும் ‘ருக்கேப்ப இகம்’ என்று தியாகங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

இத்துடன் பின் செய்யும் மூன்று ‘சித்பக்விதோமங்களும்’ முடித்து விட்டன.

.பிறகு, வேட்போன் இம் மூன்று எவர் மத்திரங்களை, வேல்வித் தலைவன் ஓதும்படி செய்தித்தல் வேண்டும்.

அதன் பின், பால் விட்ட முக்கியையும் எருக்கம் இலையையும், பசுமாடுகள் கடமாடாத விடத்திற் போட்டு விடல் வேண்டும். பிறகு, இருவரும் கையில் தண்ணீரைத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

உருத்திராத்தியாயம் ஐந்தாவது பிரபாடகம் முடித்தது.

பரிசேடம்.

வேட்போன், உலகத் திரிசு, காட்டுக் கோதுமைய் பொங்கல் செய்து கா-6, பிர-6, அது-1, 'ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், முன் சத குத்திரீய ஹோமங்கள் செய்த செங்கலின்மீது போட்டுவிட்டு, கையில் நீரைத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, வேள்வித்தலைவன், முன்னு அம்புகளுடன் ஒரு வில்லையும் வேட் போனிடம் கொடுத்தல் வேண்டும். அவன், அதை வாங்கிக்கொண்டு மகாத் வினி சபனத்தின் மேற்கில் கிழக்கு முகமாய் வில்லில் அம்பைவைத்துத் தொடுப்பவன் போன்று சிந்தவேண்டும். வேள்வித்தலைவன், சபனத்திற்குத் கிழக்கே மேற்கு முகமாய் சிந்துகொண்டு, அய் வில்லையும் சபனத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு, மேற்படி ஐந்தாம் காண்ட மந்திரமாவிய 'ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு வேட்போன், வட பக்கச் சிறகின் வட பக்கத்தில் தெற்கு முகமாய் சிந்துகொண்டும், வேள்வித்தலைவன் தெற்குச் சிறகின் தெற்குப் பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக சிந்துகொண்டும் முன்போல், 'ஏ ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய மந்திர ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், கிழக்கில் மேற்கு முகமாகவும், வேள்வித்தலைவன் அப்பிரதாவினமாய் வந்து மேற்கில் கிழக்கு முகமாகவும் முன்போல் சிந்து கொண்டு, 'ஏ ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய மந்திர ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன் தெற்குச் சிறகிற்குத் தென் பக்கமாய் வடக்கு முகமாகவும், வேள்வித்தலைவன், வடக்குச் சிறகிற்கு வட பக்கமாய்த் தெற்கு முகமாகவும் முன்போலவே சிந்து கொண்டு, 'ஏ ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, இருவரும் அப்பிரதட்சிணமாகவே வந்து கிழக்கில் மேற்கு முகமாக வேட்போனும், மேற்கில் கிழக்கு முகமாக வேள்வித்தலைவனும் முன்போல்தே சிந்துகொண்டு, 'ஏ ஏ ஏ ஏ' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரத்தால் முன்போலவே கை குவித்துக்கொண்டு போற்றல் வேண்டும்.

மற்றும், இவ்வாறு மந்திரங்களை மாத்திரம் வேள்வித்தலைவன் ஒதல் வேண்டும்; வேட்போன் ஒதுதல் இல்லை.

பரிசேடம் முடிந்தது

ஐந்தாம் பிரபாடகம் முற்றிற்று.

கிருஷ்ண எசுர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை,
என்காவ் காண்டத்தில் ஆறாம் பிரபாகம்.
அக்ஷிரி சயன சமஸ்காரம்.

விடயச் சுருக்கம்.

ஐதாம் பஜஸேஷி பிஸிஸ்பூவ்வநந் ।
வயிதோ ஸ்ஹோமோஷ வடு வாயாமிம்ஸஹி: ॥ 1 ॥
வரீவீவந மாய்ய ஸ்ஹாரா தே பிகிவிதா: ।
தே பஜஸதுவாகேபு மோகா: சோபுமேபய: ॥ 2 ॥

ஐந்தாம் பிரபாகத்தில், மகாக்ஷிரிசயன முடிவில் செய்ய வேண்டிய உருத்திர ஹோமங்கள் முடிந்தன. ஆறாம் பிரபாகத்தில் அக்ஷிரி சமஸ்காரத்து செல்ல வேண்டியதில், ஐந்தாவாகங்களால் பரிஷேசனம் தொடங்கிச் செய்ய வேண்டிய சமஸ்காரங்கள் கூறி முடிந்தன. எஞ்சிய அறுவாகங்கள் ஆசுவமேதம் கூறப்படுகின்றது என்பது.

முதலநுவாக விடயச் சுருக்கம்.

.....ஹ்ஸேசி பரிபிஹி ।
ஹ்ஸ்சே பரிபயேதி ஸ்முதேவமிமஹி: ॥
பிக்யேதிஸ்பா ஹ்வாமாஹி பிஜி வுஹ் ।
வாயார: பஜமியே ஹ்வாமமிவபோஸிதி ॥
மாயா ஹ்வாமிபிஸிமேநேவாஹிதூய் ।
பயமேவதுவாகே பிஹ்வா ஹிவீதிரிதா: ॥

நீரைத் தண்ணாய்விடுதல், அப்பிரதட்சினமாய் வருதல், தவிரையாத் தேய்த்தல், கிதிரில் ஏறுதல், விவாகாஹோமங்கள் செய்தல், தயிருத்தேனும் தெளித்தல், இறங்குதல், இரண்டு ஆகுதி செய்தல் என்பது.

त्स्वयञ्जुहुषं मधुनो घृतस्य । ये देवा देवेष्वधिदेवत्वमायन् ये
मक्षणाः पुर एतरो अस्य । येभ्योनर्ते पर्वते सामकिञ्चननते दिवो
न पृथिव्या अधिस्तुष्टु । प्राणदाः ॥ ४ ॥ अपानदा व्यानदाश्च-
क्षुर्दार्षोदा वरिवोदाः । अन्यन्ते अस्मत्तपन्तु हेतयः पावको
अस्पभ्यश्चिवो भव । अग्निस्तिग्मेन श्रोत्रिषा यस्सद्विषन्त्य-
त्रिणम् । अधिनो वसते रयिम् । सैनानांकेन सुविद्वो अस्मे
यथा देवाः आर्यजिह्वस्वस्ति । अदब्धो गोपा उतर्नः परस्या अर्भ-
गुमदुतरेवदिदीहि ॥ ५ ॥

முதல் விரியோகம்.

நீரைத் தாயாயாய் விடல்

மந்திரம் :

अहमन्मूर्जं पर्वते शिब्रिषाणां वाते पञ्चन्ये वरुणस्य शुष्मे । अथ ओषधीभ्यो
वनस्पतिभ्योऽधिसंभृतान्ताञ्च इषमूर्जंन्धत्त मरुतस्तस्त्वे रराणाः ।

உரை.

கன்கொண்டவாள்களான மருத்துக்களே ! நீங்கள், கல்விலும், மலைபிலும்
பெரும் காற்றிலும், மழையிலும், (கரியமேகத்திலும்) வருணனுடைய வன்மை
பிலும் இருப்பதும், அக்வணமே, நீரிலிருத்தும், கொடி செடிகளிலிருத்தும், கெல்
கோதுமைகளிலிருத்தும், புரகைமுதலிய வனப்பதிகளிலிருத்தும் நன்கு
தேடப் பெற்றதுமாயின அந்தையை வன்மைக்கு நிமித்தமாயின உணவுப்
பொருளை எமக்குக் கொடுப்பீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வேட்போன் ஒரு ரூபத்தில் நீரை எடுத்துக்கொண்டு
மகாக்கவிசயனத்தை மும்முறை வன்மை வரங்கள் அக்நீரைத் தாயாயாய்
விட்டுக்கொண்டு வால் வேண்டு மென்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

மகாக்கவி சயனத்தை இடமாகச் சுற்றதல்.

மந்திரம் :

अहमस्ते ध्रुवभुंते शुशुक्लु यं शिष्यः ।

உரை

செங்கலடுக்காகிய அக்ஷிரியே! உனது பரிபீரணியும், உனது வெப்பமும், எப்பணவணியால் வெறுக்கின்றோமோ, அத்தன்மை இப்பணவணியை அடைக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், வேட்போன் அக்ருதத்தை வைத்துவிட்டு, மகாக்கிரி சயனத்தை மும்முறை அப்பிரதட்சினஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

என்று, 'இப்பணவணியை' என்னுமிடத்தில் பணவணியைப் பெயரைச் சொல்லிக் கொள்ளல் வேண்டும்; இன்றோனில் இப்பாவியை என்று சொல்லல் வேண்டும் என்பதை யுணர்க.

இனி, வேலம்பாசியையும், வேதக என்னும் ரீர் கொச்சி மாத்நின் கொம்பையும் ஒரு தவணியையுஞ் சேர்த்து ஒரு நீண்ட மும்விரிற் கட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

—
முன்குவது விரியோகம்

எட்டு மந்திரங்களை ஒந் தவணியால் உரக்கதலில்

முதல் மந்திரம்

समुद्रस्यवाऽवाकयाऽने परिष्ययामसि । पावको अस्मभ्यः शिषो भव ।

மகாக்கிரிசயனத்தியே! உன்னை, கடலினுள்ள வேலம்பாசியால் மேல்புறம் முழுவதையும் கண்கு உரக்கென்றேன; நீ, எமக்கு, புரிதப்படுததுவேனும் பொதுமையுடையோனும் ஆவாயாக என்பது.

—
இரண்டாவது மந்திரம்

हिमस्यावा जरायुणाऽने परिष्ययामसि । पावको अस्मभ्यः शिषो भव ।

உரை

அக்ஷிரியே! உன்னை, சிதனத்தன்மையின் உற்பத்திக்குக் காரணமாகிய வேலம்பாசியால் என்பது விசேடம், மற்றவை முன்போனறன என்பது.

—
மூன்குவது மந்திரம்

उपमानुष वेतसेऽवसरं नदीष्वा । आनेपिच मयामसि ।

உரை

அக்ஷிரியே! நீ, பூமியிலிருக்கின்றாய். வேதக என்னும் ஒருவகைக் கோடியிலிருக்கின்றாய். ஆறது நீரிலும் உள்ளவாறு பாதுகாப்புத்தன்மையில் திருக்கின்றாய். நீரின் ஒளியாயுமிருக்கின்றாய் என்பது.

காவலது மந்திரம்

मण्डूकितामिरागहिसेमन्नो यद्म । पाकवणः शिवकुधि ।

உரை

தவணைக்குளியே! நீ சிறகு உறப்பவும் இருக்கு மந்திரங்களுடன் வருவீர் களாக, அத்தகைய சீக்கள், இக்குச் செயப்படும் எமது வேள்வியை, அக்கிளி போன்ற ஒளிபுடையதும், பயிள வளிப்பதற் சாந்தமுடையதுமாகச் செய்வீர் களாக என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

पावक आचितवस्या कृपा । क्षामन्दरव उपसो न भावुना ।

உரை

தவணையே! நீ, இவ்வக்கிளியை புணரும் வன்மையோடு கூடியதாய் இங்கு வருவாயாக; நீ வரிஸ், இவ்வக்கிளி, உதாக்கால வெளிச்சத்தாம், பூமியில் பொருள்கள் விளங்குவதுபோன்று விளக்கமுடையதாகும் என்பது.

சூருவது மந்திரம்

सूर्यश्यामघेतशस्य नूरण आयो घृणे । नततृषाणो अजरः ।

உரை

மஞ்சள் வேகமுடைய ருதிரை, போலிஸ், சிறகுடைய : கசன்பவன்மையை ஒழிப்பதுபோன்று காந்தமுடும் மந்த எரிபும் இவ்வக்கிளி, நெழ்ப்பரு வமுடையதும், இச்சை புடையதும். அநாவது எப்போதும் திருப்தி புடையது என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

अग्ने पावक रोषिषा मन्द्या देवत्रिह्या । आदेवान् षशिपसिष ।

உரை

அக்கிளியே! சோதகனும், பிரகாசகனுமாவிய நீ, விளக்கமுடையதும், மிகுதுமாவிய காவல் தேவர்களை வரவழைப்பாயாக, வேள்வியையுஞ் செய்வாயாக என்பது.

எட்டாவது மந்திரம்

सतः पावक दीदिवोऽग्ने देवाः इहावह । ऋषयश्च इषिष नः ।

உரை

பரிசுத்தப்படுத்தவதும் பிரகாசமுடையதுமாவிய அக்கிளியே! நீ, எம் பெருந் இவ்வேள்விக்ரு தேவர்களை வரவழைப்பாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்வெட்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், அம் மூங்கிற் கழியின் அடிமைப் பிடித்ததாகொண்டு, தவண்பின், கண் மூக்குகள் தேய்த்தபோமாத மகாக்கிளிசபனத்தின்மீது நன்றாய்த் தேய்த்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு அம் மூங்கிற் கழியை குப்பைக்குழியிற் போட்டுவிட்டு, கையில் தண்ணீரைத் தொட்டுக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, மந்திரத்தைத்தழுவி, 'பிரஸ்தோதா' என்பவன் மகாக்கிளிசபனத் திற்குத் தெற்காகவே சென்று, கருடசபனத்தின் தலைக்குக் கிழக்குப்புறம் மேற்குமுமாக நின்றகொண்டு, 'ஶ ஶாஸி' என்பது முதலிய மூன்று இருக்குக்களால் ஆக்கிக் காயத்திரியால் சபனத்தின் தலையைப் போற்றல்வேண்டும்.

பிறகு, தெற்குச் சிறகிற்குத் தெற்கில் வடக்கு முகமாக நின்றகொண்டு ரிஷி, தேவதை, சந்தக்களுடன் 'ஶரிதா ஶ்ரோதுஃ' என்பது முதலிய 'சந்ததாம்' என்னும் மூன்றால் தெற்குச் சிறகைப் போற்றல் வேண்டும்.

மத்தும், வாலிற்கும் மேற்காகவே சென்று வடக்குச் சிறகிற்கும் வடக்கில் தெற்கு முகமாய் நின்ற கொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தக்களுடன் 'ஶரிதி ஶாஸி' என்பது முதலிய பிறகுத் சாயம் என்னும் மூன்றால் வடக்குச் சிறகைப் போற்றல் வேண்டும்.

மத்தும், வாலிற்கு மேற்கில் கிழக்குமுகமாக நின்றகொண்டு, ரிஷி தேவதை, சந்தக்களுடன், 'ஶஸ்தா' என்பது முதலிய 'ஶஸ்தா ஶா ஶாஸி' என்னும் ஒரு இருக்கை மும்முறை ஒதி வாலிப் போற்றல் வேண்டும்.

மத்தும், 'அபிகட்சம்' என்னும் தெற்கு வாலின் சந்தின் அருகில், கிழக்கு முகமாய் நின்றகொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தக்களுடன், 'ஶா ஶரிதா' என்பது முதலிய 'வாமதேயம்' என்னும் மூன்றால் தெற்கு வாலின் சந்தைப் போற்றல் வேண்டும்.

மத்தும், அவ்வாறே, வடக்கு வாலின் சந்திக்கருகில் கிழக்கு முகமாய் நின்றகொண்டு, ரிஷி, தேவதை, சந்தக்களுடன், 'இமா' என்பது முதலிய பிரஜாபதேந்திரதாயம், என்னும் ஒரு இருக்கை மும்முறை ஒதி வடக்கு வாலின் சந்தைப் போற்றல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'அக்ஷாபுபதம்' என்னும் வேட்போன் ஏதும் வழியாகிய ஐந்தாம் வரிசையின் ஐந்தாவது கல்லை, கசதம், என்னுஞ் சாமத்தாற் போற்றல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், உததஸ்பந்துதம், என்பது முதலிய மந்திரத்தை வேள்வித்தலைன் ஓதும்படி செய்வித்தல் வேண்டும்.

மீண்டும், இருக்கோதுவோர்கள், மகாக்கிளி சபனத்திற்கு மேற்கில், ஆச வலாயன மூத்திரப்படி வடக்கு சிவமத்துடன் நினைக, உபவேசம் (தருப்பை

பிரவர்க்கிய உத்வாசனம்)

பாசனத்தில் ஒரு தருப்பையை எடுத்த வெளியில் எறித்து விட்டு அதில் உட்காருதல்) செய்த முடித்தபிறகு, 'அக்வினியம்மி' என்பது முதலிய மத்திரத்தை முடிவில் பிரணயத்துடன் மும்முறை இறைத்த துகல் வேண்டும் கியா கெருதி (தும் பூர்ப்புயல்) என்னும் மத்திரத்தால் வாக்கு மௌனத்தை விடல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், 'சுவஸ்ய சுவ' என்பது முதலிய மத்திரத்தை வேள்வித்தலைவன் துதம்படி செய்தல் வேண்டும்.

சஞ்சிதகருமம் என்னுஞ் சமந்தாரக் கிரியைகள் முடிந்தன.

பிரவர்க்கிய உத்வாசனம்.

பிறகு, சோமயாகத்திற் சொல்லியபடியே, கடுகில் வைத்திருக்கின்ற இயற்கைக் கக்கான் கல்லுக்கு வடக்கில், பிரவர்க்கிய சாமாக்கிய எடுத்த கைப்பது முதல், மீண்டும் வந்து ஆரவலீயத்தைப் போற்றும் வகை செய்து விட்டு, கருவில் ஐந்து முறை வெப்பெடுத்துக்கொண்டு, 'சுவ சுவாஃ, சுவசுவாஃ' என்னும் பிராமண மத்திரங்கரிசண்டாஹம், 'அகிசய் வதஃ, அரதீவஃ, மயா வ்யாஃ' என்னும் மூன்று குத்திர மத்திரங்களாலும், அக்வாரோஹம் எனப்படும் ஐந்து ஹோமங்களை சௌமபேத்திற் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், முதலாவது இரண்டு ஹோமங்கட்கு 'அஸ்ரீ தஸுமத ஹ்' எனவும், இரண்டாவது மூன்று ஹோமங்கட்கும், முறையே 'மருவ ஹ், சுவசராய பரமேஸ்தி ஹ், பரிவஸராயவாஹ்' எனவும் தியாகங்கள் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், கருவில் ஐந்து முறை வெப்பெடுத்துக்கொண்டு, கருமான் தோலால் செய்த செருப்பை, 'கிதேதவா' என்று வலதுகாலிலும், 'அதகிதேதவா' என்று இடதுகாலிலும் அணித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். வேள்வித்தலைவனும் இவ்வாறே அணித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

கான்காம் விரியோகம்

சயனத்திற் கிதேதநலில் முதல் மத்திரம்

अपामिदं न्ययनं समुद्रस्य निवेशनम् । अन्यन्ते असप्तपन्तु हेतवः

पावको अस्मभ्यं शिवो भव ।

இந்த மகாக்கவினிசயனத் தீபாங்கது, வேள்வி வாயிலாக கிணர் & குரிய இடமாம். இதனால், கீர் மிகுதியாயிருத்தலால் கடலுக்கும் விடெளவும்

படும் அத் தன்மைய வடிவுடைய அக்ஷிவியே! உனது கைவல்யங்களினன்றுஞ் சுவாஸிகள் என்னில் வேரூடுப பகையின எரித்துவிடுக; எம்பொருட்டி, மிகத்தன்மையும் சாக்தமுடையவையுளும் ஆருக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

नमस्ते हरसे शोचिषे नमस्ते अस्वाचिषे । अन्यन्ते अस्मत्पशु हेतयः

पाचको अस्मान्यश्चिवो भव ।

உரை.

அக்ஷிவியே! இரசங்களை வற்றச் செய்கின்ற உனது ஒளிக்கு வணக்கம், அன்றியும், பொருளை விளக்குகின்ற ஒளிக்கும் வணக்கம். ஏனையவை மூன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன், இவ்விரண்டு மந்திரங்களாலும் மகாக்கிரிசபனத்தின்மீது ஏததல் வேண்டு மென்பதாம்.

என்று வேன்கித்தலைவனும், 'ஔவீவி ஐகசிஷ்' என்பது முதலிய ஐந்தாம் காண்ட மந்திரங்கள் மூன்றாலும் மகாக்கிரி சபனத்தின்மீது ஏததல் வேண்டும் என்பதையுணர்ச்சு.

ஐந்தாம் விரியோகம்

வ்யாகாரம் (நாகையாய்ச் செய்யும் ஹோமம்) ஐந்தாவது

முதல் வ்யாகார ஹோமம்

सृषे वर ।

உரை

மனிதர் உடம்பினான், உண்ட வுணவு பரிணமித்தற்குத் காரணமாகத் தன் மையா (சாடாகக்கிரி வடிவா) ல், இருக்கின்ற அக்ஷிவிக்கு அபி அர்ப்பிக்கப் படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால், வேட்போன், சுருவில் எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற செய்வை, மடுவில் வைத்திருக்கும் இயற்கைச் சக்கான் கல்லியிருந்து தெற்கு அம்சம் (தோள்) வரை நாகையாய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஆளும் லிசியோகம்

தாண்டவது வியாகார தோமம்

மந்திரம் :

வஸுதே வத் ।

உரை.

வடவாணலமாகக் கடலுள் இருக்கின்ற அக்கெரிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் வடக்குச் சுரோணியிலிருந்து சுரோணி - வாத் கத்து இயற்கைக் கக்கான் கல்வரை தாண்டாய் செய்வை தோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஏழாவது லிசியோகம்

மூன்றாவது வியாகார தோமம்

மந்திரம் :

வசுதே வத் ।

உரை.

தாவாணலமாக வனத்தினுள் இருக்கின்ற அக்கெரியே உனக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தெற்குச் சுரோணி முதல் இயற்கைக் கக்கான் கல்வரை தாண்டாய் செய்வை தோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாம் லிசியோகம்.

நான்காவது வியாகார தோமம்.

மந்திரம் :

வசுதே வத் ।

உரை.

ஆகவனியம் முதலிய அக்கெரிகளாக வேன்வியில் இருக்கின்ற அக்கெரிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இயற்கைக் கக்கான் கல்லிலிருந்து வடக்கு சுரோணி வரை செய்வைத் தாண்டாய் தோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாம் விரியோகம்.

ஐந்தாவது விவாகர ஹோமம்

மந்திரம் :

सुवाचिरे वट् ।

உரை

இரவி வடிவாகச் சுவர்க்கத்திலிருப்பவன் அக்கொளிக்கு இந்த அவி அர்ப்பிக்கப்படுவென்று என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், இயற்கைச் சுவரன் கல்லின்மீது கறியில் வெப்பைத் தாசையாய் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இவ் வடிவ ஹோமங்கட்கும் பொன் வைத்தல் உண்டு, 'சுவாஹ' என்பது இங்கே.

வேர்வித்தவன், 'அன்னய இதம்' என்று இலகுவாகு ஐந்து முறை இலகுவாகச் செய்தல் வேண்டும்.

பத்தாம் விரியோகம்.

தமிருத் தேனுத் தேவித்தலில் முதல் பத்தாம்

மந்திரம் :

येरेवा येरेष्वचिरेवत्वमावन्ते ब्रह्मणः पुरणतारो ऋष्य ।

உரை.

வேர்விவாத பூசிக்கப்படும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் சம்பந்த முடையவையாகும், ஒரு வகுடத்தில் முடியும் மகாக்கிளி சயன பாகத்தை அருத் துவின்றவர்களாக தன்மையால் சுவாஹ காத்தினும் செய்யும் ஆகுதிகளினும் மாறான ஆகுதியை புடைவவர்களுமான பிராணன்களே! நீங்கள், எம்மால் ஆகுதி செய்ப்பெற்ற இனிய சகையுடைய வெப்பின் பாகத்தை, சுவாஹாகாமின்றி யேனோ தாமே ஏற்றுக் கொள்வீர்களாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

येन्यो नतै पवते घामकिञ्चन नतेरिवो नपुषिरवा अचिस्तुषु ।

உரை.

எப் பிராணன்கள், இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கும் அடிப்பானத் தன்மையை படைத்தனவோ, இங்கு அடுக்கியுள்ள அக்கிளிக் குழன் செல்

பொ.6, அது-1] மகாக்கிணீசயனத்தின் சமஸ்காரம் 181
 சித்திரங்கோட்டை

கின்றனவோ, அதாவது அக்கிணியைத் தாக்குகின்றனவோ, எவையுமில்லை
 விடுகள் புதிதமாகாதோ, அத்தகைய பிராணிகள் என்னும் தேவர்கள்
 வானில் இருக்கமாட்டார்கள்; மண்ணிலும் இருக்கார்கள்; மத்தோ, மலைச்சிகரம்
 கட்டுகொப்பான கண் முதலிய கோளங்களில் இருக்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ்விரண்டு 'மத்திரங்கார'மும் தயிரையுத் தேவையுக் கலந்து தெளிந்தல்
 வேண்டு மென்பதாம்.

—

பதினோராவது விரியோகம்.

கீழே விதந்தம்

மத்திரம்:

प्राणदा अपानदा व्यानदाऽथुर्दा वरिवोदा : । अन्यन्ते अस्मत्पणु
 हेतवः पावको अस्मभ्यः शिवो भव ।

உரை.

இவ்வக்கிணீ சமயான னுக்குப் பிராணனைக் கொடுக்கின்றது, அபானனைக்
 கொடுக்கின்றது, விபானனைக் கொடுக்கின்றது, கண்ணைக் கொடுக்கின்றது,
 அழகைக் கொடுக்கின்றது, பூசையைக் கொடுக்கின்றது, இதனுடைய கவலை
 பென்னும் ஆபுதங்கள் என்னிலும் வேறான பணகவனைச்செடுக. எமக்கு மங்கள
 மாகுத, மற்றது முல்போல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மத்திரத்தால், வேட்போன், மகாக்கிணீ சயனத்திலிருந்து கீழே
 இறங்கிவிடல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், மத்திரமின்றியே கீழே இறங்கிவிடல் வேண்டும்.

கீழே, இருவரும் மத்திரமின்றி, செருப்பைக் கழற்றிவிடல் வேண்டும்;
 கழற்றிவிட்டுச் சாஸமுபயந்தை, அதாவது பழைய ஆகவளியத் தியை அடை
 தல் வேண்டும்.

—

பன்னிரண்டாவது விரியோகம்

ஹோமதி செய்தல்

முதல் மத்திரம்

மத்திரம்:

अग्निस्तिग्मेन शोचिषायः सद्भिः न्यसृण । अग्निर्नो वःसते रयिम् ।

உரை.

இம்மக்களினி, ஒளி யிருந்த சவாலியால் இராக்ந்தர் முதலான எல்லாப் பணகவர்களையும் காசஞ் செய்க. நிலைமையும்குழிக்குக. மத்தும், எமக்கு, தனத்தை தேட விரும்புக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

மந்திரம் :

सैनाऽनीकेन युविद्वो अस्मे यद्या देवाः आयमिष्टस्वसि । अद्वयो गोपा
रत नः परस्या अमेयुमदुतरेवहिदीहि ।

உரை.

இந்தச் சவாலிக் கூட்டத்தில் கங்கு உணரப்படுகின்றவனும், எம்பொருட் டுத் தேவர்களைக் குறித்து வேட்கின்றவனும், முட்டின்று யாகத்தை முடிக்கின் றவனும், ஒருவராலும் தன்புறத்தப்படாதவனும், மந்திரத்தைப் பரிபாலிக் கின்றவனும், எம்மையும் இகரிது பாதுகாக்கின்றவனுமாயின அக்களியே! நீ, ஒளிபுடையவனும், தனமுடையவனுமாய் விடு சில முதலானவற்றை விளக்கு வாயாக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கனிரண்டாலும், வேட்போன் ஒருமுறை செய் பெடுத்துக் கொண்டு, சவாலாக என்னுஞ் சொல்லுடன் சவாலுயைத் தீயில் ஒருதேறா மஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்ளயே அரீகவத இதம்' என்று, நியாகஞ் செய் தல் வேண்டும்.

முதலாவது அருவாகம் முற்றிற்று.

—

இரண்டாம் அருவாகம்

விடயச் சுருக்கம்.

बह्ना अहोरो दान्वां सूत्रान्वामादुतिद्वयम् ।

समुदेति बडे होमो मन्वास्समुदरोरिवाः ॥ १ ॥

இரண்டு ருத்தங்களால் இரண்டு தேறாமங்கள் செய்தல், சுமுத்திர நீரில் தேறாமஞ் செய்தல் என்பது.

—

காந்தாங் காண்டம் ஆறாம் பிரபாடகம்.

இரண்டாம் அநுவாகம்.

இது பதினாதிக்கே மேல் ஒன்பது பதங்களைக் கொண்டது.

தொடரங்களைக் கூறும்திரங்கள்.

य इमा विश्वा भुवनानि जुहु दधिहोता निषदापितानः ।
 स आशिषा द्रविणमिच्छमानः परमच्छदोवर आविषेश । विश्व-
 कर्मा मनसायद्विहायावाता विधाता परमोत्सन्दक् । तेषामिष्टानि
 समिषामदन्ति यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः । योनः पिता जनिता
 यो विधाता योनस्सतो अम्यासज्जानं ॥ १ ॥ यो देवानान्नामधा
 एक एवत् संप्रश्नं भुवना यन्त्यन्या । तआश्यजन्त द्रविण-
 समस्मा श्रव्यः पूर्वे जरितारो न भूना । असृतासृता रजसो विमाने
 ये भूतानि समकृण्वन्निमानि । नतं विदाथय इदज्जानान्ययुष्माक-
 मन्तरं भवति । नीहारेण प्रावृता जल्पयावाप्सुवृष उक्थशासथ-
 रन्ति । परो दिवापर एना ॥ २ ॥ पृथिव्या परो देवेभिरसुरैर्गुहा-
 यत् । कः स्विद्रभं प्रथमन्दध आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे ।
 तमिद्रभं प्रथमन्दध आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विश्वे । अजस्य
 नामावच्येकमार्पितं यस्मिन्निदं विश्वं भुवनवाधिभितम् विश्वकर्माथ
 जनिद्वदेव आदिद्रन्ध्रवो अमषद्वितीयः । द्वतीयः पिता जनितौष-
 धीनाम् ॥ ३ ॥ अणक्कर्म ज्वदधातुत्वा । चक्षुषः पिता मन-
 सादि धीरो घृतमेने अजनजमाने । यदेदन्ता अर्ददहन्त पूर्वं
 आदिद्वावां पृथिवी अप्रथेताम् । विश्वतश्चक्षुत् विश्वतो मुखो

உரை.

எப் பாமேசான், பிரளயகாலத்தில், பூமி முதலிய உலகனைத்தையும் ஆகுதி செய்வது போல் தன்னிடத்தில் ஓடுகடிக் கொள்ளென்றோ, மற்றும், எல்லா முணர்வின் தவறும் சங்கடாமாயி நோமருச் செய்வின் தவறுமாய் எமக்குப் பிரா வாயிருக்கின்றோ, அதாவது பிரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும் தன்னு ளடக்கிக் கொண்டு தான் மாத்திரமாய் நிற்கின்றோ, அப் பாமேசான், தனத் தால் உபவஸிதமாகக் கொள்ளப்பெற்ற உலக பேரகங்களை யடைய விரும்பி யவனாய் தனது உண்மை வடிவை மறைத்துக்கொண்டு தன்னுலகைப் பெற்ற உடம்பின் ஈடுகிரிக்குவின் உன்னக் கமலத்தில் துறழ்த்துகொண்டிருக்கின்ற னன் என்பது.

இரண்டாவது இடுக்கு மத்திரம்.

மத்திரம் :

विष्कमां मनसा यद्विद्या याता विधाता परमोत्तमम् । तेषामिदानीं
समिधामवृतिं यत्र सप्तर्षीन्पर एकमाहुः ।

உரை.

படைத்தளித்தழிக்குஞ் செயலியுடைய விசுவகருமன் என்னும் பாமேசான், தனது திருவுளத் தென்னுலகல் மாத்திரத்தானே முத்தொழிநியுஞ் செய்வின் னுள் வேறு கருவி முதலியன வேண்டுவன், இச்செயல்களால், பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் பெயர்களையும் பெயர்கின்றான். மற்றும், இவன் எல்லா முணர்ந்தவன், மீதி முதலிய ஏழுநிஷிகளும் பல்வகையாகக் காணப்படுகின்ற பாமேசானை, படைப்பி ர்ருமன் ஒருவனாகக் கூறுகின்றார்கள். அத்தகைய பா மேசான் அவர்கட்கு வேண்டியவற்றைத் தேடுகின்றான். அதனால் அம் மக ரிஷி முதலானோர் களிப்படைகின்றனர் என்பது.

மூன்றாவது இடுக்கு மத்திரம்.

மத்திரம் :

योनः पिता जनिता यो विधाता योनस्सो अयासज्ज्ञान । यो देवाणां
नामधा एक एव तः सप्तर्षी भुवनायन्त्यया ।

உரை.

எம்மைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், எம்மை யுண்டாக்குகின்றவனும், கிரிப் படுகென் ! உலகைத் தோற்றுவிக்கும் பாமேசான், உண்டாகி எமக்கு, உண் மையாகிய போக்கியப் பொருள்களையும் தனது உண்மை வடிவிரிந்தே உண் டாக்கினான். மற்றும், எப் பாமேசான் தானே பல்வேறு வகைப்பட்ட

தேவதையின் பெயரை வேற்றுக் கொள்வதும், அதாவது பஸ்தேவர்களாப்
தோற்றமும் உண்மையில் ஒருவனாகியே இருக்கின்றனவே, அத்தகைய பாமே
சாலை, உண்டான எவ்வாப் புயலங்களும், சகான் எவன்! புயலங்கள் எவை
கள்! என்னும் வினாவெழும்படி கவந்து கொள்ளுகின்றன; அதாவது அவனு
டன் ஒன்றி விடுகின்றன என்பது.

உண்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

त भायजन्त इविष्यः समस्मा ऋषयः पूर्वैः जरितारो न भूना । अर्घुतां सुतां
रजसो विमाने ये भूतानि समकुण्ठयिमानि ।

உரை.

மும் கூறிய விசயங்களுமன் என்னும் பாமேசாஸம் படைப்பின் முதலில்
உண்டாக்கப்பட்டவர்களும், சுப்புலப்பாடதையகளை புணர்ச்சிநவர்களும்
தமது மலினமயிற் சிறிதும் குறைபாதவர்களாமான் (தேவர்கள்) உயிருள்ள
வர்களும், தத்தமது செயலில் ஏவப்பட்டவர்களுமான பிராணிகளை உண்டாக்கி
இருக்கள் என்பது.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

मत् विदाथ य इदं जजानान्यसुष्माकमन्तरं भवाति । वीहारेण माहूता
अस्या वाऽसुत्प उक्थ हासम्वरिति ।

உரை.

விசயங்களுமையே எப் பாமேசான் இய்யுலகை உண்டாக்கினனே, அப்
பாமேசாலை, படைக்கப்பட்ட சுவர்கள்! நீயிர் அறிபயமாட்டீர்கள். யான்
தேவதத்தன் வக்குதத்தன், என் சுவன் என்றிய்வாது அறிக்கின்றேமன்
பிரேம்! அத்தகைய பாமேசான் உங்களுடைய உணர்ச்சிக்கு விடயமாகுஞ்
செவனிலும் வேறுபடுகின்றான். அப்பாமேசான் எமது வடிவின் என்னு
அறிபாததென்றி எவின்? மூடு பணிபேரல், மெய்யும், பெய்யுமாகாத
அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றிணைநினைக்க. அறிபாதது
மாத்நிரமா? அன்று, மந்திரே, நான் தேவன், நான் மனிதன் இது எனது
விடு நிலம் என்றிய்வாது யின் வார்த்தையும்கொண்டிருக்கின்றன். அந்தன்தியும்
உயிரோம்பியேயே மேற்கொண் டிருக்கின்றிர்கள். இதனோடையவாது, பா
யுலகிலும் போகத்தாத் தேடிக்கொள்வதற்கு வேண்டியவியில் சந்திரம்
என்னும் ஒருவகைத் தோத்திரங்களையும் ஒதுகின்றிர்கள். இதனும் உங்கட்கு
மெய்யுணர்வு இல்லி யென்பது நினைந்த பொருளாம் என்பது.

சூராவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

परो दिवा पर एनापृथिव्या परो देवेमिरसुरेणुह्यायत् । कपस्विहर्मं प्रथमन्वज्र
आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विधे ।

உரை.

உண்மையிற் பரமேசுவர் உரைபு யிடமாயி உன்னக்குகையானது விரை
ணுகினும் வேறு, மண்ணுகினும் வேறு, தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும்
வேறு, வேறென்பது உலகிற்குவேறும் மிகத்துசமாய் ஆசிரியன் துல்களா
லறியத்தக்க தென்பதாம். மற்றும், எக் கருப்பத்தில் தேவர்களாவரும் இருக்
கின்றார்களோ, அத்தகைய தண்ணீராயி கருப்பத்தை முதலில் அடைந்தனர்.
நீராறுண்டாயி கருப்பத்தில், தேவர் மனிதர் முதலான பிரானிகளானதும்
இருக்கின்றன வென்பது.

இது துல்களில் வெளிப்படல். அத்தகைய கருப்பமும் இன்னதென்று
உணரப்படாதது. உலகிற்கு ஆசாமானது துலமாயிருத்தும் அறியப்படாத
போது மிக துண்ணிய கருப்பம் அறியப்படல் எவ்வணம்? என்க.

சூராவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

तस्मिन् प्रथमन्वज्र आपो यत्र देवास्समगच्छन्त विधे । अजस्र नाभायष्येक
मपितं यस्मिन्निद् विधं भुवनमधिष्ठितम् ।

உரை.

எல்லாத் தேவர்களையும் உட்கொண்ட பிரமாண்டமாயி கருப்பத்தைத்
தாய்க்கி அப் பரமான்மா எத்தகைய தெனின்! பிறப்பிலாத பரமேசுவர
கடைய நாயேரின் கடுகில், அதுவது உருவ கடுகில், இந்த எல்லாப் புலனங்களும்
அடக்கிக் கிடக்கும் விசைதைய வந்துகின்றது என்பது.

இதையே, 'முதலில் நீகா உண்டாக்கி அதில் விரியத்தை விட்டது, அது
அண்டமாயிற்று' என மிருதியுக் கூறுகின்றது.

ஸ்டாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

विश्वकर्माद्यजनिष्टदेव आदिहन्वर्षो अमवह्निर्यः । वृत्तीयः पिता जनितैष
धीनामपां गर्भं ष्वदधापुक्ता ।

உரை.

அவ் வண்டத்தினுள், தேவ விலக்கு முதலான பவ்வேறு வகையான உலகங்களைப் படைப்பவனும், சத்திய வுலகில் வசிக்கின்றவனுமாயிடு பிரம தேவன் தோன்றினான். இரண்டாவது கத்தருவர்கள் தோன்றினார்கள். மூன்றாவது, கொடி செடிகளுக்குப் பிரதானியே சோமன் உண்டாயினான். பரமேசுவரன் அத்தகைய பிரமாண்டமென்னும் கருப்பத்தை பவ்வகையாகப் பெரிதாக்கினான் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், கருவில் பதினாறுமுறை வெய் பெடுத்தக்கொண்டு இவ் வேட்டு மந்திரங்கலின் முடிவில் சவாஸா என்பதைப்புஞ் சேர்த்துக் கொண்டு கருவினுள்ள வெய்யில் பாதிபை ஒழுஞ் செய்துவிடல் வேண்டு மென்பதாம்,

முதற் குத்தம் முற்றும்.

இரண்டாவது குத்தத்தில் முதலாவது இதுக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

अध्वः पिता मनसाहि धीरो घृणमेने अन्नमन्नमाने । यदेदता अर्धः
हन्तपूर्व आधिपावापृथिवीमप्रयेनाम् ।

உரை.

எல்லாப் பிராணிகளையும் உண்டாக்குவின்றவையுளும், உறுதி புடைபவை களும், தமது விருப்பால் வெப்போல் உயிர்களுக்குப் பேரக சாதனங்களுமான மண்ணையும் வின்னையும், ஒன்றற்கொன்று உதவிபுடைபவைகளாகப் படைத் தான். இவைகள் முதலில் உண்டானதாய்க் கன் முதலான பிராணங்கள் வறுவ டகந்தன. அதன் பிறகே, மண்ணும் வின்னும் விரிவாயின என்பது.

இரண்டாவது இதுக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

विश्वतश्चक्षुःशतविश्वतो मुरवो विश्वतो हस्तशतविश्वतस्याम् । संवापुभ्यां
नम्रतिस् पतत्रेयांवा पृथिवी अनयन्वेव एकः ।

உரை

மண் வின் என்பவைகளை உண்டாக்குவதற்குமுன், பரமேசுவரன், எங்கும் கண்ணை புடைபவனும், எங்கும் முகங்களை புடைபவனும், எங்கும்

(ஹோமம்)

கைகளை யுடையவனுமாக விளக்குவான். அத்தகைய பாமேசான் ஒருவனே, மண் விண்ணையுடைய இரண்டு கைகள் போன்ற தன்ம. அதர்மங்களால் உலகினைத் தையும் சுவாதினம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றான். அங்ஙனமே, முதற் காரணங்களும் அரித்தியங்களுமான பஞ்ச பூதங்களாலும் சுவாதினம் பண்ணிக் கொள்ளுகின்றான் என்பது.

முன்குவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

किं त्विदासीदधिष्ठातारम्भणकतमस्त्विक्मसीत् । यदीभूमिं
अनयम्बिचकम् विषमौणोम्महिता विभ्रचषाः ।

உரை.

மண்ணையும் விண்ணையும் உண்டாக்கும்போது, பாமேசான் எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு செய்தான்? எனதுயில்லை. உண்டாக்குவதற்கு எதுதான் முதற் காரணமாக இருத்தது? எனதுயில்லை. மந்திரே, நயித்த காரணமும் எனதுயில்லை. எல்லாவற்றையு டுணர்சின்றவனும், உலகத் தொழிலைச் செப்கின்ற வனுமாவை பாமேசான் மண்ணையும் விண்ணையும் படைக்கும்போது அவனுடைய மகிமைமே (அருட்சத்தியே) சாதனமாய்; பிற்தொன்மயில்லை. இதனால் நிகைக் முடிவாத சத்தியை யுடையவன் பாமேசான் என்பது கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

நான்காவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

किं त्विदन्नृक्षवृक्षं आसीत्ततोऽणवापृथिवीविद्यतस्तुः । मनीषिणो मय
सापृणस्युतपदप्यतिष्ठत् सुवनानि धारयत् ।

உரை.

உலகமென்றும் மண் விண்ணாவை விட்டடைக் கட்டுதற் பொருட்டு மரம் வெட்டுவதற்கு வனம் எது? காச்சியால் வெட்டும் மரத்தான் யாது? அறிவாளர்கள்? இவ் வனைத்தும் இவ்வாறு வினாவுக் தன்மை யுடையனவேயாம். ஆதலின் இதை நன்கு உய்த்து நோக்குவீர்களாக. மந்திரம், பாமேசான் மண்ணையும் விண்ணையும் எதன்மேல் வைத்துக் கொண்டு செய்தான் என்பது எல்லா வகை யாலும் எழும்வினாவாம். இதனால் ஒன்றையும் வேண்டாமலே தானே எல்லாவற்றையும் பாமேசான் செய்தருளுகின்றான் என்பது பெற்றும், இதன் மிகிவைப் பிராமணத்திற் காண்க.

ஐந்தாவது இருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம்:

यातेषामानि परमाणि यावमा याम्यमा विवकमन्नुतेमा । शिष्टासखिभ्यो
हविषि स्वधावस्त्वयं यज्ञस्वतनुवंबुधाणः ।

உரை.

விசுவகருமனே ! (பிரமனே!) உன்னுடைய நிறத்த இடக்களையும், தாழ்த்த இடக்களையும், எண்பன் போன்ற மிகப்பெரியமான அளிகளைக் கொடுத்தவே நிமித்தமாகக் கொண்டவைகளால் 'எமக்கு உபதேசிப்பாயாக. மந்தம், 'சுவதா' என்னுஞ் சொல்லால் உபலக்கணமாயுணரப்பெற்ற விசுவகருமனே ! நீ, எசமானனுடைய உடம்பிலிருந்து கொண்டு அறுபதிற்போனாய் தானாகவே வேட்பாயாக, உனது அருளின்றி வேட்போர் ஒருவரும் இவர் என்பது.

ஆறாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம்:

वाचस्पतिं विश्वकर्माणमूतये मनोयुजंवाजे अणहुवेम । सनोनेदिष्टाहव
नानिजोऽतेविश्वयं भूरवसेसायु कर्मा ।

உரை

மந்திரமாவிய வாக்ணகப் பரிபாலிக்கின்ற விசுவகருமனுடைய பாமேசானே, அன்னமாவிய நிமித்தம் பற்றி அதை அருத்துதற் பொருட்டு இங்கு அழைக்கின்றோம். எல்லா வுலகங்களிலும் சுகந்ததப் பாலிக்கின்றவனும், எமக் கத உலமாவிய செவிலியுடையவனுமாவிய அப்பாமேசான், எமக்கருகிலுள்ள அவினை, எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அருத்துகின்றான் என்பது.

ஏழாவது இருக்கு மந்திரம்

மந்திரம்:

विश्वकर्मान्हविषावाहुधा न स्वयंयज्ञस्व तनुवंबुधाणः । मुयान्वभ्ये भमि
तस्यपज्ञा इहाऽस्माकं मधवाधुरिरसु ।

உரை.

விசுவகருமனே ! எமது அளிகளால் வளர்த்த உடம்பையுடைய நீ, தானாகவே வேட்பாயாக, எனக்கு வேருள பணைகள் இக்கருமத்தில் மயக்க முடையவர்களாகாக, எமக்கு, உணவுப் பொருளுடனும், வித்தைபுடனும் கூடிய புதல்வனுண்டாகுக என்பது.

எட்டாவது இருக்கு மத்திரம்

மத்திரம்:

विश्वकर्म नृविषावर्धनेनत्रातारमिन्द्रमकुणेरवध्यम् । तस्मैविशस्समनमन्त
पूर्विरयमुप्रोविहव्योयथाऽसत् ।

உரை

விசுவகருமனே ! எமது அபியால் நீ வளர்ச்சி யடைந்தீர். மத்திரம், பிற ளைப் பாதுகாக்கும் இவ் வெசமானவர் எவராலும் கொல்ல முடியாதவ ளாகச் செய்வாராக. விருத்தியடைந்த பிராணிகள் அவ்வெசமானனுக்கு உள் ளடங்கி விரும்பவர்களாக. இவ்வெசமானர், பேராற்றலுடையோனாயும், எவராலும் அடக்க முடியாதவனுயிருந்து பலவகை வேள்வி செய்தற்கு உரிய னாகச் செய்வாராக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மத்திரங்களுடன் சவாஹா என்பதைபுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு ஒதி, முன் மீர்த்துள்ள பாதி செய்வதும் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், இவ்விரண்டு தேராமங்கட்கும் 'விசுவகருமனே இதம்' என்று, திவாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாவது சூத்தம் மூற்றும்

முன்னுவது விகியோகம்

நீர்த் பயமுடையவன் செய்யும் நீ ஓமம்

மத்திரம்:

समुद्रायवयुताय सिन्धूनांपतये नमः । नदीनां सर्वासां पित्रेऽनुता
विश्वकर्मणेशाहामर्त्यं हविः ।

உரை

விசுவகருமனுடைய வடிவானதும், அமுருதையதும், ஸ்டுதிக்கிற நிறை யக் செய்வதும், இது விசுவகருமனினால் எல்லாம் நற்களமும் உண்டாகப் படுதலால் என்க, அத்தகைய விசுவகருமனின் பொருட்டு, வேள்விக் செயலா ள்களா ! நீரீர், எப்போதும் கேடுகுத அகிலன் ஓமஞ் செய்பவர்களாக என் பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மத்திரத்துடன் சவாஹா என்பதைபுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, நீரி னுற் பயத்தை யடையில், அந் நீரில் இரண்டு கை நிறைய நீரை எடுத்துக் கொண்டு அந் நீரிலேயே அதை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இது இங்குச் சம்பந்தமின்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை புலர்க,
இரண்டாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

முன்றும் அநுவாகம்

விடவச் சகுக்கம்.

उत्तिमिः समिचोश्चादुदुषोश्चउतेऽनस्य ।

पञ्चेति पञ्चगित्वा विद्यायामश्मनः स्थितिः ॥ १ ॥

इन्द्रं षष्ठिभिराशुषाश्च षष्ठेऽपञ्चदशैरिवः ।

முன்று சமித்துக்களை வைத்தல், அக்கினியை எடுத்துக்கொள்ளல், ஐந்து
மந்திரங்களால் அக்கினியைக் கொண்டு போதல், வெள்ளைக் கல்லை வைத்தல்,
நான்கு மந்திரங்களால் மகாக்வினியை வைத்தல் அதைத் தவிர்த்தல் என்பது.

காண்காங் காண்டம் ஆறாம் பிரபாகம்.

முன்றும் அநுவாகம்.

தாக்கு பஞ்சாதிக்கத் மேல் இருபத்தாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அக்கினிப் பிரணயனத்தைக் கூறு மந்திரங்கள்.

उदेनमुच्यराक्षयाऽथे धृतेनाऽहुत । रायस्योपेण सःसुजप्रज-
याच धनेनच । इन्द्रेमं प्रतरां कृषि सजातानामसदृशी । समेनं
वर्षसा सुज देवेभ्यो भागवा असत् । यस्य कुमो हविर्गृहे तममे
वर्षयात्वम् तस्मै देवा अधिन्नवन्नयञ्च व्रक्षणस्यातिः । उदुत्वा विभे
देवाः ॥ १ ॥ अग्ने मरन्तु चित्तिभिः । सनोमव शिवतमस्तुप्रतीको
विभास्युः । पञ्चदिशो दैवीर्यङ्गमवन्तु देवीरपामतिन्नुर्मति
वाचमानाः । रायस्योपे यद्वपति मा मजन्तीः । रायस्योपे अधि
यज्ञो अस्यात्समिद्धे जमावर्धिमा महानः । उक्थपत्र ईदयो
धृमीतस्तप्त धर्म परिशूला यजन्त । ऊर्जायघङ्गमशमन्तदेवा दैव्याच

யஜோத் । देवश्रीश्रीमणास्तुतपयाः ॥ २ ॥ परिगृह्यदेवा यज्ञ-
मायम् । सूर्यरश्मिर्हार्केशः पुस्तारसविता ज्योति रुदया
अजन्तम् । तस्य पूषा प्रमवं याति देवस्संपदयन्विधा सुवनानि धोषाः ।
देवादेवेभ्यो अश्वयन्ता अश्विर्वातः शमित्रे शमिता यज्ञये ।
तुरीयो यज्ञो यज्ञहयमेति ततः पावका आशिषो नो जुवन्ताम् ।
विमानं एष दिवोमर्ष्य आस्त आप्रिवात्रोदसी अन्तारंश्च । सविधा-
चोरमि ॥ ३ ॥ चष्ट घृताक्षितन्तरा पूर्वमपरञ्चकेतुम् । उक्षासंशुश्रो
अरुणस्सुपर्णः पूर्वस्य योनिं पितुरा विवेक्ष । मर्ष्य दिवो निर्हंतः
पृथिवरमा विचक्रमे रजसः पात्यन्ताः । इन्द्रं विधां अवीश्वन्तसमुद्र
म्यचसंमिरः । रथीनः रथीर्गं बाजांना मरपतिं पतिं । सुहृद्गृह्यो
देवाः आचंश्चक्षुदमिदेवो देवाः आचंश्चक्षु । बाजस्य माग्रसवे-
नोवृग्रामेणोदग्रमीत् । अथा सपत्नाः इन्द्रो मे निग्रामेणाधरा
अकः । उवृग्रामञ्च निग्रामञ्च ब्रह्मदेवा अवीश्वन् । अथामपत्ना-
निन्नामोमं विषुचीनान्वस्यताम् ॥ ४ ॥

இரண்டாவது அநுவாகத்தில் மிகவாழ்வுமளவின் நேரும கருமங்கள் கூறப்
பட்டன. இதில் அக்ஷிணியைக் கொண்டுபோதல் கூறப்படுகின்றது.

சமீபத்துக்கண் வைப்பதில்

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

यदेनसुत्तराजयाञ्छे घृतेनाऽहुत । रायस्योषेण सः सुजग्रजयाच धनेनच ।

உரை.

செய்யால் துமஞ் செய்ப்பெற்ற அக்ஷிணியே! நீ, வேள்விற்தலைவனே, நிறத்த
ஐசுவரிய முகையவனாகச் செய்வாயாக. அதாவது, அவனுக்கு தனம், பிரதன,
பேரீசை, போன்மர்கள் பசு முதலான ஐசுவரியங்களைக் கொடுப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம்:

इमेन वतरां कुपि सजाताना मसह्वरी ! समेन वचसा सृज वैवेभ्यो
मागधा वसत् ।

உரை.

நெத்த ஜகவரியந்தையுடைய அக்ஷிணியே! நீ, வேள்வித்தலைவனாக
மிச வயர்ந்தவனாகச் செய்வாயாக அதாவது, உடம்புநெத்தவர்களான சுற்றத்
தார்களை நன் வசப்படுத்தும் வண்மையையும், அழகுடைமையையும், தேவர்
கட்டு வேள்வியில் அகலிப்பாசகம் கொடுக்குத் தன்மையையும் அளிப்பாயாக
என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

वस्य कुमो हविर्गृहे तमन्ने वध्या त्वत् । तस्मै देवा अघिप्रवधवन्ध
ब्रह्मणस्पतिः ।

உரை.

அக்ஷிணியே! நீ, எவ் வேள்வித்தலைவன் கிட்டவும் வேள்வித் செயலாளர்
களான வான்கள் அகி செய்கின்றோமோ, அவ் வேள்வித்தலைவனை வளர்ப்பா
யாக, இவ் வேள்வித்தலைவன் எவ்வாரினும் மிகத் நெத்தவன் என்று தேவர்
களிடத்திற் சொல்வாயாக, இவ் வேள்வித்தலைவன் ஸைதிக கருமத்தைப்
பரிபாலிப்போனாகுருக என்பது

சுயம்புபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் மூன்றாவும், முகல் நான் இரவில் நெய்யில் வறையைத்
நிறுத்த அத்திமரச் சமித்துகள் மூன்றையும், வேட்போன், சாலாமுடையத் திருத்
போட்டு கிடல் வேண்டும்; இவற்றுத் தியாகம் இங்கு என்பதாம்.

என்குத் நுத்திரங்களைத் தழுவி. முன்னர், பகபந்தத்தில் அக்ஷிணிப்
பிரணயனஞ்செய்தது (அக்ஷிணியக்கொண்டு போனது) போல், கிரிணயனைச்
செய்யத் தொடங்கிக் கொண்டு ஆகவளியத்திற் சமித்துகளை வயத்து கன்றாய்
வரியகிட்டு 'வசவே பரியமாவானுந்நி' என்று, நேறாதவை (இருக்கோதுவோனை)
ஏவல் வேண்டும். நேறாகா, முன்போலவோ, அக்ஷிணிப் பிரணயனத்திற்சூரிய
மந்திரங்களை ஒதல் வேண்டும். பிறகு, வேட்போன் ஒரு மண் தட்டில் மண்
லைப் போட்டு வயத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாம் விநியோகம்.

அக்கிரியை எடுத்தல்

மத்திரம் :

शुश्रूषिष्वेवा ओमस्तु विसिभिः । सनोषव शिवतमस्तुपतीको
विभावसुः ।

உரை.

அக்கிரியே உன்னை, என்னைத் தேவர்களும், மேலேமும் இத்திரிய மிருத்தி களான பிரணவங்களால், மேலே நாம்மிக் கொள்வார்களாக, அத்தகைய நீ, எமக்கு, மிகச் சாத்த முடையதும், மலர்க்கு முதுமுடையதும், வாழ்விப்பது மாவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மத்திரத்தால், வேட்போன், மந்திரோருமண் அகலில், எரித்து கொண்டு ருக்குத் திரிவ் சிந்திதுஎடுத்துவைத்துக்கொண்டு, அம் மண்டி டைடானையுள் எ மந்திரோரு மண் தட்டிவ்மேல்வைத்துக்கொள்ள வ்வேண்டும் என்பதாம்.

மேற்கு, ருத்திரப்படி, 'வத்தேகாஸக' என்பது முதலிய ருத்திர மத்திரத் தால் சாலாமுடியத்திரில் 'உத்யதம்' என்னும் ஒரு நேஜாமல் செய்தல் வேண் டும்.

வேன்வித் தலைவன், 'அபாதானபூதாய அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநியோகம்

அக்கிரியை எடுத்துக் கொண்டு போகவேண்டிய டுத்து மத்திரக்களுள்

முதல் மத்திரம்

மத்திரம் :

पञ्चदिशो दैवीशंभयन्तु देवीरपामतिन्दुर्गन्ति याधमानाः । रायसोषे
यशपतिमा मजन्तीः ।

உரை.

மேற்கு முகமான ஐந்து திக்குக்களும் இத்திரிய முதலான தேவ சம்பக்த முடையவர்களாகவும், நாமும் தேவதைகளாகவும், எவ்வு கெட்டபுத்தியையப் போக்குமின்றவையங்களாகவும், தனஞ் சேர்ப்பதில் வேன்வித் தலைவனை எவ்வாற் றுணாம் பாதுகாக்கின் தகையவளுமாயிற்று இவ் வேன்விதையப் பாதுகாப்பவ லாகுக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்

மந்திரம்:

रायस्योये अक्षियसो अथात्समिन्ने अज्ञावधि मामहानः । उक्थयत्र ईह्यो
पृमीतस्तसं धर्मपरि पृष्ट्याऽयजन्त ।

உரை.

என்கு வளர்க்கப் பெற்ற தீரில் மீண்டும் மீண்டும் பூசிக்கப் பெற்றதும், 'சந்திரம்' என்னும் ஒருவகைத் துதி விசேடந்தையே வரகனமாகக் கொண்டதும், துதிக் பெற்றதும், வேள்விச் செயலாளர்களாலும், வேள்வித் தலைவனுடும் கவர்த்த கொண்டதுமாயி இத்த யக்னும், நிறைந்த ஐகவரியத்திலிருந்து கொண்டு தனந்தைப் பூஷிப்படுத்துகின்றது என்பது. கவர்த்த கொள்ளம் = ரூடாக்கப்பட்ட கர்மம் என்னும் அநியை ஏற்று எப்போதும் வேட்கின்ற தன்மையாம்.

மூன்றாம் மந்திரம்.

மந்திரம்:

ऊजाय षष्ठ महामन्त्रेवा ईव्यावधे जोषे । वैवशीश्रीमणाश्वातपयाः
परिपृष्टावैवा यज्ञमायन् ।

உரை

தேவர்க்கு இனிமை செய்வதும், வேள்வி வாயிலாக உலகத்தைத் தாக்குவதும், எம்மாற் கொடுக்கப் பெற்ற அநியை யுண்பதுமாயி அக்வினியின் பொருட்டு, வேள்விச் செயலாளர்களும் வேட்போதும், எப்போது அநிகளென்னும் உணவுப் பொருள்களால் களிப்புண்டாதற்குக் காரணத்தைச் செய்கின்றார்களோ, அக்காலத்திள், அநியால் தேவர்களைப் பற்றி சிந்தையும், வேள்வித் தலைவனுக்கு அருள்புரிய வேண்டு மென்னுத் திருவுள்ள முடையதுமாயிருக்கின்றது அங் வகிவெரி. அத்தகைய அக்வினியை ஏற்றுக் கொண்டு, வேள்விச் செயலாளர்களும் வேட்போதும் இத்த யக்னத்தை அதுட்டிக்கின்றார்கள் என்பது.

என்காவது மந்திரம்

மந்திரம்:

सूर्यरश्मिर्ह्रिकेशः पुरस्तासचिता ज्योतिरुद्दया९ अजस्रं । तस्यपूषामसं
यातिरेवस्संपद्यन्विवा भुवनानि गोपाः ।

உரை

பொன் போன்ற கோங்கொன்னுஞ் சுவாசிகளைவுடைய அக்வினரி, இரவி பின் கிரண வடிவங்களாகி, உயிர்களை, அவரவர்களின் செயல்களிற் செலுத்து

(கொண்டு போதல்)

கின்ற சூரிய மண்டபமாயிருந்து விழக்கில் காடோறும் எழுமின்றது. அல்வாறு எழுவுதால், பாதுகாக்கின்ற போஷாதேவன் எல்லா கலகங்களையும் பார்த்து வருகின்றான் என்பதாம்.

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

ऐषादेवेभ्यो अम्बयन्तो नस्युर्वातः शमिश्रेशमितावजम्बै । पृथिवोपशोयन
हृष्यमेतिततः पावका आशिषो नो युष्मत् ।

உரை

வேள்கிச் செயலாளர்களும் வேட்போதும், அங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுந் தேவர்கட்கு யாகஞ் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். அதாவது உபாகரணம் வகை (கடாணவக் கல்லால்கொண்டிருக்கிற தொடுதல் வகை) பசு கருமங்களைச் செய்கின்றார்கள். அதற்குமேல், சாயித்திரத்தில், பசுவைக் கொன்று சமைக்குந் சாஸ்பில் அகி செய்கின்றார்கள். அதற்குமேல், யாகத்தின் பொருட்டு சமஸ்காரஞ் செய்கின்றார்கள். அதற்குமேல் அகிர்ப்பாகக் கொடுக்கின்றார்கள். தேவதை, அங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இவ்வாறு கால்வகை யான பாகுபாடுகளைமுடைய யாகத்தில், ஆகவளியம் முதலான அக்கினிகள் யாம் விரும்பிய பயன்களைத் தேடுவனவாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இந்த ஐந்து மந்திரங்களாலும், அக்கினியை எடுத்துக்கொண்டு வேட்போன் ஆக்கித் தர மண்டபத்தை அடைதல் வேண்டுமென்பதாம்.

எண்டுச் சூத்திரத்தைத் தழுவி, மேலேவரும் நான்காவது அதுவாகமாயிய 'ஹிஸ்திராந்' என்பது முதலான பத்து மந்திரங்களையும் ஒதிக்கொண்டு பிசமன், வேட்போனுடன் கூடவே வேட்போனுக்குத் தெற்குப் பக்கமாகப் போதல் வேண்டும்.

இம் மந்திரங்களை, மைத்திரா வருணன், அல்லது, பிசுதிப்பிசுத்தாதா ஒதிக்கொண்டும் முன்போல் போகலாம்.

காந்தகம் விரிவோகம்

ஒரு வேள்கை கல்லை எடுத்தலில்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

विमान एषविषोमप्य वास्त आप्रिवाशोदसी अन्तरिक्षं । सविधाचीरमि
श्वेष्टतापी एतत्पूर्वमपरव केवुम् ।

உரை.

மண்ணையும் கவர்ச்சத்தையும் அந்தரிக்ஷத்தையும் பூரணமாகும் இந்த வெள்ளைக்கல், உலகை பல்வேறு வகைகளாய்ப் படைப்பதாயி, ஆக்னீத்ரான் என்பவனுடைய இடத்திலுள்ள வெளிக்கு நடுவில் இருக்கின்றது. இவ்வாறு பாமேசுர ஷட்வாகத துதிகம்ப் பெற்ற கல், திக்குக் களை நன்கு விளக்குகின்றது. கெய் தரும் பாத் பசுக்களையும் விளக்குகின்றது. பிரமாண்டத்தில், இது முன் பின் என்பதற்குக் குறிபாகிய இரவியையும் விளக்குகின்றது என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம்:

उवासासुप्रो अरुणसुपर्णः पूर्वस्योनिपितुराविशे । मध्येदिशोनिहितः

इश्वरदशाविचक्रमेजसः पात्यन्ती ।

உரை

இந்த வெள்ளைக் கல், வெள்ளி வாரிவாகப் பயன்களை நிறையக் கொடுக்கும் தன்மையால் மேகமாகவும், பெரும் பயனைத் தருவதால் கடலாகவும், எல்லாப் பிரகாசமாக உபசரிக்கப்படுதலின் இரவியாகவும், கவர்ச்சத்தைக் குறித்து மேலெழும்புவதால் பறையவாகவும் இருக்கின்றது. அத்தகைய இக்கல், மிழக்கிறிருக்கின்ற ஆகவாய்வுத்திற்குக் காரணமாயி ஆக்னீத்ரணைப்படைத்தது. இந்த வெள்ளைக் கல், வானிற்கு நடுவில் வைக்கப்பட்டு விரும்பும் உலகின் தோற்றத்தையும், ஒடுக்கத்தையும், பாமேசுராக இருந்து பரிபாலிக்கின்றது என்பது.

இம் மந்திரக்களிரண்டாலும், ஒரு வெள்ளைக் கல்லை பெடுத்து ஆக்னீத்ர மண்டபத்தின் நடுவில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இக் கல், பிறகு உபதானஞ் செய்யப்படுவதாம்.

ஐந்தாம் லிங்கியோகம்

ஷக்ரீரீயை எடுத்துக்கொண்டு கருட சபாத்தின் வால்வரை செல்ல வேண்

டியதத்தீரீய நாய்து மந்திரங்களுள்

முதல் மந்திரம்

மந்திரம்:

इन्द्रविद्या अवीष्टुषन्समुद्रव्यचसंगिरः । रथीतनः रथीनां वाजानां

सत्यति पति ।

உரை

கடல் போன் விரிந்திருக்கின்றவனும்து, தேர்களைபுடைய அரசன் மந்திரி முத்தலோர்களுக்குள் அபிசயமாகிய தேசையுடையவனும்து, உணவுப் பொருள்

(கொண்டு போதல்)

களைப் பாதுகாக்கின்றவனும், கண்ணொழிந்துள்ள வேள்கித் தலைவர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், மிகுந்த ஐசுவரிய முடையவனுமாயிவ அக்கினிதேவனை, எல்லாத் துதிவாக்குக்களும் வளர்கின்றன என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

மந்திரம் :

सुखदुःखोदेवा॑ आचवस्यसुदप्रिद्वो देवा॑ आचवस॑ ।

உரை

மிகுந்த ஐசுவரியத்துடன் கூடிய அக்கினி, உணவுப் பொருள்களை யுண்டாக்கு விமித்தமாயிவ மேலே கவரும் வன்மையால் வேள்கித் தலைவனாகிய என்னை மேலோனாகிறது. பிறகு, பெரும் ஐசுவரியத்துடன் கூடிய இவ்வக்கினி, கீழே கவரும் வன்மையால் எனது பணகவர்களைக் கீழாக்கிவிடுக என்பது.

முன்றாம் மந்திரம்

மந்திரம் :

वाजस्य वा प्रसवेनोद्ग्रासोद्गमनीत् । अथासपक्षा॑ऽह्नोमे निग्रासे
वाऽधरा॑ अकः ।

உரை

மிகுந்த ஐசுவரியத்தைபுண்டவ தீர்வக்கினி, உணவுப் பொருள்களை யுண்டாக்கும் விமித்தமாயிவ மேம்பட்ட வன்மையால் எசமானனாகிய என்னை மேம்பாடு அடைபுய்ப்படி செவ்வித்தது. பிறகு, மிகுந்த ஐசுவரியத்தோடு கூடிய இவ்வக்கினி, தாழ்த்தும் வன்மையால் எனது பணகவர்களைத் தாழ்த்துவதாருக என்பது.

என்காவது மந்திரம்

மந்திரம் :

उद्ग्राभंचनिग्राभंच उद्गदेवा अवीबुधन् । अथासपक्षानि॑द्ग्राभीने विपूची
ना॑स्यस्यताम् ।

உரை

தேவர்கள் எல்லாரும், பிரமன் தலைமையைக் கொண்ட எனது மேம்பாட்டையும், பணகவரின் தாழ்மையையும் வளர்த்து விட்டார்கள். பிறகு, இந்திசுக்கினிகள் எங்கும் ஓட்டமெடுக்கின்ற எனது பணகவர்களை வாசஞ் செய்வார்களாக என்பது.

இங் லாக்கு மந்திரங்களாலும், வேட்டுபாண், அய் வக்கினியை எடுத்துக் கொண்டு கருட சூனத்தின் வால் வரை போதல் வேண்டு மென்பதாம்.

முன்றாம் சூவாகம் முடிந்தது.

தான்காரம் அதுவாகும்

விடியல் காதலம்.

आशुनित्यप्रतिष्ठां होताऽम्बाह दक्षर्षिकम् ।

उद्धर्षेति विकल्पार्थं मन्त्राः पञ्चदशेरिताः ॥ १ ॥

பத்து மந்திரங்களை ஜோதா ஒதுதல், விகல்ப மந்திரங்கள் என் டு.

காங்காங் காண்டம் ஆவது பிரபலம்

நான்காம் அநுவாகம்.

நான்த பஞ்சாபிகட்துமேல் நார்பது பதங்கொகி கொண்டது.

அப்பிரதீர்தம் என்னுள், அக்த மந்திரங்கள்

आशुविश्वशानो वृषभो नयुध्मो घनाघनः क्षोभेणश्वर्षणीनाम् ।
संक्रन्दनोऽनिमिष एकवीरश्चतसेना अजयत्सकमिन्द्रः । संक्रन्द-
नेना निमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्यवनं धृष्णुना । तदिन्ध्रेण
अयत् तत्सहध्वंयुधे नर इषु हस्तेन वृष्णा । स इषु हस्तैस्सनिवत्किमि-
र्वशी सः स्रष्टासयुध इन्द्रेण गणेन । सः सृष्टजित्सोमपा बाहुशब्धै-
र्भूषन्वा प्रतिदितामिरस्ताः । बृहस्पते परिदीय ॥ १ ॥ रेधेन रक्षो-
हाऽमित्राः अपबाधमानः । प्रमञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युषाजयन्त्स्मा-
कमेव्यविता रथानाम् । गोत्रमिदं गो विदं वज्रबाहुअयन्त्प्रमज्म-
प्रमृणन्तमोजसा । इमं संजाता अनुवीरयन्त्वमिन्द्रः सत्वायोऽ-
नुसंरमन्वम् । बलविद्यायस्सर्विरा प्रवीरस्सहस्वान् वाजी सहमान
वज्रः । अमिर्वीरो अमिस्तवा सहोजा जैत्रमिन्द्र रथमार्तिष्ठगोविन् ।
अभिगोत्राणि सहसा ग्राहमानोऽद्यायः ॥ २ ॥ वीरश्चतमंन्युरिन्द्रः ।
दुश्च्यवनः इतनाषाढयुधोऽस्माकं सेना अवत्तु प्रयुत्सु । इन्द्र

आसाभेता बृहस्पतिर्दक्षिणायन्त्रः पुर एतुसोमः । देवसेनानामभि-
मञ्जनीनाञ्जयन्तीनां मरुतोयन्त्रेण । इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञं
आदित्यानां मरुताः शर्विण्यम् । महार्मनसां भुवनच्यवानां घोषो
देवानाञ्जयतामुदस्थात् । अस्माकमिन्द्रस्समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या
इषवस्ता जयन्तु ॥ ३ ॥ अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्व-
स्मान्देवा अवताहेवपु । उदर्यय भगवन्नायुधान्युत्सत्वंनां
मामकानां महासि । उग्रहन्वाजिनां वाजिनान्युद्रधानां
जयतामेतु घोषाः । उपप्रेतु जयता नरस्त्रिधरावसन्तु
बाहवः । इन्द्रोवस्त्रमयच्छस्वनावृष्ट्या यथाऽसंथ । अवसृष्टापरापत
शरंभ्ये ब्रधंसं शिता । गच्छाऽमितान्त्र ॥ ४ ॥ विशमैषां कञ्जनो-
च्छिषः । मर्मणिते वमंमिश्लादयामि सोमस्त्वा राजाऽमृतेनाऽमिव-
स्ताम् । उरोर्वीरांयो वारंभस्ते अस्तु जयन्तवन्त्वा मनुमदन्तु देवाः ।
यत्र त्राषास्तंषतन्ति कुमारा विंग्रस्वा इव । इन्द्रोमस्तत्र वृत्रहा
विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ ५ ॥

மூன்றாவது அதுவாகத்தில் அக்கிவிசை எடுத்துக் கொண்டு செல்லுதல் கூறப்பட்டது. இதில், எடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது பின்பொடர்த்தி செல்கின்ற, பிரமன், கைத்திராவருணன், சிவசிப்பிரமந்தர எம்பலங்களுள் யாவானும் ஒருவர் ஒரேவேண்டிய மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதலாவது மந்திரம்

പരിഷ്കരണം :

आशुशिखानो वृषभो नयुष्मो घनाघनः सोमणश्चपंणीनाम् । संक्रान्
नोऽनिमिष एकवीरश्चात् सेना अजयत्साकमिन्द्रः ।

2.037.

வினாவித் தாரியல்களைச் செப்திந்தவதும், இடபம் மந்தெரு இடபத் துடன் போரிடத் தாரிபுதுவது போல் பகையல்களை அதிசயமாகத் கொல் செந்தவதும், பிறர் சேனைபிதுள்ள மணிதர்க்கிப் பவமுதத்துவெந்தவதும்.

பிறர்கேட்டுப்பயமுறும்படியான ஒலையை யுடையவனும், ஒரு கணப்போதுகூட ஏமாந்திராதவனும், பிறருடைய உதவியின்றி வெள்ளும் ஆற்றலுடையவனுமாயி இத்திரன், தற்றுக் கணக்கான பிற சேவகளுடன் போரிட்டு வென்றவன் என்பது.

இரண்டாவது மத்திரம்.

மத்திரம்:

सकृन्नेनाऽनिमियेण सिष्णुना युत्कारेण दुरभ्यवनेन घृष्णुना । तविन्द्रेण
जयत तत्सहस्रं युधो नर एषु हस्तेन वृष्णा ।

உரை.

போரிடுவதற்கு விரும்பும் மனிதர்களை! தீவிர, ஒரு கணப்போதுகூட ஏமாந்து போகாதவனும், அசாவது எப்போதும் கண் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வெற்றியையே மேற்கொண்டோனும், போரிடுகின்றவனும், பிறரால் தாழ்த்தப்படா கவனும், பலமற்றவனும், அப்பைக் கையிலேத்திக் கொண்டிருக்கின்றவனும், வேண்டியவற்றை வறங்குகின்றவனுமாயி இத்திரனுடைய ஆதக்கிரகத்தைப் பெற்றவர்களாய் பிறருடைய வன்மையை வெற்றி கொள்வீர்களாக. அசாவது பிறரை நாசஞ் செய்வீர்களாக என்பது.

மூன்றாவது மத்திரம்

மத்திரம்:

स एषु हस्तैस्सनिनिमिवैशी सः सद्यासयुध ह्यो गणेन । सः सहस्रितो
मया बाहुभ्यां ध्वंघ्ना प्रतिहिताभिरस्ता ।

உரை.

எகரில் அப்புகளை யுடைய காலட்சளுடன் கூடிய இத்திரன், பிறருடைய வன்மையை வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான். எகரில் வளை யுடையவர்களுடன் கூடிய இத்திரன் பிறரை வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான். அல்லது, பிறருடைய எசன்யத்தினுள்ள அப்புகள் கத்திகளுடன் கூட அவர்களை யும் வசப்படுத்திக் கொள்கின்றான் எனினும் அமைமயம் பிறருடைய காலட்சளுடன் கலந்து கொள்கின்றான். கலந்துகொண்டு எல்லாறாயும் வெல்கின்றான். வேள்வித்தலைவர்களை யுடைய பாசத்தில் சோமச மருத்துகின்றான் ஆகவின் இடையிடாது ததவை மேலே பெடுத்துக்கொண்டு நின்ற அநிலிருந்து விடுவிக் கப்பட்ட அப்புகளால் பகையை நாசப்படுத்துகின்றான் என்பது.

கொண்டுபோதல்)

காண்காவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

बृहस्पते परिदीयारथेन रकोहाप्रमिताः अपवाधमानः । प्रमृजन्स्तेनाः प्रमृणो
युधाजयस्यमाकसेष्यवितारयानाम् ।

உரை

பேரும் பேச்சாளியாகிய இந்திர! நீ, தேரில் எங்குஞ் செல்வாயாக. மத்
தும், நீ எத்தன்மைய நெனின்? இராகத்தகளைக் கொல்கின்றவன், பகைவர்
களைக் கொல்கின்றவன், திருமுடைய சேனைகளை அழிப்பவன், போர்களி
லெல்லாம் வெற்றி கொல்கின்றவன், அத்தகையனாகிய நீ எமது தேரைப்
பாதுகாக்கின்றவனாகவாயாக என்பது.

—*—

சுந்தாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

गोत्रमिवोषिवं वज्रबाहुः जयन्तममम प्रमृणन्तमोजसा । इमं सजाता अनु
श्रीरथवमिन्द्रः ससायोऽनुसंरभष्वम् ।

உரை

ஒத்த சிறப்புடைய எமது சுற்றத்தார்களே! நீங்கள், முதலில் வீரனாகிய
இந்திரனைப் பின்பற்றிக்கொண்டு வீரமுடையோராகருவீர்களாக. உதயிச்
செயலாளர்களே! நீங்களும், மலையின் நிறை அறுத்தவனும், பூமியை யடைத்த
வனும், வச்சிராபுதத்தைக் கையில் ஏந்தியவனும், பகைவர்கட்குப் பூமி பீலகா
தொழிபும்படி வெற்றிகொல்கின்றவனும், வன்மையால் நன்கு பகையரைக்
கொல்கின்றவனுமாகிய இந்திர! முன்னே வைத்துக்கொண்டு போரைத்
தொடங்குவிர்களாக என்பது.

—*—

சூருவது மந்திரம்

மந்திரம் :

बलविशयस्यधिरः प्रवीरस्सहवान् वाजीसहमान उग्रः । अग्निवीरो
अभिसत्वा सहोजा जैत्रिमिन्द्र रथमातिष्ठगोविह् ।

உரை.

திருமுடைய வலியை புணர்ந்தவனும், பகையோனும், மிகச்சூரனும்,
வன்மையுடையவனும், உணவுகளைபுடையவனும் திறையடக்குகின்றவனும்,
போர்களில் உச்சிரமுடையவனும், காலாட்கள் தன்னைச் சூழவிருக்கின்றவனும்,

154 கிருஷ்ண எகர்வேத நைத்திரிய சங்கிதை [காண்டம்-4
(வந்தினையக்)

நாற்புறமும் எவ்வாளர்களை யுடையவனும், மிருத்த வலிமை யுடையவனும், பூமினைப் பெறுகின்றவனுமாயிடு இத்திரிசை! நீ, வெற்றிச்செழுநடைய தேரில் ஏதுவாயாக என்பது.

—*—
ஏழாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

अभियोवाणि सहसा ग्राहमानोज्ञायो वीरशतमम्बुरिन्द्रः । वुरण्यधनः
वृत्तनापाइयुष्योऽस्माकं सेना भवतु प्रयुषु ।

உரை.

நாற்புறத்துமுள்ள போர்ப்பூமிகளை மிக விரைவில் தாண்டிச் செல்வின்றவனும், தாற்றுக்கணக்கான கோபங்களை யுடையவனும், வீழ்த்தப்படாதவனும், பிறருடைய சேனைகளை அடக்குகின்றவனும், பிறரால் போர் நெருக்கப் பெறுதலனுமாயிடு இவ்விரிசன் எமது சேனைகளைப் பாதுகாப்பானாக என்பது.

—*—
எட்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

इन्द्र आसामेता बृहस्पतिर्दक्षिणायनः पुरयस्यसोमः । देवसेनानामभिपन्न
हीनाऽजयन्तीनां मरुतोयस्वरे ।

உரை.

எமது அதுக்கிரகத்தின் பொருட்டு பகைவர்மேற் செல்வின்ற சைன்யங்களை இத்திரன் கடாத்துவானாக, பிருகதப்பதி, தகதினாதேவி, லக்ஷும், சோமம் என்னும் இவைகளுள் ஒவ்வொன்று முன்செங்க. மந்திரம், பிறருடைய வன்மைபய புணர்வின்றவைகளும், வெற்றியுடையவைகளும், இவைகளின் சம்பந்த முடையவைகளுமான சைன்யங்களுக்கு முன்னே மருத்துக்கன் செல்வார்தளர என்பது.

—*—
ஒன்பதாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य रास आदित्यानां मरुताः शश्वरमम् । महामनसां
भुवनप्यधानां घोषो देवानाञ्जयतामुवस्थात् ।

உரை.

வேண்டியவற்றை வழங்கும் இத்திரனுடைய இராச்சியத்தை ஆளும் வருணனுடைய ஆற்றல், போரில் மிக உக்கிரரானாக, போர்களில் உறுதியான

பிர.சி. அ-4] மகாக்கிரிசயனத்தின் சமஸ்காரம்
(கோண்டிபொதல்)

155

மனமுடையவர்களும், புகழ்வரை புயனங்களிலிருந்து தள்ளிவிடும் வன்மை
புடைவர்களும், வெற்றிபுடையவர்களுமான தேவர்களின் பேரொலி எழுந்து
கிட்டது என்பது.

பந்தாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

अस्माकमिन्द्रस्सुतेषुध्वजेष्वस्माकं वा इषवस्ता जयन्तु । अस्माकं
वीरा वत्तरे भवन्स्वस्मानुदेवा नवताह्वेषु ।

உரை.

பிறருடைய சைன்யங்கள் போரிடுவதற்கு வந்தபோது எம்மை இந்திரன்
பாதுகாப்பானாக அப்போது, எம்மால் கிடப்பட்ட அம்புகள் பிறருடைய
சைன்யங்களை காசப்படுத்துக. வீரர்களும், ரூர்களுமான எமது காலாட்கள்,
பிறருடைய காலாட்களிலும் மேம்பட்டவைகளாகுக. தேவர்கள், போரில்
எம்மையே பாதுகாப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், அக்கெளிலை எடுத்துக் கொண்டு ஆக்ஷீதா மண்டபத்திற்
குப் போகும்போது, பிரமன், சுபத்திராவருணன், பிரதிப் பிரந்தாதா
என்னும் மூவரும் ஒருவர் இப் பந்தா மந்திரங்களையும் ஒதிக் கொண்டு
வேட்போனுக்குத் தென்புறமாகப் பின்தொடர்ந்து செல்லல் வேண்டும். இங்
கிலியோகம் முன் கிலியோகிக்கப்பட்டது.

முன் விதியோகத்திற்கு விசுப்பயாவு மந்திரங்கள் ஐந்தனுள்

முதலாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

इक्ष्वक्यमघवसाधुधानुत्सवनां नामकानां महा०सि । वरुणहन्वाजिनं
वाजिमानुद्रथानां जयतामेतु घोषः ।

உரை

இந்திர! எமது ஆபுதங்களினை, பிறருடைய ஆபுதங்களிலிருந்து மேம்பாடு
டையவைகளாகச் செய்து எமக்குத் வளிப்புண்டாக்குவாயாக. எமது பிரகா
சனின் அழிவுகளை வளர்த்து அவைகள் களிப்படைபடியாது செய்வாயாக. விரூத்
திரளிக் கொன்றோம்! எமது குதிரைகள் வேகமாய் ஓடுமபடி. செய்து களிப்
புண்டாக்குவாயாக. வெற்றிபுடைய எமது தேர், பேரொலி செய்து கொண்டு
போமது செய்வாயாக என்பது.

திரண்டாவது திருக்கு மந்திரம்.

மந்திரம் :

उपेत जयता वरस्थिरावस्सन्तु वाहवः । इन्द्रोवशर्मयच्छत्वनापृष्या
यथाऽसथ ।

உரை.

எமது மணிதர்களே! நீங்கள், பிறருடைய சைன்பத்திற்குஞ்சில் வந்து
செல்விர்களாக; அநினின்றும் வெற்றி யடைவிர்களாக. உங்களுடைய கைகள்
தமது ஆயுதங்களால் வெட்டுவதில் உறுதி யுடையவையகனாகுக. நீங்கள் எவ
ராலும் தாழ்த்தப்படாமலிருக்கும்படி இவ்விதம் உங்களுக்கு இனியவையகளைச்
செய்வானாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

भववृष्टापपायत शरव्ये ब्रह्मसंज्ञिता । गच्छाऽमिक्षाविशमैवां
कञ्जनोष्ठिषः ।

உரை.

கொள்ளும் பாண்டமே! பிரமனாற் கூரியதாகப்பட்ட நீ, எம்மால் விடப்
பட்டு, பிறருடைய சைன்பத்தில் கிழுவாயாக; கிழுக்து, சத்துருவை யடை
வாயாக; சத்துருவை யடைத்து உடம்பின் நடுவில் துழைவாயாக. துழைத்து
தருவனாயும் விடாதே. அதாவது எல்லாநாயும் வெல்லவாயாக என்பதாம்.

நான்காவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

सर्माग्निते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजाऽसतेनाग्निवस्ताथ ।
उरोषीर्यो वरिवस्ते अस्तु जयगन्त्वा मनुष्यदन्तु देवाः ।

உரை.

வேள்வித் தலைக! உனது மர்மஸ்தானங்களை, கவசத்தால் மறைப்பின்
தேன். சோமராசன், உன்னை, இறப்பைப் போக்கும் யாதானுமொரு கவசத்
தால் முழுதும் மறைத்து விடுவானாக. உன்னுடைய தனம் பிறரை கோக்க
மிகுதியாயிருக்குக. வெற்றியடையும் உன்னை, தேவர்கள் வனிப்பவையச் செய்
வார்களாக என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

यत्त वाणास्संपतन्ति कुमारो विशिखा इव । इन्द्रो नस्तत्र इवहा विम्बाहा
रामं यच्छतु ।

உரை.

எப் போலில், பிறசால் விடப்பட்ட அப்புளன், தலைவீரீருத்து கழிக்கப் பட்ட மயிர்கள் நர்ப்புறமும் விழுவது போல் வந்து விழுநின்றனவோ, அப் போலில், இத்திரன், பகையனா விசேடமாய்க் கொன்றுவின்றவனாய் எமக்குச் சகத்தைக் கொடுப்பானா என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் ஐந்தையும் முன் கிரியோசத்தில் ஒதினும் துதலாம் என்பதாம். இச் சூக்தம், தேவாகாப் பேரில், பிறருடைய தேர் இவ்வாறு வெல்வதற்கு கீழ்த்தமனதால் 'அப்பிரதிரதசூக்தம்' என்னும் 'நான்காவது அதுவாகயசம்.

நான்காவது அதுவாகம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அதுவாகம்.

விடயச் சூக்தம்

मावीति एवमिः सादिरारोहेतिर्गवां विसिम् ।

पूर्णाभिरुभरீ दक्षा गृहोयेते ज्ञां तथा ॥ १ ॥

धारबाधुवावने नक्तेति क्षुणोंऽस्वादिमिनिभिः ।

एवमापुष्पकावां समुस्वादिं एवापयेत्तः ॥ २ ॥

मेद भौरुभरீ दक्षादिषे वैकट्वी तथा ।

समीमयीं तु वां सेति ससाऽऽयं हूयते एवा ॥ ३ ॥

माक्तेषु तु बागेऽऽ शोकाः पञ्चमरुद्वாः ।

ईदृश्वेताद्वः शेषो मितासम्भुसीरिताः ॥ ४ ॥

अनुवाके पञ्चमेऽस्मिन्नुक्ता एकोवर्षिसतिः ।

அக்வினியுடன் மகாசபனத்தின் மேல் ஏறுதல், அத்திமரச் சூக்தகால் தயிணா ஜோமஞ் செய்தல், கக்கான் கம்பின் மேல் அக்வினியை வைத்தல், அத்திச் சபித்தை அக்வினியில் வைத்தல், சொந்ததைகளாகச் சபித்தை வைத்தல், வன்னிச் சபித்தை வைத்தல், கருவால் பூர்ணாஹி ஜோமஞ் செய்தல், ஐந்து மந்திரங்களால் மாருத புரோடாசங்களை ஜோமஞ் செய்தல் என்பது.

காந்தாங் காண்டம் ஆறாம் பிரபாகம்.

ஐந்தாம் அநுவாகம்.

ஆறு பஞ்சாதிக்குமில் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

அக்கினித்தாபன மந்திரங்கள்.

பா¹சி²ம³நு⁴ப⁵தி⁶சு⁷ ப்ரே⁸தி⁹வி¹⁰தா¹¹ன¹²பே¹³ரே¹⁴ பு¹⁵ரோ¹⁶ அ¹⁷மி¹⁸நி¹⁹வே²⁰ஹ²¹ । வி²²சு²³
 அ²⁴சா²⁵தி²⁶பா²⁷னோ²⁸ வி²⁹மா³⁰ஜ்³¹னோ³² ப்ரே³³தி³⁴தி³⁵ப³⁶தே³⁷ ச³⁸து³⁹ஸ⁴⁰தே⁴¹ । க⁴²ம⁴³ப⁴⁴வ⁴⁵ம⁴⁶பி⁴⁷நா⁴⁸-
 நா⁴⁹க⁵⁰ஸு⁵¹ஸு⁵²ய⁵³ஃ⁵⁴ ஹ⁵⁵ரே⁵⁶ஸு⁵⁷ பி⁵⁸அ⁵⁹த⁶⁰ஃ⁶¹ । தி⁶²வ⁶³ஃ⁶⁴ பூ⁶⁵ஸு⁶⁶ப⁶⁷ர்⁶⁸ப⁶⁹த⁷⁰வா⁷¹ மி⁷²ப⁷³ரா⁷⁴ தே⁷⁵வே⁷⁶மி⁷⁷-
 ரா⁷⁸ப⁷⁹வ⁸⁰ம்⁸¹ । பூ⁸²தி⁸³வ்யா⁸⁴ அ⁸⁵ஹ⁸⁶ஸு⁸⁷த⁸⁸ந⁸⁹த⁹⁰ரி⁹¹ஸு⁹²மா⁹³ஹ⁹⁴ம⁹⁵ந⁹⁶த⁹⁷ரி⁹⁸ஸு⁹⁹தி¹⁰⁰வ¹⁰¹மா¹⁰²ஹ¹⁰³ம்¹⁰⁴ ।
 தி¹⁰⁵வோ¹⁰⁶நா¹⁰⁷க¹⁰⁸ஸ¹⁰⁹வ¹¹⁰ பூ¹¹¹ஸு¹¹²த¹¹³ஸு¹¹⁴வ¹¹⁵யோ¹¹⁶தி¹¹⁷ர¹¹⁸வா¹¹⁹ம்¹²⁰ ॥ 1 ॥ அ¹²¹ஹ¹²²ம்¹²³ । சு¹²⁴வ¹²⁵ப¹²⁶ர்¹²⁷ந¹²⁸த¹²⁹-
 ந¹³⁰பே¹³¹ஸு¹³²ந¹³³த¹³⁴ அ¹³⁵தா¹³⁶ஹ¹³⁷ஹ¹³⁸ந¹³⁹தி¹⁴⁰ ரோ¹⁴¹த¹⁴²மீ¹⁴³ । ய¹⁴⁴ஜ்¹⁴⁵ வே¹⁴⁶ வி¹⁴⁷சு¹⁴⁸தோ¹⁴⁹ சா¹⁵⁰ஸு¹⁵¹
 வி¹⁵²தா¹⁵³ஸு¹⁵⁴பி¹⁵⁵தே¹⁵⁶நி¹⁵⁷ரே¹⁵⁸ । அ¹⁵⁹மே¹⁶⁰ ப்ரே¹⁶¹தி¹⁶² ப்ர¹⁶³ய¹⁶⁴மோ¹⁶⁵ தே¹⁶⁶வ¹⁶⁷ய¹⁶⁸தா¹⁶⁹ஷ்¹⁷⁰து¹⁷¹தே¹⁷²வா¹⁷³நா¹⁷⁴ சு¹⁷⁵த¹⁷⁶ம-
 தீ¹⁷⁷யா¹⁷⁸நா¹⁷⁹ம்¹⁸⁰ । ஹ¹⁸¹ய¹⁸²ஸு¹⁸³மா¹⁸⁴ணா¹⁸⁵ மூ¹⁸⁶ஸு¹⁸⁷மி¹⁸⁸ஸ¹⁸⁹சு¹⁹⁰ஜோ¹⁹¹பா¹⁹²ஸு¹⁹³ப¹⁹⁴ர்¹⁹⁵ய¹⁹⁶நு¹⁹⁷ ய¹⁹⁸ஜ¹⁹⁹மா²⁰⁰நா²⁰¹ஸ²⁰²ஸ²⁰³தி²⁰⁴ ।
 ந²⁰⁵க்தோ²⁰⁶பா²⁰⁷ஸா²⁰⁸ ச²⁰⁹ம²¹⁰ந²¹¹ஸா²¹² வி²¹³ஸு²¹⁴பே²¹⁵ சா²¹⁶பே²¹⁷யே²¹⁸ தி²¹⁹ஸு²²⁰மே²²¹க²²² ச²²³மீ²²⁴சீ²²⁵ । சா²²⁶பா-
 ஷ்²²⁷மா²²⁸ க²²⁹ம²³⁰மோ²³¹ அ²³²ந²³³த²³⁴வி²³⁵மா²³⁶தி²³⁷ தே²³⁸வா²³⁹ அ²⁴⁰மி²⁴¹ந்²⁴²வா²⁴³ஸ²⁴⁴ந்²⁴⁵வி²⁴⁶ணோ²⁴⁷தா²⁴⁸ஃ²⁴⁹ । அ²⁵⁰மே²⁵¹
 ச²⁵²ஹ²⁵³ஸ்தா²⁵⁴ஷ்²⁵⁵ ॥ 2 ॥ சு²⁵⁶த²⁵⁷மூ²⁵⁸ப²⁵⁹ர்²⁶⁰ஸு²⁶¹த²⁶²ந்²⁶³தே²⁶⁴ ப்ரா²⁶⁵ணா²⁶⁶ஸ²⁶⁷ஸ²⁶⁸ஹ²⁶⁹ஸ²⁷⁰மா²⁷¹நா²⁷²ஃ²⁷³ । த²⁷⁴வ²⁷⁵ஃ²⁷⁶
 சா²⁷⁷ஹ²⁷⁸ஸு²⁷⁹ஸ்ய²⁸⁰ ரா²⁸¹வ²⁸² ஹ²⁸³ஸி²⁸⁴பே²⁸⁵ த²⁸⁶ஸீ²⁸⁷மே²⁸⁸தே²⁸⁹ வி²⁹⁰சே²⁹¹ ம²⁹² வா²⁹³ஜா²⁹⁴ய²⁹⁵ ச²⁹⁶வா²⁹⁷ஹ²⁹⁸ । சு²⁹⁹ப³⁰⁰ணோ³⁰¹தி³⁰²
 ம³⁰³ஹ³⁰⁴ஸ்த்மா³⁰⁵ந்³⁰⁶பூ³⁰⁷தி³⁰⁸வ்யா³⁰⁹ஃ³¹⁰ சீ³¹¹தி³¹² பூ³¹³தே³¹⁴ பூ³¹⁵தி³¹⁶வ்யா³¹⁷ஸீ³¹⁸தி³¹⁹ம³²⁰ஸா³²¹ஸ்த்³²²ரி³²³ஸு³²⁴மா³²⁵ பூ³²⁶ண-
 யோ³²⁷தி³²⁸வா³²⁹ தி³³⁰வ³³¹ ஸு³³²த³³³மா³³⁴ந³³⁵ தே³³⁶ஜ³³⁷ஸா³³⁸ தி³³⁹சு³⁴⁰ த³⁴¹வ³⁴²ஹ³⁴³ஹ³⁴⁴ । அ³⁴⁵ஸு³⁴⁶த³⁴⁷ஹ³⁴⁸ஸு³⁴⁹
 ப்ர³⁵⁰தீ³⁵¹க³⁵²ஃ³⁵³ பு³⁵⁴ர³⁵⁵ஸ்தா³⁵⁶த³⁵⁷மே³⁵⁸ஸ்வா³⁵⁹ யோ³⁶⁰நி³⁶¹மா³⁶²ஸீ³⁶³தி³⁶⁴ம³⁶⁵ஸா³⁶⁶ஸ்தா³⁶⁷ । அ³⁶⁸ஸ்மி³⁶⁹ந்³⁷⁰ஸ³⁷¹த³⁷²ப³⁷³ர³⁷⁴ஸே³⁷⁵
 அ³⁷⁶த்யு³⁷⁷த³⁷⁸ர³⁷⁹ஸ்மி³⁸⁰ந்³⁸¹வி³⁸²தே³⁸³ தே³⁸⁴வா³⁸⁵ஃ³⁸⁶ ॥ 3 ॥ ய³⁸⁷ஜ³⁸⁸மா³⁸⁹ந³⁹⁰ஸ³⁹¹ சீ³⁹²தி³⁹³வ³⁹⁴ । ப்ரே³⁹⁵தோ³⁹⁶ அ³⁹⁷மே³⁹⁸
 தீ³⁹⁹தி⁴⁰⁰தி⁴⁰¹ பு⁴⁰²ரோ⁴⁰³ நோ⁴⁰⁴ஜ⁴⁰⁵ஸ⁴⁰⁶யா⁴⁰⁷ ஸு⁴⁰⁸தீ⁴⁰⁹யா⁴¹⁰ ய⁴¹¹தி⁴¹²ஸு⁴¹³ । த⁴¹⁴வா⁴¹⁵ஃ⁴¹⁶ ஸு⁴¹⁷த⁴¹⁸ம⁴¹⁹ந்⁴²⁰ த⁴²¹பே⁴²²ய⁴²³ந்⁴²⁴தி⁴²⁵

உரை.

இப்போது எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்ற அக்கினியே ! வித்வானாகிய நீ, நிறைந்த மெழுகுத் திக்கை யுணர்ந்து நிறப்புண்டாமாது செல்வாயாக. மற் றும் நீ, செங்கல் அடுக்குக்களாலாய சயன வடிவ அக்கினிக்குத் திழக்குத் திசை யில் இருக்கின்றவனாவாயாக. அல்லது, முன் செல்லும் அக்கினிபாகுலாய். எல்லாத் திக்குக்களையும் விளக்கிக்கொண்டு நீயும் விளங்குவாயாக. பிறகு எமக்கு, இருகால் நடைகளையும், காத்கால் நடைகளையும், உணவுப் பொருளையும் தேடி வைப்பாயாக என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

कमण्डमग्निनाकासुखयः हस्तेषु विधतः । दिवः पृथः सुषगं वामिभ्रा
रेवेभिराप्यम् ।

உரை

வேள்கித் செயலாளர்களே ! வேள்கித் தலை ! நீயிர், கவர்க்கத்திற்குத் சாதனமும், உகாவில் முன்னர் உண்டானதுமாகிய அக்கினியை, கையில் எடுத் துக்கொண்டு அவ்வக்கினியுடன் கடவே மகாக்கினி சயனத்தின் மீது கால் எடுத்து வைப்பீர்களாக. பிறகு, வாறுக்கு மேலே இருக்கின்ற கவர்க்க லோகத்தை படைத்து தேயர்களுடன் ஒன்றுபட்டிருப்பீர்களாக என்பது.

மூன்றாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

पृथिव्या बहमुदन्तरिक्षमाऽहमन्तरिक्षादिवमाऽहम् । दिवो नाकात्
पृथासुषग्योतिरगामहम् ।

உரை.

வேள்கித் தலைவனாகிய யான், மண்ணிலிருந்து எழுந்து அத்தரிட்சத்தில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றேன். அங் வத்தரிட்சத்திலிருந்து எழுந்து வானுள கில் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றேன். அங்கிருந்து, வானுளகைச் செர்த்ததும் துன்பமற்றதாகிய யாதொரு இடமுண்டோ, அதற்கு மேலே யிருக்கின்ற சூரித்ய மண்டலத்தை படைக்கின்றேன், அல்லது, அடைவேன் என்பது.

காங்காவது மந்திரம்

மந்திரம் :

सुषयन्तोनाऽपेक्षन्त वाचाऽरोहन्ति रोदसी । ययं ये विभवतो धारः सु
विहाः सो वितेतिरे ।

உரை

கர்மாதுட்டான முறைவை உள்ளவாறு உணர்ந்தவர்களும், உணைத் தாங்
ரும் அக்கினியை விரியாய் அதுட்டிக்கின்றவர்களுமான வேள்வித் தலைவர்கள்
அந்தரிட்சத்தில் ஏதுகின்றார்கள். அங்கனமே, மண் வின்களிலும் ஏதுகின்
ார்கள். பிரகு, கவர்க்கத்திலுள்ள ஆதித்திய மண்டலத்தை யடைகின்றா
கள், அதன் பிரகு ஒன்றையும் விரும்புவர் என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்

மந்திரம் :

समे प्रेहि प्रथमो देवयताऽभ्युद्वेक्षाना व्रतमर्त्यानाम् । इयसमाणा भुशुभि-
स्सजोपास्सुषयन्तु यज्ञमानास्स्वसि ।

உரை

அக்கினியே! நீ, தேவர்கட்கும், மக்கட்கும் கண்போன்றிருக்கின்றாய்;
ஆதலின், வேள்வித் தலைவனுடைய உதவியின் பொருட்டு முன்னர்ச் செல்வா
யாக, வேட்க விரும்பின வேள்வித் தலைவர்கள், கர்மாதுட்டானத்தையே மேற்
கொண்ட பிரகு முனிவர் போன்று பிரியமுடையவர்களாகி கற்குமச் செயது
டையவர்களாவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரங்கள் ஐந்தையும் ஒதிக்கொண்டு வேட்போன் கொண்டு வந்த
அக்கினியோடு கூடவே மகாக்கீதி சபனத்தின் மீது ஏறல் வேண்டும். ருத்தி
சப்படி, ஏறியவுடன் அவ் வக்கினியைப் பிரதிப் பிரயந்தாநிவிடத்திற்
கொடுத்து விடல் வேண்டும் என்பதையு முணர்க.

இரண்டாம் விரியோகம்.

தவி ௧ தேவ ம மி

முதல் மந்திரம்

மந்திரம் :

नकोवासा समनसा विरूपे धापयेते शिशुमेकः समीची । वावाक्षामा
इक्ष्मो अन्तर्हिमाति देवा अग्निधारयन्द्रविजोवाः ।

உரை.

ஒன்றற்கொன்று உதவி யுடையவைகளும், மாறுபட்ட வடிவங்களை யுடையவைகளும், ஒத்த மதியை யுடையவைகளையுமான இரவு பகல்கள், அக்னியின் யென்னும் ஒரு குழந்தையை, வேள்வியித்தலையன் தாங்குமாறு செப்தின்தன. அக்னியி, மண் வின் என்னும் இரண்டிற்கும் நடுவில் (அத்தரிக்கத்திங்) கங்கு விளங்குகின்றது. பிராணன்கள், வேள்வி வாயிலாக தனத்தாகக் கொடுக்கின்றன. அத்தகைய வேள்வியித்தலையனுடைய பிராணன்கள் இவ்வக்கினியைத் தாங்குகின்றன என்பது.

இரண்டாவது மந்திரம்.

மந்திரம் :

अग्ने सव्यसाधसमृद्धस्तन्ने वावास्सहस्रमपानाः । त्वं साहस्रस्य राय
ईशिवे तमैते विधिमवाजाय स्वाहा ।

உரை.

அக்னியே! நீ, ஆரீரக்கணக்கான கண்ணியுடையவன், உனக்கு தூதர்களாகக்கூடிய தலைகள். உனக்கு, பிராணன்களும், அபாணன்களும் ஆரீரக்கணக்காவவைகள். நீ ஆரீரக்கணக்கான தனக்கட்குத் தலைவன். உனவு சித்தியாததற்பொருட்டு அகியால் அத்தகைய உன்னை வழிபடுகின்றோம். இந்த அகி, உனக்கு அர்ப்பணமாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களாலும், வேட்போன், ஒரு அத்திமாத்நாத் செய்த கருத்தில் தவிர விதைப எடுத்துக்கொண்டு, இயற்கைச் சக்காவ் கல் லீவியீது தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களையும் இடையில் நிறத்தாமல் தூதல் வேண்டுமென்பவையு முனர்க.

வேள்வியித் தலைவன் 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அக்னயமே, மீண்டும், இந்த இரண்டு மந்திரங்களுள் முதலாவது மந்திரத் தால் வெள்ளைக் கண்டள்ள உறுப்புப் பசுவின்பாவால் முன்போலவே வேட்போன் மந்திரஞ் தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வியித்தலையன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, இருக்கோதுவோன், முன்னகே தொடக்கி ஒதிக்கொண்டு வரும் இருக்கு மந்திரத்தில், 'ஊர்ணுவத்தம்' என்பதை தூதம்போது, வேட்போன் 'கிஸ்யாயஸி' என்பது முதலிய மூன்று மந்திரங்களாலும், பரிதிக

(விநாயக)னைப் போடுதல் முதல், அக்கினே: பன்மான்யத்தினே: ஸ்ரீஷ
மனி, என்னும் மந்திரத்தால் சம்பாசனம் (நிப் பந்துவதற்குரிய சூசக முதலா
னவைக)ளை வயங்கும் வரை, பக- யாகத்திற் செய்தது போலவே செய்து
கொள்ளல் வேண்டும்.

வேட்போன், முன், சோதிப்போன்றதாவியிடத்திற் கொடுத்திருந்த அக்
கினியை வாய்க்கிற் கொள்ளல் வேண்டும்.

மூன்றாம் விநாயகம்
வக்கிரிணவலவத்தலிக்
முதல் மந்திரம்

மந்திரம்:

सुपर्णोऽसि गरुडमाश्रयिष्याः सीद शृष्टे शयिष्यासीद ।

உரை

அக்கினியே! நீ, கருடப்பறவை வடிவாக இருக்கின்றாய். சூதலின்,
செய்க்கொடுக்கவிய ஸ்ரீயின்மீது உட்காருவாயாக, அதிலும் ஸ்ரீயிற் அமர்வா
யாக என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

மந்திரம்:

भासाऽत्तरिःशमाश्रय्योतिषा दिव मुचभान तेजसा दिव वदुःख ।

உரை.

அக்கினியே! நீ தனது ஒளியால் அந்தரிட்சத்தை நிறையச் செய்வாயாக,
தனது வலியால் வாதுவனை மேலே நிறுவுவாயாக. அவ்வாறே தனது ஒளி
யால் கிழக்கு முதலான திசைகளை நன்கு உறுதிப்படுத்துவாயாக என்பது.

மூன்றாம் மந்திரம்.

மந்திரம்:

भावुक्कानस्सुमवीकः पुरस्ताद्रे स्वां योविमासीदसाप्या । नरिगसधस्ये
अभ्युचरिमन्विधे देवा यजमानवसीदत ।

உரை

அக்கினியே! நீ, அழகுக்கப் பெற்றோனாயும், மலர்ந்த முக முடையவனாயு
மிருத்த, கிழக்கிலிருக்கின்ற நல்ல உளது இடத்தில் வந்து உட்காருவாயாக.
அகல தேவர்களே! நீங்களும், வேள்வித்தலிவதும், முன்னே புள்ளதும், அக்

இனிபுடன் இருப்பதற்கு உரியதுமாயிவ் செத்த இடத்தில் உட்காருவீர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் முன்று மந்திரங்களானும், வேட்போன் அவ் வக்ஷிபை இயற்கைச் சக்கான் கல்வினீது வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பிறகு ருத்திரப்படி, 'அக்ஷே : புரீஷமஸி' என்று, முன் கொண்டு வந்த மணலை வடக்கிற் போட்டு விடல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'மஹுஷ்வந்தர' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அவ் வக்ஷிபை விதகு வைத்து நன்றாய் எரியும்படி செய்தல் வேண்டும்.

காந்தாம் லிஷியோகம்

அத்திச் சயித்தை வைத்தல்

மந்திரம்:

प्रेक्षो अग्ने दीहिहि पुरो नोऽञ्जया सूर्यो यविष्ठ। त्वा० शुभ्रस्त
वयपन्ति वाजाः।

உரை

அக்ஷிபே! முன்னரும் நன்றாய் வளர்க்கப்பெற்ற நீ, எதிரில் எரியும் இருப்புத்தான் போன்ற கவாலையால் மீண்டும் வளர்த்தெழுவாயாக. கட்டின மையுடைய அக்ஷிபே! உன்னை, எப்போதுமுள்ள உணவுகள் அடைவனவாருக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஒரு அத்திச் சயித்தை அத்தியில் வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

ஐந்தாம் லிஷியோகம்

செத்தைக் களாசி சயித்தை வைத்தல்

மந்திரம்:

विधेमसे परमे ऋमन्त्रे विधेमस्तोमैरवरे सवस्ये। यज्माणेरेवृरिथापजेतं
प्रवेहवी० वि छुदरे समिदे।

உரை

அக்ஷிபே! உன்னுடைய மேம்பட்ட பிறப்பில் ஞானத்தால் வழிபடுகின்றோம். எம்மோடுகூட இருக்கத்தக்க தாழ்ந்த பிறப்பில், அதாவது பூமியிலுள்ள பிறப்பில் துணிகளால் வழிபடுகின்றோம். நீ வெளித் தோன்றிய செங்க

வடுக்கைய காணத்தை (யோனியை)ப் பூசிக்கின்றேன். கங்குப் வளர்க்கப் பெற்ற உன்பால், வேண்டிச் செயலாளர்கள் அங்களை கங்கு ஓமஞ் செய்கின்றார்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் சொந்தைகளாகச் சமித்தை அந் நிலில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஆறாம் விரியோகம்.

வயிசி சமித்தை வைத்தல்

மந்திரம்:

ताःसवितुर्वरेण्यस्य चित्रामासुं वृषेसुमतिं विभज्जप्वाय । यामस्य कण्ठो
अबुधमपीनाः सहजचारं पयसा गृहीष्य ।

உரை.

முன்பொரு காலத்தில், கண்ணுவாமகரிஷி, எவ் வகிலெயிறுடைய அறுக்கிரக புத்தியை, ஆபிரக்கணக்கான தாரைகளோடுடைய காமதேனுவை உலகக் கற்ப்பதுபோல் கற்பத்தன (பெற்றன) கோ, எல்லாராலும் போற்றத்தக்க அத்தையை அகிலெயின் அறுக்கிரக புத்தியை வான் வேண்டுகின்றேன். அப் புத்தி, எத்தகையதெனின்? தான் விரும்பிய பல்வகைப் பயன்களையுள் கொடுக்கத் தக்கதும், உலகை யுண்டாக்கும் ஆற்றலை யுடையதுமாம் என்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் வயிசி சமித்தை, அந் நிலில் வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறகு, மந்திரங்களைத் தழுவி, 'சித்திம் ஜுதோயி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் செய்வால் ஒரு ஜேஷமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேண்டித் தலைவன் 'விஸ்வகர்மண இதம்' என்று திரிபாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், 'அக்ஷேதமத்ய' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் மற்றொரு செய்வோமமுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேண்டித் தலைவன் 'அக்ஷய இதம்' என்று, திரிபாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன் பன்னிருமுறை செய் யெடுத்துச் சுருகித் போட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஏழாவது விகிரோகம்

பூரணநீயைச் செய்தல்

மந்திரம் :

सप्तमे अमे समिधसप्तविह्वसप्तर्वयसप्तधावशियाणि । सप्तहोत्रासप्त

धावा यजन्ति सप्तयोवीराण्यवापृतेन ।

உரை.

அக்ஷிரியே! உனக்கு, அரசு, அத்தி, புரசு, வள்ளி, சொத்ததக்கரை, இடி, விழுந்த மரம், தாமரைபிணை என்னும் எழுவகைச் சமீபத்துக்களாம். அங்ஙனமே, காளி, காளி, மனோசுவா, கலோவிதா, சுதாமாவாண, கம்புல்லிங்கி, விசுவ ருசிதேவி, வேலாயமாகு என எழுவகை ஈவுகளாம். அங்ஙனமே இருடிகளும், மந்திரங்களும் எழுவகைகளாம். உனது இடங்களும், ஆகவனீயம், கருகபத் தியம், தகவினாக்கிணி, சப்யம் (சைய) அவசத்யம், (மடைபள்ளி) பிரச திதம், ஆக்ஷீத்யம் என எழுவகைப்படும். அங்ஙனமே, தேறாதா, பிர சாந்தா, பிராமணச்சம்ஸி, போதா, கேஷ்டா, ஆக்ஷீத்யன், அச்சாயாகன் என எழுவகைதேறாதாமுதலானோர்களாவர். மற்றும், உன்னை, எழுவகையாகவேள் கிழித் பூசை செய்கின்றார்கள். அவையாவன :—அக்ஷிரிஷ்டோமம், அத் யக்ஷிரிடோமம், உக்த்யம், சோடசி, அதிராத்யம், அப்தேதர்யாமம், வரசபே யம் என்பன. இது தன்மைகள் வாய்ந்த நீ, ஆகவனீய முதலான ஏழிடங்க ளையும் வெய்தத் பூரணமாகிக் கொள்வாயாக என்பது

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'கவாறா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு அத் திலிப் பூரணகுதி செய்தல் வேண்டு மென்பதாய்.

வேள்வித் தலைவன் 'அக்ஷிரே சப்தவத இதம்' என்று, திவாகஞ் செப் தல்வேண்டும்.

பிறகு, சூத்திரங்களைத் தழுவி, வேட்போன், திக்குக்களில் இருக்கின்ற அக்ஷிரியையும், தன்னுள்ளிருக்கும் அக்ஷிரியையும் இவ்வக்ஷிரியுடன் சேர்த்து ஒன்றுபடுத்தியதாகப் பாவித்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அக்ஷிரிர்யக்ஷம்' என்பதுமுதலிய பக வேள்வி சம்பந்தமாவெ லாங்கு சூத்திர மந்திரங்களால், 'அதிமுத்தி' என்னும் ஈங்கு ஹோமங்களைச் செய்துகிட்டு, சோமவாகத்திற்செய்ததுபோல், மரக்கத்தியை எடுப்பது முதல், சௌமிக தந்திரமாவெ தருப்பையைப் பாப்பல், வேதிகளைப் புரோட்சணஞ் செய்தல் வரை செய்த முடித்துகிட்டு, மேல்வரும் வயவவாகதோஷ்டியைச் செய்தல்வேண்டும்.

வைகவாரோஷ்டி.

இது பெரும்பான்மையும் தரிசபூணமாத வேள்வியைப் போலவே செய்ய வேண்டியது. ஆளுதும் சில வேதபாடு உண்டு அதை மாத்திரம் இங்குக் காட்டுவாம்:— தருப்பை கொண்டு வருதல் தரிச பூணமாத வேள்வியிற் போலவேயாம். ஆனால் இதில் மீரதம் இல்லை.

சமித்துக்களை வெட்டிக்கொண்டு அவற்றைப் போற்றுகால், 'सतस्वा मेको-
सिन्धु-सिन्धु' அதாவது பத்தொன்பது வகையான உண்டை, என்று பூவுத்துக் கொண்டு போற்றதல் வேண்டும். ஏனெனின்? இதில் சாமதேவிகள் 15, பரிதி-3, தஷ்டிண ஆகாசமித்து-1, என்னும் இப்பத்தொன்பது சமித்துக் களையாமாதலின் என்க. இதில் உத்தராகாச சமித்து அறுபாடி சமித்து என்னும் இரண்டு சமித்துக்களும் இல்லை.

மற்றும், வேதந்தையும், உபவேஷத்தையும் செய்த பிறகு, பிரித்தானத்து (தருப்பையை விரித்தல்) செய்யும்போது பழைய கருகப்பத்தியத்திற்குப் பாப்ப தல் இல்லை.

பாத்திரங்களை வைக்கும்போதும், பழைய ஆவளியத்திற்கும் மகாக்கிளிய சயனத்திற்கும் வடக்கில் தருப்பைகளைப் பாப்பி விட்டு, பழைய ஆவளியத் திற்கு வடக்கில் அறுபத்தொரு கபாலங்களையும், இரண்டு முறங்களையும் வைத் துவிட்டு ஏனைவகையான தரிச பூண மாதத்தில் வைப்பது போல் வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கிழக்கில், அதாவது மகாக்கிளிய சயனத்திற்கு வடக்கில், ஒருவ முதலானவகையான வைத்துக்கொண்டு வருவகால், பிரசித்தாணமம், இடா பாத்திரம், பிரணிதா, அக்ஷாணாயஸ்தாவி என்பவகையான வைத்தல் கூடாது.

பிறகு, பவித்திரத்தைச் செய்து கொண்டு, புரோடாசத்தின் பொருட்டு செல் எடுக்கும்போது, 'देवस्या सवित्रः ससवेद्यिनोर्वाङ्मनो एषो हस्ताभ्यां अग्ने वैश्वानरायणं निर्वपामि' என்று மூன்று முறையும், 'एष्टन्ता एव' என்று ஒரு முறையும் எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

அதன்பிறகு, மற்றொரு முறத்தில், மாகுததேவதைகளின் பொருட்டு, காங்கு காக்கா ஏழுமுறை செல் எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். அதாவது இருபத்தெட்டுமுறை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறகு, அகியை வைக்கும்போது 'अग्नेवैश्वानराय-एव' என்று, வேதியில் வைத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறே எல்லாக் கருமங்களையும் மருத்துத் தேவதைகள் அவிக்கும் மத்திரமின்றிச் செய்துகொண்டு வரல் வேண்டும்.

பிறகு, கெல்லின் கணினுடன் இருக்கும் அக்வினி ஹோதா ஹவனி என்னும் ஒரு பாத்திர விசேடத்தில் கீதா எடுத்து உத்பவனஞ் (தருப்பையால் அலித்தல்) செய்துகொண்டு அக்வினா கெல்லையே அவிபின்பீது தெளிக்கும் கால், 'சாஸே ஷேனராவலுஜ் ஷோனி' என்று தெளித்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கெற்குத்தி அரிசிபாக்கி மாவரைக்கும்போதும், 'சாஸே ஷேனராவ சூஉ சவிரவாமி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அரிசியை அம்மிபின்பீது வைத்து அரைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, கபாலங்க (மண் அகல்)களை வைக்கும்போதும், எட்டு மந்திரங்க ளால் எட்டும், மந்தும், இரண்டு, நான்கு, ஆறு, எட்டு என்னும் இரட்டை படும் மந்திரங்கள் எண்கால் எங்கும் (12) வைகவாநா தேவதைபின் பொருட்டு வைத்தல் வேண்டும்.

மந்தும், மாகுத தேவதைகளின் பொருட்டு, ஏழு ஏழாக ஏழு அடுக்கு (49) கபாலங்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மாலை வதக்கும்போதும், 'சேஷ்யா சரீர: சஸவேஷினோஹ்ஸா ஸுனா ஸுஸ்யா சாஸே ஷேனராவ சூஉ-சவிரவாமி' என்று மந்திரத்தை மும்முறை ஒதிக்கொண்டு காணையில் மூன்று முறையும், மந்திரமின்றி எண்கால்முறையும் எல்லாமாவையும் போட்டு உத்பவனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, மந்திரெரு காணுச் சட்டியில், மந்திரமின்றி உத்பவனஞ் செய்து கொண்டு வதத்தல் வேண்டும். மாவு வதத்த போனதும், உத்பவனஞ் செய்த தண்ணீரை அதில் விட்டு, மதத்தி என்னும் வெங்கீரையும் விட்டு உண்டை செய்து கபாலங்களின் மீது வைத்து விட்டு, மாகுத புரோடாசங்கல் மாறி விடாதிருக்க அடைபாளம் வைத்து விடல் வேண்டும்.

இக்கு வேதிகை செய்தல் இல்லை.

பிரோஷயிதும், 'ஸுவ் ஸுபீயச் சூரே சாஸேஷே' என்று ஏவல்வேண்டும்.

பாத்திரங்களைச் சம்மாச்சனஞ் செய்யும் (துடைக்கும்) போதும், உபபி ருத் என்னும் பாத்திரத்தைத் துடைத்தல் இல்லை.

பழைய காகுத பத்தியத்தின் அருகில் பத்தினி சமஸ்காரமும், ஆகவனி யத்தில் ஆஜ்ய (செய்) சமஸ்காரமுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சுருக்குகளில் வெய் பெடுக்கும்போதும், தருவாயில் மாதிரியம் எடுத்தல் வேண்டும்.

விதிஹோதாம் த்வா, என்று, தட்டின ஆகாசமித்தை (விறகை) வைத்து விட்டு, விதிருதி, என்னும் இரண்டு தருப்பைகளை, 'சிஷி க-நேஷ:' என்று போட்டுவிட்டு அவற்றின் மீது, 'சுஸா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் பிர ஸ்தாத்தை (தருப்பை) ப் பாப்பல் வேண்டும்.

வைகவாரோஷம்.)

வேள்வித் தலைவன், 'அயம்பிரங்கை' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் அனைத்துப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், மந்திரமின்றி, சுரு, உபபிரகம் என்னும் பரத்திரங்களை வைத்து விட்டு, 'ஸுமி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், தானாவையும் வைத்தல் வேண்டும்.

'ரிஷபோஸி' என்று, சுருவத்தை வைத்தல் வேண்டும். மந்திரமின்றி ஆழ்பல் காலைய (கெய் பரத்திரங்கை) யும் வைத்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'சொமாசா', 'சொமா' 'செ', 'சு: சாசி' என்பவையகளை முதலித் கொண்ட மூன்று மந்திரங்களாலும் அனை மூன்றையே தொட்டுப் போற்றல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'ஏவாயா', 'விணமி வீணம்' என்பவற்றை முதலித் கொண்ட இரண்டு மந்திரங்களைபுஞ் செடுத்திட்டு, 'ஆவாயா ஸுவிநிரிஸ்வாஸு-மாயா | ஸமேவ ஸவமேவ ஸுமேவ வயுவிர் ஸுமேவ சைவாயே வீணாய வுமநிபுரயமி' என் னும் மந்திரத்தால் அகிரகம் (பெய்யைச் சாணாயன் விடல்) செய்தல் வேண் டும்.

மாகுத பிரேடாசகர்கள் எனமும் மந்திரமின்றி அகிரகஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'யஸோசி', 'அவ் ய: ', 'மமன', 'ஸுவிவிஹா' என்ப வற்றை முதலாவதாகக் கொண்ட மந்திரங்களால், ஆசன்னுபிமச்சனம் (வைத்த னைத் தொடுதல்) செய்தல் வேண்டும்.

பிரகு, வேட்போன், அயம் வேத: அநாவதுவேதம் என்னும் தருப்பை முடிச்சையேதிலின் மீது வைத்தல் முதற்கொண்ட கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும். ஆனால், இதில், 'அக்ஷீத் பரிதீன்', என்பது முதலிய ஏவ லும், சம்மாச்சனமு (துடைத்தலும்) இல்லை. 'ஸுமாயசி' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கைருவித்து வேதி:விருத்து தருப்பையை எடுப்பது முதல் 'தேவ: பிதா: ' என்பது வரை, தரிசுபூண்டாக வேள்வியைப் போலவே செய்தல் வேண்டும்.

பிரயாகைகள் கெடவாது. முதல் ஆழ்ப பாகத்தைச் செய்து விட்டு, இரண்டாவது செய்யும் ஆழ்ப பாகத்தில் மூன்று முறை மந்திரங்களாலும் ஒரு முறை மந்திரமின்றியும் வெய்யெடுத்துக் கொண்டு ஓமங்களைச் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, மற்ருளு முறை பெய்மடுத்தல் இன்றி (ஆய்வாயன மில்லாமல்) கருவில் உபஸ்தாணஞ் செய்துகொண்டு, வைகவாணர புரோடாச முழுதையும் மஞ்சிரமின்றிச் கருவில் வைத்துக்கொண்டு, இரண்டுமுறை அபிசகாரம் (செய்வைச் சித்தம்) செய்துகொண்டு, (இனி துருவாயில் செய் திருத்தல் கூடாது) 'அக்னயே வைகவாணராயாதுப்ருததி' என்று, தோதாணா எவல் வேண்டும்.

தோதா, 'ஷீனரோ ந கயா' என்பது முதலிய புரோது வாக்மியத்தைக் கூறல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'ஆர்யாவய' என்று ஆக்னீதாரை எவல் வேண்டும். அதற்கவன் பதில் கூறிய பிறகு 'அக்னீம் வைர்யாவராம் யஜு' என்று தோதாவை எவல் வேண்டும்.

தோதா, 'ये यवामहेहि शीनारं एते रिवि' என்பது முதலிய யாஜுபா வாக்மியத்தைக் கூறல் வேண்டும்.

வேட்போன், 'नो.ஷட்' என்று கூறும்போது புரோடாசத்தை தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னயே வைர்யாவராயேதம்', என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'अग्निं शीनारस्याहं देवयवामासो भूयासु' என்று, தன்னையும் வாழ்த்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேட்போன், தன் கையில் வைத்திருக்கின்ற ஏனை கருக்குக்களை பிரஸ்தா மொழிக்க வேறொரு விடத்தில் வைத்து விட்டு மீழே வருமாறு கணத்துடன் கணத்தைச் சேர்த்து மஞ்சிரங்களை ஒதிக்கொண்டு மாறாத புரோடாசங்களை தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

—ॐ—

எட்டாவது விரியோகம்

முதற்கண் மந்திரம்.

மந்திரம் :

ईदृश्यान्यादहं चैतादहं प्रतिहं वमितव्य संमितव्य समराः ।

உரை.

சதிருத், அன்பாதிருத், ஏதாதிருத், பிரதிருத், மித, சம்மித, சபா. என்பவர்கள் எழுவகை மருத்துக்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

என்று, ஐந்து மருதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதற் கணத்தில்
சதிருக் முதலியோர்கள் ஏழு பேர்கள். இரண்டாம் கணத்தில், கச்சா என்பது
முதலியோர் ஏழுபேர்கள். மூன்றாவது கணத்தில் 'ருதரீத்' முதலியோர் ஏழு
பேர்கள். நான்காவது கணத்தில், ருதா முதலியோர் ஏழுபேர்கள். ஐந்தாம்
கணத்தில், சதிருகநாலை முதலியோர் என்னுபேர்கள் என்பன. ஆரண்ய
காண்டத்திற் கூறியும், 'துணி' என்பவர் முதலியோர் ஒரு கணத்தர்.
ருத்ரிரத்திற் கூறிய, எவ்வளவான் என்பது முதலியோர் ஒரு கணத்தர்.

இவ்வாற்றால் இங்கு ரிசயோதேத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட மருதங்கள்
ஏழாகும். புரோடாசத்தையும் ஏழுதலின் ஏழுகணங்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்
பட்டன. இனி, இம் முதற்கண மந்திரத்தால் தோமஞ் செய்யும்போது இம்
மந்திரத்திற்கு முதலாவதாகக் கொண்ட ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் முற்பாதி
யாவிய, 'தேவா' என்பதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம்
மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் பிற்பாதி யாவிய 'நமஸு'ய்
என்பது முதலியதுடன் 'கவா' என்பதைவழி சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு,
முதலாவது மருத கணத்தின் முதலாவது புரோடாச முழுதையும் கவால்
எடுத்து ஒது செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஒன்பதாவது விரியோகம்.
இரண்டாவது புரோடாச யோகம்
இரண்டாங்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

युक्त्योतिष विष्योतिष सत्योतिष ज्योतिष्मां च सत्यर्षा-
वात्यः हा ।

உரை

கச்சா ஜோதி, சித்திரஜோதி, சத்யஜோதி, ஜோதியான், சந்திய;
ருதபா: அத்தியம்ஜோ: என ஏழுவகைய் மருத கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இந்த இரண்டாங்கண மந்திரத்தால் தோமஞ் செய்யும்போது முதலா
வது கண மந்திரத்தின் முற்பாதி யாவிய, 'தேவ' என்பதை இம் மந்திரத்
தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல் சம்
யிதயின் ஐந்தாங்கண மந்திரத்தின் பிற்பாதி யுடன் கவாஜோ என்பதைவழி
சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு இரண்டாவது மருதகணப் புரோடாசத்தை முன்
போல் தோமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பத்தாவது விரியோகம்.

ஹ்ருவது புரோட்ச ஹோமம்

மூன்றங்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

ऋतजिघ सत्यजिघ सेनजिघ सुषेणश्वात्यमित्रश्च दूरे अमित्रश्च गणः ।

உரை.

ருதஜித், சத்யஜித், சேனஜித், சுஷேணா, அக்ரிபமித்ரா, தரே அமித்ரா:
கண: என்பவர்கள் மருத் கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மந்திரத்தால் ஹ்ரு செய்யும்போது, இரண்டாவது கணத்தின் முற்
பாதிபாசிய, 'ஹ்ருவிரிஷ' என்பதை இம்மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு
இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முற்போல், சம்மிதை ஹ்ருதங்கண மந்திரத்
தின் பிற்பாதிபுடன் அவாஹா என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, மூன்றா
வது மருதகண புரோட்சத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்
என்பதாம்.

பதினோராவது விரியோகம்.

நான்காவது புரோட்ச ஹோமம்

கூர்ணயத்திலுள்ள எண்கள்கண மந்திரம்

மந்திரம் :

सुमित्र आन्तर्य ध्वनय ध्वनयः । निलिम्बय विलिम्बय विविधः ।

உரை.

துமி, த்வாந்த், த்வன:, த்வனய:, விலிம்ப:, விலிம்ப:, விவ்ஹிப:, என்
பேர்கள் மருத கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

ருத்திரத்தைத் தழுவி இம் மந்திரத்தால் ஹோமஞ் செய்யும்போது,
சம்மிதை மூன்றங்கண மந்திரத்தின் முற்பாதிபாசிய, 'ஹ்ருவிஷ' என்பதை
இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்
போல், சம்மிதை ஹ்ருதங் கணத்தின் பிற்பாதி மந்திரத்துடன் அவாஹா என்
பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு நான்காவது மருத கண புரோட்சத்தை
முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வைகவாநசேஷம்)

பன்னிரண்டாவது விகியோகம்

ஐந்தாவது புரோடாச நோமம்

ஐந்தாம் கண மந்திரம்

மந்திரம்:

अतश्च सत्यश्च ध्रुवश्च धरुणश्च घर्ताश्च विघर्ताश्च विधारयः ।

உரை.

ருது, சத்திய, தருவ, தருண, தர்த்தா, விதர்த்தா, விதாரய: என் போர்கள் மாருத கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யுட்போது, ஆரண்ய காண்ட மந்திரத்தின் முற்பாடியாகிய, 'யுரிஷ' என்பது முதலியதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்க மாய்க் கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல் சம்யகதை ஐந்தாம் கண மந்திரத்தின் பிற்பாடியுடன் 'கயாநா' என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக் கொண்டு ஐந்தாம்கண மாருத புரோடாசத்தை முன்போல் நோமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினமூன்றாம் விகியோகம்

ஆறாவது புரோடாச நோமம்

இது குத்திரத்திலுள்ள சூரம்கண மந்திரம்

மந்திரம்:

स्वतर्थाश्च प्रवर्त्तसीच सांतपनश्च गृहमेधीच क्रीडाश्च साक्षीचोर्जिषीच ।

உரை.

சுதவான், பிரவாசி, சாந்தபனன், கிருமேதி, கிரீடி, கரி, ஊர்க்கிஷி என்போர்கள் மாருதகணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யுட்போது, சம்யகதை ஐந்தாம்கண மந்திரத்தின் முற்பாடியாகிய, 'அதா' என்பது முதலியதை, இம் மந்திரத்தின் தொடக்கமாகக்கொண்டு, இம் மந்திரத்தை ஒதிவிட்டு, முன்போல்: சம்யகதை ஐந்தாம் கண மந்திரத்தின் பிற்பாடியுடன் 'கயாநா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதிவிட்டு ஆறாவது மாருதகண புரோடாசத்தை முன்போல் ஓமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினான்காவது விரியோகம்
ஏழாவது புரோடாச ஹோமம்
ஏழாம் கண மந்திரம்

மந்திரம் :

ईदशास एतादशास ऊयुणस्सदशासः प्रतिसदशास एतन ।

உரை.

சதிருகதாஸ, ஏதாதிருகதாஸ, உரஹுண: சதிருகதாஸ, பிரத்சதி
ருகதாஸ, என்போர்கள் மாருத கணத்தர்கள் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் ஓமஞ் செய்யும்போது, ருத்திர மந்திரத்தின் முத்
பாதிபாகிய, 'உவதவான்' என்பது முதலியதை இம் மந்திரத்தின் தொடக்க
மாகக்கொண்டு இம் மந்திரத்தை ஒதி முடித்துவிட்டு, சம்பியதை ஐந்தாம் கண
மந்திரத்தின் பிற்பாதிபுடன் சவரஹா என்பதைபுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஏழா
வது மாருதகண புரோடாசத்தை முன்போல் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

எல்லா மந்திரங்களிலுஞ் சேர்க்கப்படுவன்ற மந்திரப்பகுதி :—

மந்திரம் :

मितासस्व संमितासस्व न ऊतये समरसो मदतो यये अस्मिन्निन्द्रश्वैवीर्विशो
मदतोऽनुवर्मानो ययेन्द्रश्वैवीर्विशो मदतोऽनुवर्मान एवमिमं यजमान-
श्वैवीस्व विज्ञो मानुषीस्वानुवर्मानो भवन्तु ।

உரை

கணங்களில் எழுவர்களாகக் கூறப்பெற்றவர்களும், கில கணத்தில் காண்கு
பேர்களாகக் கூறப் பெற்றவர்களுமான மாருத கணங்களினுள்ளார் அனைவரும்
ஒன்றுசேர்ந்து எமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு இவ் வேள்கிக்கு வருவார்கள
ளாக, தேவர்கள் சம்பந்தமான மருத்துக்கள் இத்திரினைப் பின்பற்றி நடப்பது
போல் தேவர்களின் சம்பந்தமான மனிதர்களைவரும் வேள்வித்தலைவனைப்
பின்பற்றிக்கொண்டு நடப்பார்களாக என்பது.

மேற்கூறியவாதே ஒவ்வொரு மந்திரத்தின் முடியில் இம் மந்திரப்பகுதி
ஈயக் சேர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டு மென்பதாம்

வேள்வித் தலைவன் ஒவ்வொரு ஹோமத்திற்கும், 'மருதப்ப இதம்'
என்று, திரிபாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வைகவாரோஷ்டி)

சுண்டு, மேற்கூறிய வைகவாரோஷ்டியானது, மாந்த நோய்களுடன் முடிவு பெறுமென்ப நிலை, சிலநேர, கருத்துக்களை வெடுத்துக் கொண்டு காரிஷ்ட நோயைக் களைச் செய்துவிட்டு, 'சுஷுரோஷி:' என்பது முகலியதால், அந்தப் பரிதி விளவனன் (குடும்பத்திலும் ஆகவளையத்துக்கும் கதலில் நீர் விடுதல்) செய்தல் வேண்டும், கரிஷ்டமிகுக், என்பது கிடையாது. மற்றும், அதயாறு சமீபத்த வைக்கல் முதலானதும், 19நேரையுள், சந்திரச்சனமும் இல்லை. 'சுஷுரோ' என்பது முகலியதால் இஃதும் சந்திரனாரதநாளுக்கு செய்தல் வேண்டும். அதயாசம் இல்லை. 'வாஜஸ்பதே' என்பது முதல், பிராஹ்மண தர்ப்பணுத்தம் தரிசுபூசணமாத வேள்விநேரத் செய்துவிடாது வேண்டும். இதில், யக்ஞரம்சன்னதனசகே, வ்யக்ஷிதாலி, என்னு மிரண்டுக் கிடையாதென்பர். இது சமஸ்தாயகடி மெனப்படும்.

வைகவாரோஷ்டி முற்றும்.

ஐந்தாம் அநுவாகம் முடிந்தது.

இப் பிரபாடகத்தினுள்ள மேல்வரும் அதுவாகங்கள் என்னும், ஏழாம் பிரபாடகத்தில், 15, 16, 17, 18-யது அதுவாகங்கமாக வருவதைக் காண்க.

ஆறாம் பிரபாடகமும் முடிந்தது.

கிருஷ்ண எசர்வேத தைத்திரீய சங்கிதை

என்காங் காண்டத்திற் சபரம் பிரபாடகம்.

உ.பேர்த்தாதம்

இக் காண்டத்தின் கன்னடம் பிரபாடகம் பதினொராவது அதுவாகம் வரை விரி செங்கலுக்குகள் கூறி முடிந்தன. ஐந்தாம் பிரபாடகத்தில், அச் செங்கலுக்குக்களாகிய சபனத்தில் ஓயல் கூறப்பட்டது. அதுவே ருத்திராந்நயமம் எனப்படும். ஆறாம் பிரபாடகத்தில், அக்ஷி சமன்னாஃ கூறப்பட்டது. அதுவும், ஆறாம் பிரபாடகத்தின் ஐந்தாவது அதுவாகம் வரையிலும். எஞ்சிய சமஸ்கார விசேடங்கள், அநாவது விரசார்த்தாரை முதலியவைகள் இவ்வேழாம் பிரபாடகத்தில் கூறப்படுகின்றன. இதுவே சமகப் பிரசுன மெனப்படும். இதிலும் ஏழாம் பிரபாடகம் பதினான்காம் அதுவாகத்தோடு மகாக்ஷி சபனம் முடிவாகின்றது; பதினெகாவது அதுவாகமோ, அசுவமேதத்தின் ஒருவகை யாஜ்யவது யாக்டியங்கனாம். இத்துடன் இக் காங்காங் காண்டமும் முடியாகின்றது.

என்றி, ஆறாம் பிரபாடகத்தின் பிற்பாதி காங்கு அதுவாகங்களில் அவை மேதயாக கருமங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதில், அசுவமேத யாகத்தைக் கூறுவது எவ்வாற்றானுஞ் சம்பந்தமிலாததேயாம்.

இதுபற்றியே, சாயணரும், ஐந்தா மதுவாகத்தில், சிவியின் மீதிறுதல் முதல் மாருத நேறாமம்வரை அங்கவிசேடங்கள் கூறப்பட்டன; ஒளி, ஆறுவது அதுவாகத்தில் அசுவமேத யாகத்தின் இரதசர்க்கா யாகினி வசர கவிசார முதலியன கூறப்படுகின்றன. அடுத்து, அக்ஷிபிப் பிரகாணத்தில் சம்பந்தமின்னமரின் இதை எடுத்த அசுவமேதப் பிரகாணத்தில் சம்பந்தப்படுத்திக் கொன்னவும், என்று பாடியுத்திற் கூறியுள்ளார்.

மற்றும், இங்கு, அசுவமேதத்தைக் கூறியதே, வேளவும் ஒதும் பொருட்டேயாம் என்பதை யுணர்க.

மேலே கூறிய வகையில், ருத்திராத்தியாயத்தின் ஈடுசில் கூறியதால் அசுவமேதத்திற்கு ஒருவித சம்பந்தமும் இல்லையென்பது வெளிப்படையாம்.

அகீதன் திரும், தைத்திரீய சங்கீதையில் அதுபாண முறைபின் திரும் சில மக்திரங்கள் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவையனை, கல்பகுத்திரங்கள் ஆங்காங்கு எடுத்துச் சம்பந்தவளை பற்றி முன்பின்னாகக் கூட்டி விசியோகப் படுத்துகின்றன.

பிரயோககாரர்களும், மந்தஞ்சல உரைகாரர்களும் உருத்திராத் திரயத் தினம் செய்வப்படும் மகாக்கினிசுபன ஜேதாம முதலியவைகட்குப் பிறகு, வசீசார்த்தநாஸாயிய ஜேதாமத்தைக் கூறும் சமஸ்பிரபாடகத்தையே பிரயோகஞ் செய்திருக்கின்றார்கள்; அதுவே இங்குப் பொருத்த முடையதுமாம். ஆதலின், யாம் சண்டு, ஆறும் பிரபாடகத்தில் அசுவமேதத்தைக் கூறும் காங்கு அதுவாகவல்லையும், அவைகளோடு சம்பந்தமுடையதும், ஏழாம் பிரபாடகத்தின் முடிவுமாயிய அசுவமேத சம்பந்தி யாஜ்யா புரோக வாக்ஸியத்தைக் கூறும் பதினாத்தாம் அதுவாகத்துடன் சேர்த்துள்ளோம். பாடமுறையிலும் அதுபாண முறையே வலியுடையதா மென்பது பூரண மீளாந்துகையின் முக்கியக் கருத்தாம்; ஆதலின் இதுவே சண்டுப் பொருத்தவையு உய்த்துணர்ந்து கொள்ளற்பாலது.

காங்காய் காண்டம் சூயாவது பிரபாடக

விடயக் கருக்கம்.

பரிவேசனமுகவாஸு சஸ்கார: ४४ ईरित: ।

वसोर्वायव: सिद्धा: शोष्यन्तेऽग्निस्तु सहमे ॥ १ ॥

अग्नौ सिष्य वसोर्वा सेकाद्वसिरादित: ।

वसुवाक्च्युहोत्येकावाहुवि संवतां वृषा ॥ २ ॥

சுபனக்கைச் சுற்றிலும் நீர் தெளித்தல் முதலிய முக்கிய சமஸ்காரங்கள் ஆறாவது பிரபாடகத்திற் கூறப்பட்டன. இவ்வேழாம் பிரபாடகத்தில், எஞ்சிய 'வசீசார்த்தநாஸா' என்பது கூறப்படுகின்றது. அதாவது, முதலில் காங்கு முறை செய்வெடுத்து ஒரு ஆகுவி செய்தல், பிறகு, பதினொரு அதுவாகக் களாலும் இடையறுது செய்யும் ஒரு செய் வேளாமலம். இதுவே அவிர்த்தநாஸா பெறப்படும் என்பது.

காங்காங் காண்டம் ஏஜன்ட் பிரபாடகம்.

இது சமகப் பிழை மெனப்பும்.

முகல் அநுவாகம்.

இரண்டு பத்திரிகைகளில் பதினாண்டுப் பதவிக்காகக் கொண்டு, 19

இடைவிடாது செய்கின்ற வசூர்த்தாரா யென்னும் பெய் யோமத்தைக்

கூறு மந்திரம்.

சுயநி, பதினாறு அதுவா பத்திரங்களுள் ஒன்றே போன்று முகாமத்தி
மகின்றுது. அதன், இரண்டு ஒரு இலாமம் செய்யப்படுகின்றது.

[illegible]

உறுத்தியுள்ளதால், மறுக்கிட்டு வருவதால் உறுத்தியுள்ளதால்
தப்பிவிட்டிருக்கிறது. இது மறுக்கிட்டு, மறுக்கிட்டு, மறுக்கிட்டு
பெரிதானது என்பது இதைச் சொல்லும்.

முதலாவது கோடம்

மக்தூரம் :

अग्रा विष्णुसज्जोयसेमा बंधन्तु वाङ्मरिः । पुष्पैर्वज्रिभिरागतम् ।

பதவுரை.

அபா விஷ் அக்கினி கிஷ்டஸூக்தேன !

சஜோஷசா (सजोषसा) நீதிமிகுமையும் ஓர்ந்த அன்புடையவர்களாகலது.

பா. இரா. சிற: உங்களைத் துதிக்கும் இன் வரக்குதலன்

वर्धन डा.जी.गंगाधर नाथ (पु.)

(புதி) நீங்களிருவரும்

सुमै:	தனங்களை நம்,
वाजेभि:	உணவுப் பொருள்களோடும்
आगतम्	இங்கு வருகிற வாக.

அக்கினியையும் கிஷ்ணுவையும், சகரனும் சத்திபுர் என்பர் சிவர். இவர் களை மேல் வேண்டப்படுகின்றவர்களைக் கொடுத்தருள்கின்றவர்கள் என்பதை புணர்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேட்போன், இம்மந்திரத்தான், 'சவாதா' என்னுஞ் சொல்லையுஞ் சேர்த்து ஒதுக்கெண்ணி, அருகில் வானு முறை கெய்யெடுத்த ஒரு தேறாமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

வேட்கித்தலைவன், 'அஞ்ஞ கிஷ்ணுப்பாயிதா' என்பது, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். இதன் கிரியை, ௧௮-5, 19௮-7, ௮௮-5-ல் காண்க.

இரண்டாவது தேறாமம்

வசோத்தாஸ யென்னுக் ஒரு நெய்யோமத் தொடக்கம்.

மந்திரம் :

वाज॑श्च॒मे॒ प्र॒स॒व॒श्च॒मे॒ प्र॒य॒ति॒श्च॒मे॒ प्र॒सि॒ति॒श्च॒मे॒ धी॒ति॒श्च॒मे॒ क्र॒तु॒श्च॒मे॒
 ख॒र॒श्च॒मे॒ श्लो॒क॒श्च॒मे॒ श्रा॒व॒श्च॒मे॒ श्रु॒ति॒श्च॒मे॒ ज्यो॒ति॒श्च॒मे॒ सु॒व॒श्च॒मे॒ प्रा॒ण॒श्च॒मे॒
 उ॒पानः॑ ॥ १ ॥ च॒मे॒ व्या॒न॒श्च॒मे॒ऽसु॒श्च॒मे॒ चि॒त्त॒श्च॒मे॒ आ॒धी॒त॒श्च॒मे॒
 वा॒क्च॒मे॒ म॒न॒श्च॒मे॒ च॒क्षु॒श्च॒मे॒ श्रो॒त्र॒श्च॒मे॒ द॒क्ष॒श्च॒मे॒ व॒ल॒श्च॒मे॒ ओ॒ज॒श्च॒मे॒
 स॒ह॒श्च॒मे॒ आ॒यु॒श्च॒मे॒ ज॒रा॒च॒मे॒ आ॒त्मा॒च॒मे॒ त॒नू॒श्च॒मे॒ श॒र्म॒च॒मे॒ व॒र्म॒च॒मे॒
 ऽङ्गा॒नि॒च॒मे॒ऽस्या॒नि॒च॒मे॒ पर॒र॒पि॒च॒मे॒ श॒री॒रा॒णि॒च॒मे॒ ॥ २ ॥

பதவுரை

वाजश्च मे	அன்னமும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्रसवश्च मे	அன்னமிடும் மனதும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्रयतिश्च मे	புரிதமும் எனக்கு உண்டாகுக.
प्रसितिश्च मे	அன்னத்தில் மிக விரும்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.

சமவ்)

பீதித மெ	{ அன்னத்தித தோற்றத்தொன்றும் வன்னையர் எனக்கு உண்டாகுக.
கலுத மெ	{ அன்னத்திக்குக் காதலமாகா வெள்ளிற் எனக்கு உண்டாகுக.
சுரத மெ	என்மனம் (சந்தமும்) எனக்கு உண்டாகுக.
ஶோகத மெ	புகழும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாவத மெ	இன்னொன்று எனக்கு உண்டாகுக.
புதித மெ	{ சொல்லாதத் தோற்றம் வன்னையர் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸோதித மெ	சொல்லின் சிவகம்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
சுரத மெ	உண்டாகும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	பிரபலமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	அபாஸனம் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	சிவபாஸனம் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	வாஸதம் எனக்கு உண்டாகுக.
பிதத மெ	சந்திரிதத் சந்திரித்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாபீதத மெ	{ சந்திரித துணையுட்பட்ட பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	சொல்லத்தோர் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	கல்ல மனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	கூரிய கண்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	கங்கு தோற்றம் தொலையும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	{ ஞானேந்திரியங்களின் வன்னையர் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	{ கருணேந்திரியங்களின் வன்னையர் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	வன்னையர் விரியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	{ பன்னையர் உட்குத் திறனையும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	நீண்ட ஆயுளும் எனக்கு உண்டாகுக.
பாஸத மெ	{ கரை வரும்வரை உள்ளவாழ்க்களும் எனக்கு உண்டாகுக.

காமாசு மெ	பாபாநாரகின் இலாபமும் எனக்கு உண்டாகுக.
தநூசு மெ	அழகிய உடம்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
வாமீசு மெ	இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வமீசு மெ	{ உடலைப் பாதுகாக்கும் கவசமும் எனக்கு உண்டாகுக.
கஜாமிசு மெ	நிகரற்ற அபயம்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
கஸ்தாமிசு மெ	அங்கங்கூர்ச்ச வறுப்புகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
வகூமிசு மெ	விரம்கவிதூர்ச்ச கணுக்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
காரிமிசு மெ	{ மந்தமுள்ள அவயவ விசேடங்களும் எனக்கு உண்டாகுக என்பது.

சுண்டு, மேல்வரும் பந்தாமதவாக்ஷிதூர்ச்ச 'கஸ்தாமி' 'உண்டாகுக' என்பதை, தும்வொண்டுருஞ் சேர்த்துப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் இவ்வாறேவரும்.

அக்ஷிணி (உருத்திர) நிஷ்ணக்ஷோ! நீங்கள், வேரே வேண்டப் பெற்றவரின், இங் வேர்ச்சியால் எனக்கு உண்டாகும்படி அருள் செய்கிறீர்களாக என்பது கருத்து. இவ்வாறே மேலும் உபத்தூண்கள்.

முதலாவது அதுவாகம் முடிந்தது.

காங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

இரண்டாவது அதுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்திரியல் பதினாந்த பதங்களைக் கொண்டது

ஜ்யேஷ்டம் ஆதிபத்யம் மன்யுமே மாமீசுமேஸ்மீசுமேஸ்மீசுமே
 ஜேமாசுமே மஹிமாசுமே வரிமாசுமே ப்ரிமாசுமே வர்மாசுமே த்ராபுமாசுமே
 வுடாசுமே வுதிசுமே சத்யம் அடாசுமே ஜமாசு ॥ 1 ॥ மே ஸ்னம்
 வர்ஷம் த்விபிசுமே க்ரிடாசுமே மோத்யம் ஜாதம் ஜனிப்யமாணம்
 சூகம் சுகுதம் விசம் வேஷம் ஸூதம் பவிப்யம்

சமஸ்காரம்)

सुगन्धमे सुपयस्वम कद्रुध्वं कद्रिध्वमे क्लृप्तध्वमे क्लृप्तिध्वमे मति-
ध्वमे सुमतिध्वमे ॥ २ ॥

பதவுரை.

सुगन्धमे	{ மிக மேம்பாடுடைய தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुपयस्वमे	{ அகிளவுக்குஞ் தலைவனார் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
मन्दुध्वमे	{ தேவர்த் தண்ட...நாடுவழம் மனத்தினர் உள் முனியும் எனக்கு உண்டாகுக.
ध्वमे	{ உடம்பின் செயலுடன் வெளிநிலைமையும் நோயமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ பதைவனும் இதுவென்று காண முடியாமையையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ குளிர்ச்சி இன்மையுடன் கூடிய தண்ணீரும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	வெற்றிபெறும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ பெருமையும், வெற்றியாற்பெற்ற தன முநலிய சம்பத்துடைமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	போற்றத்தக்க தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ பரந்த மனம் நிலம் முநலியமையனை யுடையதாக் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	பின்னை பேரன்மார்த்தனும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ கெடாத புத்திர பவுத்திர பரம்பரையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	மிருத்த தனமும் அன்னமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ கல்வி முநலியவற்றும் மேம்பாடுடையமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	மெய்மை உறுதலும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ பாலோகம் உண்டென்னும் கற்பினையும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुमतिध्वमे	{ நாவா சங்கமங்காண உலகமும் எனக்கு உண்டாகுக.

வனசு மெ	பொன் முதலிய தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வசாசு மெ	{ அலகத்தையும் அடக்கிக் கொள்ளுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
விவிசு மெ	உடம்பின் அழகும் எனக்கு உண்டாகுக.
மீராசு மெ	சுதரக்க ஆட்டமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மொசு மெ	அதனால் வருங் களிப்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
வாசு மெ	முன் பிறந்த சத்ததியும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸிவஸாஸு மெ	பிறக்கப் போகுஞ் சத்ததியும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூசு மெ	{ இருக்கு மந்திரத் தொகுதியும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூபூசு மெ	அதனால் வரும் புண்ணியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
விசு மெ	முன் தனத்தைப் பெறுதலும் எனக்கு உண்டாகுக.
வெசு மெ	{ இனிமேல் தனத்தை யடைபுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூசு மெ	{ முன்னர் நில முதலியவற்றை யடைபுந் தன்மை யும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸிவசு மெ	{ பிறகு நில முதலியவற்றை யடைபுந் தன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூசு மெ	{ இனிது செல்லத்தக்க சுற்றத்தார் கிராமமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூபூசு மெ	கன்னர் பயமிவாத வழியும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூசு மெ	ஆகிரித்த கரும்புத்தின் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூசு மெ	{ அறுட்டிக்கப்படும் சந்திர யாகப் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸுசு மெ	வேண்டிய அளவு பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸிவசு மெ	அதற்குரிய ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸிசு மெ	அரிய பூதமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பூவஸிசு மெ	{ அரசாங்கத்திற்குரிய துண்ணிய அறிவும் எனக்கு உண்டாகுக.

சாஸ்காஷ் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

முற்றுவது அநுவாகம்

இரண்டு பஞ்சாதித்தமெல் எட்டுப் பதங்களைக் காண்டது

இஷ்மே மய்ஷமே ப்ரியஷ்மே ஸ்னுக்மஷ்மே காம்ஷமே சௌமஸஷ்மே
மத்ரஷ்மே ஷேய்ஷமே வஸ்ய்ஷமே யஷ்ஷமே ம்ளஷ்மே த்ரவிஷ்ஷமே யந்தாச்மே
யதாச்மே ஷேம்ஷமே ஷ்ருதிஷ்மே விஷ்ஷ ॥ 1 ॥ மே மஹ்ஷமே ச்விச்மே
ஹத்ரஷ்மே ஷ்ஷ்மே ப்ரஸுஷ்மே சீர்ஷ்மே லய்ஷ்மே க்ரத்ஷ்மே ஸ்மூத்ஷ்மே ஸ்யக்ஷ்-
ஷ்மே ஸ்னாமயக்ஷமே ஜீயாதூஷ்மே தீர்ஷாயுத்ஷ்மே ஸ்னமித்ஷ்மே ஸ்மய்ஷ்மே
ஸுமஷ்மே ஷ்யன்ஷ்மே ஷுபாச்மே ஸுதிந்ஷ்மே ॥ 2 ॥

பதவுரை.

இஷ்மே	இஷ்ஷ்மே இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மய்ஷமே	பாஷ்ஷமே இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ப்ரியஷ்மே	{ ப்ரியம் விருப்பத்தாகப் பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸ்னுக்மஷ்மே	{ பொருளை யடைத்ததால் வரும் இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
காம்ஷமே	{ பொருளை ஆதாயித்ததால் வரும் இன்பமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சௌமஸஷ்மே	மனக்லத்தஞ்ஞ சந்தமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மத்ரஷ்மே	இஷ்ஷ்மே கலத்தருவதும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஷேய்ஷமே	பேதுவெல் கலத்தருவதும் எனக்கு உண்டாகுக.
வஸ்ய்ஷமே	{ வஸ்துத்தருவிய விடு முத்தியதும் எனக்கு உண்டாகுக.
யஷ்ஷமே	செத்தியம் எனக்கு உண்டாகுக.
ம்ளஷ்மே	கற்பாக்கியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
த்ரவிஷ்ஷமே	தவமும் எனக்கு உண்டாகுக.

பந்தாசு மெ	{ கண்ணெறியிற் செலுத்தும் ஆசிரியன் முதலாக இனையும் எனக்கு உண்டாகுக.
பந்தாசு மெ	{ பாதுகாக்குந் தந்தை முதலாக இனையும் எனக்கு உண்டாகுக.
சேமப மெ	{ உன்ன தனத்தையப் பரிபாலிக்கும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஏதின மெ	ஆபத்தினால் கலங்காமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
விசுவ மெ	{ அனைவருக்கும் இனிமையாயிருத்தலும் எனக்கு உண்டாகுக.
வரவ மெ	பூசையும் எனக்கு உண்டாகுக.
சங்கீத மெ	{ வேதசாத்திரங்களின் உணர்ச்சியும் எனக்கு உண் டாகுக.
ஹரவ மெ	{ பிறருக்கு அறிவுறுத்தும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூரவ மெ	{ பிள்ளை முதலாக இனக்களை நடத்தும் வன்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
மஹவ மெ	{ எவ்வளவு முதலாக இனக்களைச் செலுத்தும் ஆற்றலும் எனக்கு உண்டாகுக.
சீரவ மெ	பயரிடும் வரமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வரவ மெ	அதன் தடைகள் நீக்கமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹரவ மெ	பாசம் முதலிய கந்தருமமும் எனக்கு உண்டாகுக.
மஹவ மெ	அதன் பயனும் எனக்கு உண்டாகுக.
மஹவமவ மெ	{ காச முதலிய இராஜ கோபில்லமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
மஹவமவ மெ	{ காய்ச்சல் முதலிய சிறு கோபில்லமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
மீரவமவ மெ	{ கோபந்து வாழ்வதற்குரிய மருந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
மீரவமவமவ மெ	{ காலகருமங்களை யதுசரிபாத மானியலமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
வரமவமவ மெ	பகைநிலமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
வரமவமவ மெ	பயலின்மையும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூரவ மெ	கண்ணெழுத்தும் எனக்கு உண்டாகுக.

- சாஸவ் மெ { கல்ல பதிக்கை, தலையணை முதலியனும் எனக்கு உண்டாகுக.
- சூபாவ் மெ { தீராத முயலைய காலிக் கூணிக் செய்வுக் தன் னையம் எனக்கு உண்டாகுக.
- சூரீயவ் மெ { வேய்வி, சைக முதலியவற்றைச் சொல்லும் கல்ல காவரும் எனக்கு உண்டாகுக.

மூன்றாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

நான்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

நான்காவது அநுவாகம்.

இரண்டு பஞ்சாதித்தமெல் பதினாறு பதங்களைக் கொண்டது.

கர்வமெ ஸூதாச்சமெ ப்யவ்மெ ரஸவ்மெ பூதவ்மெ மயூவ்மெ சரிவ்-
வ்மெ சபிதிவ்மெ கபிவ்மெ பூதிவ்மெ ஜீவ்வம் ஆதிவ்வம் ரிவ்வம்
ராய்வம் புபவ்வம் புதிவ்வம் விவ்வம் ॥ 1 ॥ மெ ப்ருவ்வம் வஹ்வம்
மூய்வம் பூர்வ்வம் பூர்தர்வ்வம் ஸகிதிவ்வம் க்யபாவ்வம் ஸவ்வம் ஸவ்வம்
வ்ரிஹ்வம் யவ்வம் மாவ்வம் திலாவ்வம் மூதாவ்வம் ஸவ்வம்
மோபூவ்வம் மசூராவ்வம் ப்ரியவ்வம் ஸாவ்வம் ஸ்யமாகாவ்வம் நீவா-
ராவ்வம் ॥ 2 ॥

பதவுரை

- கர்வம் மெ உண்டாய் பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
- ஸூதாவ் மெ பிரியமான செயல்லும் எனக்கு உண்டாகுக.
- பயவ்வம் மெ பாலும் எனக்கு உண்டாகுக.
- ரஸவ்வம் மெ பாலாண்டபம் எனக்கு உண்டாகுக.
- பூதவ்வம் மெ கெய்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
- மயூவ்வம் மெ தேனும் எனக்கு உண்டாகுக.
- சரிவ்வம் மெ { கற்றித்தொருடன் உண்ணலும் எனக்கு உண்
டாகுக.

சரிதிரு மே	{ அந்நந்திவதி உபக்ருத்தனும் எனக்கு உண்டாகுக.
கூதிரு மே	உழுது பாரிநிதினும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	மழையார் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	கல்ல பூமிமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ மயக் கொடி செடிநலன் உற்பத்தியும் எனக்கு உண்டாகுக
சூதிரு மே	பொன்னும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	இரத்தினங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ இரத்தினம் முதல் முகலியனாகன் நிறைந்த சம்பந்தம் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	உடம்பின் வளியும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	தானியமுடைமையுள் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	மிகுந்த தானிய சம்பந்தம் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ எண்ணியந்த தானியங்களுள் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ மிகுப்பற்ற தானியங்களுள் எனக்கு உண்டாகுக
சூதிரு மே	{ சொல்ல முடியாத தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ நீண்டகொணுத தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ அநிதற்கரிய தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	{ அருளுருக்கத்தக்க தானியங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	கல்ல உணவுப்பொருளும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	பதி நீங்கலும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	கெட்கணுள் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	வாழ்க்கை அனுமையும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	உழுத்துகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	எள்ளுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	பயறுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூதிரு மே	பெரும்பயறும் எனக்கு உண்டாகுக.

சமகம்)

சோமாத்ரம்	சோமாத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.
மசுராத்ரம்	{ உண்டாகும் எனக்கு உண்டாகும் மசுராத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.
விஷாத்ரம்	* திருவிஷாத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.
அனாத்ரம்	திருவிஷாத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.
இயாத்ரம்	இயாத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.
நிவாத்ரம்	† நிவாத்ரம் எனக்கு உண்டாகுக.

காண்காவது அதுவாகம் முடிந்தது.

காண்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாதகம்

முத்தவது அதுவாகம்.

ஒரு பந்தாதிக்கு மேல் நாய்பந்தெட்டுப் பதங்களைக் கேள்கது.

அஷ்டாதிமே மூர்த்திகாதிமே கிரீவாதிமே பரிதாதிமே சிகந்தாதிமே வநஸ்ப-
தயாதிமே கிரீவாதிமே ஸ்யாதிமே சிவாதிமே தபுதிமே ஸ்யாதிமே ஸோதிமே-
ஸ்யாதிமே அபிதிமே விரூதிமே அபிதிதிமே கருதிதிமே ॥ 1 ॥ மேஸுதி-
திதிமே ஸ்யாதிமே பதிதிமே அபிதிதிமே யதிதிமே கருதிதிமே விதிதிமே
விதிதிமே மூர்த்திமே மூர்த்திமே வசுதிமே வசுதிதிமே கருதிமே கருதிதிமே-
ஸ்யாதிமே ஸ்யாதிமே இதிதிமே கருதிதிமே ॥ 2 ॥

பதவரை.

அஷ்டாதி	அஷ்டாதிமே எனக்கு உண்டாகுக.
மூர்த்திகாதி	மூர்த்திகாதிமே எனக்கு உண்டாகுக.
கிரீவாதி	கிரீவாதிமே எனக்கு உண்டாகுக.
பரிதாதி	பரிதாதிமே எனக்கு உண்டாகுக.

* குறும், பெண் தொழில் பூக்கின்ற ஒருவரைக் கெடி அன்பர் சிவன்.

† பவசிவவாசினி கிரீவாதி.

सिकताश्च मे	மணங்களுள் எனக்கு உண்டாகுக.
वनस्पतयश्च मे	மரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
हिरण्यश्च मे	பொய்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
अपश्च मे	இரும்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
सीसम्ब मे	சயமும் எனக்கு உண்டாகுக.
अपुश्च मे	துத்தகாமும் எனக்கு உண்டாகுக.
इषामश्च मे	கரிய இரும்பும் எனக்கு உண்டாகுக.
लोहश्च मे	{ வெண்கலம் முதலிய உலோகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
अग्निश्च मे	நீயும் எனக்கு உண்டாகுக.
आपश्च मे	நீரும் எனக்கு உண்டாகுக.
वीर्यश्च मे	படருல் கொடுகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ओषधश्च मे	மூலிகைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
कृष्टपण्यश्च मे	{ பரிசிட்டி கிளைசெய்தலையும் எனக்கு உண்டாகுக.
अकृष्टपण्यश्च मे	{ பரிசிடாது கிளைசெய்தலையும் எனக்கு உண்டாகுக.
आश्वत्थ मे	கிராமத்தில் வாழுகின்றவைகளும்,
आश्वत्थ	காட்டில் வாழுகின்றவைகளான,
पशवः	பசுக்கள்
अश्वेन	யாகத்தால் ஆராதிக்கத்தக்கவைகள்
अश्वमेध	ஆடுக.
	மத்தும்,
विष्ण मे	முன்னுள்ள தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
वित्तिश्च मे	பின்வரும் தனமும் எனக்கு உண்டாகுக.
भूतश्च मे	{ ஐசுவரியமுடைய புத்திரன் முதலானோர்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
भूतिश्च मे	எனது ஐசுவரியமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ब्रह्म मे	{ வாழ்விற்குரிய பசு பரி முதலியவைகளும் எனக்கு உண்டாகுக.
ब्रह्मविद् मे	வாழ்வதற்குரிய இடமும் எனக்கு உண்டாகுக.

மித்ரவ ஹ்நய் மெ	மித்திரனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
வசுநவம் ஹ்நய் மெ	வசுநனனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
வஹ்வம் ஹ்நய் மெ	துவஹ்வாவும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
பாஸவம் ஹ்நய் மெ	பிரமனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
விஸுஸம் ஹ்நய் மெ	விஷ்ணுவும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
அபிநிவ்யம் ஹ்நய் மெ	அபிநிவ்யனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
மருதவம் ஹ்நய் மெ	{ மருத நாகனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள் புரிவாராக.
விஷ்வ மெ வேஹ் ஹ்நய் மெ	{ விசுவதேவர்களும் இத்திரனும் எனக்கு அருள் புரிவாராக.
ஐயிவிசம் ஹ்நய் மெ	பூமியும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
அந்ரிக்ஷம் ஹ்நய் மெ	அந்ரிக்ஷமும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
வ்யம் ஹ்நய் மெ	வ்யனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
விஸவம் ஹ்நய் மெ	திருக்கனும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
வ்யவம் ஹ்நய் மெ	மெய்திக்கும் இத்திரனும் எனக்கு அருள்புரிவாராக.
மஹாவிசம் ஹ்நய் மெ	{ பிரசாபமும் இத்திரனும் எனக்கு அருள் புரிவாராக.

சுண்டு, சமகம் கேட்கி, 'எனக்கு' என்னும் வினைபெச்சத்தை 'அருள்
புரிவாராக' என்று வகுத்துக் கொண்டு கிறைவாக்கி நிறுத்திறது.

சூருவது அருவாகம் முடிந்தது.

என்காய் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

ஏழாவது அருவாகம்

ஓத பஞ்சாதித்தமேல் முப்பத்துநான்கு பதங்களைக் காண்டது.

அ₁ஹ்நயம் ர₂மித்ரவம் ஸ₃தா₄ம்யவம் ஸ₅சி₆பி₇தி₈வம் ஓ₉பா₁₀ஹ்நயம் ஸ₁₁ந்யா₁₂
ம₁₃வம் எ₁₄ந்ர₁₅வா₁₆ய₁₇வம் ம₁₈த்ர₁₉வ₂₀ரூ₂₁நம் அ₂₂பி₂₃ந₂₄வம் ப₂₅ரி₂₆த₂₇ஸ்ய₂₈ந₂₉வம்
சு₃₀க₃₁வம் ம₃₂ந்நி₃₃வம் அ₃₄ப₃₅ர₃₆ண₃₇வம் வ₃₈ய₃₉தே₄₀வ₄₁வம் ப₄₂ு₄₃வ₄₄வம் வ₄₅ய₄₆ந₄₇வ₄₈வம்
அ₄₉நு₅₀ப₅₁ர₅₂வ₅₃ || 1 || ம₅₄ஜி₅₅த₅₆ப₅₇ர₅₈வ₅₉வம் எ₆₀ந்ர₆₁வ₆₂வம் வ₆₃ய₆₄தே₆₅வ₆₆வம் ம₆₇ரு₆₈
த₆₉வ₇₀த₇₁ய₇₂வம் ம₇₃ா₇₄ந்ர₇₅வம் அ₇₆தி₇₇வ₇₈வம் சா₇₉வி₈₀வ₈₁வம் சா₈₂ர₈₃ஸ₈₄த₈₅வம் ப₈₆ௌ₈₇
வ₈₈ம் பா₈₉ந்நி₉₀வ₉₁வம் ஹ₉₂ரி₉₃ய₉₄ஜ₉₅ந₉₆வம் || 2 ||

புதுவரை

[illegible]

சாயணபாடிக்கு கருத்து

சான்றி, 'சாமிக்கிரஹம்' என்பது நூற்று இரண்டாயிரம் 'சாமி'கள் என்றும் மத்திரத்தால் சோமசுரம் பிழக்கப்பட்டு அநாயத்திசாக் கொள்ளப்பட்டது. 'அதிபு' என்பதால் தந்திக்கக் கொள்ளப்பட்டது, பிரதிபிரகல் தனம் என்பதால் பிரதிநிதிக்கிரஹத்திசாக் கொள்ளப்பட்டது. தருவல் தாவினே அவ்வாறு வேண்டி (மற்றொன்றில் ஈற்றுப்போது) வையவாறு

சூக்தத்திற் கூறப்பட்டிருந்தனின் 'வைகவாகா' என்பதால் துருவஸ்தாஸி கொள்ளப்பட்டது. முதலில் வைகவதேவக்கிரகம் என்றதே, பிராதஸயனத்தில் உள்ளது. இரண்டாவது வைகவதேவ்யம் என்றது, மூன்றாவது சோமரச ஹோமத்தில் உள்ளது. சாரசவதக்கிரகத்தை அபிஷேசனம் என்னும் விநிருதியிற் காண்க. அது அங்குக் கூறப்பட்டிருந்தனின் என்க. இவ்வாறே பெளஷணக்கிரகமும் விநிருதியினுள்ளதென்று கொண்க என்பதாம்.

சொழும் என்பது சோமரசத்தை, பாந்திரங்களில் பிடித்து வைத்தல்.

ஏழாவது அதுவாகம் முடித்தது.

என்காம் காண்டம் ஏழாம் திரபாடகம்

எட்டாவது அதுவாகம்.

ஒரு பஞ்சாதித்த மேல் பதினாறு பதங்களுக்கே காண்டது.

ஈம்சம் வேதிசம் வேதிசம் விவிணியாசம் சூசம் சமசா-
சம் திராணசம் சுவசம் உபரவசம் சிபிசம் திரோக-
சம் வாயந்யானிசம் பூசம் ஆவனியசம் அபிசம்
விபிசம் சூசம் சூசம் சூசம் சூசம் சூசம் சூசம்
சூசம் சூசம் சூசம் சூசம் சூசம் சூசம்

பதவுரை

ஈம்சம்	{ வேள்வித் திசை வளர்க்கும் விதிகளும் எனக்கு உண்டாகுக
வேதிசம்	{ தருப்பங்களும் எனக்கு உண்டாகுக
விவிணியாசம்	{ வேதிசையும் எனக்கு உண்டாகுக
சூசம்	{ திஷணியங்கள் என்னும் ஹோதர்க்கள் முதலா ஹோதரின் மேடைகளும் எனக்கு உண்டாகுக
சமசாசம்	{ ஒரு முதலியனையும் எனக்கு உண்டாகுக
திராணசம்	{ சோமசம் பருகும் பாந்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக
சுவசம்	{ சோமக்கொடியை இடிக்கும் கற்களும் எனக்கு உண்டாகுக
சிபிசம்	{ தூய்ம் என்னும் தூய்மை பெட்டும்போது . கிறும் சிரப் பொடியும் எனக்கு உண்டாகுக

उपरवाथ मे	{ மண்ணில் பறிக்கும் வளைகளும் (உபரவங்களும்) எனக்கு உண்டாகுக
अधिवनेष मे	{ செமக்கொடியை வைத்து இடிக்கும் இரண்டு பல கைகளும் எனக்கு உண்டாகுக
द्वोदशलक्षः	துரோணலட்சம்,
वायव्याणि	வாயவ்யங்கள்,
एतन्मु	பு.ச. 9 முதல்,
आधवमीयथ मे	{ ஆதவமீளம் என்னும், தோமரம் கைக்கும் பா.த் திர சிசேடங்களும் எனக்கு உண்டாகுக
आग्नीध्र मे	{ ஆக்னீத்ரிதனுடைய மண்டபமும் எனக்கு உண் டாகுக
हविर्धाम्य मे	{ அவிதனை கைக்கும் மண்டபமும் எனக்கு உண்டா குக
गूराथ मे	புர்திவிவின் சரீரையும் எனக்கு உண்டாகுக
सदथ मे	சபா மண்டபமும் எனக்கு உண்டாகுக
पुरोडासाथ मे	புரோடாசமும் எனக்கு உண்டாகுக
एवसाथ मे	சாமித்திரசாணும் எனக்கு உண்டாகுக
अवभृथ मे	முடிவு நீசாடனும் எனக்கு உண்டாகுக
इवाकाथ मे	{ சம்பவாகம் என்னும், சமித்து முகவிலவற்றை நிமித் தொளுத்தனும் எனக்கு உண்டாகுக.

இவைகள் தோமரவரத்தின் அங்க நிரோடங்கள்.

ஸ்டாவது அநுவாகம் முடித்தது.

காண்காங் காண்டம் சமுரம் பிரபாகம்

ஒன்பதாவது அநுவாகம்.

ஐந் பந்தாதித்தமேல் பதினெட்டுப் பதிகங்கள் கொண்டது.

अविश्वमे धर्मश्चमेऽर्कश्चमे सूर्यश्चमे प्राणश्चमेऽश्वमेधश्चमे
पृथिवीचमेऽदितिश्चमे दितिश्चमे द्यौश्चमे शर्करीरगुल्मो दिशश्चमे
यज्ञेन कल्पन्तामृक्चमे सामचमे सोमश्चमे यजुश्चमे दीक्षाचमे तप-
श्चम ऋतुश्चमे व्रतश्चमेऽहोरात्रयोर्वृष्ट्या बृहद्भयन्तरेचमे यज्ञेन
कल्पेताम् ॥ १ ॥

* சாமித்திரசாணுடனாகக் கொள்ளுமிடம்.

பதவுரை.

அபித மெ	தொண்டுகளாகிய நிலம் எனக்கு உண்டாகுக
வந்த மெ	பிரவாக்ஷமம் என்ற கர்மாவும் எனக்கு உண்டாகுக
அந்த மெ	அதிக்கம் என்னும் வாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
சூர்வ மெ	சூரிய வாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
பிராப மெ	{ பிராணபுஷ்பாவணா என்று செவ்வப்பதம் ஆகுதி யும் எனக்கு உண்டாகுக.
அப மெ வய மெ	அபவமே, வாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஔவிரிவ மெ	பூரி தேவதைத்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
அவிநிவ மெ	அதிதி தேவதைத்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
நிநிவ மெ	திதி தேவதைத்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
வீவ மெ	உவர்க்க தேவதைத்யும் எனக்கு உண்டாகுக.
வகரி:	{ சக்குவரிதம் என்னுஞ் சந்தங்கனும் எனக்கு உண் டாகுக.
அஹுத:	{ விபாட் புருஷனுண்டாய் கிரம்சன் போன்ற அயயய விசேடங்களுக்கும்.
நிரவ	திக்குக்களும்
வசெ	இவ்வீவன் கியாம்
மெ கஸரதாந்	எனக்கு உண்டாகுக.
	மஹார்,
கூவ மெ	{ அஹ, தண, முதஸீயவைகமோதி (மடமொழிச் சந்தங்கமோதி) கூடிய மந்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
காம மெ	{ இவ்வுக்கு மந்திரத்தையே வரங்களுடன் சேர்த்துப் பாடும் சாம மந்திரங்களும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஸோம மெ	{ தனித்துப்பாடும் சாம ஆஸிருத்தியாகிய குதிக ளும் எனக்கு உண்டாகுக.
வயுவ மெ	{ கருமங்களை விதிக்கும் மந்திரமும் எனக்கு உண் டாகுக.
வீஷாவ மெ	நீட்டையும் எனக்கு உண்டாகுக.
வயவவ	உண்ணாணை முதஸீய தகமும் எனக்கு உண்டாகுக
கருவ மெ	{ வேல் கிபின் அங்கமாகிய இருதுகமமும் எனக்கு உண்டாகுக.
வதவ மெ	{ பகலின் ஒரு முனைப்பாறுண்ணுகம் முதஸீய வீர தமும் எனக்கு உண்டாகுக.
	மஹார்,
அஹோவசு:	பதஸிதவு பெய்யும்
ஹ்யா	மஹையால் வளரும் பரிகளும்

ஹ்ருதயச்சரீரம் பித்தம் தந்திரம் அங்குதம் தாம்பரபாடகம்
 யதேன இம்மேவ மிவமே
 ம கஸ்தேதாஸு எனக்கு உண்டாகு.

ஒன்பதாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

காண்காய் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பத்தாவது அநுவாகம்.

ஒரு பத்தாதித்த மேல் தாப்பது பத்தகளைக் காண்டது

गभीरमे वत्सायमे अविश्वमे अवीचमे दित्यवाट्यमे दित्यो-
 हीचमे पञ्चाविश्वमे पञ्चावीचमे त्रिवत्सयमे त्रिवत्साचमे तुर्यवाट्यमे
 तुर्यहीचमे पठवाचमे पठोहीचम उश्वाचमे वशाचम ऋषभश्च ॥१॥मे
 वेहचमेऽनृडाश्चमे चेनुश्च आयुर्यदेन कल्पतां प्राणो यदेन कल्पता-
 मपानो यदेन कल्पतां व्यानो यदेन कल्पतां चक्षुर्यदेन कल्पतां
 भोजं यदेन कल्पतां मनो यदेन कल्पतां वाग्यदेन कल्पता मात्मा
 यदेन कल्पतां यज्ञोयदेन कल्पताम् ॥ २ ॥

பதவுரை.

गभीर मे கிளைப் பசுத்தவர எனக்கு உண்டாகுக,
 वासाय मे கண்டகனும் எனக்கு உண்டாகுக,
 अविश्व मे { ஒன்றரை மருத்திய காவையும் எனக்கு உண்டா-
 குக,
 अवीच मे அத்தகைய கடரிக் கண்டும் எனக்கு உண்டாகுக,
 दित्यवाट्य मे { இரண்டு மருத்திய காவைக் கண்டும் எனக்கு
 உண்டாகுக,
 दित्योहीच मे அத்தகைய கடரிக் கண்டும் எனக்கு உண்டாகுக,
 पञ्चाविश्व मे { இரண்டரை மருத்திய காவையும் எனக்கு
 உண்டாகுக,
 पञ्चावीच मे அத்தகைய கடரிக் கண்டும் எனக்கு உண்டாகுக,
 त्रिवत्सय मे மூன்று மருத்திய காவையும் எனக்கு உண்டாகுக,
 त्रिवत्साच मे அத்தகைய கடரியும் எனக்கு உண்டாகுக,
 तुर्यवाट्य मे மூன்றரை மருத்திய காவையும் எனக்கு உண்டாகுக,
 तुर्यहीच मे அத்தகைய கடரியும் எனக்கு உண்டாகுக,

பஹவ மெ	காவ்ரு வருடத்திய காவையும் எனக்கு உண்டாகுக
பஹீஹி மெ	அந்தஸைய கடாரியும் எனக்கு உண்டாகுக.
உயாஹ மெ	பொளிகின்ற காவையும் எனக்கு உண்டாகுக
வஸாஹ மெ	சுறுத பாவும் எனக்கு உண்டாகுக
ஹவமஹ மெ	பெரிய எருதும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹேஹ மெ	சிறையை யழிக்கும் பசவும் எனக்கு உண்டாகுக.
அவஹவ மெ	வாண்டிக் காவையும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹேஹ மெ	பால் குறக்கும் பசவும் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹாஹ:	நீண்ட ஆயுளும்
வஹ	யக்ஞத்தால்
மெ கஹவாஹ	எனக்கு உண்டாகுக.
ஹாஹ	பிராணமும்
வஹ கஹவாஹ	யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹாஹ	அபாணமும்
வஹ கஹவாஹ	யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹாஹ	வியாணமும்
வஹ கஹவாஹ	யக்ஞத்தால் எனக்கு உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	கண்ணும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	செவிகளும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	மனமும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	வாக்மும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	உடம்பும் யக்ஞத்தால் உண்டாகுக.
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	{ மேலே செய்வப்படும் அசுவமேத முதலிய வேள்வியும்
ஹாஹ: வஹ கஹவாஹ	இவ்வேள்வியால் இனிதாய் முடிவும் உண்டாகுக.

பத்தாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

கங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

பதினேராவது அநுவாகம்

ஒன்றாம் பஞ்சாதித்தமேவ் பதினா பதகணிக் காண்டம்

एकाचमे तिस्रचमे पञ्चचमे सप्तचमे नवचम एकादशचमे
त्रयोदशचमे पञ्चदशचमे सप्तदशचमे नवदशचम एकविंशतिचमे
त्रयोविंशतिचमे पञ्चविंशतिचमे सप्तविंशतिचमे नवविंशति-

யம் एकत्रिंशच्च त्रयस्त्रिंशच्च ॥ १ ॥ मे चतस्रश्च पञ्च षष्ठौच मे
द्वादशश्च मे षोडशश्च मे विंशतिश्च मे चतुर्विंशतिश्च मे पञ्चविंशति-
श्च मे द्वाविंशश्च मे अत्रिंशश्च मे चत्वारिंशश्च मे चतुश्चत्वारिंश-
श्च मे पञ्चचत्वारिंशश्च मे वाजश्च प्रसवश्चापि जश्च ऋतुश्च सुवश्च मूर्धाश्च
व्यसिंश्च अन्त्यायनश्च अन्त्यश्च मौवनश्च सुवनश्चाधेपतिश्च ॥ २ ॥

பதவுரை.

एकाश्च मे	ஒன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.
विंशश्च मे	மூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.
पञ्च मे	ஐந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
षष्ठ मे	ஏழும் எனக்கு உண்டாகுக.
नवश्च मे	ஒன்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.
एकादशश्च मे	பதின்னமும் எனக்கு உண்டாகுக.
त्रयोदशश्च मे	பதின்மூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.
पञ्चदशश्च मे	பதின்ஐந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
सप्तदशश्च मे	பதின்ஏழும் எனக்கு உண்டாகுக.
नवदशश्च मे	பத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
एकविंशतिश्च मे	இருபத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
अधोविंशतिश्च मे	இருபத்திமூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.
पञ्चविंशतिश्च मे	இருபத்தைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
सप्तविंशतिश्च मे	இருபத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
नवविंशतिश्च मे	இருபத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
एकत्रिंशश्च मे	மூப்பத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
अत्रिंशश्च मे	மூப்பத்துமூன்றும் எனக்கு உண்டாகுக.
	மத்தும்,
चतस्रश्च मे	காரனும் எனக்கு உண்டாகுக.
अश्वे मे	எட்டும் எனக்கு உண்டாகுக.
द्वादशाश्च मे	பன்னிரண்டும் எனக்கு உண்டாகுக.
षोडशाश्च मे	பதினாறும் எனக்கு உண்டாகுக.
विंशतिश्च मे	இருபதும் எனக்கு உண்டாகுக.
चतुर्विंशतिश्च मे	இருபத்துகாரனும் எனக்கு உண்டாகுக.
पञ्चविंशतिश्च मे	இருபத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
द्वाविंशश्च मे	மூப்பத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.
अत्रिंशश्च मे	மூப்பத்திரைந்தும் எனக்கு உண்டாகுக.

वावाः वा मे	காற்பதும் எனக்கு உண்டாகுக.
वावावावाः वा मे	காற்பத்து வான்கும் எனக்கு உண்டாகுக.
वावावावाः वा मे	காற்பத்தெட்டும் எனக்கு உண்டாகுக. இவைகள் சத்தங்கள்.
वावा	அன்னமும்
प्रवाः	அன்னேற்பத்தியும்
वाविः	மீண்டும் அன்னேற்பத்தியும்
मे वावा	{ என்னும் போக விடயங்களும், அல்லது யாகமும் எனக்கு உண்டாகுக.
सुवा	சூரியமும்
सुवा	சுவர்க்க வேகாபமான தேவனையும்
इविमवा	ஆகாசாபமான தேவனையும்
आवावाः	பிரதயத்திற்கேற்றமும் தேவனையும்
अवा	மூர்த்தியை தேவனையும்
मीवा	உலகமாய்த் தொன்றிய தேவனையும்
सुवा	உலகமாய்த் தொன்றிய தேவனையும்
वाविमवा	{ பிரதானம் இவ்வென்றியார் கனிப்புமவன் காண.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன் அக்ஷிமாத்தார் செய்ததையும், ஒருமார் நீண்டதாயுமுள்ள ஒரு கருத்தினை செய்து கொண்டு, அச் கருத்தின் அடியில் மண் கிணத் தட்டிவிட்டு, அச் கருத்தின் முதல்திசைக்கு, இப் பதினொரு அறுவாக மந்திரத்தையும் ஒருமடமா இடைவிடாது தானையாக வெப்பைத் தீயில் நோமக்கு செய்தல் வேண்டும். இது வசோத்தான நோமம் எனப்படும். முடிவில் 'கவாநா' என்பதைச் செய்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேள்கிற்றையன் 'वावाविमवा इम' என்று, நியாகுத் செய்தல் வேண்டும்.

கண்டுச் சூட்டியபடி, நோமக்கு செய்யும்போது, அல்லது, நோமம் முடிந்த பிறகு, 'वावावाः वा वा, वावाः वा' என்பவைகளை முதலாவதாகக் கொண்ட பிரமண மந்திரங்கள் மூன்றையும், 'वावि' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரங்கள் எட்டினும், இந்த நோமத்தைப் போற்றல் வேண்டும். இதற்குச் சிறு கருத்து என்று பெயர்.

இந்த நோமம் செய்து மீதம் செய்யல், உலகத்திலும் அன்னம் சமைத்து மகான்களான நிந்துவிக்குக் கொண்டும், அக்ஷிபு, பிரமன், நோதா, உத் காதா என்னும் காலவருக்கும் அன்னமளித்தல் வேண்டும். மன்றம், அவர் களுக்கு கன்கு பால் கருக்கும் பகக்களையும் கொடுத்தல் வேண்டும்.

பதினொருவது அலுவாகமும் முடிந்தது.

சமகமும் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

விடயக் கருக்கம்.

வாஜோ ம: சதவித்ய வசவீயம் யுதோதி ி |

யுதோதி வசவா ிவ: சதுதோ வசவாமயி: || 1 ||

விமித்ருதோவய சநா யுதோ சமீரிகா: |

'வாஜப்பிரசவியம்' என்றும் ஏழு நேராமங்களைச் செய்தல், பாவாங்
நேராமஞ் செய்தல், 'வாகவாயம்' என்றும் மூன்று நேராமங்களைச் செய்தல்
என்பது.

காங்காய் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

பன்னிரண்டாவது அநுவாகம்

மூன்று பதாரதித்தமேல் ஓங்கு பதங்களைக் காண்டம்

கஞ்சி நேராமங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

வாஜோமஸ்சுபுதிரிஷ்வரதஸோவாபராபர: | வாஜோ நோ விஷ்வேதேவீர்நஸாநா
விஹவது | விஷ்வே அஹமருதோ விஷ்வே உதீ விஷ்வே மவந்வபயஸ்சமீதா: |
விஷ்வேனோ தேவா அவஸாஸ்சமீமநு விஷ்வேமஸு தவிஷ்வே வாஜோ அஸ்தே |
வாஜஸ்ய ப்ரசவந் தேவார்ப்யாநா ஹிர்ஷ்யே: | அமிரிந்ரோ வுஹஸ்பரிமீஸு-
ஸ்தோமீபீதயே | வாஜே வாஜே஽பதவாஜினோ நோ யேநஸு || 1 || விபா அமூதா
ஶ்ருதவா: | அஸ்யமர்ப்ய: பிபத மாதர்ப்யநுஸ்தார்ப்யாநபரிமீதேவயீந: |
வாஜ: புஸ்தாபுதமீப்யதோ நோ வாஜோ தேவா ஶ்ருதமி: கந்யவாதி | வாஜ-
ஸ்யஹி ப்ரசவோநவமீதி விஷ்வா அஸ்தா வாஜபரிமீதேயம் | பர்ப்ய: ப்ரிபிஷ்யா
பய ஜோபீபீபு பர்ப்யா திவ்யந்தரிஷ்வே பர்ப்யாபா: | பர்ப்யஸ்தி: ப்ரிபிஷ்யஸ்து
மஸ்தம் | சமீமா சூஜாமி பர்ப்யா பூதேந சமீமா சூஜாம்ய: || 2 || ஜோபீ-
பீபி: | சோஸ்த் வாஜஸ்யேநேய மயே | நகோபாஸா சமீமஸா விர்ப்யே

धापेयते शिशुमेकं समीची । धावाधामा स्वमो अन्तर्विमांसि देवा
अग्निधारपन्द्रविणोदाः । समुद्रोऽसि नभस्वानाद्रदांतुशम्भूमयो
भूरभिमांवाहि स्वाहां मारुतोऽसि मरुताङ्गणश्चम्भूमयो भूरभिमां-
वाहि स्वाहां स्वस्युरसि दुवंस्वाञ्छम्भूमयो भूरभिमांवाहि स्वाहां ॥३॥

மேற்கூறிய பதிகளுகு அதுவாகங்களால் வகைத்தாரா என்னும் நோமம் கூறப்பட்டது. இப் பன்னிரண்டாம் அதுவாகத்தில், வாசப் பிரசவிய நோமம் என்னும் கஞ்சிகளின் நோமங்கள் கூறப்படுகின்றன.

குத்திப்படி அலுத்தம்

முன் மகாக்கிரிசயனஞ் செய்யுமிடத்திற் கூறியுள்ள, என் முதலான பதிகளுஞ் வகைத் தானியங்களையும் அரிசியாக்கி பதிகளுஞ் கை கொண்டது அடுத்து ஒய்வொன்றையும் தனித்தனியே கஞ்சிவாகக் காப்பிக்கொண்டு அதி மாதிரத் செய்த கருவத்தால் ஒய்வொரு கஞ்சியையும் நோமஞ் செய்து விட்டு எஞ்சிய கஞ்சிகளை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு, கொமங்கலில் கிரிசயம் ஏழு விடைகளின் கஞ்சிகளை, 'வாசவேம் ஸவ:' என்பது முதலிய கா-1, பிர-7, அது-10-வது மந்திரங்களால் நோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அவ்வோமங்கள் வருமாறு:— 'வாசவேம் ஸவ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் என்வின் கஞ்சியை நோமஞ் செய்துகிட்டு, அதில் மீத கஞ்சியை ஒரு பாத்திரத்தில் வைத்து வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'வாசவே' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், உழத்துக் கஞ்சியை நோமஞ் செய்துகிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'வாசவேம் ஸவ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், கெல்லிசிக் கஞ்சியை நோமஞ் செய்துகிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'ஸம் வரணாவேஹ:' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வாதிகோதுமைக் கஞ்சியை நோமஞ் செய்துகிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'ஸமோ வரணு' என்பது முதலிய மந்திரத்தால், திரியாசிக் கஞ்சியை நோமஞ் செய்துகிட்டு, அதிலுஞ் சிறிது மீதம் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கந்தி நோயை)

‘அவமன்’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால், புஷ்பிசிக் கஞ்சியை நோயைச் செய்துவிட்டு, அந்த நூற் சிற்பிசிக் மீதும் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

‘சோம ருதா’ என்பது முதலிய மந்திரத்தால் கோவணம் கஞ்சியை நோயைச் செய்துவிட்டு, அந்த நூற் சிற்பிசிக் மீதும் வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, இவ்வறுவாக மந்திரங்களால் விரியோகம் வருவது:—

முதலாவது விரியோகம்

மூலத்தில் அரிசிக் கந்தி நோயை.

மந்திரம்:

बाजोनस्समग्दिशब्दतोवापरायतः। बाजो नो विभेद्वैधनसाता
विहायतु।

உரை.

மிகுத்து முதலிய காண்கு திருக்குறளில், மெல், கி, நெய், வறுவறுவறு, மந்திரத்தால் மிகுத்துக்களும் உணவாகக் கொடுப்பானவருக, மிகத் தூழுண்டா காண்கு திருக்கல், அல்லது, அமர்பெயர் காண்பாடுகின்ற ஆங்கிலம் என்பது முதலிய காண்கு மூலத்திருக்குறளும் எமக்கு அன்னத்தைக் கொடுப்பானவருக, அம் வன்னம், தனத்திருமெய்யை இவ்வென்கிறீர், விசுவதேவர்களால் காப்பெற்று எம்மைய் பாதுகாப்பவருக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் ‘சுவாநா’ என்பதனுக்குச் சேர்த்துக்கொண்டு இது மூலத்தில் அரிசிக் கஞ்சியை நூற்று செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

காலை அரிசிக் கந்தி நோயை.

மந்திரம்:

विभे अद्यमक्तो विभ्य कृती विभे भवन्वष्टवस्समिदाः। विभे नो देवा
भवसाऽऽगमस्तु विभ्यमस्तु एविणं बाजो भस्मे।

உரை.

இக்காலில் எம்மள மருத்துக்களும், மற்றும், விரிய தேவர்களும், பாதுகாப்பின் பொருட்டு வேண்டியவற்றைச் செய்வார்களாக, அவ்வளமே, எல்லா

அக்கெளிகளும் கண்கு ஒளியிட்டெழுவுவனவாக, அம்வாதே, எம்வாத் தேவர்களும் எமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு கரணர்களாய் வருவார்களாக, அப்படியே, எம்வாத் தனங்களும் எமக்கு உண்டாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் 'சவாஹா' என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஓதி, சாயண அரிசிக் கஞ்சியை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முன்னவது விரியோகம்.

சேத்ரேஸ்வரிக் கஞ்சி நேரமம்.

மந்திரம் :

वाजस्रस्यन्नेवार्यैर्वाता हिरण्यैः । मग्निरिन्द्रो बृहस्पतिर्मवत-
स्सोमपीतये ।

உரை.

எமது அன்னத்தைத் தேட முயலுவதைக் குறித்து, அக்கெளி, இந்திரன், பிரகதப்பதி, மருந்துக்கள் என்னும் தேவர்கள், சோமரசத்தை யருத்துதற் பொருட்டு, பொன்மயமான தேர்களில் ஏறி, வேன்வி செய்புமிடத்திற்கு வருவார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'சவாஹா' என்பதை யுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஓதி சேக்ஞை அரிசிக் கஞ்சியை ஓமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

நான்காவது விரியோகம்.

காட்டு எஞ்ஞக் கஞ்சியிக் நேரமம்.

மந்திரம் :

वाजे वाजेऽवतवाजिनो नो धनेषु विधा मयुता कतथा । सस्र मध्वः
विबल माध्वश्चानुसायातपथिमिद्वैधयानैः ।

உரை

உணவைத் தேடுகின்ற தேவர்கள்! அங் யுணவின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும் எம்மைப் பரிபாலிப்பீர்களாக. அந்தணர் போன்று புரிதர்களும், இறப்பிலாதவர்களும், வேன்வியை, அம்வது, சத்தியத்தை உணர்வெயர்களுமான தேவர்கள்! நீவிர் இன்சனையோடு கூடிய உணவை அருத்த

கஞ்சி நோயம்)

விக்கனாக அழிவிருந்து களிப்படைவிக்கனாக, களிப்படைத்தவர்களைப் தேவ மாரிக்கத்தால் தந்தமது இடத்தை அடைவிக்கனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மக்கிசத்துடன் சவாஹா என்பதைப்புஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி; காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சியை ஒமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஐந்தாவது விரியோகம்.

காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சி நோயம்.

மந்திரம்:

वाजः पुरस्तादुत्तमपवतो नो वाजो वैवा॥ ऋतुमिः कल्पयाति । वाजस्य हि मसवोगममीति विष्वा भाषा वाजवतिर्मवैवम् ।

உரை.

எம்முடைய முன் வயதிலும், கடு வயதிலும் உணவு உண்டாகுக, அந் திறும், இவ் வுணவு, இருதுகால விசேடங்களில் வேட்கத்தக்க தேவர்களைத் தேடுகின்றதாகுக. இங்கு, அன்ன மிருக்கில் வேர்வி செய்தல் கூடுமென்பது கருத்து. உணவுப் பொருளின் கொறு, எல்லாத் திசைகளிலும் வணக்க வாய்க்கின்றது. அதாவது உணவுப் பொருள் நிறைந்திருக்கில் எல்லாத் திசைகளிலுள்ள உயிர்களும் வசமாகின்றன என்பதாம்; ஆதலின் யான் வாசபெய யாகஞ் செய்வேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மக்கிசத்துடன் சவாஹா என்பதைப்புஞ் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி; காட்டுக் கோதுமைக் கஞ்சியை ஒமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

சூருவது விரியோகம்.

முத்துக் சம்பா கிரிக் கஞ்சி நோயம்.

மந்திரம்:

पयः पृथिव्यां पय मोषवीषु पवो विष्वन्तरिक्षे पवोषाम् । पयसतीः प्रविशस्सन्तु ममम् ।

உரை.

உணவுப் பொருள் நிறைய புண்டாதற் பொருட்டு நின்றதில் தண்ணீரைக் கட்டி வைக்கின்றேன். சுவர்க்கத்திலும் கட்டி வைக்கின்றேன். அந்தரிக்ஷத் திலும் கட்டி வைக்கின்றேன். எல்லாத் திசைகளும் எம் பொருட்டுத் தண் னீருடையவைகளாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் பந்திரத்தின் 'கவாநா' என்பதனுக்குச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதி முத்துச் சம்பா அரிசிக் கஞ்சியை ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

—*—

எழுவது விதியோகம்.

கொள்ளுக் கூச்சி ஜோமம்.

மந்திரம்:

समा वृजामि पयसा घृतेन समा वृजाम्य ओषधीभिः । सोऽहं
वाज० सनेयमग्रे ।

உரை.

அக்கினிஸா! நீ, உன்னுடைய அருவால் என்னை, பாதுகூன் சேர்க்கின் றேன். அங்ஙனமே, கெய்யுடனுஞ் சேர்க்கின்றேன். மூலிகைகளுடனுஞ் சேர்க்கின்றேன். இங்ஙனா சேர்த்துள்ள யான், உன்னுளளிக்கப்பெற்ற அன் னத்தை அருந்துவேனாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் பந்திரத்தின் 'கவாநா' என்பதனுக்குச் சேர்த்து ஒதி, கொள்ளுக் கஞ்சியை ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இவ்வேழு ஜோமங்களிலும் மீட்ட கந்தகங்ஷையும், முன்னேழு ஜோமங் களில் மீட்டும் கஞ்சியுடன் சேர்த்து கையத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவன், இப் புதினானு ஜோமங்கட்கும் 'அக்ஷய இதம்' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, ரூத்ரிசத்தைத் தழுவி, கருடசாயத்தின் தெற்கு வாலின் சீத் திக்கு அருகே அத்திமா காந்தாலி ஒன்றை எடுத்துப் போட்டு அதன் மீது, கருமான் தோலை கிட்டு, அதன்மேல், கிழக்குமுகமாக வேள்கித்தலை வன் உட்கார்ந்துகொண்டு மகாக்கினி சயனத்தைத் தொட்டுக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்போது, வேட்போன், முன்னர், ஜோமஞ் செய்து மீட்ட கஞ் சியை அப்பாத்திரத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு, மகாக்கினிசயனத்தை வலமாக வந்து, வேள்கித்தலைவனுக்குக் கிழக்கில் மேற்குமுகமாய் நின்று கொண்டு, 'वेरसावा सवित्रः प्रवेद्विदोर्विद्वन् वृषो हस्तावा० सरस्वती वाचो वसुधैवकुर्वतामहि० सवि०' என்னும் கா-1, பிர-7, அ-10 வதில் உள்ள மந்திரத்தால் முகத் திம் கண்ணுக் வழிந்தொழுகும்படி எசமானுடைய தலைபில் அக் கஞ்சியை அபி டேகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், சென்ற வழிவாகவே திரும்பி வந்து சுருவில் வெண்மை நிறக் கன்றுள்ள கறுப்புப் பசுவின் பாலி எடுத்துக்கொள்ளல் வேண் டும்.

எட்டாவது விதிபோலம்

பாவி நோயம்.

மத்தியம்:

नकोपासा समनसा विरूपे चापयेते शिशुमेकः समीची । वावाहामा
‘हमो अन्तर्माति रेवा अग्निधारणाविशोदा: ।

உரை

ஒத்த மனமுடையவகளுக்கும், மாறுபட்ட வடிவங்களை அடையவகளுக்கும், ஒன்றற்கொன்று அநுகூல முடையவகளுமான பகலீதங்கள். அக்கொளியாகிய குழந்தையைத் தாக்குகின்றன. வேள்வித்தலைவனை இறைவனாகக் கொண்ட கருமாறுட்டானத்ததத் தேடுகின்றன. நிலம், வெளி, கவர்க்கம் என்னுமிடங்களில் இவ்வக்கொளிகளுக்கு விளக்குகின்றது. விளக்குகின்ற பிரானாகக் கூறும், வேள்வி வாயிலாகப் பயினை யறிவிக்கின்றவைகளுமான பிரானங்கம் இவ்வக்கொளியைத் தாக்குகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன் சவாநநா எம்பலையுந், சேத்துக்கொண்டு ஒதி, முன் எடுத்த அவத்திருக்கின்ற பாவி நாமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன், ‘கந்தேகாஷ்டாப்பாயம் அகன்ய இதம்’ என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு குத்திரத்ததத் தழுவி. ‘சாராபா துதாபா.....நரீங் சாது’ என்றும், கா-3, பிர-4, அ.த-1-வது மந்திரத்தால், ஒருமுறை கெய்யெடுத்துக் கொண்டு ஒரு நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், ‘அகன்யே கந்தர்வாயேதம்’ என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வெப்போன், ‘நாமநாது’ என்றும் மந்திரத்தால் இரண்டா முறையும் முன்போல் கெய் போமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், ‘ஔவீமயோஔரோம ஹவ’ என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அகன்யமே, ‘சு-ஹி.....வாயு:’ என்றும் மந்திரத்துடன், ‘நாமநாது’ என்பது முதலியதைச் சேத்துக்கொண்டு ஒதி முன்போல் நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், ‘சூர்ய வாயுவேத’ என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், 'நாமவஸாஹ' என்று, மற்றொரு முறையும் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'மரிசிஹோஹோமஹ ஐ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'ஸுஸுஸுஸுமி.....ஐசுரஃ' என்னும் மந்திரத்துடன் 'நாமஃ' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு மூன்போல் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வஹஸே நமஸா' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், 'நாமவஸாஹ' என்று, மற்றொரு முறை ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'மஹோஹோஹோமஹ ஐ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'ஸுஸுஸுஸுமி.....ஐசுரஃ' என்பதுடன், 'நாமஃ' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு மூன்போல் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'வஹஸே நமஸா' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும், வேட்போன், 'நாமவஸாஹ' என்று, மற்றொரு முறையும் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வஹோஹோஹோமஹ ஐ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'ஸுஸுஸுஸுமி.....ஐசுரஃ' என்னும் மந்திரத்துடன் 'நாமஃ' என்பது முதலியதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டும் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'மஹோஹோமஹ ஐ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மத்தும் வேட்போன், 'நாமவஸாஹ' என்பதால், மற்றொரு முறையும் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வஹோஹோஹோமஹ ஐ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'ஹிரோஸிஸுஸுமி.....ஐசுரஃ' என்பதுடன் 'நாமஃ' என்பதனுக்குச் சேர்த்துக்கொண்டு ஒதியும் ஜோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'वाताय वावावावे' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'वावास्वाहा' என்று, மற்கொரு முறைமும் நேறாமல் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'वावावावावा इ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'सुवसवसव इ...स्वस्ति-स्वाहा' என்பதாம், பதின்மூன்றாவது நேறாமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'सुवसवसव इ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இங் யோமங்கட்கு 'शक्ஷाபिद' கன் என்னும் பெயர்கள். இசட்டையாய்ச் செய்யும் நேறாமங்கட்கு பரியாயமென்று பெயர். பரியாயங்கள் ஆறுக்கு நேறாமங்கள் பன்னிரண்டு. தனிதே ஒன்று ஆகப் பதின்மூன்றாம்.

மற்றும், இங் யோமங்கட்கு செய்யப்படும் பத்து நேறாமங்கள் வருமாறு :—

வேட்போன், தேவின் முடிவை ஆகவணிகத்திற்கு மேலே பிடித்துக் கொண்டு, 'सुवसवसव...स्वस्ति-स्वाहा' என்னும் மந்திரத்தால் அதில் நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'सुवसवसव इ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'परमोऽवाविपतिः...सुवो' என்னும் மந்திரத்துடன் முன்போல், 'वावा' என்பது முகலியைக்கச் செடுத்துக்கொண்டு ஒதி செய் நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'सुवसव वावावावे' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'वावास्वाहा' என்று, மற்கொருமுறை நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'विष्मन्वावावा इ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்கனமே, 'सुविपतिः...स्वः' என்னும் மந்திரத்துடன் 'वावा' என்பது முகலியைக்கச் செடுத்து ஒதிக்கொண்டு நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'वावावावावावावे' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன், 'वावास्वाहा' என்று, மற்கொரு முறைமும் நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'விசுக்ஷோஸரோம ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே, 'ஹே ஹி:.....சிரச:' என்பதுடன் 'நாமச:' என்பது முதலியதைச் செய்துக் கொண்டு ஒதி நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'ஸுவவேத்யாவேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'நாமஸாஹ' என்று, மற்றொரு முறை நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன் 'பிராமயோஸரோம ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙனமே 'நா: ஸுயவாஹி:.....சோவயநி:' என்பதுடன் 'நாமச:' என்பது முதலியதைச் செய்து ஒதிக்கொண்டு நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'நாமாஸ்யாவேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'நாமஸாஹ' என்று, மற்றொரு முறை நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'நாபிமயோஸரோம ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இனி, 'சனோஸுதனஸ்யவே.....ஈசஸாஹ' என்று, நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித் தலைவன், 'ஸுதனஸ்யவே ஈசாஹ ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மிறகு, வேள்வித் தலைவன், காங்கு குதிராகன் பூட்டிய ஒரு தேரை வேட்போனுக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

வேட்போன், அதை 'ஐசஸாஹ' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் வாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சங்கிதை மந்திரம்.

ஒன்பதாவது விரியோகம்.

வாதம், எக்ஷம் காந்தா நேறாமஞ் செய்தலில் முதல் நேறாயம்.

மந்திரம்:

சமுத்ரோசி நமஸ்காநார்தாஸுஷம்மூர்ஸவோ மூரமிமாஸாஹி ஸாஹ ।

உரை.

காந்தோ! நீ, தேவாங்கு, கும் போவது கிரித்திருக்கின்றும், மத்தும்
வான் போல் பரத்திருக்கின்றும், காந்தும் கும் மனமுமைக் கொடுக்கின்றானு
கிருக்கின்றும். இரண்டாகக் கொள் பரிபாஸிக்கின்றானு கிருக்கின்றும்.
அத்தனைய நீ கந்துவாயுவகற் குவிப்பினா எண்டாக்குவாயக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தாலும், காந்தாய் பிடித்து தோளாடு செய்தல் வேண்டும்.

பத்தாவது விரியோகம்.

இரண்டாவது காந்தின் தோமம்.

மத்திரம்:

मादतोऽसि मरुताण्णश्चभूर्मयोभूमिमावाहि स्वाहा ।

உரை.

‘மீதுத்த காந்த கிரிதா கும்பின் கனா, மத்தும் எண்டாத்தும் போருவா
கிருக்கின்றும்’ என்பது மத்திரம். கிரிதாம், கிரியாகை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தாலும், காந்தாய் பிடித்து தோளாடு செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பத்தோராவது விரியோகம்.

மூன்றாவது காந்தின் தோமம்.

மத்திரம்:

मवस्युरसि रुचस्वाण्णभूर्मयोभूमिमावाहि स्वाहा ।

உரை.

பாதுகாப்பின் உடியதும், பரிசாத்துடன் கூடியதுமாம் என்பது
கிரிதாம். மந்தையவை முன்போன்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தாலும், காந்தாய் பிடித்து தோளாடு செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

வேள்வித்தலைவன் இம் முன்று தோளாடுக்கும் ‘பரிசாத்து இடம்’
என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இம் மூன்று நேரமங்கடும், கருமன் தோலாற் செய்த அருத்தியாற் காற்றடிக்கிலும் அடிக்கலாம், அல்லது, கையிரண்டாலும் செய்யப் பெடுத்துக் கொண்டு நேராமஞ் செய்யினும் செய்யலாம் என்பதை வுணங்க.

பன்வீண்டாவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதின்மூன்றாவது அநுவாக அநுபந்தம்.

பேசு, சூத்திரத்தைத் தழுவிச் செய்ய வேண்டிய ஆத்யாதிரிகன் ஐந்தனுள்

'அம் உத்யே வாதஃ புவாமிதவாஸி மூதஸ்யஸி மஸ்தஸ்யஸி உபயிஷ்நோயாஸி' என்னும் கா-5, 17-5, அ-6, வதினும்பா மந்திரத்துடன், 'ஸ்வாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு, வேட்போன், வெள்ளேயும் ஒரு நேராமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறே, 'அம் உப, அம் வஹ, அம் கி-பித' என்னும், மூன்று மந்திரங்களுடன், 'வாத ஃ.....யாஸி' என்பதையுஞ் சேர்த்து, முடிவில் ஸ்வாஹா என்பதையும் ஒதி முன்போல் மூன்று நேராமங்கன் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'அம் உப.....யாஸி' என்னும் மந்திரத்தின் முடிவில் 'ஸ்வாஹா' என்பதைச் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு காவ்காவது நேராமந்தையுஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் இம்மைக்கு நேராமங்கட்கும், 'அக்ஷய இதம்' என்றே தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆத்யாதிரிகன் முடிந்தன.

சர்ப்பாசுதிரிகன் ஆறனுள் முதலாசுதிரி

வேட்போன், நேரையுக் தவிரையுக் கலந்து கொண்டு, மகாக்கினி சயனத்திற்குக் கிழக்கில் மேற்கு முகமாய் நின்று கோம் கின்றகொண்டு அக்ஷிணிய வலம் வந்து மூன் கின்ற விடத்திலேயே உட்கார்க்கு கொண்டு, 'சமீபிவாமாஸி.....ரீ வீ வ்மே உபாஸி' என்னும் மந்திரத்தின் முடிவில் 'ஸ்வாஹா' என்பதையுஞ் சேர்த்து ஒதிக்கொண்டு நேராமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன் 'அஸ்யே வசித்யேத்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

இரண்டாம் சூகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்குத் தெற்கில் கிழிதலடி கோம் நின்ற விட்டு, வலம் வந்து, முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'சோவசினிவாசி.....ஹவஃ' என்பதன் 'ரகிதா.....ஹமி' என்னும் முன் மெத்திப் பருமணமுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முயுகில் ஸ்வாஹா என்று துதி தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவன், 'ஹவ ஹவஃ ஹ்' என்று, நியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாம் சூகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்கு மேற்கில் கிழிதலடி கோம் நின்றவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'சாவிவாசி.....ஸவஃ' என்பதன், 'ரகிதா.....ஹமி' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முயுகில் ஸ்வாஹா என்பதையுந் துதி தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவன் 'சோவ ஸவஃ' என்று, நியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

நான்காம் சூகுதி

மற்றும், அக்கினிக்கு வடக்கில் தெற்கு முகமாய் கிழிதலடி கோம் நின்றவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால் 'அஷ்வாவாசி.....திரவஃ' என்பதன் 'ரகிதா.....ஹமி' என்பதையுந் சேர்த்துக் கொண்டு முயுகில் ஸ்வாஹா என்று துதி தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவன் 'அஷ்வாதிரவஃ' என்று, நியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஐந்தாம் சூகுதி

மற்றும், அக்கினிக்கு மேற்கில் கிழக்கு முகமாய் கிழிதலடி கோம் நின்ற விட்டு, அக்கினியை வலம் வந்து, முன் நின்ற விடத்திலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு, தேன் கலந்த தயிரால், 'அபிபாவிவாசி.....திரவஃ' என்பதன் 'ரகிதா.....ஹமி' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு முயுகில் ஸ்வாஹா என்று துதி தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவன், 'அபிபாவ திரவஃ' என்று, நியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

ஆறாம் சூகுதி

மற்றும், முன்போல் அக்கினிக்கு மேற்கில் கிழக்கு முகமாய் கிழிதலடி கோம் நின்றவிட்டு அக்கினியை வலம் வந்து, முன் நின்றவிடத்திலேயே உட்கார்ந்து

கொண்டு, தேன் கலந்த தபிரால், 'வசிநிநாமஸி.....கஸாபயிவ:' என்பதுடன், 'ஹிதா.....ஹிதா' என்பதையும் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஹா என்று ஒலி ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'ஹிதா கஸாபயிவ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சர்ப்பாகுதிகள் முடிந்தன.

மஹாகுதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது குருதி

'ஹிதா கஸாபயிவ.....ஹிதா' என்றும் மந்திரத்துடன், ஸ்வாஹா, என்பதையும் சேர்த்து ஒலிக்கொண்டு முன்போல் அக்கினிக்குக் கீழ்க்கில் கிரிது கோம நின்றுவிட்டு வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு தேன் கலந்த தபிரால் கீழ்க்கில் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'ஹிதா கஸாபயிவ' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'நிஸிமயேவ ஹிதா' என்பதுடன், 'ஹிதா கஸாபயிவ.....ஹிதா' என்றும் மந்திரத்துடன், ஸ்வாஹா, என்பதையும் சேர்த்து ஒலிக்கொண்டு முன்போல் அக்கினிக்குக் கீழ்க்கில் கிரிது கோம நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தபிரால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'நிஸிமயேவ ஹிதா' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'வசிநிநாமஸி.....ஹிதா' என்பதுடன், 'ஹிதா கஸாபயிவ.....ஹிதா' என்றும் மந்திரத்துடன், ஸ்வாஹா, என்பதையும் சேர்த்து ஒலிக்கொண்டு முன்போல் அக்கினிக்குக் கீழ்க்கில் கிரிது கோம நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தபிரால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'வசிநிநாமஸி ஹிதா' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'ஹிதா கஸாபயிவ.....ஹிதா' என்பதுடன், 'ஹிதா கஸாபயிவ.....ஹிதா' என்றும் மந்திரத்துடன், ஸ்வாஹா, என்பதையும் சேர்த்து ஒலிக்கொண்டு முன்போல் அக்கினிக்குக் கீழ்க்கில் கிரிது கோம நின்று, வலம் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, தேன் கலந்த தபிரால் ஹோமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अवसावय इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'अपिपतयो नामस.....अवसाव' என்பதான், 'अपिपतयो वैभो वी नमःएषामि' என்னும் மந்திரத்தை யுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முடிவில் ஸ்வாஸ்தா என்பதையும் ஒதி, அக்கெளிக்கு மேற்கிலேயே சிந்தித்தோம் கின்ற வளம் வந்து உட்கார்த்து கொண்டு தேன் கலந்த தரிசா நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अपिपतिव इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'अपिपतयो.....अपिप' என்பதான், 'अपिपतयो.....एषामि' என்னும் மந்திரத்தை யுஞ் சேர்த்து, முடிவில் 'ஸ்வாஸ்தா' என்பதையும் ஒதி, முன்போல், அக்கெளிக்கு மேற்கிலேயே சிந்தித்தோம் கின்ற, வளம் வந்து உட்கார்த்துகொண்டு தேன் கலந்த தரிசா நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अवसाव इदं' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மகா சூத்திரிகள் முடிந்தன.

அக்காசுதிகன் ஐந்து

வேட்போன், அருகில் பெய்யெடுத்துக்கொண்டு, 'सुवर्णवर्ण साष्ट' என்று, ஐமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अवर्ण' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'सुवर्णवर्णसाष्ट' என்று, ஐமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अर्क्कावैभक्त' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'सुवर्णवर्णसाष्ट' என்று, ஐமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'सुवर्ण' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், 'सुवर्णवर्णसाष्ट' என்று ஐமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अवर्ण इदं' என்று தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மற்றும், வேட்போன் 'सुवर्णवर्णसाष्ट' என்று, நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்கித்தலைவர், 'अवर्ण' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

மகா சூத்திரிகள் முடிந்தன.

சூக்தவேளாங்கல் முன்று

வேட்போன், 'आसे अ' என்பது முதலிய, கா-5, பி-7, அ-7.வதுமுள்ள மந்திரத்தால், அருகில் பெய்யெடுத்துக்கொண்டு ஐமஞ் செய்தல் வேண்டும்.

யேன்வித்தலுவன், 'அக்ஷய இரதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மற்றும், 'வாசி ஏவா' என்பது முதலிய ஷெ. மந்திரத்தால் தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்,

யேன்வித்தலுவன், 'ஹாஸிஸா ஹ்ருதய ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

மற்றும், 'ஈய் மி ரேஜி' என்பது முதலிய ஷெ. மந்திரத்தால் தோமஞ் செய்தல் வேண்டும்,

யேன்வித்தலுவன், 'ஹ்ருத ஹ்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்,

பிறகு, அவித்தலானம் என்னும் இரண்டு வண்டிகளையும் கிழக்கில் இழுத்துச் செல்லுதல் முதலான சோம சம்பந்தமான கிரியைகளைச் செய்யத் தொடங்கி திஷ்யாயிதம் உள்ளும் மேலும் செய்வது சிறிதும், மற்றவைகளைச் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, மேல்வரும் பதினான்காம் அறவாக மந்திரங்களால் மேடைக்குத் செங்கல் அடுக்குவதாக அடுக்கி முடித்து விட்டு, 'ஹ்ருத ஹ்-ஹ்' என்பது முதலிய மந்திரத்தால் ஆகவனிய முதலிய இடங்களுக்குச் செல்லுதல், ஆகவனியத்தைப் போற்றுதல் முதல், வெய்யுத் தொடர்பு போன்றும் வரை, சோமயாகத்திற் செய்து, போஷிதம் செய்து முடித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

என்று, பதினேழு பூபங்கல் செய்யும் பட்சத்தில் முதலாவது பூபமாகிய 'அக்ஷிஷ்ட' என்னும் பூபுத்தோடுகூட பன்னிரண்டாருமாகு கட்டிடம் வேண்டும்.

ஓரே பூபமாக இருக்கில், அக்ஷிஷ்டோயித்திற் செய்தது போன்றே, வசதிவரி ரீரை வயத்தல் வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிறகு, அக்ஷிஷ்டோயிதம் பசு புரோடாசத்துடனே கூடவே, கா-1, பிர-8, அது-10,ல் கூறப்பட்ட 'தேவகம்' அகி என்னும் இராசருபத்திற்குட் பட்ட எட்டு அகிகளுக்கும், இதைத் தொடர்ந்தே கெக்ஷி எடுத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அது வருமாறு:—

பசு வேன்விதிற் சொல்லியபடி, பசு புரோடாசத்தைச் செய்யத் தொடங்கி, பத்திரங்களை வயக்கும்போது, எற்பத்திராண்டு கபாலங்கிலையும், ஐந்து (சுரு) பொங்கல் பாலைகளையும், ஒன்பது முறங்களையும், ஒன்பது வானுக்கிலையும் வயத்தல் வேண்டும்.

முறத்தை எடுக்கும்போது, 'வேஷாவய' என்று எடுத்தல் வேண்டும். கிரவாம் (கெல்-எடுப்பது) முகம், அகியை தோமஞ் செய்யும் வகையில்

காளுபிசதர்மம் வேண்டும். அதாவது, ஒன்றை எடுத்ததிலிட்டு உடனே அதை
 யலம்பிக்கொண்டு மற்றொன்றை எடுத்தல். இதன் கிரியை இராக்ஷாத்மித்
 தான்க.

அகில்கிருத் முடித்ததும் உருத்திரசுருவை (உருத்திரனுடைய பொம்
 கலை) தண்ணீரில் போட்டு விட்டு, இடையை எடுப்பது முதல் இடாக்ஷத்
 அக்கினிஷோமியம் போத செய்து கொச்சம் வேண்டும்.

பிறகு, வசதிவரி என்னும் நீரைக் கொண்டு வாய்க்கால் முதல் பரிசுதரணம்
 (தருப்பபாயம் பாப்பும்) வரை கொண்டு கொச்சம் வேண்டும். அன்றிரையில்
 கண்ணுறங்கல் கூடாது.

அதன் பிறகு, மூன்றாவது யாமத்தில் எழுந்து உத்திராகுணை (சோம
 சகம் பிழிவு) த் தொடங்குவது முதல் சோமராசனாகக் கற்கலின்பீது வைக்
 கும் வரை, சோமராசன் போகவே செய்ய கொச்சம் வேண்டும்.

அதுதும் முற்றும்.

பதின்மூன்றாவது அநுவாக

விடயச் சதுக்கம்.

अग्निं वयं पुरा प्रावरयुवाकास्तुष्टौ विह ।

ततो ह्यग्वां विद्विमसौ येनाहं विद्वकाहवम् ।

पुनर्विद्विद्विति शौचा मन्त्रा अत्र वयोवत् ॥ १ ॥

அக்கினியைத் தொட்டுப் போத்துதல், துதித்தல் மீண்டும், எட்டுச் செஞ்
 கலை அறிக்குதல் என்பது.

எங்கால் காண்டல் ஏழாம் பிரபாகம்.

பதின்மூன்றாவது அநுவாகம்

புறத்து பஞ்சாதித்தமேல் முப்பத்தேழு பதங்களைக் கொட்டித்

அக்கினி யோகாபிதானம்

अग्निं युनजिम् श्वसा घृतेन दिव्यं सुपर्णं वर्षसा हृहन्तम् ।

तेन वयं पते मन्त्रस्य विष्टवस्सुवो रुद्राणा अधिनार्क उच्यते ।

इमौते पक्षावजरीं पतित्तिणौयाम्याः रक्षाःस्यपहःस्ये । ताम्यौ

பன்னிரண்டாவது அநாநத்திற் றாவாயினவிய தேறாமல் உறப் பட்டது. இதின், அக்கினிபாதம் உண்டாகின்றது.

—*—

முதலாவது லிபியோகம்

அக்கினி சகலத் தீயத் தோட்டும் போற்றவதில்

முதல் மத்திரம்.

अग्निं युनमिश्रयसा घृतेन विष्टय॑. सुपर्णं वयसा वृहन्तम्। तेन वयं पते
मन्त्रस्य विष्टय॑. सुवो वहाणा अधिनाक उत्तमे।

உரை.

ஒளிபுண்டவதும், பறவை அடிவண்டவதும், நிலப்படாப்பாகப் பாகி க்கப் பெற்றதுமையெனச் சொன்னதென்றும் இவ்வக்கினியைப் புகழியிடுவதற்கு நோக்கி கூறிய கருத்தாகும். தேருடன் குருகாவைப் பூட்டுவதென்பதில் எத்தன் றுடன் பொருத்தமான சொல்லென்பேன். இவ்வக்கினியை, உயர்த்தி அன்னுண்ட மாகிய இன்பத்தருட்டிற் றி எய்துகற்கு விநாபுரம் வசாமாண்களையெ ய்யும், தாபமற்ற குரியனுடைய இடத்தை அடைகின்றோம் என்பது.

—*—

இரண்டாம் மத்திரம்

इमौ ते पक्षावतौ पतत्रिणौ वाभ्या॑. रक्षा॑. स्वपद्॑. स्वमे। ताभ्यां पतेम
सुकतासुलोकं पथर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः।

உரை.

பறவை வடிவமையே அக்கினியே! இரட்டைப் பிளக் கொல்லிப் பறவைகளும், அகாதி சித்தர்களும் மகரிஷிகளும் இந்நூட்டத்தி லேறக்கின்றவையுளும், அங்கு எம்மைச் சேர்க்கின்றவையுளும், படைப்பின் முதலில் உண்டாயினவ களுமான உன்னுடைய சிறகுநன் லுருபொதும் நாமாபாதனைவகின்றன் என்பது.

—*—

மூன்றாம் மத்திரம்

विदसि समुद्रयोनिर्-दुर्लभस्येन कृतावा। हिरण्यपक्षशकुनो भुरगु॑.
मंहान्सखस्ये भुव आनिवितः।

உரை.

அக்கினியே! நீ, சிந்து என்பது முதலிய குளங்களால் விசேடமுடையோனா யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்சித்தரிடமிருந் தித்தரகர் செய் கின்றவனா யிருக்கின்றாய். சித்தரகர் செய்தல் = அறிவையக் கொடுத்தல்.

நீருள் ஈ யிடங்ஈட்டுக் கூடல் கரணமாவது போன்று, எவ்வா வேன்விகட்டுங்
கீ கரணமாவா நிருக்கின்றும். மிருத்த ஐசுவரிய முடையவனு நிருக்கின்றும்.
கருத்தந்ததத் தோத்தியிப்பதில் வல்லுனான நிருக்கின்றும். உண்மை யுடைய
வனும், பொன்மயமான சிறை யுடையவனும், கழகு வாயினனும், அனைத்
தையுந் தாங்குகின்றவனும், ஆரீசங்கனங்களை கற்கலாம் அநித்கப் பெற்றிருக்
கின்றவனின் மகனும், இசையுடன் கூட ஒரு மண்டலத்தி னிருக்கத்தக்கோ
னுமாக இருக்கின்றாய் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மூன்று மங்கிரங்களுளும் மரக்கி னிசயனத்தாகத் தொடர்புப் பேரத்
தல் வேண்டும் என்பதாம்.

பிறகு, குத்திரத்தைத் தழுகி, பிரதாநயாகத்தை (கலித் துநிலை)
ஒதுமாறு தோதாமை, எயுதல் முதல், கத்திய பசுவரை, சோமயாகத்திற்
செய்வது போன்றே செய்தல் வேண்டும்.

சுவனீய பசுக்களுள், அல்லல் சோன்விலித் தழுகிக் கூறிய பசுக்களையே
னும், அல்லது, ஆகவேய பசுக்களையேனும், அல்லது, பதினொரு பூபங்களை
இருக்கெல், 'ஆகவேய. கிருஷ்ணக்'வி' என்பது முதலிய பசுக்களை யேனும்,
பசுக்கள் பதினொன்று கிருக்கெல் பதினொன்றையும் பூபத்திலேயே கட்டுதல்
வேண்டும். இவ்வாறு சுவனீய பசுக்களைச் செய்துகொண்டு ஈனை கிரியை
களை, சோமயாகத்திற் செய்வதுபோலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, மங்கிரங்களை சவனத்தில் தகவிலை கொடுக்கும்போது, பிரதி
ஐர்த்தாகிற்றுக் கட்டிலை கொடுத்தவுடன், ஒரு பொன் கின்றாத்தில் தோனை
கிட்டு 'கிதாம் தேவானும்' என்பது முதலிய மங்கிரத்தால் அனைப் பார்த்து
கிட்டு, மங்கிரயின்மீதே, குகுகா, அனை முதல்த பார்த்தும்படி செய்த பிறகு,
வேன்விகத்திலைவன், அனைப் பிரமனுக்குக் கொடுத்துவிடல் வேண்டும்.

செங்கல் அநித்கு எவ்வாறு கொள்ளுதோ, அவ்வாறு பசுக்களை, வேன்
விகத்திலைவன், வேட்போனுக்குக் கொடுக்கல் வேண்டும். மற்றும், அழகு
மிருத்த ஒரு பார் பசுவையும் வேட்போனுக்குக் கொடுக்கல் வேண்டும்.

சமசாத் தவறியுக்களுக்கு, கட்டிலை கொடுப்பது முதல், வஞ்ஞா யக்ஞீ
யம், என்னுந் தோத்திரத்தில் ஒரு தோத்திரம் எஞ்சியிருக்கும்வரை, சோம
யாகத்தைப் போலவே செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இரண்டாவது விதிபோகும்.

மகாக்கவி சயனத்தின் போற்றல்.

முதல் மத்திரம்

नमस्ते अस्तु मा मा दि॒ सीर्द्धि॑भ्य॒ मूर्ध॑ज॒घिति॑ष्ठसि॒भिरः । समु॑दे॒ ते
हृ॒दय॑मन्तरा॒युषा॑ वा पृथि॒वी भु॒वने॑भ्य॒पि॒ते ।

உரை.

அக்கினியே! உனக்கு வணக்கம், உன்முது உனக்குதல் சொல்லுங்கள்
நீனக் கொடுக்காதே. நீ, உனக்குத் தலைமையாகி நூறு தெய்வம் (சொக்கம் அநிக்
கின்) மீது மிக நன்றும் சிவத்தின் தொழில் நூற்றும், உன் தலையைய மனம்
கடல் போன்று மறைவாவினாத் தன்னை மறத் தெரிவேயாம் என்று, அதுக்
கிரக முடையது. அங்கலகே, உனது ந் நுழைத்திருக்கும் எம்மார் பிரதானி
களின் ஆபுட்களும் இருக்கின்றன. அகாலது இவ்வுலகம் தெருவர் வரத்
வார்க்காத என்று நீனைத் தெ அகவய்கு வேள் - ஆயும் உண் அகன்றன என்
பதாம், மற்ரும், எல்லாப் புலனங்கட்கு உய்த்துமன மண்ணையும் விண்ண
யும் மேலும் மேலுமாக நீதுவினும், இதனும், காணிக்கும் மன்னிக்கும் இடை
யில் எல்லா உலகமும் உளவாகின்றன என்பது கருத்து.

இரண்டாம் மத்திரம்.

वद्भो॒वतो॑ व॒धि॒मि॒न्त॒दि॒वः प॒ञ्च॒न्या॒व॒न्त॒रि॒क्षा॒तृ॒षि॒ष्या॒स्ततो॑ नो॒ वृ॒क्ष्य॑
उ॒व॒त । दि॒वो मूर्धा॑ऽसि॒ पृ॒थि॒व्या॒नामि॒रु॒पा॒मो॒षधी॑नाम् । बि॒म्बा॒पु॒ष्पा॒
मै॒त्र॒प्र॒या॒लम॑स्य॒ये ।

உரை

அக்கினியே! நீவிர், நிரைக் கொடுப்பீர்களாக. எம்முபாயத்தாலெனின்?
மேகத்ததைப் பிளக்கும் வாயிலால் என்க. எதன் பொருட்டெனின்? ஸ்ரவுணகம்
களின் பொருட்டென்க. மற்ரும், மேகத்ததை உடைத்து விட்ட பிறகு வரும்
மழையால் எம்மையப்பாதுகாப்பாயாக. இங்குமுதிர அக்கினிபலவாகையசீக்கப்
பட்டது. இனி நுன்றுக்கி விவித்தல் அக்கினியே! நீ, விண்ணுலகிற்குத் தலைமையாக
இவ்விதா வீருக்கின்றாய். மன்னிற்று காயியா வீருக்கின்றாய். நீர், கொடி
செடிக்கு இரகையா வீருக்கின்றாய். உன்னால் பாகஞ் செய்யப்பெற்றவன்
நேர்? இரகம் நிகழ்கின்றது. உனது உலிர்க்கு ஆயுளைக் கொடுப்பதாவீருக்கின்
றாய். அடைத்தவமாகவும் இருக்கின்றாய். கிரிவரமும் இருக்கின்றாய். புன்னிய
வுலக வழியின் வடிவா வீருக்கின்ற உனக்கு வணக்கம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

வேட்போன், இம் மந்திரங்களைக் கொண்டனும் மகாக்கனி சயனத்தைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

பிறகு, 'ஆக்னி மாநுத சந்திரம்' முதலாக, சமஷ்ட யஜு: வரை, சோம யாகம் போலவே செய்தல் வேண்டும். ஆனும், சமஷ்ட யாகத்தில், 'இஷ்டோ யக்ன:' என்பது முதலிய கா-5, பி-5, அபி-வதினான், மந்திரத்தைப் பத்தா வதாகவும், தவ்வத இஷ்டஸ்ய, என்பது முதலிய ஐடி மந்திரத்தைப் பதினே ராவதாகவும் தோமரு செய்தல் வேண்டும்.

அதன்பிறகு, அசின்னிருணீழி (தேவாநா உட்காந்திருந்த தருப்பையை எரித்தல்) முதல், அனி ருநம் என்னும் முடிவு நீரடல் வரை சோமயாகம் போற் செய்து கொள்ளவும்.

மற்றும், பதினான்காம் அநுவாகத்தில், திஷ்ணியங்கொன்னும் மேடை கட்டு அவயிருத நீரடலிற் கூறியபடி, செங்கலை வைத்து விட்டு அதன் மேல் தோமரு செய்தல் வேண்டும். தருப்பையைப் போடுதல் இங்கிலை. மற்றவை சோமயாகத்திற் செய்தது போலவேயாம்.

மற்றும், அது பந்தியில், அகாவது னாத்திரா வருணேஷ்டியில், தலைமயிர் கழித்தல் வரை செய்து கொள்ளல் வேண்டும். படுகுருகு பூங்ககாபிருக்கில் சாலாமுடெந்தி (பழைய ஆகவணியத்தி) ல் பாததிவீயத பசுவைச் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, அத்திமாச் சுருக்கில் செய்யை நிறைத்துக் கொண்டு, 'இமம் ஸ்த னம்' என்பது முதலிய பூத்திர மந்திரத்தால், மகாக்கனி சயனத்தில் 'அக் கினி விமோகம்' என்னும் தோமருக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண் டும்.

வேட்போன், 'யாஸி' யாகம் முதல், சத்து தோமங்கதைப் போற்றுதல் வரை, சோமயாகத்தைப்போற் செய்து கொண்டு, கா-5, பி-7, அது-7-ல் உள்ள, 'யடி கூநா' என்பது முதலிய பத்து மந்திரங்களாலும், ஆகதி கள் என்னும் பத்து தோமங்களையும் மகாக்கனி சயனத்தின் மீது செய்தல் வேண்டும்.

வேள்வித்தலைவன், இப் பத்து தோமங்குளும், 'அக்னய இதம்' என்று, தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பிறகு, வேட்போன், சயனத்தை விட்டதற்கி 'ஸுஷீர:' என்பது முதலிய மந்திரங்களைப் பத்தானும், மகாக்கனி சயனத்தைப் போற்றுதல் வேண்டும்.

பு: சிதி)

மற்றும், வேங்கித்தலைவன், 'அப் நோயஸா பு:' என்பது முதலிய மக்திரத்தாற் போற்றுதல் முதல், 'கிருத்தாஸி' என்பது முதலிய மக்திரத்தால் ஸபலமடும்வரை செய்து கொண்டு, 'வேடி, அபாஸி' என்பவற்றை முதலிற் கொண்ட கா-5, பிர-5, அ-7-வகுப்பினர் இரண்டு மக்திரங்களாலும் மகாக்கிணியப் போற்றுதல் வேண்டும்.

மற்றும், பழைய காரைக்கலியத் தீயை, அரணிக் கடனாசிரியனும், அன்மாவிலேனும் ஏற்றிக்கொண்டு, கா-1, பிர-5, அ-6, வகுப்பினர் 'அபாஸி' முதலிய மக்திரங்களால் பிறரார் செய்யப்பட்டுள்ள மகாக்கிணியசபனத்தைக் கண்ணிற் கண்டார் போற்றுதல் வேண்டும்.

அதன் பிறகு, 'ஐஸ்ரு:' என்பது முதலிய மக்திரத்தால், அக்கிணியகாரம் (கிட்டிலுள்ள தீயை) அடைதல் முதல், உதவகாசிரியைப் பழையும் வரை சோமயாகம்போற் செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இனி, அடுத்த காரிணாது, அல்லறு, அடுத்த பருவத்திலாவது, மகாக்கிணிய சபனத்திற்கு அங்கமாக, செந்திராமணியையும், மைத்திராவருண ஆமிதசபையுஞ் செய்தல் வேண்டும். இவற்றின் விரிவை வெறிடத்திற் காண்க.

இத்துடன், மகாக்கிணிய சபனம் முற்றிற்று.

பு: சிதிரிக் (மீண்டுந் தேவகல் அருத்தவரின்)

உபோற்காதம்.

சுண்டு, 'அபாஸி வேடிபாஸி:' சங். கா-5, பிர-4, அ.த-10, என்பது முதலிய மக்திரத்தால் மகாக்கிணிய சபனம் சவர்க்கடுவாகஞ் செல்லும் தேவத மெனப்படுகின்றது. அத்தகைய தேசம், பதின்மூன்றாம் அ.தவாகத்தின் முற்பாதி மக்திரங்களிற் கூறியவாறே, அக்கிணியாகம் என்னும், அக்கிணியாவிய குகிணையையும் பூட்டியிருக்கின்றனர். அதலின், மகாக்கிணிய சபனத்தைச் செய்து முடித்தவன், சவர்க்கஞ் செல்லு கோக்கமுடையவாகி விட்டான். அவனுக்கும் பூமிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

இப்பொருளையே, 'அபாஸி வேடிபாஸி:' என்பது முதலிய, சங். கா-5, பிர-4, அ.த-10, வது மக்திரமும், சங். கா-5, பிர-4, அ.த-11, வது 'அபாஸி, விநியாஸுராகா:' என்னும் மக்திரமும் கூறுகின்றன.

இதுபற்றியே, மகாக்கிணிய சபனஞ் செய்தவன், பிறரைக் கண்டு எழுகலும், ஊன் அருந்தலும், மறைமீல் கிணதலும், தனது மனைவியைப் புணர்தலும் கூடாது என்னும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(புன: சீதி:

மத்தும், மகாக்ஷிசபனஞ் செய்து முடித்தவனுக்கு, பூமிபின் சம்பந்த மின்னமரின், பூமிபிற் செய்யும் ஆகுதிகளும் பொருத்தா. ஆகுதி செய்பினும், அவ்வாகுதி வழித்தோடிப் போவதால், யாகத்திற்கும், தலைவனுக்குக் கேடு வரும். ஆகுதி செய்பதொழித்தனும் முடியாவாய் சிவதமாய் ஆகுதிகள் செய்ய வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டிருத்தலின் என்க. இவ்வாற்றும், செய்யும் ஆகுதிகள் கேடுருவண்ணம் மீண்டுஞ் செங்கலடுக்காகச் செய்தல் வேண்டும். செய்ரீசே, முதலில் உருத்திராகாசமாசிருந்து சபனஞ் செய்ததால் அடங்கிக் கெட்த சயனக்கினி மீண்டும் எழும்பில் புலிபோல் எழுப்பியவரையே கொன்று விடும் என்னரீசே, அந்நன்று, எழுப்பிய அக்கெளியானது, நீண்டநாள் விப்டி நீக்கி யிருந்து மீண்டும் வந்தடைந்து இனிது கண்ணுர்த்திய சவவானனுக்கு தலைவனுய் தனிகன் வேண்டிய தனத்தைய யாசிப்பது போலவே, மீண்டும் சிதி செய்கின்றவனுக்கு வேண்டிய தனத்தைய யாசித்தலினென்க. அன்றியும், மீண்டுஞ் சிதி செய்தவனுடைய மூன்று தலைமுறை யாசிக்குஞ் சம்பந்தவாண்டாக்கு றின்றும், இஃதும், ஆகுதி வழித்தோடிக்கெடாதிருக்கவும், சம்பந்தையடையவும், குறும் கிருத்தி யாடையவும் சித்தமாயிருத்தலின், செங்கலடுக்கு மீண்டுந் துருத்தியாகச் செய்யப்படாது என்பது பெறப்பட்டது.

இதற்கே, கல்பமும், 'ஐநிதிநிபிஷ்யேயுயதே' என்று கூறுகின்றது. இவ்வாறு செய்து பயன் பெற்றவர் மதுவாவர். இதற்கு, 'ஸுரீநிபிஷ்யுத' என்றும், சங். கா-5, பிர-4, அது-10-வது மந்திரத்திற் காண்க.

முதல் மந்திரம்.

ऐनर्वस्तपसा सत्रमसातेभ्याना अग्निं सुवराभरन्तः । तस्मिन्महसिदधे
नाके अभिसेतं यमाहुर्मनवस्स्तीर्णं वाह्विम् ।

உரை.

நி யோம்புகின்றவர்களும், அவர்க்கத்தைய யாடைய விரும்புந்நவர்களுமான மகரிஷிகள், அவர்க்க நிமித்தம் தவக்கினியால் சந்திர யாகத்தைய ஆசரித் தார்கள். யாம், அவர்க்க நிமித்தமாகப் பண்டைக் காலத்திய மனிதர்களின் வேண்டியை விரிப்பது என்னும் வசனப்படி அக்கினியை நிறுவுகின்றோம் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

तं पत्नीमिरुगच्छेमवेवा पुत्रैर्वाभिरुतवा हिरण्यैः । नाकं पूजानास्तु-
कृतस्य लोके तृतीये पूष्टे अचिरोचने दिवः ।

உரை

நற்கருமத்தின் பயனாகியவுமாகும், மண்ணிலிருந்து மூன்றாவது என்று எண்ணப்படுவதும், மிக விளங்கும்துமாகிய கவர்க்கத்திற்கு மொழையுள்ளதும், துன்பிளந்ததுமாகிய கருமுதலும் இடத்தைவாய்விருப்பின வேன்விச் செயலான்களான யாக்காளையதும், பத்தினி முதலிய எல்லோர்களுடன் கூட, அல்லது, பொன்முதலிய வேன்விச்சாதனப்பொருள் கருளுடன்கூட, அத்தகைய அக்கிரியை யடைவோம், அகாலது அடைந்து பயனைப்பெறுவோம் என்பது.

மூன்றாம் பத்திரம்.

आवाचो मध्यमवह्नु भुरगुपयमस्सत्पत्तिमेहितान् । इहे इविष्याणि
हितोदधिदुतद्वस्ववं कणुते ये इतन्वयः ।

உரை

உலகத்தைப் பரிபாலிப்பதும், எல்லோர்களைப் பாதுகாப்பதும், தன் னரிய வறிவுண்டயதுமாகிய இவ்வக்கினி, துதிவடிவ வாக்கின் பொருளாய் இருக் கின்றது. துதிக்கத்தக்க குணங்களை யுண்டயது என்பதாம். இவ்வக்கினியும், பூமியின்மேல் விதுவப்பட்டிருக்கின்றது. மிக வொலியிட்டு விளங்குகின்றது. அத்தகைய இவ்வக்கினி, எனது பகையின் சேனைகளை, எனது காலடியின் கீழ் வைக்கின்றது என்பது.

நான்காம் பத்திரம்.

अयमिर्वीरतमो वयोधास्सद्विजयो दीप्यता मयपुच्छन् । विभ्राजमान-
स्सरिरस्य मय उपप्रयात दिव्यानि धाम ।

உரை

மிக வீரமுண்டயதும், ஆயுளை வலிப்பதும், ஆரோகு செக்கல்களால் தேடப்பெற்றதும், தன்னீருக்குள் மின்னலாய் ஒளிர்வின்றதுமாகிய இவ்வக் கினி, இவ் வேன்விக்கருமத்தில் மிக விளங்குவதாகுக. வேன்விச் செயலான்க ளார்! வீரர், இவ்வக்கினியின் அருளால் திவ்யமாகிய இடத்தை யடைவீர்கள ளாக என்பது.

ஐந்தாம் பத்திரம்.

समवदवश्यमनुसंमयातोषे पथो देवयानान्कणुष्वन् । अग्निमसधरये
अयुस्तरहिमन्विधे देवा यज्ञमानध्व सीदत ।

உரை

அக்கினியே! நீயும், எசுமணனும், இவ் வேள்வியிலுள்ள தடைகளை நீக்குவீர்களாக, அடையும் முறைவாய்க் கருமத்தினைய யடைவீர்களாக, அதன் பிறகு, தேவவேகத்தை யடைதற்குரிய மரிக்கத்தைத் தேறியீர்களாக, கூட இருக்கத்தக்க இக் கருமத்தில் பரவேகத்தில் நன்கு உட்கருவியீர்களாக என்பது.

ஆறாம் மந்திரம்

येना सहस्रं वहसि येनाग्रे सर्ववेदसम् । तेनेमं यज्ञधोवह देवयानो य
वसमः ।

உரை.

அக்கினியே! தேவர்களை யடைவிக்கின்ற நீ, ஆயிரக்கணக்கான தட்சிணைகளை யுடையதும், வேள்வியைத் தாக்குவதுமாகிய உனது செயலால் எம்முடைய இவ் வேள்வியைத் தேவர்க்கிடத்திற் சேர்ப்பாயாக, தேவர்கள் அடைதற்குரிய இவ் வேள்வியை தேவர்க்கிடத்தினேயே சேர்ப்பாயாக என்பது கூறுதல்.

எழாம் மந்திரம்

उद्बुधसामे प्रतिजायते मिहापूर्ते स० खजेया मयञ्च । पुनः कृष्व०
सवापितरं युवानमन्वाता० सीत्त्वयि तन्मुमेतम् ।

உரை.

அக்கினியே! நீ, என் விஷயத்தில் சாவதானமா யிருப்பாயாக. வேள்வியைவிட, நாடோறும் விரிப்புட விரிக்கச் செய்வாயாக. இருவருஞ் சேர்த்து, கடுமையான பரிகாரத்த கருமங்களைத் தேறியீர்களாக. வேள்வியைத் தவிர உன்னைப் பாதுகாப்பதும், காளைப் பருவமுடையதுமாகிய அக்கினி, உன் பொருட்டு வேள்வியைத் தோடீர்த்து கடப்பதாகச் செய்து என்பது.

எட்டாம் மந்திரம்

मयन्ते योनिर्ऋत्वयो यतो जातो अरोचयाः । तज्ज्ञानज्ञस्य भारोहायानो
वर्धया रयिव ॥

உரை.

அக்கினியே! இச்செய்கல்களாகிய விடம் உனது இடமாகம். நீயும், செய்கல்களிலிருந்து தோன்றி இனிது ஒளிர்பென்றும், ஆதலின், அத்தகைய இடத்

(சேங்கல் மெண்டகன்)

அதற் தனநாக அணர்ந்து அகில் ஏறமாயாக. நிறகு எம்முடைய சம் பத்தைய வளரச் செய்யாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரங்கள் எட்டாயும், முன் மகாக்கிளியானது சொந்தவன், நின் றெஞ் சொக்கவந்தி வைக்கில், இத்தமில் ஆகவளியத்தினும், சீசாரத்தினுடைய சிறும உத்தர மேலிபினும் எட்டுக் கல்லூரனை மைத்தமிட்டு வளைய சொங்கல் களை, 'கோகம் பிருணு' என்பதால் மைத்தல் வேண்டும்; மைத்து, அதன் மீது தேவாமஞ் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இவைகட்டு, மகாக்கிளியானத்தின் கிராமமோ ஏர் உழுதல் முறையி லவைகள் இல்லை. இச்செங்கல்கள் கெடுக்கில் போய் முடிவு பெறமாய் மைத்தல் வேண்டு மென்பதையு முணர்க.

மற்றும், முறையாய் துரு சிவிய (செங்கல்க்கை) க் செய்துகொண்டு, அதன்மீது, 'சுபவ சவ்லாஷ' என்பது முறையி மந்திரங்கள் ஐக்காலும் ஐந்து செங்கல்களை மைத்துமிட்டு, வீசிய செங்கல்களை * கோகம் பிருணு' என்பதால் மைத்தல் வேண்டும்.

பதினான்காவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினான்காவது அநுவாகம்.

விடவச் சுருக்கம்.

ममो वै विह्वेष्वस्तु वयन्वेन्वानास्तुर्वपुगेम । मल्ल-
मन्तां प्रदिश्वतस्त्वशाऽप्यक्षेण पुताना जवेम । मम देवा विह्वे
सन्तु सर्वे इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुराशिः । मवान्तिरिधुमुखोपमस्तु

इषका उपचतोष वहिकाण्डः समापितः ॥ १ ॥

பத்து மந்திரங்களால் தீட்டியவர்களில் இத்தகையவை மைத்தல், இத் துடன், மகாக்கிளியான காண்டம் முற்றும் என்பது.

காக்காய் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பதினான்காவது அநுவாகம்.

முன்று பஞ்சாதித்த மேல் நற்பத்து முன்று பதங்களைக் கொண்டது.

ममो वै विह्वेष्वस्तु वयन्वेन्वानास्तुर्वपुगेम । मल्ल-
मन्तां प्रदिश्वतस्त्वशाऽप्यक्षेण पुताना जवेम । मम देवा विह्वे
सन्तु सर्वे इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुराशिः । मवान्तिरिधुमुखोपमस्तु

மங் வாந்: பவதாஹே அஸிமந் । மயி தேவா த்ரிணமாயஜந்தா மய்யா-
 ஶீரஸ்து மயி தேவஹி: । தீவ்யா ஹோதாராபநிபந்த ॥ 1 ॥ பூர்வரிஷா-
 ஸ்ஸ்யாமநதுவாஸுவீரா: । மங் யஜந்து மம யானி ஹ்யாஸ்கூதிஸஸ்யா
 மநஸோ யே அஸ்து । ஂனோஸாநிஸாஹுதமச்சநாஹ் நிஷே தேவாஸோ அபிவோவ-
 தாமே । தேவோஷ்ஹுரீரூரூ: க்ருணோத நிஷே தேவாஸ இஹ ஶீரவஹ் । மா-
 ஹாஸஹி ப்ரஜயமா தந்நமிமாரீதாமத்ரிபதே சோமராஜந் । அபிர்மந்யும்ய-
 திதுதந்யுரஸ்தா ॥ 2 ॥ அதவ்யோ கோபா: பரிபாஹிநஸ்தவ் । ப்ரத்யஜ்ஞா-
 யந்து நிபுத: புநஸ்தேமீபாஜிதம் ப்ரபுபா நிநஸ்த் । ஶாநா ஶாநுபா
 ஶுபநஸ்யஸ்பதிதேவ ௨ ச்விதாரமபிமாதிபாஹ் । இம் யஜ்நமபிநோபா
 ஶுஹஸ்பதிதேவா: பான்து யஜமானந்யயா ॥ ௩ ॥ உருவ்யானோ மஹிபக்ஷமீய ௨
 சதஸிந் ஹே பூரூத: பூரூ ॥ சந: ப்ரஜாபே ஹ்யஸ்தமூத்யேந்ரமா ॥ 4 ॥
 நோ ரீரிஷோமா பராடா: । யேநஸ்பநா அபதே ப்ரவந்திந்ரபிந்யாமவ-
 நாபா மஹேதாந் । வஸவோ க்ரா ஆதித்யா உபரிஸ்யுஷ்மோப்ரஜேதாரமபி-
 ராஜமகந் । அவாஜ்மிந்ரமபுஷோ ஹ்யாமஹே யோயோ ஜிதந் ஜிதவ்ஜித: ।
 இமஸோ யஜ்ந் விஹே ஶுபஸ்தாஸ்ய கும்மோ ஹரிவோ யேதிநஸ்தா ॥ 5 ॥

பதினமூன்றாவது அநுவாகத்தில் புல: கிதி கூறப்பட்டது. இப்போது
 பதினாறாவது அநுவாகத்தில் 'வித்யம்' என்னுஞ் சொற்கங்கள் கூறப்படு
 கின்றன. மந்திராயிந்திரி ஒன்பது அக்கரன் கற்களை ஆக்கினீத்திர மேகை
 கைச் சுற்றிலும் போடல் வேண்டும்.

முதலாவது விதிபோகம்.

சூகீந்திரமேகைய மேகையில் முதலாவது சொகைய கைத்தல்

மந்திரம் :

மமாமே வவோ விஹிஷஸ்து வயக்ஷேவானாஸ்தனுஷ்புஷே । மஶ்யாமந்தா மதிஷ-
 ஶ்யதஸ்தவ்யாஸ்யஸேன ஶதநா ஜயேம ।

உரை

அக்கிரியே! விநாயகம்: என்பதற்குச் செய்யும் யக்ஞங்களுடைய பரமன் உண்டாகுக. உன்னை வளர்க்கின்ற வேள்விச் செயலையும் வேள்வித்தலை அகிய யாரும், கொழுத்து விட்டெரியும் உனது திருமேனியை உறுதிப்படுத்துகின்றோம். எசமானானாகிய எனக்கு காங்கு நகசகலும், காங்கு திக்குக் காலுமுள்ள மனிதர்களும் வசமாகுக. தலைவனாகிய உன்மேலே கூட, யாம் பகையரின் சேனையை வெவ்வோமாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'ஸா தேவதா' என்பது முதலிய மந்திரத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, ஆக்கிரீகிரி மேடையில் வைக்கவேண்டிய ஓன்பது செங்கல்களுள் முதலாவது செங்கலை, தெற்கு வரிசையில் வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

இரண்டாவது லிபியோகம்.

இரண்டாம் செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம்:

मम देवा विद्वेदेषु सर्वं ब्रह्मवन्तो मरुतो विष्णुरग्निः । समान्तरिक्षमुद-
गोपमसु मध्वं वातः पयतां कामे अग्निम् ।

உரை.

இத்திரிமேலேகூட மருதர்களும், விஷ்ணு, அக்கிரி முதலான எல் லாத தேவர்களும், என்னுடைய இவ் வேள்வியில் யக்திருப்பார்களாக. பாக் துள்ள வான் என்னுடைய பாதுகாப்பாகுக. இவ்வாயு, மேன்சிப் பயனைக் குறித்து உலாவுக. அதாவது, எனது விருப்ப முடிப்பதாகுக என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'ஸா தேவதா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் வரிசையில் இரண்டாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது லிபியோகம்.

மூன்றாம் செங்கலை வைத்தல்.

மந்திரம்:

मयि देवा ब्रह्मिणमावन्तां मरुतासीरसु मयि देवदृतिः । देवा होतास-
विपन्त पूर्वैरिद्यास्त्वामनुवा इषीरः ।

உரை

இக் தேவர்கள் எரமானனாகிய எனக்குத் தனத்தைத் தேடி வைப்பார்கள். விரும்பிய பயன் எனக்குத் கிடைக்குக. தேவர்களை ஆவனஞ்சு செய்த (அழைத்த) தும் என்ரு உண்டாகுக. முத்திய தேவசம்பத்தமுடைய இருத்துவர்களுள் எமது வேண்டியைப் பேரற்றிக் கொள்வார்களாக. யாம் உடம்பால், துன்ப மிலாதவனும் வீரனுமாயிடு புதல்வனுடன் கடியவர்க ளாவோமாக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு முதல் வரிசையில் மூன்றாவது செங்கிலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

காண்காவது விகியோகம்.

தாக்காத் செங்கிலை வைத்தல்

மத்திரம்:

म ह्ययजन्तु मम यानिह्याऽऽकृतिस्सत्या मनसो मे भवतु । एनो धनिगाक्-
समन्वाहं विभे देवासो अधिधोचतामे ।

உரை.

எவைகள் என்னுடைய அனிகளாக இருக்கின்றனவோ, அனையகளை, இருத்துவர்க்கும் வேண்டி செய்வார்களாக. எனது மனதில் எண்ணியவைகள் மெய்மைகளாகுக. அதாவது, எண்ணிய பொருள் கிடைக்குக என்பதாம். யான் ஒரு வசைப் பாவத்தையும் அடையாதவனுவேனாக. விரைவே தேவர்கள்! சீவிர, தேவர்களிடத்திம், எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவீர்களாக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்துடன், 'தயா தேவதயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, இரண்டாவது வரிசையில், முதலாவது கல்லை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது விகியோகம்.

ஐந்தாத் செங்கிலை வைத்தல்

மத்திரம்:

देवीष्वहुर्वीरवणः कुणोत विभे देवास इह वीरयध्वम् । गाहासहि प्रज-
यामा तनुभिर्मारयामहिषते सोमराजम् ।

உரை.

ஐதேவீ, என்னும், வான் முகஸிய ஆறு தேவிமார்களே! சீலிர், எமது கருமச் செயலை விரிவாக்குவிக்கதாக, விவாதேவர்களே! சீலிர், இக் கருமத் திறுள்ள தடைகளைப் போக்குவிக்கதாக, யாம், புதல்வர் முகலான பிரகாசக ளினின்று நீங்கியிடாதவராவோமாக, உறுதியான உடம்பிலிருந்து கிடுபடாதவராவோமாக, சோமராசனே! யாம் பகைவருக்கு, காரியத்தை முடித்து வைக்காதவர்களுவோமாக என்பது.

சபணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தவ தேவதா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, இரண்டாவது வரிசையில் மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

சூராவது விரியோகம்.

சூரத் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

अभिर्मृशस्तिनुष्णुस्सादृष्यो गोपाः परिपादितस्वम् । खञ्जोवम्
निगुतः पुनरतेःसैर्वाञ्छितं प्रुधाविदेशम् ।

உரை.

இம் வக்கினி, கோபத்தைத் தணித்துக் கொண்டு எமக்கு முன்னே செல்வதாகுக. அக்கினியே! நீ, பிறராத் கெடையாத பாதுகாப்பில் வந்து நனு யிருந்து எம்மை எல்லாவலையாலும் பாதுகாப்பாயாக, உனது பாது காப்பிருக்கு மிடத்து பகைவர்கள் தூட்டம் பிடிப்பவர்களாவதாக, பகை வர்களுடைய அந்தக்கரணம் அறிவோடு கெடுக என்பது.

சபணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்துடன், 'தவ தேவதா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு மூன்றாவது வரிசையில் முதலாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

ஸூராவது விரியோகம்.

ஸூரத் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

धाता धातृणां सुवनस्वस्वतिर्वैवः सवितारमभियातिवाहम् । इमं वद-
मयिनोभा वृहस्पतिर्वैवाः पान्नु यज्ञयानन्यथाहम् ।

282: கிருஷ்ண எகர்வேத கதந்திரிய சங்கிதை [காண்டம்-4
(செங்கலக்குத்

உரை.

உலகத்திற்கு இறைவர்களான தட்சப் பிரஜாபதி முதலானோர்களையும் பாடக்கின்றவர்களும், பாதுகாக்கின்றவர்களுடான அகவிகளையும், பிரகதப் பதி என்னும் இத் தேவர்களும், அவ்வம் மந்திர வழக்குடையதும், பெரும் பயனைத் தருவதும், பாவமாயிவ தடைபட நீக்குவதுமாயிவ எமது வேண்டியை, வினாக்காது பாதுகாப்பார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'நவ வேதா' என்பதைப் பற்றிச் சேர்த்துக் கொண்டு, மூன்றாவது வரிசையில் இரண்டாவது செங்கலை ஓவத்தல் வேண்டு மென்ப

எட்டாவது வரியோகம்

எட்டாம் செங்கலை வைத்தல்

மந்திரம் :

वदवयवानो महिषशान्वयः सवर्धिव इवे पुदहूतः पुदहू । सवः प्रजावैद्वयं
सुवयेन्द्रा नोरीरिवोवा वरावा ।

உரை.

புருகதனாகிய, அதாவது அநேகம் பேரால் அழைக்கப் பெறுவோருகிய இத்திரன், எமக்கு இவ்வென்கியில் கதத்தைக் கொடுப்பானாக. மந்திரம், அநேக தேசங்களுக்கு இறைவனும், பெரிய ருசத்தன்மை முதலிய குணங்களுடன் கூடியவனும், பாவமேறவாக மந்திரங்காற் கூறப் பெற்றவனும், தனி, என்னும் குணங்களை யுடையவனுமாயிவ இத்திர! நீ, எம்முடைய புதல்வன் முதலான பிரசைகள் கித்தியாதற் பொருட்டு எம்மை கலப்படுத்துவாயாக, எம்மை பிசுழ்த்து தள்ளியிடாதே என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன் 'நவ வேதா' என்பதைப் பற்றிச் சேர்த்துக் கொண்டு, மூன்றாவது வரிசையில் மூன்றாவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதும்,

ஒன்பதாவது வரியோகம்.

ஒன்பதாவது ஏத வேந்தக் கலலை வைத்தல்

மந்திரம் :

देवसपक्षा अपरिमयनिष्प्राप्तिभ्यामववाधा महेताम् । वसवो वद्रा
साहित्या वपरित्वां गो प्रज्ञेचारमविराजमवम् ।

உரை.

எவர்கள் எம்க்குப் பணவர்களை விருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் எம்க்குத் தாழ்த்தவர்களாகுக. அருள் புரியும் இத்திர அக்கிரைகளுடன் கூடி, யாம் அப் பணவர்களை அடியோடு வெடுத்து விடுவோமாக. அஃ, உருத்திரன், ஆதித் தன் முதலான தேவர்கள், கவர்க்கம் வரை எம்மோடும், பணவரைத் தாழ்த் துத் திரைம யுடையதும், அறிவு மிக்கார், அநீசவருக்கும் தலைமையுடையதுமாயிய பெருத் தன்மைமையச் செய்வார்களாக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்துடன், 'எயா தேவயா' என்பதையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டு, முன் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த மெய்க்கைக் கங்கை, இரண்டாம் வரிசைசின் இரண்டாவதாக வயத்தம் மேண்டும் என்பதாம்.

அதன் பிறகு, மத்திரமீண்டு அம் 'எயா' சிவமீது மணலை இறைத்து விடல் வேண்டும் என்பதையு முடிக்க.

தோதாவின் மேடை.

சூத்திரத்தாகத் தழுவி, பத்திரமீன்றி முதலில் மேடையைச் சுற்றியும் பன்னிரண்டு சுக்கான் சுக்களைப் போடல் வேண்டும்.

இனி, ஆக்கிரீச மேடைக்குச் செங்கல்களை அடுக்கியது போலவே ஒங் கொரு மத்திரத்திற்கு ஒவ்வொன்றாக உயர்கு செங்கல்களை வைத்து விட்டு, ஐந்தாவது மத்திரத்தை இரண்டு முறை ஒடுக்கிகொண்டு முறைசிய இரண்டு செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

பிறகு, ஆறாவது மத்திர முகன், ஒன்பதாவது மத்திரம் வரை, மத்திரத் திற்கு ஒவ்வொன்றாக பத்தாவது செங்கல் வரை வைத்துவிடல் வேண்டும்.

பத்தாவது விரியோகம்.

தோதா மேடையில் பதினோவது செங்கல் வைத்தல்.

மத்திரம் :

समांश्च सिद्धमसुतो हवामहे योगोविद्वन्निद्वन्निधः । हमसो यं विद्वे
ब्रुवन्वाऽस्य कुप्यो हरिणो मेदिनमवा ॥

உரை.

பிறகுடைய கோக்கிரையுந், தனத்தையும், குறிகைகளையும் வென்று கொண்கோளுகிய இத்திரனை, இவ்வென்கி நிமித்தமாக அழைக்கின்றோம். இத்திர! பவவகையாய் அழைக்கப் பெற்றவரது நீ எமது வேண்டியை அது பவிப்பாயாக, 'ஹரி' என்னும் குறிகைகளையுடைய இத்திர! உன்னை, எசு மானனுடைய கண்பஞ்சுச் செய்கின்றோம் என்பது.

சாஸனபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்துடன், 'एवा ऐवा' என்பதையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டு, பதினொராவது செங்கலை வைத்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

மற்றும், ருத்திராப்படி, இம் மந்திரத்தையே மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு, பன்னிரண்டாவது செங்கலையும் வைத்துவிடல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி மேடைமீது மணலை இறைத்தல் வேண்டும்.

இம் மேடை, சபையின் பிறகு என்னுமிடத்தில் உள்ளதாம்.

பதினான்காம் அலுவாகம் முடித்தது.

பதினான்காம் அலுவாகத்தின்

பரிசேடம்.

பிரசுத்தாவின் மேடை

மந்திரமின்றி, எட்டுச் சக்கரன் கற்களை மேடையைச் சுற்றிலும் இறைத்து விட்டு, இவ்வறுவாக மந்திரங்கள் எட்டாயும், காங்கு நேறாதா வின் செங்கல்களையும், காங்கு மாச்சாஸியச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை மேடைமீது இறைத்துவிடல் வேண்டும்.

பிரமணுஞ்சம்சிபின் மேடை.

மந்திரமின்றி, பதினொரு சக்கரன் கற்களை மேடையைச் சுற்றிலும் இறைத்துவிட்டு, இவ்வறுவாக மந்திரங்களைப் பந்தாளம் பந்து நேறாதாச் செங் கல்களை வைத்துவிட்டு பந்தாவது மந்திரத்தையே மீண்டும் ஒதிக்கொண்டு பதி னொராவது மாச்சாஸியச் செங்கலை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை மேடைமீது இறைத்து விடல் வேண்டும்.

போதா, கேஷ்டா, அச்சாவாகன் என்னும் மூவரின் மேடைகளின் வகையோ,

மந்திரமின்றி, மூன்று மேடைகளைச் சுற்றிலும் எட்டு எட்டுச் சக்கரன் கற்களைப் போட்டுவிட்டு, இவ்வறுவாக மந்திரங்களுள் மூகல் எட்டு மந்திரங் களாலும், காங்கு காங்கு நேறாதாவின் செங்கல்களையும், காங்கு காங்கு மாச் சாஸியச் செங்கல்களையும் வைத்தல் வேண்டும் என்பது.

மந்திரமின்றி மணலையும் இறைத்தல் வேண்டும்.

பிரமணுடைய மேடை

மந்திரமின்றி எட்டுச் சக்கரன் கந்தனை, மேடைமேல் கற்றிலும் போட்டு விட்டு, இவ்வதுவாகத்தின் முதல் மந்திரங்கள் ஐந்தாவும், காங்கு தோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'தவிரே, வுரபரே, வுரபரிசமவய' என்பவைகளை முதலாகக்கொண்ட சூத்திர மந்திரங்கள் மூன்றாவும் மூன்று மார்ச்சாலியச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை, மேடைமேல் மூன்று இறைத்து விடல் வேண்டும்.

இம் மேடை, பிரகாசத்தால் மேடைக்குத் தெற்கில் சஞ்சாரம் (நிறுத்து இடம்) விட்டு இருந்தல் வேண்டும்.

மார்ச்சாலிய (கைபலப்பும்) மேடை

மேடைமேல் கற்றிலும் ஆறு சக்கரன் கந்தனைப் போட்டுவிட்டு, இவ்வதுவாகத்தின் முதல் மூன்று மந்திரங்களால் மூன்று மார்ச்சாலியக் கல்களாக வைத்துவிட்டு, 'வயிவர, வயவ, விரவிரே' என்பவைகளை முதலாகக்கொண்ட ஆரபிரா-1, அ. அ. - 7-வதுவரும் மூன்று மந்திரங்களாலும் மூன்று மார்ச்சாலியச் செங்கல்களை வைத்தல் வேண்டும்.

மந்திரமின்றி, மணலை, மேடைமேல் மூன்று இறைத்து விடல் வேண்டும்.

சாத்வால (மண்ணெடுக்கும்) மேடை

மேடைமேல் கற்றிலும் எட்டுச் சக்கரன் கந்தனைப் போட்டுவிட்டு, இவ்வதுவாகத்தின் முதலாவது ஐந்து மந்திரங்களாலும் காங்கு தோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'மூரன, அரவரே, விரே வய' என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட மூன்று சூத்திர மந்திரங்களால் மூன்று மார்ச்சாலியக் கந்தனை வைத்தல் வேண்டும்.

சாமித்திர (சூட்டுக் கடாவைக் கொல்லும்) மேடை

மேடைக்கு காப்புறத்தும் எட்டுச் சக்கரன் கந்தனைப் போட்டுவிட்டு, 'ஹே சிரிபிரி' என்பது முதலிய சூத்திர மந்திரங்கள் எட்டாவும், காங்கு தோதாச் செங்கல்களையும், காங்கு மார்ச்சாலியச் செங்கல்களையும் வைத்து விட்டு, மந்திரமின்றி மணலை இறைத்தல் வேண்டும்.

அவபிசுத மேடை

பிறகு, (அவபிசுதம்) முடிவு செய்யும் இடஞ் சென்று, கீழில், எட்டுச் சக்கரன் கந்தனை இறைத்துவிட்டு, அதுவாகத்தின், முதல் மந்திரங்கள் ஐந்தாவும் காங்கு தோதாச் செங்கல்களையும் ஒரு மார்ச்சாலியச் செங்கலையும் வைத்துவிட்டு, 'அரே ஹே, ரபுரே, ரவாயி' என்பவைகளை முதலாகக் கொண்ட,

மந்திரங்கள் மூன்றாம் மூன்று மாதங்களில் கல்லூரின் கைத்தீரீய வேண்டும்.
இதை நீர்தீரீயபொது செய்யினும் செய்து கொள்ளலாம்.

மேற்படி மண்டகம், மாதங்களை அங்கிதேவியை மண்டகம்
பொதுப்பொது செய்து கொள்ள வேண்டும்.

பரிசேடம் முற்றும்.

விருப்ப வேறுபாட்டால் உண்டான சித்யின் செங்கல் அடுக்குகளின்

வேறுபாடுகளின் கருத்தம்.

1. கைத்தீரீய வேறுபாடுகள், கைத்தீரீய வேறுபாடு இரும்பு வேறுபாடு 'சேன
சிதி' என்று செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

2. பைகலரைக் கொல்ல விருப்ப வேறுபாடு, மூன்று மாதங்களுடன் 'பிரதிக
சிதி' என்பதைச் செய்தல் வேண்டும்.

3. மேலே பிறக்கப்போகும் பைகலரைக் கொல்ல விருப்ப வேறுபாடு, 'உப
யத: பிரதிகசிதி' என்று செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

இது, இரண்டு முக்கோணங்களை மேலும் கீழ்மாய் கைத்தீரீய வேறுபாடு
முள்ளதாம்.

4. பைகலரைக் கொல்ல விருப்ப வேறுபாடு மட்டைய் விருத்தென்பது, 'இரதச்
சக்கரசிதி' என்னும் செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

5. உணவுப் பொருளை (அன்னத்தை) விருப்ப வேறுபாடு அன்னவட்டி
வடிவ விருத்தும் 'துரோணசிதி' என்று செங்கல் அடுக்கைச் செய்தல்
வேண்டும்.

6. மேற்படி விருப்ப வேறுபாடுகள் கைத்தீரீய வேறுபாடு அன்னவட்டி வேறுபாடு
செங்கலடுக்கை செய்தல் வேண்டும்.

7. பசு (கோ) க்களை விருப்ப வேறுபாடு, கைத்தீரீய வேறுபாடு 'சுழுவசிதி'
என்று செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

8. கிராமத்தை விருப்ப வேறுபாடு, கைத்தீரீய வேறுபாடு பரிசாய்
சிதி' என்று செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

9. நெய், விருப்ப வேறுபாடு, கைத்தீரீய வேறுபாடு 'உபசாய் சிதி' என்
ன்று செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

10. பித்திரை சம்பந்த விருப்ப வேறுபாடு கைத்தீரீய வேறுபாடு 'சாமசான
சிதி' என்று செங்கலடுக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

11. ஷே. அருப்புடையான் வட்டமாயே செங்கலிக்கைச் செய்தலும் கூடும்.

12. பசுவை அரும்புளையன், காந்தையனா விருத்தும் 'சந்திதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

13. ஷே. அருப்புடையான் வட்டமாயே 'பிரபஞ்சச் சந்திதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கைச் செய்தலும் கூடும்.

14. சுவர்க்கத்தை அரும்புளையன், அரிந்த சிறுமும் வீண்ட மதுமுடைய பட்டி போன்றிருக்கும், 'பூர்வசேனசெதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கை அறிக்கல் வேண்டும்.

15. ஷே. அருப்புடையான், கோணான சிறுமகளும் அரிந்த வானுமுடைய பருத்து போன்றிருக்கும், 'உத்தரபோனசெதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கைச் செய்தலும் கூடும்.

16. அங்குலத்தில் தலைவனாக அரும்புளையன், அரிந்த போன்றிருக்கும், 'சங்கதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கைச் செய்யல் வேண்டும்.

17. ஷே. அருப்புடையான் வட்டமாயே வகைக் கங்கிதியைச் செய்தலும் கூடும்.

18. பெருமைய அரும்புளையன், மந்தி அடியாயே, 'அளஜிதி' என்னுஞ் செங்கலிக்கைச் செய்தல் வேண்டும்.

இது காங்கு படைச்சாக்கனாக உழந்த தக்கனாம்.

இவைகள் தவ்வொன்றிற்கும், ஐந்து ஐந்து அறிக்கும் ஆரீயம் ஆரீயஞ் செங்கலிக்கைக் கொள்ளும்.

இவ்வாறு ஆபஸ்தம்ப கொள்க சூத்திர, அப்ப சூத்திரப்படி சித்திரின் வேறுபாடுகள் எழுதப்பட்டன.

புனச்சிறியம் முடித்தது.

நண்டு, இவ் வாறுவது அதுவாகம் முதல் ஒன்பதாம் அதுவாகம் வரை அசுவமேத வாகமாதலின், இங்கு கிரியாக முறையில் பவன் பட்சவமகளால் விரியோக முறையைத்தழுவி, பதினாத்தவது அதுவாகம் முதலாகிய காங்கு அதுவாகங்களை இவ் வேழாம் பிரபாடகத்தின் முடியில்சேர்த்திருக்கின்றோம். இதன் விரிவை சமயப் பிரதின உபோந்தாதத்திற் காண்க.

பதினைந்தாவது அநுவாகம்.

விடயச் சுருக்கம்

வயாஷ்மே ஜீமூத கவசம் ப்ரதிஸுததி ।

ஹ்ந்நா ஹ்நுராதே வஹ்ந்நி ஜ்வாஸிஸூதே ॥ 1 ॥

தே சங்குதேஹ்நுதே வஹ்ந்நி ஜ்வாஸிஸூதே ॥ 2 ॥

ரதே சிவாசி சிவாஸிவாஸிஸிவாஸி ॥ 3 ॥

ரதகாதே ரத: சிவாஸி வஜேஸிவாஸிஸிவாஸி ॥ 4 ॥

ஹ்ந்நாஸிவாஸிஸிவாஸி ஹ்ந்நாஸிவாஸிஸிவாஸி ॥ 5 ॥

ஹ்ந்நா (ஹ்ந்நா) ஹ்ந்நாஸிஸிவாஸி ஹ்ந்நா ஹ்ந்நாஸி: ॥ 6 ॥

ஹ்ந்நாஸி வஜேஸிவாஸிஸிவாஸி ஹ்ந்நாஸி: ॥ 7 ॥

கவசம் போட்டுக்கொள்ளல், துணை எடுத்துக்கொள்ளல், காணத்
தொடுத்தல், துணைத் துணைக் கொடுத்தல், அர்ஜுன வில்லில் பூட்டல், சாத்வி
ஸயப் போற்றல், சூரிஸகளைப் போற்றல், இசுதந்தை ஹ்ந்நாஸி, சிவாஸி
களைப் போற்றல், தவ்நிஸத் கொடுத்தல், சாட்டையாக் கொண்டுயருதல்,
ஹ்ந்நாஸிப் போற்றல், இசுதந்தைப் போற்றல், துத்துஸிவாஸி அபுத்தல் என்பது.

காண்காம் காண்டம் ஏழாம் பிரபாடகம்

பதினைந்தாவது அநுவாகம்.

குறு பஞ்சாதித்த மேல் தாழ்த்தொது பதங்காக் காண்டது.

அகவமேதத்தில் கவச மணிக்கு கொள்ளுதற்குரிய மந்திரங்கள்.

ஜீமூதஸ்யேவ ஹ்ந்நி ப்ரதிசுததி சமதாஸுபஸ்யே । அநா-
வித்யா தனுஸா ஜயத்வ ஸத்வா வ்ஹ்நி மஹிமா பிபஸு । ஹ்ந்நாஸி-
ஹ்ந்நாஸி ஜயேம ஹ்ந்நா திவாஸிஸமதா ஜயேம । ஹ்ந்நாஸிஸிவாஸி
குணோதி ஹ்ந்நாஸி: ப்ரதிசுததி ஜயேம । வஹ்ந்நி வேதாஸிஸிவாஸி
காஸி பிபஸு ஸத்வாஸி பிபஸுஜானா । ஹ்ந்நாஸிஸிவாஸி
ஹ்ந்நா ॥ 1 ॥ ஜ்வா ஹ்ந்நாஸிஸமநே பாரகந்தி । திவாஸிஸிவாஸி
ஹ்ந்நாஸிஸமநே பாரகந்தி ॥ 2 ॥

அரீனா இமே விஃபுரந்தா அமிதாந் । வஹீனா பிதா வஹுரஸ்ய புவநிதா-
 க்ருணாதி சரீரநாஸ்யத்ய । இபுவிஸ்சகா: பூதநாஸ்ய சரீர: பூதே நினதோ
 ஜயதி ப்ரமூத: । ரதே திஸ்துஷ்யதி வாஜினாவ: பூரோ யத் யத் காமயதே
 சூபாரயி: । அபிர்ஷுநா மஹிமான் ॥ ௨ ॥ பநாயதமன: பதாபு-
 யக்ஷந்தி ரஸ்ய: । தீவ்ரானுபாந்ருஷ்யதே பூபாணயோஸ்யா ரதேமிஸ்சஹ
 வாஜயந்த: । அவகாமந்த: ப்ரபதேரமிதாந் க்ஷிணந்தி ஶ்ருத் சநப்ய-
 யந்த: । ரதவாஹந் ஹவிரஸ்ய நாம யவாஸ்யுஷ் நிஹிதமஸ்ய வம் ।
 தநா ரதபூபாஸ்யம் மதேம விதாஹாவயத் சம்மநஸ்யமானா: । ச்வாபு-
 சத: பிதரோ க்யோதா: க்ருக்ஷிதாஸ்க்ரீவந்தோ கமீர: । சிவ்ரேனா
 இபு வஸ்ய அமூபாஸ்யதோ வாரா உரவோ வாதசாஹ: । வாத்ரணாம: ॥ ௩ ॥
 பிதரஸ்யோம்யாஸதிஸ்தவனோ வாயாஸ்திவீ அநேஹமா । பூபாந: பாது துரி-
 தாததா வூதோ ரதாமாதிநோ அபத்யத் இஸ்த । சூபாந் யஸ்தே சூயோ
 அஸ்யாதந்தோ கோமிஸ்சக்ரதா பததி ப்ரமூதா । யவா நரஸ்ய விச-
 த்வந்தி தநாஸ்யம்மிபவக்ஷம்யத்யஸந் । க்ரஜீதி பாரிஸ்திவீனோ-
 ஶமா மவது நஸ்தந: । சோமோ அபிவ்ரவீது நோபததி: ॥ ௪ ॥ சம்ம
 யக்ஷது । அஜக்ஷந்தி சானேவபாஜநாஸ்ய உபஜிமதே । அஸ்யா ஜனி-
 சேதஸோஸ்யாந்ஸமஸ்து சோதய । அஹிரிவ மோமே: ப்யேதி வாதூஜ்யாயா-
 ஹேதி பரிவாஹமான: । ஹஸ்தமோ விதாஹபுநானி விதாந்யுமான்யுமாஸ்ய சம்பரி-
 பாது விசுத: । வநஸ்யதே வீதூக்ஷோ ஹி பூயா அஸ்யஸ்தா ப்ரநரணஸ்யு-
 விர: । கோமிஸ்சக்ரதோ அஸி வீதயஸ்தாஸ்தாதாதே ஜயது ஜெதவானி ।
 திவ: பூதிவ்யா: பரி ॥ ௫ ॥ அஜ உதமூதே வநஸ்யதிம்ய: ப்யா-

மூத௨ சஹ் । அபாமோஜ்மானம் பரிமோமிரஹூதமிந்ரஸ்ய வஜ௨ ஹிவா
 ரய் யஜ । இந்ரஸ்ய வஜோ மஹாமனோகம் மிதஸ்ய ரமோ வஹஸ்ய நாமிம் ।
 சேமாசோ ஹ்யதாதிஹ்யுபாஸோ தேவரய ப்ரானஹ்யா ருமாய । உபஸ்யஸய
 பூபிவீ ஸுதயா பூஹ்வான மனுதா விஹ்ரஹ்யஜமத் । சதுந்ருமே சஜூரிந்ரே
 தேவீரூதா ॥ 6 ॥ தவியோ அபசேத ஶத்ரூந் । அக்ரஹ்ய வஹ்யோஜன
 அபாநிஹ்நிஹிதூரிதா வாக்மானஃ । அப்யோத துந்ருமே துஹ்நா௨ இத
 இந்ரஸ்ய ஸுஹிர்ஸி வீதயஸவ । அஹ்மூரஜப்யா வ்நியேமாஃ கௌமஹ்நு-
 மிவீவதீஸி । சமஸ்யப்யாஶ்ரந்தி நோ நரோஶ்மாஹ்மிந்ரஹினோ
 ஜயந்ரு ॥ 7 ॥

பதினாசுவாஸ அநுபாசத்திம்வித்யாயஎன்னும் (புர:சி:தி:) மீண்டும் செம்
 கமிக்குகல் கூறப்பட்டது. இங்ஹுடன் சபனப்பிரகாரணம் முடிந்துவிட்டது.
 இனி, சம்மந்தம்பற்றி இங்கு, பதினாசுவாஸாத எடுத்துக்கொண்ட அசுவமேத
 சம்மந்தமாகிய இவ்வநுபாசத்தில் கலசமணிதல் முதலியது கூறப்படுகின்றது.

சென்று, அசுவமேத யாகத்தில், 'சுகஸ்தி ஶ்ர' என்பது முதலிய மந்திரத்
 தால், வேட்போன், தேவின் அகத்தடியின் தென்பக்கத்தில் குகைகளைக்
 கட்டி வைத்துவிட்டு, 'சுகஸ்தி வ்யா' என்பது முதலிய மந்திரத்தால்,
 வண்டியின் மாடுகளைப் போற்றுவதுடன், 'கௌ ஶ்ர' என்பது முதலிய மந்தி
 ரத்தால் தேர்க்கொடிவைத்தேரின் முடியிற் கட்டிவிடல் வேண்டும்.

முதலாவது விதியோகம்

கவச மணிதல்

பந்திரம்:

ஜிமூதஸ்யேவ மயதி ப்ரதீகம் யஹ்மீயாதி சமவாஸுபஸ்யே । மனாவிஹ்யா தஸுபா
 அபாஸ௨ சதவா வர்மணோ மஹிமா பிபர்து ।

உரை.

அரசன், கவசத்தை யணித்து சென்று பனகவனுக்கருகில் போகும்
 போது, இவ்விடத்தில் பொழுதும் மிகுந்த பனகவர்கள், மறை பெய்வதற்

பிர-7அத-15] மகாக்கிரியனத்தின் சமஸ்காரம்
(மத்தியம்)

241

கெழும் கரியமேகங்கள் வந்து குவித்து கொள்வதுபோல் இருகிறத்தாளுடைய
சைவங்களும் ஒன்றாய்க் கலந்து குழந்து கொள்ளுஞ் சமயத்திங், அரசனே !
நீ, பிறரைக் கொல்வதில்லாமல் கடியவனுப்பெற்றி பெறுவாயாக. கவரத்
திறனுடைய அந்தையை மனம உண்ணப் பாடுகாக்க என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், தேவப்போன், கவர்த்த அளித்தகொள்ளல்
வேண்டுமென்பதாம்.

இரண்டாவது விரியோகம்.

விவில யெடுத்தல்

மத்தியம் :

धन्वनाया धन्वनायि जयेम धन्वना तीव्रास्समदो जयेम । धनुश्चाशोरप
कामं कृणोति धन्वना सर्वाःप्रदिशो जयेम ।

உரை.

யாம், வில்லாம், பிறமுடைய தீவரத்தைக் கவர்த்த கொள்வோம். அக்ஷ
ணமே, வில்விற்றா விரக்கம் என காட்டி படைகளையுடைய படைகளின் சைன்
யத்தையும் வெற்றி கொள்வோம் என்பது.

அவ்வாதே, இந்த வில், பிறமுடைய விருப்பத்தை ஒழிப்பதாகாக. விரிப்
பதிலென்? எல்லாத்திசைகளிலும் சிறந்து நிறங்கும் படைகளையெய்வதாம்
வெற்றி கொள்வோம் என்பது கருத்து.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வில்லில் ஏடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டுமென்பதாம்.

மூன்றாவது விரியோகம்.

நான் கவர்த்தத் தோட்டுப் போற்றல்.

மத்தியம் :

वह्यन्ती वेदाग्नीमन्ति कर्णं शिवः सखायं परिपश्यजाना । घोषेवशिक्ते
वितताःषि धावन् ज्या इयः समने पारयन्ती ।

உரை.

வில்லின்மேல் ஏற்றப் பெற்றதாம், போரின் முடிவை வடைவதுமாகிய
இந்த நாணங்குறு, மலை, தனது கவையனுடைய வந்த இரகசியம் போவது
போல், காதிகுறுகில் வந்து போய் ஒலி செய்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், காண்டாபிற்றைத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

காங்காவது விகீரோகம்.

விவிலிம் ஸுவிசுரத் தொடுதல்

மந்திரம் :

ते वाचरन्ती समवेद्यया मातेव पुत्रं विभृतामुपश्ये । अपश्यन् विषयता
संविदाये मातां मे विष्णुवन्ती समिधान् ।

உரை.

மனைவியோல் பேசினி, இனிமை கூறுகின்றவையுளும், இறப்பில் எடுத்துச் செல்லுங் தாயைப் போல் கலஞ் செய்கின்றவையுமான விய் விளக் கையாகவிரண்டும், மீண்டும் மீண்டும் எழும்பி ஒன்றுபட்டி பகையாகா ஒழிப்பனவாகுதல் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், விவிலிம் இரண்டு வாகிஷஸுத் தொடுதல் வேண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது விகீரோகம்.

அம்பையெடுத்து விவிலிம் பூட்டுதல்

மந்திரம் :

वकीनापिता वसुरस्यपुत्रविश्वாகुणोति समनाऽवरास । इषुधिःसंकाः
इतनास्य सर्वाः इष्टे निनवो जयति प्रसृतः ।

உரை

அகேசம் அம்புகளைப் பாதுகாப்பதும், அம்புகளென்னும் அகேசம் புத் திரக்களையுடையதுமாவிய இந்த அம்புபுத்தூணியானது, போர் முனைக்கு வந்து அம்பை எடுக்கும்போது, சிச் சிச் என்று ஒலிக்கின்றது. இத்தகைய அம்புபுத்தூணி, முதுகில் சுட்டப் பெற்றதாய் வில்லாத் செலுத்தப்பட்ட அம்பை விழுக்குமிடத்து வந்ததையுஞ் சேனைகளைத் தகையும் வெல்கின்றது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் அம்பைப் பெடுத்து விவிலிம் வைத்து காணேற்றல் வேண்டும் என்பதாம்.

சூழுவது விரியோகம்.
தொடர்ச்சிப் போன்றதம்

மத்திரம் :

रथेतिष्ठन्नयति वाजिनीवः पुरोयत्तयत्र कामयते धुपारथिः । मदीशूनां महि-
मानं पनायतमनः पश्चादनुयच्छन्ति रथमयः ।

உரை.

கன்கு விட்டிக்கப் பெற்ற இத்தேவதாரகன், தேவின் மிகுத்து கொண்டு எங்கு எங்குச் செல்ல விடுப்படுமா, அங்கு அங்கு குதிரைகளைச் செலுத்துகின்றான். வேட்டோர்களை! மீட்டும் வேண்டித் தீவையே! நீயும், 'இக் குதிரையைப் பிடிக்குங்கிறார்கள்' தேர்ப்பாடனுடைய மனத்தின்படியே மூன்றாம் பின்னும் குதிரைகளை நியமிக்கின்றன' என்பதால், குதிரைகளைப் பிடித்துக் கொள்வதற்குக் காரணமான கருதலைப் போற்றுவிரிசாரக என்பது.

சமணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தான், சாதாரணப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

சூழுவது விரியோகம்
குதிரையைத் தொடர்புப் போன்றதம்

மத்திரம் :

सीमण्योवाः दुष्वते धुपपाणयोऽभ्वारथेभिरसह वाजयन्तः । अवकामन्तः
मपदैरमित्रान् क्षिणन्तिशश्वैरमपययन्तः ।

உரை.

மூலம் ஆற்றல் மிகுந்த வால்களை ஏதையவைகளும், தேருடன் விரைவில் செல்லுகின்றவைகளும், காலின் கொழுப்புக்கால் பகைவரை காசப்படுத்துகின்றவைகளான இக்குதிரைகள், பேரொலியுடன் களைக்கின்றன. மற்றும், பயமற்றவைகளாய்ப் பகைவரைக் கொல்லுகின்றன என்பது.

சமணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தால், குதிரைகளைத் தொடர்புப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

எட்டாவது விரியோகம்
இதத்தைத் தொடர்புப் போன்றதம்

மத்திரம் :

रथवाहनं हविरस्य नामवत्ताऽऽयुधं निहितमस्यवर्मै । तत्रा रथमुपशम्य
सरेम विस्वाहा वयं सुमनस्य मानाः ।

உரை

ஏசமானனுடைய, சில் முதலியவைகளையும், கவச முதலியவைகளையும் வைக்கப்பெற்றிருப்பதும், இரதனாறணம் எனப் பெயர் வழங்கப் பெற்றதும், அகிலைப்போல் உதவி செய்கலின் அவியை வழங்கப்பெற்றதுமாகிய நேர்ச் சக்கரங்களின்மீது காடோதும் கன்மனத்தையுடைய லாம், இனிது செல்லும் இரதத்தைத் தூக்க வைக்கின்றோம் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், சக்கரத்தின்மீது இரதத்தை எடுத்து வைத்துப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம். இவ் விநியோகம், ருத்திரப்படி பின்வருவதாம்.

ஒன்பதாவது விநியோகம்.

பிதித் தேவதைகளைப் போற்றுகலில்

முதல் மந்திரம்.

सायुषःसहः पितरो वयोषाः कृष्येभितश्चकीवन्तो गभीराः । विप्रसेना
पुषसा अमृधास्सतो वीरा उरयो वातसाहाः ।

உரை.

எம்மாற் றெடுக்கப்பெற்ற அன்னத்தாற் றுண்ப்படைகின்றவர்களும், எமது ஆயுளை நிலை நிறுத்துகின்றவர்களும், பிசையுற்றிடத்து பிராணி களால் வழிபடப்பெற்றவர்களும், வம்மைபுடையவர்களும், துண்ணறிவாளர்களும், விசித்திரமான பல்வகைச் சேனைகளையுடையவர்களும், அம்பின் ஆற்றலுடையவர்களும், பிறரால் போரிட்டு வெல்ல முடியாதவர்களும், மிகுந்த குரல்களும், விரித்த தனம், சைன்ய முதலிய சம்பத்தை புடையவர்களும், பிறருடைய காலாழ்ப்படைகளின் கட்டடங்களை மடக்குகின்றவர்களுமான பிதிர்க்கள் எமக்கு இருக்கின்றார்கள் என்பது.

இரண்டாம் மந்திரம்.

ब्राह्मणासः पितरस्सोम्यासश्शिवावेनो णावाययिषी अनेहसा । पूषानः

पातु दुरितादता वृषो रक्षामाकिणीं अघशःस ईशत ।

உரை

வேதத்தின் பொருளை மேற்கொண்டவர்களும், எம்மிடத்து அருள் செய்வதையே மேற்கொண்டவர்களுமான பிதிர்க்களும், வானும் மண்ணும், எப்போதும் எமக்கு மக்களக்கரும் அருள் செய்வதையே மேற்கொள்ளுவார்களாக அங்கனமே, வேள்வியை வளர்க்கும் பூஷாதேவதை, எம்மை, பரவத்

மத்திரம்)

தினின் அம் பாதுகாப்பாற்றுக. பிதிர்க்கணங்களை! கிளி, என்னப் பாதுகாப்பிற்காக. எம்மைப் பழிப்பதற்கு முடியாதவர்களைக்கொண்ட என் பது.

மூன்றாம் மத்திரம்.

सुपर्णवत्ते सुगो वत्पादन्तो गोभिसस्रद्वा पतति प्रसूता । यत्रा नरस्सञ्च
विचद्रवन्ति तत्राऽस्रव्यमिववशम्व-सन् ।

உரை.

இந்த அம்பின் பின்பக்கம் மறைக்கின்றது. இந்த அர்ப்பின் பற்கள் உம்மையாபிடுக்கின்றன. இந்த அம்புகள் கோக்கனின் சம்பந்திகளால் கட்டுப் பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய இப் பிதிர்க்கனின் பாணங்கள், எப் போரிடு வேர்கள் முதலில் களிப்போடு சேன்யத்திற்கெங்கோ போய் பிறகு புறங் காட்டி ஒடுகின்றனவோ, அப்பிடத்தில், பிதிர்க்கனாத் செலுத்தப்பட்டுப் போய் விழுகின்றன. அப்படி விழுகின்ற அம்புகள் எங்குச் சகத்தை யளிக்குக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மூன்று மத்திரங்களாலும், பிதிரு தேவதைகளைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

—*—

பத்தாவது விகிபோகம்.

தன்னத் தொட்டுக் கொள்ளல்

மத்திரம் :

कजीते परिवृद्धिर्नोऽश्मा भवतु नस्तनूः । सोमो अधिप्रवीणोऽदिति-
श्यामं यच्छतु ।

உரை.

அம்புகளே! நீங்கள், காற்புறமும் எம்மை விட்டுவிடுவீர்களாக. எம் முடைய உடம்பு கல்லிப்போனாக. சோமமேனது, எம்மை, 'இவர்கள் பெரு அம்புடையவர்' என்று கூறுக. அதிதி, சகத்தை யளிப்பாளாக என்பது.

சாபணபாடியக் கருத்து

இம் மத்திரத்தால், தன்னத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும் என்ப தாம்.

பிறகு, ஸ்வால் தன்னியாயுத் தொட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

பதினேராவது விரியோகம்.

குதிரை சவுக்கை வேடுத்தல்

மந்திரம் :

आजह्यन्ति सान्वेयां जघनाऽऽपजिघ्रते । अवाजनिऽधेतसोऽन्वार-
स-
मायु चोदय ।

உரை.

குதிரை போட்டுஞ் சாட்டையைக் கையிற் கையற்றிருக்கின்ற தைப்பாகர்
கள், குதிரைகளின் தொண்டுகளில் சவுக்கால் அடிக்கின்றார்கள். பின்புறத்தின்
மேல் அடிக்கின்றார்கள். இவ்வாறு அடித்து, குதிரைகளைச் செலுத்துவதற்குக்
காரணமாகிய சாட்டையே! குதிரைகளை, அடிக்கலால் வேகமாய் ஒடுவதில்
மனமுண்டையவைகளாகச் செய்வாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், குதிரை ஒட்டும் சவுக்கை எடுத்துக்கொள்ளல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது விரியோகம்.

கைகளைப் போற்றாதல்

மந்திரம் :

अहिरिव भोगे पयैति वातुं ज्याया हेति परिवापमानः । हस्तयो विम्बा-
वयुनानि बिहाम्युमान्युमाऽसंपरिपातु विभक्तः ।

உரை

கில்லாலிகளின் இடது கை, பாம்பானது, நுருவனுடைய கையை,
அல்லது, காலிக் கற்றிக்கொள்வதுபோல், நுருவனைத் தோலாத் கற்றப்பட்ட
பிருக்கின்றது. அந்தகைவ தோலானது, கில்லாலடிப்போர்களுடைய கைகளை
இழுத்து விடப்பட்ட கால்களே புண்படுத்தாமற் பாதுகாத்துக் கொள்ளின்
தது. இவ்வாறு கையிலிருந்து அடிபடும் தோலானது, எம்மை, எல்லீ
நெற்களைபுழுணர்ந்த அறிவாளி பிறரைக் காப்பாற்றுவது போற் காப்பாற்
வாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், கைகளைப் போற்றல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதின்மூன்றாவது விரியோகம்

சூதத்தைத் தொட்டுப் போற்றுவதில்

முதல் மந்திரம்

यनस्पते वीद्वन्नो हि भूया अमत्सखा प्रतरणस्सुवीरः । गोभिस्सन्नजो
मसि वीश्यस्वाऽऽथाता ते जयन्तु जेत्यानि ।

உரை.

எம்பிடத்தில், கண்பன்போற் கிணை முடையதும்; சிறப்புடைய போக்
கிற்குச் சாதனமும், அழகிய காவாட் படைகளைத் குழப் பெற்றதாமையே
தேசோ! நீ, உறுதிப்பாடுடைய அங்கங்கால் ஆக்கப்பெற்றதாய். பக
மாட்டிவந்தோலால் கண்கு கட்டப்பெற்றிருக்கின்றாய். அந்தணை உனது உறு
திப்பாடு, வெல்லத்தக்க பிராருடைய ஊளாளனை மெய்க்காருக என்பது.

இரண்டாம் மத்தியம்

दिवः पृथिव्याः पर्योऽन इदृशं वनस्पतियः पर्यावृतः सहः । अपामो-
ऽमानं परिगोभिरावृतमिन्द्रस्य वज्रं हविषा रयं वज ।

உரை.

வேள்கித்தலை! நீ, நிலத்தால் தாங்கப் பெற்றதும், வானின் வன்மை
யால் தேடப் பெற்றதும், வனத்திலுள்ள மாவகளைச் செம்மையாட்டதும்,
நீரின் வன்மையால் முடிக்கப்பட்டதும், கோக்கரின் கர்ப்புகளால் வச்சரம்
போல் உறுதியாகக் கட்டப்பட்டதுமாகி! தேனா, பளி பெருமேழல் கிணைய
யாத் செகிப்பாடாக என்பது

மூன்றாம் மத்தியம்

इन्द्रस्य वज्रो मरुतामनीकं निवस्य गगौ वरुणस्य नाभिः । सेमाक्षो
हृदयवातिः कुपाणो देवराध प्रतिहृदया शृवाय ।

உரை.

இந்திரனுடைய வச்சராபுகத்தைப் போன்று வன்மை மிக்கதும், மருத்
துக்கரின் வசனயத்தைப் போல் அகிலம் காண்படைகளுடன் கூடியதும்,
மித்திரனுடைய கப்பத்தைப்போல் பாதுகாப்புடையதும், வருணனுடைய
கர்ப்பையப் போல் ஒருவராலுக் தாழ்த்தப்பட்டதுமாகி! தேனா விமானமே!
(தேசோ!) நீ, எம்முடைய அணிப்பாடுத்தக ஏற்றுக்கொள்வதானிருந்து
தனித்தனியே எமது அங்களை யேற்று உண்பாயாக என்பது.

நான்காம் மத்தியம்.

பெரும்படை வாதியத்தைப் புலிதல்

उपधास्य पृथिवीमुतणं पुनराते मनुतां विष्टितवणत् । सद्गुणमे
सत्पित्रेण देवैर्दरावीयो अपसेध शश्वत् ।

உரை.

‘துத்து’ என்றும் பெரும் பறை வாத்தியமே! நீ, உனது ஒலியால் பூமியைச் சூழ்ந்து கொள்வாயாக. கிண்ணுலையைச் சூழ்ந்து கொள்வாயாக. மூன்றுகத்திலுள்ளவர்களும் உனது பேரொலியைக் கேட்பார்களாக. அத்தையை ஒலியே! நீ, இந்திரனிடும், ஏனைய தேவர்களிடும் ஒத்த அன்புடையனாகியிருந்து எமது பகைவர்களை, மிகத் தூரத்திற் கொண்டு போய் எறிந்து விடுவாயாக என்பது.

என்று, இடையில் வாத்தியத்தைப் புகழ்ந்தது, நேருக்கருகிலுள்ள வாத்தியம் இத்தகைய சிறப்புடையதாமெனில், தேவின் பெருமையைச் சொல்வதும் எளிதே? என்னுள் சுருத்துக்கொண்டது.

ஐந்தாம் மந்திரம்.

இதுவும்

आकाशं वलबोजोम आधामिहनिहिदुरिता वायमानः । नय मोधयुमुने
रुण्णान् इत रुद्राय सुहिरसि वीडयस्व ।

உரை

பெரும்பறை வாத்தியமே! நீ, பிறகுடைய கசையத்தில், இவனைக் கொல்க, இவனை அடிக்கு என்பது முதலிய ஆக்குரோசமாய் ஒலியைச் செய்வாயாக. எமக்கு வன்மையைக் கொடுப்பாயாக. எம்மைப் பிடிக்கும் எமது பாவத்தைப் போக்கி எமக்கு உற்சாகமளிக்கும் ஒலியைச் செய்வாயாக. நீய மனமுடையவர்களை வெலிக் கிளப்புவாயாக. நீ, இந்திரனுடைய வச்சிரத்தைப் பிடிக்கும் கைப்பிடியாக இருக்கின்றாய். ஆதலின் வலிப்படுவாயாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம்மைத்து மந்திரங்களாலும் கேராத் தொட்டுப் போற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

துத்துமி ஒலியைப் புகழ்ந்தது, இத்தகைய பெரும் பறைப் பேரொலிகளுடன் கூட தேர் செல்லுகின்றது என்பது கருத்து.

பதினாறுவது விரியேகம்.

தத்துவி என்னும் பன்னைய அடித்தல்.

மந்திரம்:

भाऽमृजप्रत्यायतयेमाः केतुमहृन्मुनिर्वादीति । समम्बपर्णाधरमि
नो वरोऽस्माकमिन्द्ररथिनो जयन्तु ॥

உரை.

இந்திர! பனகவராகிய பிரதமுடைய சேனைகளைப் புறங்காட்டி, ஒழிப்படி செய்வாயாக. எமது சேனைகளை முன்னெனாப்படி சொல்வாயாக. அத்துவி என்னும் இவ்வாத்தியம், அஃமமுடையதாய் எமது வேற்றினர் உலகத்தவர் அறிபும்படி ஒளி செய்க. குகிணர வீரேதநிசுழன் எமது படை வீரர்கள் பசந்து திரிவார்களாக. மாறு தேவன மாரிசுக்கு வெற்றிசுண்டாகுக என் பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம்மந்திரத்தால், அத்து 2 அம்மைப் பெயர் பன்னைய அடித்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பதினாறுவது அநுவாகம் முடிந்தது.

பதினாறுவது அநுவாக முதல் மேல்வரும் முன்று அநுவாகங்களின் விடயச் சுருக்கம்.

पञ्चिणसदकदोऽनुवाकेषु विषु धृताः ।

अथलोमीव होमस्तं दिति पञ्चः समीरितः ॥ 1 ॥

முன்று அநுவாகங்களின் அகமங்கேதானின் என்னும் முப்பத்தாறு தோழர்கள் சொல்லப்படுகின்ற அநுவாகம்.

எவ்வாங்காண்டல் ஏழாம் நிபாடகம்

பதினாறுவது அநுவாகம்.

தாக்கு மந்திரத்த ரீதக் முப்பத்தேன்பது பதவினைக் கோமலது.

ஓமங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

यदक्रन्दः प्रथमज्ञायमान उद्यन्ममृद्रादुत्तवा पुरीषात् । येनस्य

पक्षा हरिणस्य वाह उपस्तुत्यं महिं जानने अर्हम् । यमेन दत्त-

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால் இரண்டாயது தோமபீகன் செய்தல் வேண்டு மென்ப
தாம்.

மூன்றாவது இருக்கு மந்திர தோமபீகன்

மந்திரம்:

असिपदो अस्यादित्यो अश्वसि त्रितो मुनेन वनेन । असि सोमेन समया
विपुक्त आदुस्ते शीणि दिवि वन्धनानि ।

உரை.

குதிரையே! நீ, அக்ஷிபாஷம், வாயுவாகவும், ஆத்மத்தனாகவும் மிருக்
கின்றாய். இவைகளால் அறுக்கெனப் பெற்றவையின் உணக்கு இவ்வடிவாகவும்,
மற்றும், அசுவமேத யாக கருத்தால், அந்நிறைவாக மாற்றுவான் தருணங்
கொடுத்தபொழுது சென்று கொண்டிருக்கின்றாய். இத்தகைய வுணக்கு மூன்று
கட்டுகள் உண்டென்று பெரியார் கூறுகின்றனர். அசுவ, வனிகன், விற்பத்தற்கு
குதிரையை வேறு கொடுத்திருக்கின்றேன் போய் இப்படியும் வஸப்பதம்
இருக்கின்றோர்கள் பார்ப்பதற்கு இடது காலிலும் வலது காலிலும், ஓடாம
விரும்பத்தற்கு கழுத்திலும், சுட்டி இழுத்துக் காட்டுவன் என்பன. அவ்வுது,
சாத்திரங்காலிலும் வாய்விடும் மூன்று காரணங்கள் யூகித்துக் கொள்ளற்
பாலன என்பது.

இதனால், குதிரை மிருத்த வன்மை யுடையது என்பது பெற்றும்,

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம், மந்திரத்தால், மூன்றாவது தோமபீகனைச் செய்தல் வேண்டு மென்
பதாம்.

நான்காவது இருக்கு மந்திர தோமபீகன்.

மந்திரம்:

श्रीणिता आदुर्दिवि वन्धनानि शीण्याः शीण्यास्तस्मिन् । उत्तेवमे वदन्त्य-
स्वर्धन्यथात आदुः परां जनितम् ।

உரை.

உச்சசுவ மென்னும் உணக்கு விண்ணுடைய மூன்று கட்டுகள் உண்
டென்று பெரியார் கூறுவது போலவே, கூடலுக்குள் (கீருக்குள்) னும் மூன்று
கட்டுகள் உள்ளன. அசுவ, வாயுவை யாதத்தில், குதிரையை நீராட்டி,
வைக்கும்போதும் மூன்றுபோல் உட்டும் மூன்று கட்டுகளாகின்றன. இதையே,

பேர-7, அ. 2-16] : மகாசக்திவிசயனத்தில் சமஸ்காரம் 253
தேறாமல்கள்)

கடலின் கடுகிலுள்ள வடமானத்தில் கட்டென்று பெரியர் உருகின்றனர். மற்றும் உனது சிவானிலிந்தும் பிறரால் தன்னையழிநிறம், நகரக் குகை சிறியதாரிதும்பினும், குகைக்கு அப்பு அம்புதாரிக்குகின், இது பெரிய குகைக்குப் பிறந்தது என்று கொள்ளவும் உரிம். இது, பிறாவின் கிராமமாக நீ வருணனுடைய மூன்று கட்டுகவினியும் சிறப்பி எங்குக் கடமது போன்றிருக்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மக்திரத்தால், என் கமது தேறாமல்கள் செய்கும்பெண்டுமென்பதாம்.

ஐந்தாவது இருக்கு மக்திர தேறாமம்

மக்திரம் :

इमाते वासिष्ठवाज्जनीगाशफानाः सनिर्विधाना । अत्राते भद्रारशना
अपश्य सुतस्यया अभिरक्षति योषाः ।

உரை.

குகைபோ! உன்னுடைய உடம்பிதான் தககம் போவதற்குத் தேய்க் கவும், கொழுப்பு தேய்க் குக்கும்படி ஐந்தாவது உன்னை இந்த சரஸ் முத லியவைகள் இரும்புமயமானவைகள். மற்றும், உன்னுடைய உழத்தின் கிளை யுயர்ந்த பொன்னிழைந்த கவிதும், முயல் உட்காருகின்றவர்கள் கிழா மத் பரதுகாக்கும் பொன்னிழைந்த கவிதும் காணப்படுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மக்திரத்தால் ஐந்தாவது தேறாமம் செய்கும்பெண்டும் என்பதாம்.

ஐராவது இருக்கு மக்திர தேறாமம்

மக்திரம் :

आत्मात्राते मनसाऽऽपद्वाना मयोदिवा पतयन्तं पतह्य । क्षिरो अपश्यं
पयिभिरसुषेभिररेणुभिर्जहमानं पतयि ।

உரை.

குகைபோ! நீ மிக கிளரவாய் ஒழிப்பது உனது கவறு பூமியில் வைத் தல் கண்களுக்குப் புலப்படாமையின் ஆகாயத்தில் ஒழிவென்ற உனது பாது காப்புவுடைய மனத்தாலுணர்ந்தென். இங்கு, மிக கிளரவாய் ஒழிவென்ற குகை, பிறகுண்டா னையத்தை காட்டி விட்டு நகைவிற்ப் பாதுகாக்கின்ற தென்பது கருத்து. இவ்வாறு மிக கிளரவாய் ஒழிவென்றமையின் பறவைகள்

கொள்ளவது தூதராய்வுமாய் அளித்தொரு சிவனாய் ஓடுகின்ற உலகநு
தலைமையாற்பார்த்தென. இக்குறைய பொருள் தும் புரிநிற்பாடாமல் வானில்
ஓடுதலின், தாபராயுதனாய், தலைமையிற்றுமேகையிற் பூத்தலாய், கல்ல
வழிநின்றெனும். இக்குறையின் தலைமைய் பார்த்தும் அரிதாம். இவ்
வாறு மிக வேகமாய்ச் செல்லெனும் அ குறைய துதிக்கப் பெற்றமை காண்க.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மந்திரத்தால், ஆழவது தோமத்ததைச் செய்தல் வேண்டு பென்ப
தாம்.

—*—

வழாவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம் :

अथाते रूपमुत्तममपश्यन्निगीयमाण मिप आपरेणोः । वहाते मर्तो अनुभो-
गमानवादि प्रसिद्ध ओषधीर जीवः ।

உரை.

குறையோ! அநாமாது முதலான உயர்வுகளை உலகப் பொருளின்
யின் பார்த்துகொண்டு, உலகநு ஏவல் பொருளின்றவர்களுடன் சேர்த்தென்றுதன்.
இத்தகைய சிந்தித்தார்க்குத்தொரு மந்திரம், உலக கொள்ளு முதலானவைகளை
அடைத்திருக்கின்றான். உலகநு உலகப் பொருள்களை வானம் ஏற்றி விடு
கின்றவனுடைய உயர்வுகளை மெய்யு நின்றுபுத்தான் உலகநு யாதலின்
மிகச் செறிக்கென்று வான் உலகத்து கொண்டேன் என்பது.

என்று, போரன் விட்டும், உயர்வுகளை உலகநுப் பின்பற்றத்தொண்டு
குறைய சிந்தித்தவர்களுடன் சேர்த்தென்றுதன் என்பது வெளிப்படையு
மாயும், ஓடும்பொது, துறவராய் தந்த முதலாமல் பயத்தன் கொள்ள முத
லானவைகளில் ஓடுகின்றான்; அப்போது உன்வாயினத எல்லா உலகப்
பொருள்களும் கடைக்கக் கடும். வெற்றியு கடைக்கும், இவ்வாறு உலகநு
பெருமையை உறுதியு புணர்த்து கொண்டுருக்கின்றான் என்பது பொருள்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், வழாவது தோமத்ததைச் செய்தல் வேண்டு பென்
பதாம்.

—*—

எட்டாவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம் :

अनुत्वा रथो अनुमर्षो अर्वाश्रुनाबोऽनुमगः कमीनाम् । अनुवातासस्तव
सत्यमीयुर्नुरैवामसिरे वीर्यन्ते ।

உரை.

ருகிரையே! உன்னைப்பற்றித் தேன் ஓடாது, வேறுவகையால் தேரைச் செலுத்தவும் முடியாது. ருகிரைக்கான் உன்னுடைய பிழைக்கின்றான். கோக்களும், நீ ருத்தியாயிருக்கும்போது உனக்குப் பால் கொண்டு வரவில்லை. பொருட்டும், பொருத்தாயுடன் உனக்கு வெள்ளிப் பொருட்டும் வளர்க்கப்படுகின்றான். கிறிய பெண்களின் சொப்பனங்களும் உன்னைப் பற்றித் கொண்டு வரவில்லை. அதாவது ருகிரைச் சாலைப் பற்றியுள்ள பொருட்டும் பொருத்தம் உண்டாகுமென்று சொன்னான் உனது தலைவராய் பரிபாதிக்கொண்டான். இவ்வெல்லாம் உனது உதவிதான் பெற்ற தென்றி பெருகின்றது. பிரபலம் முடிந்த தென்றன் உனது வண்ணம் பண்ணித் தன்னை அழியாத தென்றன் கொண்டு வந்தான் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் எட்டாவது தேவாத்திரைச் சொல்லும் வேண்டி சொல்லுதல்.

எந்தாவது இருக்கும்தீரே ஹோமம்

மந்திரம்:

हिरण्यमृगो यो अथ वादासोऽथवा अथ वा इन्द्रो अमीन् । देवादेवास्त
वि अथवा यो अथवा यो अथवा यो ।

உரை.

இக் ருகிரை, பொன் பொன்ற தெய்வமானது. இவ்வெல்லாம் உதவியானது. இதனுடைய பரிபாதிக்கொண்டான் பொருத்தம் கொடுக்கையானது. இதனால் உனக்குப் பொருத்தம் ருகிரைச் சொல்லும் இவ்வெல்லாம் உனது உதவிதான் பெற்ற தென்றி பெருகின்றது. பிரபலம் முடிந்த தென்றன் உனது வண்ணம் பண்ணித் தன்னை அழியாத தென்றன் கொண்டு வந்தான் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் எட்டாவது தேவாத்திரைச் சொல்லும் வேண்டி சொல்லுதல்.

பந்தாவது இருக்கு மந்திரே ஹோமம்

மந்திரம்:

ईमांतासस्त्रिलिङ्ग मध्यमासस्त्रिंशः शृणासो दिव्यासो अथाः । इन्द्रो
एव धेनिशो यतन्ते यदाक्षिपुर्दिव्यमज्जमथाः ।

உரை

குதிரைகள், பிடரியும் தகையும் உயரமுடையவைகளும், கடுமுதுகு நாழ்த்த வைகளும், போரில் ரூரத் தன்மை யுடையவைகளும், சொமக்கட்டுச் செல்லு தல் முதலான செயல்களை யுண்டாக்குகின்றவைகளும், எப்போது கடந்து கொண்டே யிருக்கின்றவைகளும், அன்னப்பறவைபோல், சுட்டமாக போரில் முயல்கின்றவைகளும், திடீய முடையவைகளும், காற்புறமுந் செல்கின்றவை களுமாவின்றன. ஆதலின் எடுத்துக்கொண்ட அகவமேத யாகத்தை யுண் டாக்கினது என்பதில் என் சொல்ல வேண்டும் என்பது?

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பத்தாவுது தேவாரத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்ப தாம்,

பதினொவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

मवशरीरं पतयिष्येऽस्य चितं वातश्च भ्रजीमान् । तव शृङ्गाणि विविता
पुस्तान्पश्येयुः शंकराणा वरमिति ।

உரை

குதிரையே! உனது உடம்பு வேகமாய் ஓடுஞ் சிலமுடையது. உனது மனம் வேகமிக்குள்ளுள் காற்றைப் போன்றது. உன்மேல் போடப் பெற்ற கொம்புகள் போன்ற அம்பு, கத்தி முதலானவைகள், மிகுந்த வனப் பிரதே சங்களிலும், மிகுந்த கொம்பு பிரதேசங்களிலும் (பிற அசனவத்திலும்) அகியச யாகப் போரிற் செல்லுகின்றன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் பதினொவது தேவாரத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

பன்னிரண்டாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

उपशमागच्छसन् वाज्यार्वा देवद्वीचा मनसा दीच्यानाः । अजः पुरोनीयते
नाभिरस्यानुपश्मात्कवयो यन्ति रेमाः ।

உரை

வேள்வி வரலாக அன்னத்திற்குக் காணாமைய இருக்குகிற, தேவர்களின் எண்ணும் மனத்துடன் இம் வேள்வியிடத்தை அணுகியது. முன்னர்ச் செல்கின்ற பிரசாபதியை, வேள்விச் செயலாளர்கள் தியானிக்கின்றார்கள்.

அல்லது, ஆட்டிக்கடா, முன்னர்க் கொண்டு போகப்படுகின்றது. குதிரையின் மேனியால் உபாசுநிதமாக புணரப்பெற்ற பிரசாபநியாயை குதிரை, பின்னர்க் கொண்டு போகப்படுகின்றது. குதிரைக்கும் பின்னர், கித்துவான்களான இருக்குமிக்குக்கள் துதித்துக்கொண்டு செல்வோர்கள் வர்ப்பது.

சாவணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பன்னிரண்டாவது தேவமந்திரச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினமூன்றாவது இருக்கு மந்திர தேவமம்

மந்திரம்:

उपवागास्परम् यस्यधस्यमर्वाः अष्टा पितरं मातरश्च । अवादेवास्तुष्टु-
तमोहि गम्वा अथाऽऽशास्ते द्वाष्टुषे वार्वाणि ।

உரை.

வினாவினோடும் இக் குதிரை, கொள்போதுடன் கூடியிருக்கத் தக்கதொரிடத்தாக யடைவதற்கு அழகில் வந்து விட்டது. ஏனெனில்? தெய்வத் தன்மையடைந்துள்ள மாமாய் பிரகாசனை யடைந்த பொருட்டென்க. இனி, குதிரையே! நீ, மிகப் பிரியமாய் தேவர்களை யடைவாயாக. பிறகு, கோயிலில் தலைவனுக்கு வேண்டிய வாக்னை இந்த இருக்குமிக்குக்கள் வேண்டிக் கொள்வார்கள் என்பது.

சாவணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், பதினமூன்றாவது தேவமந்திரச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பதினமூன்றாவது அருவாகம் முடிந்தது.

காங்காய் காண்டக் குழாம் பீர்பாடகம்

பதினேழாவது துதுவாகம்.

நான்கு பதிகத்திக்கு மேல் ஏழு பதிகமாக் கொண்டது

எஞ்சிய தேவமங்களைக் கூறும் மந்திரங்கள்

म.नो॑ मि॒त्रो व॒रु॒णो अ॒र्वाऽऽयु॒रिन्द्र॑ क॒बु॒धा म॒रुतः॑ परि॒त्यन् ।
य॒डाजि॑नो॒ दे॒वजा॑नस्य॒ म॒क्षः प्र॒व॒ह्यामो॑ वि॒दे॒धं वी॒र्या॑णि । य॒क्षि॒र्णि-

அரேக்ஷஸா ஸாஹுதஸ்ய ராதி ஸ்மிதா ஸுஹுதோநயந்தி । ஸுபாஹுஜோமேஸ்ய-
 ஹிஷ்ரூப ஹந்தா பூஷ்ணோ: ப்ரியமப்யேதி பார்ப: । ஸபக்ஷாம: பூரோ அபேந
 வஜினா பூஷ்ணோ மாதோ நீயதே விசுதேந்ய: । அபிப்ரியம் யத்பூரோஹாஸ-
 மயதாத்தவ்யேத் ॥ 1 ॥ ஸந் சௌவ சார்பஜிநயதி । யத்பிப்யம்யதூஸோ
 தேவ்யானந்ரிமாநுபா: ப்யயகயந்தி । அநா பூஷ்ண: ப்ரயமோ மாக எதி
 யஜந்நேவ்ய: ப்ரதிவேதயக்ஷ: । ஹோதாஹுராவ்யா அபிமிந்ஷோ ப்ராவ-
 ஶாம் உதஸ்தஸ்தாஸு திப: । தேந் யதேந் ஸ்ரீகருதேந் ஸ்விதேந் வக்ஷணா
 ப்ராயக்ஷம் । யுபயஸ்கா உதவே யுபயஹாஸ்யபாலம் யே அய்யுபாய தயந்தி ।
 யே வந்திதே பவந் சம்மரந்த்யுதோ ॥ 2 ॥ தோமபிந்ரீதிந் ஹந்து ।
 ஸபயாநாஸுமந்மேஹாபி மந்மேதானா மாகா உபவீத பூத: । அநேந்
 விபா க்ரய்யோ மதந்தி தேநாந் பூதேவக்ஷமா ஸுவந்ஸும் । யதாஜினோ-
 தாம் ஸந்நாமந்ரீதோஹிஷ்ரீஷ்யா ரக்ஷா ரக்ஷுரஸ்ய । யதாபாஸ்ய ப்ரஸுத-
 மாதே துந் சர்வானாதே அபி தேவேஷ்ஸ்து । யதய்யஸ்ய கவிஷ: ॥ 3 ॥
 மக்ஷிகாஹஸ்யஹாஸுரௌ ஸாதிநாரிஸமஸ்தி । யதஸ்தயோஷ்மிதூர்ப்ரஸேஷு
 சர்வானாதே அபி தேவேஷ்ஸ்து । யதவ்யஸுதரஸ்யாபவதி ய அமஸ்ய
 கவிஷோ மந்ஷோ அஸ்தி । ஸுகுதா தக்ஷமிதார: க்ஷயந்தூத மேஷ் ஶ்ரு-
 தாக் பவந்து । யதே மாதாநாபிநா ப்யமானாநாபிஷ்லக்ஷிதஸ்யாவா-
 யந்தி । மாதவ்யும்யா மாபிஷ்லமாநுஷேஷு தேவேஷ்ஸ்துதூஷ்மயோராமஸ்து ॥

பதினாறுவது அதுவாகத்தில் அகவன்நேராய மந்திரங்கள் கூறப்பட்
 டன. அதாவது அகவந் நேரத்திரத்தைக் கூறும் துதித் தொகுதிகள் கூறி
 முடிந்தன. இப் பதினேழு மதுவாகத்திலும் அகவனஞ் சில கூறப்படுகின்
 றன. அதுவாக வேறுபாடு, வேள்வியாடையங்களில் சப்பிரதையமாக

பதினொருவது இடுக்கு மந்திர நேறாமம்

மந்திரம்:

एष्यन्नायः पुरो अश्वेन वाजिना पूष्णो भागो नीयते विश्वदेव्यः । अभि-
प्रियं यत्पुरोडासमर्चता त्वष्ट्रेण^१. सौम्यसायजि-वति ।

உரை.

பூஷா தேவனை, அதின் பாகமானது, அசுவ தேவர்க்கு இனிவதும், புரோ-
டாசத்தையும் போன்று இன்சகைய மலிந்ததும், சாவர்க்கும் பிரியமுமாகிய
தல்ல அன்னமாக்குத்தப் பொருட்டு இங் வாட்டுக்கடா சூகிரையுடன் முன்னர்க்
கொண்டுபோகப்படுகின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தாம், பதினொருவது நேறாமஞ் செய்தல் வேண்டு மென்ப
தாம்.

பதினேழாவது இடுக்கு மந்திர நேறாமம்

மந்திரம்:

यद्विष्यन्मृतशो वेषयान्निर्मन्वाः पर्यभ्रजयन्ति । अत्रा पूष्णः अथमो
भाव एति यन्मदेवेभ्यः प्रतिवेद्ययजः ।

உரை.

அறிக்கு உரியதும், மேய்விதல் ஷேதங்களை யடைவதுமாகிய சூகி-
ரையை, வேள்கிச் செயலான்கள் மும்முறை வர்பாகக் கூற்றச் செய்கின்றார்
கள். அங்கிடத்தில், பூஷாவின் பாகமாகிய சூட்டுக்கடா, 'தேவர்கள்!
வேள்வி தொடங்கப்பட்டது' என்று தேவர்க்கு அறிவித்துக்கொண்டு
முன்னே செல்கின்றது என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தாம், பதினேழாவது நேறாமத்தாகச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

பதினேட்டாவது இடுக்கு மந்திர நேறாமம்

மந்திரம்:

होताऽध्वर्युरायया अभिमिश्रो ब्राह्मणम् एतश्च स्तासु विधः तेन यश्न
कारंकेन विष्टेन वक्षणा आपूषध्वम् ।

உரை.

இருக்கோதுவோன், அகையாக அழகுக்குள் ஓடி உட்கொண்டே போன், அக்கினியை வைத்திருக்கும் ஆகந்தான், காராசனம் (கள்ளைத் துடிப்பவன்) பிரசாசன, பிரசாதேன, என்னும் இவ் வகைகளும், அந்நம் பிப எல்லாப்பொருள்களானும் அந்நம்முட்க்கின்ற அகமேத யாகத்தில் பயன் தரும் வெய்ய நிறையச் செயலாகவாக என்பது.

சபாநாமம் கருத்து

இம் மந்திரத்தான், பதினெட்டாவது தோமந்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பத்தொன்பதாவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம்:

यूपवका उतये यूपवाहाधसलये अथयूपाय तथति । ये चाधित पचनः
सम्मरगुतो तेषामभियुगितं इन्दुः ।

உரை.

கொண்டோதுவோன், அகையாக அழகுக்குள் ஓடி உட்கொண்டே போன், அக்கினியை வைத்திருக்கும் ஆகந்தான், காராசனம் (கள்ளைத் துடிப்பவன்) பிரசாசன, பிரசாதேன, என்னும் இவ் வகைகளும், அந்நம் பிப எல்லாப்பொருள்களானும் அந்நம்முட்க்கின்ற அகமேத யாகத்தில் பயன் தரும் வெய்ய நிறையச் செயலாகவாக என்பது.

சபாநாமம் கருத்து

இம் மந்திரத்தான், பதினெட்டாவது தோமந்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இதுபதாவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம்:

उपमाणासुमाशेषावि मन्मदेदना साशा उपवीत वृष्टः । अन्वेनं विना
अपयो मदन्ति देवानां उद्वेचकुमा सुवसुधुः ।

உரை.

மிகுந்த கவியுக்கும் அரணாவது பயன், அந்நம்முட்க்கின்ற அகமேத யாகத்தில் பயன் தரும் வெய்ய நிறையச் செயலாகவாக என்பது. அந்நம் பிப எல்லாப்பொருள்களானும் அந்நம்முட்க்கின்ற அகமேத யாகத்தில் பயன் தரும் வெய்ய நிறையச் செயலாகவாக என்பது.

262 கிருஷ்ண வகிவேத வதந்திய சங்கிதை [மாண்டம்-4
(தோபகீதர்

கனான வேள்விச் செயலாவின் இட்டுக்கொள்! கல்ல துகிலாவும் களிப்
படைவிப்பார்களாக, தேவர்களுடைய புஷ்பரின் பொறுத்து இக் குதி
வரைய, கற்றக்கூப்போம் கிருஷ்ணர்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திராவது தோமக்கைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்திராவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம்.

यद्वाजिनोद्दाम सन्धानवन्तोवा शीर्षया रथाना रज्जुरस्य । यद्वाधस्य
मधुतमास्ये वृषः सर्वाताले अपि वेवेधस्तु ।

உரை.

குதிரையின் கழுத்திற் கட்டுவ் கரியும், புறங்காலைக் கட்டுவ் கரியும்,
நிலையிற் கட்டுவ் கரியும், வானத்துள் துறழ்த்துக் கட்டுவ் கரியும், அல்லது,
வாய்க்குள்ளிருக்கும் புறமும், தேவர்களுக்கும் இருக்குந் தன்மையைப்
பெற்ற உன்னுடைய வேள்வித் தலைவனுக்கு உண்டாகலாக. உலகில், எம்
லாச் சாதனங்களும் கைந்தக் குதிவாழி நப்பது போல பரவுகிறது இந்நூல்
என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திராவது தோமக்கைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்திரண்டாவது இருக்கு மந்திர தோமம்

மந்திரம் :

यद्वाधस्य कविषो मक्षिकाऽऽशयश्चास्वरी स्यचित्तासिधमसि । यजस्तयोद्दाम
शीर्षयैषु सर्वाताले अपि वेवेधस्तु ।

உரை.

யக்கன் தின்றதும், அல்லது, அதுக்கும் கத்திரில் துடிக்கொண்டிருப்
பதும், கொன்ற அதுப்போலுண்டய காணினும் காணினும் துடிக்க
கொண்டிருப்பதுமாதிரி உன்னுடைய எல்லா மாமிசங்களும் தேவர்களுக்
குள் ஆகுதி செய்யப் போற்காளுக என்பது.

இது, கட்டுவ் கரியுமனைத் தேவர்களுக்குச் சமர்ப்பித்தருபோல், மாமிசங்
ளைத் தேவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றதாம்.

பிசு, அக-17]
தேவமங்கல்)

மகாக்கவிசயனத்தின் சமஸ்காரம்

263

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்திரண்டாவது நேறாமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இருபத்து மூன்றாவது திருக்கு மந்திர தேறாமம்

மந்திரம் :

यद्वक्ष्यसुदस्यवापवाति य मामस्य कविषो गण्यो मरित । युक्ता तच्छ-
मितारः कृष्णस्तु मेव नृपायकं पचन्तु ।

உரை.

வழித்தின் கவிசில், பாதி சிணமாகும்போது வாயுவினால் தீ காற்றமாக வருவதும், பசும் பண்ணை மாமிசத்தின் திகாற்றமும், சூவிகளையக் கொண்டு போனால் உன் சவாது உண்டாகக்கூடாது. மிகவேகமாகவும் மிக வேகசபையும் இன்றி மேல்விக்குரியபடி. நன்றி மாமிசத்தையும் பக்குவம் செய்வதற்காக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்து மூன்றாவது நேறாமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

இருபத்து நான்காவது திருக்கு மந்திர தேறாமம்

மந்திரம் :

यत्ते गान्धादिना यदगमः गान्धादिभिरहितस्यावधावति । गान्धादिना
गान्धादिभिरुषु देवैश्चैतदुदाद्योरात्मस्य ।

உரை

சூவிகளே! வெந்து கொண்டிருக்கும் உன்னுடைய அடியவர்களிலிருந்து தெறித்தவியும் மாமிசத்தவியும், கொல்லப்பட்டதின், சூலத்தின் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் அடியவரையாமிசமும், பூமிவினம், புவிவினம் தங்காததாகாக, மற்றது விரும்பாமல் நேகாவனின் பொருத்தி அப்படியாகத் செய்ததாகாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால் இருபத்துநான்காவது நேறாமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

பரினேழாவது அருவாகம் முடிந்தது.

காங்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்.

பதினொட்டாவது அநுஷாங்கம்

நான்கு பதிகத்தில் முன் ஐம்பது பதிகங்கள் கொண்டது.

அகவழிதே தேவையங்கட்குரிய எஞ்சிய மந்திரங்கள்

ये वाजिनं परि पश्यन्ति पक्वं य ईमाहुः सुरभिनिं हरेति । ये
 चार्चतोषाः समिक्षामुपासन्त उतोतेषां मभिर्गुतिर्न इन्वतु । यक्षी-
 क्षणमाः स्पचन्वा उखायाया पात्राणि युष्म आसेचनानि । ऊष्म-
 ण्यपि धानां चरुणामकां स्मृताः परिभूषन्त्यस्वम् । निक्रमण
 विपदनं विवर्तनं यच्च पद्वीशमंत्रतः । यक्षपौ यक्षघाति ॥ १ ॥ जघास
 सर्वांता ते आपं देवेष्वस्तु । मात्वाग्निं धीनयिद् ममन्विमोक्षा
 भार्जन्त्यभिपिचजग्निः । इष्टवीतमभिर्गूर्तं परद्रुतं तं देवासः प्रति
 शुष्मन्त्यक्षं । यदध्यायं वासं उपस्तृण्त्वंधीवांसंया हिरण्यान्यस्मै ।
 संदानमर्वन्तं पद्वीशं प्रिया देवेष्वया मयन्ति । यत्तेसा देमहंसा शूक-
 तस्य पार्थि या धाकश्या ॥ २ ॥ वातुतोदं । सुचेवता हविषो अघ्व-
 रेणु सयांताते ब्रह्मणा सद्यामि । चतुस्त्रिंशद्वाजिनो देवबन्धोर्व
 क्रीदस्य स्थितिः समेति । अच्छिद्रागात्रां द्युना कृणोत पक्ष्मपह
 रतुघ्न्या विक्षस्त । एकस्त्वदुरक्षस्या विशस्ताद्वायंताराभवत्
 स्तर्धुतः । यत्ते गात्राणां सृत्वा कृणोमिताता पिंडानां प्रजुहोम्यप्रौ ।
 मात्वातपत् ॥ ३ ॥ प्रिय आत्मापियं तं मास्वर्धितिस्तनुव आति-
 छिपत्ते । मातेष्टुर्धुरविस्तातिहाय छिद्रागात्राण्यसिनामि यूकः ।
 नवाउवेतन्म्रपसे नरिण्यसि देवाः इदं पिपथिभिस्सुगेभिः । हरीते

புஞ்ஜாபுரீந்தி அபூதாபுரீஸ்தாஜி புரிராஸ்தஸ்ய । சுகவ்ய் ஓவாஜி
ஸ்திபி யு ௨ ச: புநா ௨ உதவிஷாபுரீ ௨ ரயிம் । அநாபாஸ்தவோ
அதிதி: க்ருணுதவ்யவோ அஸோ வனதா ௨ ஹிஸ்தான ॥ ௪ ॥

பதினேழாவது அதுவாகத்தில் சில அக்ஷரங்களைப் மந்திரங்கள் கூறப்
பட்டன. இப் பதினெட்டாவது அதுவாகத்தில் எஞ்சியவைகள் கூறப்படு
கின்றன. அதுவாக பேதம் முன்போன்றது.

இருபத்தந்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

ये वाजिनं परिपश्यन्ति पक्वं य ईवाहुः वृत्तिमिर्हरेति । ये चासौतोवा २
समिष्टावृत्तासतोवेवामभिर्गुप्तिर्नश्यतु ।

உரை

பக்குவமாகின்ற குதிரையின் மாமிசத்தை அன்போடு வந்து பரீக்ஷித்
தேர்க்கும், உறுமணமுடைய இருகுதிரை எம்மைச் சிறிது இழுத்துக்கொள்
கின்றதற்காகும், குதிரையின் மாமிசத்தை பரீக்ஷித்தவர்களுமான, இவ்
கள் என்னுகின்ற எண்ணம் எமது கண்ணையின் பொருட்டாகுக என்பது.

சாயாணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், இருபத்தந்தாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்தாருவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம்:

एषीशर्णमा २ स्पचम्या उवायावावावाणि सृण्व वासेचवानि । ऊमस्यापि
धाना चरुणामं काष्ठानाः परिसूयन्त्यश्वम् ।

உரை

சரிசனமக்கும் பாண்டம், அப் பாண்டத்தை அன்போடு பரீக்ஷித்தவன்,
இசைந்த வரக்கும் பரந்திரம், சரியை முடிவைக்கும் முடி மாமிசத்துவி
ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் கத்தி, கிரைகள் முதலியவைகள் என்னும் இவ்வ
கூத்தும், குதிரைக்குச் செய்ய வேண்டிய கரியத்தையே செய்கின்றன என்
பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மங்கிரத்தால், இருபத்தொருவது நேராமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்தொருவது இருக்கு மந்திர நேராமம்.

மந்திரம் :

निकामणं निषदनं विवर्तनं यच्च पद्वीश मयैतः । यच्चपपौयच्च घासि
जपास सर्वाता ते अपि देवेष्वणु ।

உரை

குதிரை அடிவையக்கு மிடம், கட்டிசெருக்குமிடம், மாற்றிக்கட்டுமிடம்,
காலைக்கட்டுமிடம், அல்லது, காலாள்ளியூழ்ப்புத் தூவி, நீர் குடித்தல், புய்கின்றல்,
என்னுமியை யனைத்தும் தேவர்க்குரித்திற் சார்ப்பிக்கப்பட்டன என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இம் மங்கிரத்தால், இருபத்தொருவது நேராமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்தொருவது இருக்கு மந்திர நேராமம்.

மந்திரம் :

मात्वाग्निर्बैनयिहून् गग्निर्गोला भ्राजःसुमिवितजग्निः । इष्ट्वीतमभिगूर्
ष्यदकुतं तं देवासः प्रतिशृणमंस्तथ्यम् ।

உரை.

குதிரையே! உன்னை, அக்கினி, புடைகாற்ற முடையதாகச் செய்யாதொழிக.
பக்குவம் கெட்டுப்போகும்படியுஞ் செய்யாதொழிக. கன்னுய்க் காய்த்துபோன
பாண உடைத்து போகாது இருக்குக. இவ்வாறு கெடுதலின்றி கன்னுய்க் சமைக்கப்
பெற்றதாய் தேவர்கட் குய்தாகுக என்று வேண்டித் தலைவனாகத் எண்ணப்
பட்டு, வடிக்காரத்தால் அகிப்பவாகக் கொடுக்கப்பட்ட குதிரை அயிலைத்
தேவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களாக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மங்கிரத்தால், இருபத்தொருவது நேராமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
மென்பதாம்.

இருபத்தொன்பதுவது இருக்கு மந்திர நேராமம்.

மந்திரம் :

यदध्याय वास उपभृन्त्यधीवासं या हिरण्यान्यधौ । संदानमर्वेनं पद्वीशं
मिया देवेष्वया मयम् ।

உரை.

சொல்லப்படும் சூகிராக்குச் செழும் பொதும் சிவக்கென்ற ஹனிகளும், சூகிராவின் பொருட்டிற் தேவ வையகம், திவென்ற பொன்மணி முதலானவைகளும், சூகிராபைக்கட்டுவாரிடம், கலைக்கட்டுவாரிடம், தேவர்கட்குப் பிறிய முடையனவாய் விரிந்துவிடுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மக்திரத்தால், இருபத்தொன்பதாவது தோமந்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முப்பதாவது இருக்கு மக்திர தோமம்.

மக்திரம் :

यथेसादेमहसा शुकलस्यार्णियावाक् शया वावतोद् । अचेवता हविषो
अवरेषु सर्वातामेव ह्यस्या सूर्यामि ।

உரை.

சூகிராயே! ந, துவ்வெழுப்பா ஓதவதற்குக் காரணமாய் துவக்கென்ற மட்டையால், சிவப்புறத்தில் புறங்கலை வையத்தற்கு உண்டாக்குகென்ற சிவக்களிறுத்தையும், வேன்னிலில் முகவெமைய கருவத்தால் தோமந்து செய்வது போல் தோமந்து செய்கென்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மக்திரத்தால், முப்பதாவது தோமந்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முப்பத்தோராவது இருக்கு மக்திர தோமம்.

மக்திரம் :

यवृत्तिरा वावाजिनोदेव वग्धोर्वकीरस्यस्य सधितिः समेति । अग्निद्रा गावा
वदुना कनोत परण्यरनुपुष्या निशस्त ।

உரை.

அன்னத்தின் சாதனமும், தேவர்கட்கு மகப்பிரிவுமுமாகிய சூகிராவின் விவாப்புறத் தெனும்பு பதினேழாவதால், அதாவது முப்பத்து நான்காவதால் கத்தி வயத்ததூத்தம் மிகச் சாக்சிசைவாரிருத்தம் வேண்டும். சூகிரா யொழிந்த ஏனைப் பிவங்குட்கு விவாப்புறத் தெனும்பு பன்னிரண்டாம். அதாவது இருபத்து நான்காம், இதனால், மாமிசத்துடன் எனும்புகள் சேர்த்து

விடாமல் கணமாய் அதுத்தெரித்தல் வேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. குதிரையைக் கொல்வோர்களா? நீயிர், இருதய முதலான அங்கங்களை உணர்ந்து அதுபட்டுப் போகலாம் மெதுவாகக் கொல்வீர்களாக என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்தேராவது தோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—

முப்பத்திரண்டாவது இகுக்கு மந்திர தோமம்.

மந்திரம்:

एकस्यपुत्रस्यै विवस्तादायंता ए भयतस्तथ्युः । यातेगात्राणा मृश
होमिता ता पिण्यानां मृशोम्यथै ।

உரை,

குதிரையைக் கொல்லுகின்றவருள் ஒருவன் கொள்கின்றான். இருவர், அங்குமிக்கு மகையாமல் பிடித்துக் கொள்கின்றார்கள். குதிரையே! இருதய வால் உபலக்ஷிதமாகக் கொண்ட அவ்வங்காலத்தில் உன்னுடைய அங்கங்களை அறுக்கின்றேன். மாயிசத்தின் கடுவிரிக்கும் அவ்வங்கங்களை அக்கினியில் இனிது தோமத்து செய்கின்றேன் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்திரண்டாவது தோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு மென்பதாம்.

—

முப்பத்து மூன்றாவது இகுக்கு மந்திர தோமம்.

மந்திரம்:

मावातपयिव आत्मनि वं मास्यचिति स्तनुव आतिष्ठिपसे । माते
पुम्वरविद्यस्ताविद्याय छिद्राणा प्रायसिनामिधूकः ।

உரை.

குதிரையே! இவ்வுடம்பை விட்டு தேவர்களை அடைபும் உன்னை, கிருப்பமுடைய ஆன்மா துன்புறுத்தாததாகுக. கத்தி, உனது அவலவன் களை விட்டு விடாமல் அறுக்குக. உன்னைக் கொன்று அறுக்கின்ற வல்லுநர் கள், அறுக்கும் வகையைத் தவிர்த்து அறுக்காதவர்களாகுக என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்து மூன்றாவது தோமத்தைச் செய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

முப்பத்து எண்காவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்

மந்திரம் :

नवा उवैतन्निवसे नरिणसि देवाः इवेतिथिमिहसुगोभिः । इरीते युञ्जा
 पूषती भूतासुपाय्याद्वाजी घुरि रासमस्य ।

உரை.

சாத்திர கோக்கால், குதிரையே! ௩ இரப்பதில்லை. கொல்லப்படுவது
 மல்ல. உலக கோக்கால் இரப்பதென்பதாம். மந்திரே, ௩, புன்மனவாரித்தத்
 தால் தேவர்களை யடைகின்றாய். அங்கு, இத்திரனாக உனக்கு 'ஹர்' என்னும்
 குதிரைகள் இரத்தத்தில் பூட்டப் பெற்றுத் தயாராய் நிற்கும். அங்ஙனமே,
 மருத்து வடிவைய வடைத்த உனக்கு முன்று குதிரைகள் பூட்டிய தேர் உண்டு.
 இப்போது, கழுதைகையப் போல் பரத்தைச் சமக்கும் வண்மையுடைய மத்
 திரு குதிரை உன்னைச் சமக்கும் என்பது.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்து எண்காவது ஹோமத்தைச் செய்தல்
 வேண்டு மென்பதாம்.

முப்பத்தைத்தாவது இருக்கு மந்திர ஹோமம்.

மந்திரம் :

सुगन्ध भोजानि स्वस्विपुंसः पुत्राः उतथिभ्रातृपुत्रयिश्च । भगवात्सव-
 षो भवितिः कुणोतु क्षत्रसो भवोवताः इदिमान् ।

உரை

இக்குதிரை, எமக்கு, மங்களமான பசுக்கட்டங்களைவும், குதிரைக் கூட்
 டங்களையும், உலகைப் புரக்கும் தனத்தையுங் கொடுக்கு. அனியாகிய இக்
 குதிரை, அரசுக்கு ஆற்றலை யளிக்குக. இப்பூமி, என்னை மேலுயிர்தவ
 னாகச் செய்க என்பதாம்.

சாயணபாடியக் கருத்து

இம் மந்திரத்தால், முப்பத்தைத்தாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டு
 மென்பதாம்.

சுண்டு, சூத்திரப்படி 'நமீரஸ்கமி' என்பது முதலிய ஐத்தாம் காண்ட
 மந்திரத்தால் முப்பத்தாறாவது ஹோமத்தைச் செய்தல் வேண்டும்.

இங்ஙனது முன்று அதுவாக மந்திரங்கள் முப்பத்தாத்தாம். சூத்திரப்படி
 ஐத்தாம் காண்ட மந்திரம் ஒன்றும் ஆக முப்பத்தாறு மந்திரங்களானும், முப்
 பத்தாறு ஆகுதிகளும், குதிரையைக் கொல்வதற்கு முன் அகவமேத வாகத்
 திற் செய்ய வேண்டியவைகள் என்பதை யுணர்க.

பதினேட்டாம் அநுவாகம் முடித்தது.

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்.

வீடயச் சுருக்கம்.

ஊயே^௨ ஹோஷோகாஸ ஹாதிநேரிவா : ।

ஹோஷேமீந்யஸுஸா வாஸாஸு கமாதிவா : ॥ 1 ॥

ஊஸேமேயக் ஹீ (ஹீ) ஸ்வே^௨நே மநேகனந்தே : ।

மேகாவஸ்யக் வாயோ வாயோஸாஸிஸக் ரஸீ ॥ 2 ॥

ஊயிநே மஸா^௨ மாஸே தேவாதேவதேஸிகே : ।

ஊஸு^௨வோஸா^௨ (வோ) ஸுஸே^௨ வோ^௨ வோ^௨ஸநேதஸா ॥ 3 ॥

வாவா ஸுஸிஸ்யக் வேஸு^௨ யஸே ஸிவஹ்^௨ ஸுஸீ^௨வந்தே : ।

ஸுஸுவாகே ஸஸு^௨ஸேமஸா ஹிஸிஸிமீவா : ॥ 4 ॥

அகவமேதம் முடிந்ததும், அதன் அங்கமான பக்கின் கிந்தாதிநானியில், அன்வாயரஃபமாகச் செய்யவேண்டிய அதிகாரின் யாஜுரபுரோதவாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. அதாவது, அக்கின் அப்தேஹாமுக், இந்நிராய்ஹோமுக், மந்திராவருணவாகோமுக், ஸபு ஸாகிந்தா. ஆகோமுக், அஸிஸி ஆகோமுக், மருத்தேனோமுக், ஸிசுவே தேவாஸ்தேனோமுக், அதமதி, அக்வினிநவஸாகான், தியாவஸிடுதிவி, ஆகோமுக், கயித்தேனோமுக், என்னும், 11, தேவஸைத கருக்கு, இரண்டாண்டுகொண்ட பாயுரபுரோதவாக்கியங்கள் என்பதாம்.

என்காங் காண்டம் ஏழாம் பிரபாகம்

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம்.

இது பந்தாதித்தமேல் முப்பத்தாதித பதங்களைக் கொண்டது

அகவமேத சம்பந்தமான யாஜுர புரோது வாக்கியங்களைக் கூறு மந்திரங்கள்.

அபேமீந்வே^௨ ஸ்ரமஸ்ய^௨ ஸ்ரவீதஸோ^௨ய^௨ ஸாஷ்ஜந்ய^௨ வஹ்^௨ஸஸமிந்வே^௨ ।

விஸ்யஸ்யா^௨ விஸி^௨ ஸ்ரவிஸிஸிவா^௨ சமீமஹே^௨ ஸனோ^௨ ஸுஷ்^௨த்வ^௨ஸ்ஹ்^௨ஸ : । யஸ்யே^௨த்

ஸா^௨ஷ்^௨ நிமிஸிஸிவே^௨ஜ^௨தி^௨ யஸ்ய^௨ ஜாத^௨ஜ்ஜ^௨ந^௨மான^௨ஷ்^௨ கே^௨ந^௨ஸ^௨ । ஸ்தோ^௨ம்ய^௨ஸி-

ஸா^௨திவோ^௨ஜே^௨ஹி^௨மி^௨ ஸனோ^௨ ஸுஷ்^௨த்வ^௨ஸ்ஹ்^௨ஸ : । ஈ^௨ந்ர^௨ஸ்ய^௨ மந்யே^௨ ஸ்ரமஸ்ய^௨

ஸ்ரவீதஸோ^௨ ஸ்ர^௨மஸ்தோ^௨ம^௨ா^௨ உ^௨ப^௨மா^௨ஸு^௨பா^௨யு^௨ : । யோ^௨ டா^௨ஷு^௨ஸு^௨ஸு^௨க^௨தோ^௨ஹ்^௨ஸு^௨ப-

भियं प्रतिष्ठे अमवतां वसूनाम् । स्तौमि द्यावापृथिवीनाथितो जोह-
 वीमि तेनो मुञ्चतमश्हसः । उवां रोदसी वीरवः कृणोतह्वेयस्य पत्नी
 अधिनो ब्रूयातम् । स्तौमि द्यावापृथिवीनाथितो जोहवीमि तेनो
 मुञ्चतमश्हसः । यचे वयं पुंस्त्वत्रायविष्ठाऽपि द्वाश्सवकुमा कश्चन ॥६॥
 आगः । कृधी संसाश् आदितेरनागाव्येनाश्सि शिश्रयो निष्पगग्रे ।
 यथाहृतद्वसवो गौर्यञ्चित्पदिषिता ममुञ्चता यजताः । एवात्वमसत्
 प्रमुञ्चान्यश्हः प्रातार्यग्रे प्रतराम आरुः ॥ ७ ॥

காந்தி, 'समवेद' हो 'सुवेद'कपाल' என்றும் பத்து அஸிகளைபுடைய மிருகா
 வேஷ்டியைக் குறித்த நிர்ணயம், (செய்தெழுத்தம்) அஸிஷ்டகிருத் இடாயைக்
 குறித்துத் தமமாம்.

எடுத்துக்காட்டிய முதலாவது அஸிக்குப் புரோதவாக்கியம்.

முதலாவது மந்திரம்.

भग्नेम्वे प्रथमस्य प्रचेतसोयं पाञ्चजन्यं वहवस्समिन्धते । विभ्वर्यं विक्षि
 प्रविशिशिवः समीमहे सनोमुञ्चन्वहसः ।

உரை.

வேடரை ஐத்தாவதாவதவ்ன குவத்தர்க்கு இனிமைசெய்யும் எவ்வக்
 கினியை வேண்டித்தலைவர்கள் வளர்க்கின்றார்களோ? படைப்பின் முதலில் நல்
 எறிவையுடைய அய்வக்கினியை மனதாற் கித்திக்கின்றேன். எல்லாவுயிர்க்கு
 டத்தும் சாடாக்கினி வடிவாய்ப் புகுந்துள்ள அய்வக்கினியை வாம்அடைகின்
 றோம். அய்வக்கினி அவைமேதந்தைப் பற்றிய பாஜ்யாவதவாக்கியங்களால்
 எம்முடைய பாவத்தை கங்கு போக்குவதாகுத.

இரண்டாவது மந்திரம்.

அதற்கே பாஜ்ய வாக்கியம்

यद्येदम्राणं निमिषद्येजाति यस्य जातस्त्रुमानञ्च केवलम् । स्तौम्यमि
 नाथितो जोहवीमि सनो मुञ्चन्वहसः ।

உரை.

மூச்சக் காத்துநனும், கிமிட வேத்துநனும் கடியதால் அரைத்துக்கொண்
 டிருக்கின்ற உவகைத்திற்தும் ஆகாமையுள்ள அதாவது, உண்டானவை

புரோதுவாக்கியம்)

கனும், மேல் உண்டாகப் போகின்றனவாகும். பிறவற்றைப்பற்றி நினைந்தவைகளாதலின் அவைகள் எதனுடைய ஆதினத்தில் இருக்கின்றனவோ, அவ்வக் கிரியைத் துதிக்கின்றேன். பவனை விடும்படி யான், மீண்டும் மீண்டும் ஆகுதி செய்கின்றேன்; எனது பாவத்தை அழக்கென நீட்டக் காண். 1. 1.

மூன்றாவது மந்திரம்

‘इन्द्राय० होमु० एन्द्र० वयम्’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

इन्द्रस्य मन्त्रे प्रथमस्य प्रचेतसो वृषभस्तोमा उपमामुपायुः। यो दाशु०-
स्सुकृतो हवमुपागन्ता सनो मुञ्चत्व० हसः।

உரை.

பண்டப்பின் முதலில் உண்டாகியவனும், மிகுந்த வுணர்ச்சியையுடையவனுமாகிய இத்திரனுடைய மூர்த்தியை மனத்தாற் சித்திக்கின்றேன். பகைவரை யழிக்கும் இத்திரனை யருவின துதிகள் எசமானனாகிய என்னை படைத்தன, அதாவது, இத்திரனுடைய குணங்களைப் பெடுத்துத் துதிக்குத் துதிகள் எமது கையில் இருக்கின்றன வென்பதாம். எவ்வித்திரன், அகி பலித்தவனும், கன்கு கருமத்தை அதுட்டானது செய்தவனுமாகிய எசமானனும் அமைத்ததற்குரி யானும், அவ்வித்திரன் எனது பாவத்தை நீட்டிக்குவானு என்பது.

நான்காவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே ஈழ்வா காக்கியம்

एस्संभ्रामयति संघीपुषेयः पुष्टानि स० सृजति वयाणि। स्तोमीन्द्र-
वायि० जोइवीमि सनो मुञ्चत्व० हसः।

உரை.

எவ் வித்திரன் போரிடுதற்போகுட்டு ஈசன்யங்களைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு போரிடு மிகுத்தை படைசெய்குதினோ, எவ் வித்திரன், முழுவான பகை, குடியை, புருடன் எப்பவர்களை எசமானனுடன் சேர்க்கின்றனோ! என் பது விடுதலும்; மந்திரை மூன்றோன்றை என்பது.

ஐந்தாவது மந்திரம்.

‘सिन्धवश्च० म्या० गो मु० वां पव०’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

मन्त्रेवां मित्रा वरुणा तस्य वित्त० सपौजसा व० हवायन्त्रुये०। वा
राजान० सरथं वाथ उम्रातानो मुञ्चतमागसः।

உரை.

மித்திரா வருணர்களே! உங்களுடைய வருணை மனத்தால் சித்திக்
கின்றேன். இயற்கையில் பொற்றுநிலைபுடையவர்களும், எமது பணைவனுடைய
நீய புத்தியை புணர்க்கதவர்களும், உலக வுபகாரத்தின் பொருட்டு மனமுடைய
புண்டாக்குவதற்கு இரத்தத்துடன் விளங்கும். சூரியனை படைத்தவர்களும்,
வேண்டாதவற்றை விலக்குவதில் மிக வல்லவர்களுமான நீயிர் இருவரும்
எமது பாவத்தைப் போக்குவீர்களாக என்பது.

—

சூருவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்நர ஸாக்ஷியம்

यो वा॒ रथ॑ ऋ॒तुर॑दि॒म॒स्य॑ स॒ध॒र्मा॑ मि॒थु॒व॒र॒ण॑ सु॒प॒था॑ति॒ वृ॒ष॒प॒न् । तौ॒मि
मि॒षा॑ व॒र॒णा॒या॒ति॒ता॑ जो॒ह॒वी॒मि॒ता॑ नो॒ मु॒ञ्च॑त॒मा॒ग॒सः ।

உரை.

மித்திர வருணர்களே! உங்களுடைய தேர், தேரான மார்க்கத்திற் செல்
வதும், சத்திய தருமமுடையதும், மெய்மையைத் தாக்குவதுமாம். அத்
தகைய தேர், அசியாயஞ் செய்யும் பணைவரைப் பழித்துத் தள்ளி விட்டு
வந்து செல்கின்றது எனல் விரிசுடம். மற்றைய முன்போன்றன என்பது.

—

ஸூராவது மந்திரம்

‘यवो वा॒सि॒त्र आ॒नो॒ सु॒म्वा॑ व॒हः’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்,
वा॒यो॒स्स॒वि॒त्रु॒र्वि॒ष्या॒मि॒ म॒म॒हे॒ या॒वा॒त्म॒न्व॒द्वि॒भू॒तो॒वा॑च॒ र॒क्ष॒तः । यौ
वि॒ष्व॒स्य॒ परि॒यू॒ व॒भू॒वतु॒ तौ॒नो॒ मु॒ञ्च॑त॒मा॒ग॒सः ।

உரை.

வாயு, சவிதா, என்னுமிருவர்களின் உண்மைக் கருத்தை யாம் உணர்வின்
தேறும். எம் வாயு சவிதாக்கள், தமது உடம்புபோல் உலகைத் தாக்குவின்றார்
களே, மற்றும், எவர்கள் உலகைப் பரிபாலிக்கின்றார்களோ, எவர்கள் உலக
முழுதும் விரிபித்திருக்கின்றார்களோ, அவர்கள், எனல் விரிசுடம். மற்றைய
முன்போன்றன என்பது.

—

ஸட்டாவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்நர ஸாக்ஷியம்

उ॒प॒मे॒ष्टान॑ वा॒सि॒त्रो॒ वै॒ष॒वो॒ध॑र्मे॒ अ॒स्थि॒र॒न् । तौ॒मि॒ वा॒युः॒ स॒वि॒ता॒र॒ ना॒यि॒नो॒
जो॒ह॒वी॒मि॒ तौ॒नो॒ मु॒ञ्च॑त॒मा॒ग॒सः ।

உரை.

பேருடைய பொருத்திய எழுது பாவன், அஃ, சகிதா என்னும் இரு வர்களின் சம்பந்தமாய்வு கருத்துடன் ஆனோம விரும்பினான் எனல் விசேடம். மற்றவை முன்போன்றவை என்பது.

ஒன்பதாவது மந்திரம்

‘अधिष्ठातो युष्मां वागः’ என்பதற்குப் புராணவாக்கியம்.

रथीतमौ रथीनामह ऊतये शुभ्रमिष्टौ सुयमेभिरऋः । ययो वांभेवै
देवैर्वनिशितमोजस्तौनो सुञ्जतमागसः ।

உரை

அகிணிகன், தேருடைய தேவர்களுக்கும் அகியமரண தேர்களை யுடையவர்களும், கங்கு செலுத்துத் துணைகளைக் கல்ல விடத்தை அதிய மாய்ப் போய்ச் சேர்ந்தவர்களுள் ஆவர்கன், அகிணிகன்! தேவர்களுக் குள்ளே! உங்களுடைய ஆற்றல் மத்தியம் மற்றெரு தவரானும் உறுதியாகித் தப்பாது, அகாவது, இவர்களுக்கேயே உங்களுடைய ஆற்றல் மிகக் கடி யது எனல் விசேடம். மற்றவை முன்போன்றவை என்பது.

பத்தாவது மந்திரம்

மேற்கூறிய அதற்கே யாழ்வா வாக்கியம்

यह्यान् यहः सूर्यायारिचक्रेण सः सवमिच्छमानौ । स्तौमि देवावदिवनौ
नायिनो ओह्वीमिलौ नो सुञ्जतमागसः ।

உரை.

சூரியனுடைய பத்தினியாய்வு தமது பாதாவை விரும்புகின்றவர்களும், உண்மையான இடத்தை விரும்புகின்றவர்களுடைய அகிணிகன், மூன்று சக்கரங்களுடன் கூடிய தேரை காத்துத் தம் பொருட்டு தேவின் மேல் இருக் கின்றவர்களாகின், அவர்களைத் துதிக்கின்றேன் எனல் முதலியவை முன் போன்றவை என்பது.

பதினொருவது மந்திரம்.

‘मरुत एनो युष्मः साधवाः’ என்பதற்குப் புராணவாக்கியம்.

मरुतां मन्ये अघिनो मुवन्तु मेमां वाचंविभामवन्तु मिधे । आधुन्वुव इयम-
नूतये सेनो सुञ्जत्वेनसः

உருஷ்ண எகர்வேத தைத்திரிய சங்கிதை [காண்டம்.4

(யாஜ்ஞா

உரை.

மருத்துக்கள் என்னும் தேவதைகளின் வடிவை மனத்தால் தியானிக்கின்றேன். அதனால், அவர்கள் எம்மைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசுவார்களாக, அவர்கள் எமது பிரார்த்தனைகளைப் பாதுகாப்பார்களாக, விரைவில் செங்கின் தலங்களும், நங்கு நியமனஞ் செங்கின் தலங்களுமான மருத்துக்கள் என்னும் தேவர்களை எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அழைக்கின்றேன், எனல் விசேடம். அதனால் எனல் முதலியன முன்போன்றன என்பது.

பன்னிரண்டாவது மந்திரம்.

மேற்கூறிய அதற்கே யாஜ்ஞா வாக்கியம்.

विष्णमायुधं वीरित-सहस्र दिव्य-शर्षः पृतनायु विष्णु । स्तौमि
विष्णमवतो नावितो जोह्वीमि तेनो मुञ्चन्वेनसः ।

மருத்துக்கள் என்னும் தேவதைகளுடைய ஆயுதங்கள், கடியவைகளும், உத்தியுடையவைகளும், பேராத்நனுடையவைகளும், உரிய வழக்குக்கட்டுத் தகையவையும், இதனால், பிறருடைய செனைகளுள் பெற்றிரச்சில் முடையவைக ளுமாகின்றன, எனல் விசேடம் துதிக்கின்றேன் என்பது முதலியன முன் போன்றன என்பது.

பதின்மூன்றாவது மந்திரம்.

'विरैमो देवैश्च एनो सुम्भो ह्यवशक्याः' என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

वैशानां नवै वयिनो सुवन्त मेनां वाधं विष्णामयन्त निम्बे । आशुन्दुवे
सुपमानूतये तेनो मुञ्चन्वेनसः ।

உரை

தேவர்களுக்குட் கிறத்த மருத்துக்களை மனத்தால் தியானிக்கின்றேன். அவர்கள் எம்மைப் பெருமைப்படுத்தி நன்மொழி கூறுவார்களாக. பாதுகாப் பின் பொருட்டு விகவேதேவர்களை அழைக்கின்றேன். ஆதலின், அவர்கள் எமது பாவத்தைப் போக்குவர்களாக என்பது.

இதை, முற்கூறிய மருத்துக்கட்டுப் புரோதுவாக்கியமாகவும், எல்லாத் தேவர்களுடைய புரோதுவாக்கியமாகவுஞ் சேர்த்துக்கொள்க.

பதினான்காவது மந்திரம்.

மேத்யதிரதங்கே யாஜ்யா வாக்கியம்.

यदिं मामिशोचति पौष्येयेण दैव्येन। स्तौमि विश्वदेवाप्रयितो जोह-
वीमि तेनो गुञ्जन्वेनसः।

உரை.

மனிதர்களின் செய்கையாலும், தேவதைகளின் செய்கையாலும் தேடிய இத்துன்பம், என்னை எம்மா வையாலும் பிரிக்கின்றது. என்பது விசேடம். அத்துன்பைப் போக்குவதற்குத் துதிக்கின்றான் எனல் முகஸிபன முன் போன்றன என்பது.

பதினாழ்வாவது மந்திரம்.

அதுவத்ய சது; என்பதற்கு, யாஜ்யாதுவாக்கியங்களில் நலைப்புச் சொற்கள்.

अनुवोऽणुमतिरन्विदनुमतेत्वं।

உரை.

‘அதுவோ அக்யாதுமதிரயக்கும்’ என்பது புரோதுவாக்கியமாம். அக் கிரதமதேதவம் மவ்யனா’ என்பது யாஜ்யா வாக்கியமாம். இய் கிரன் டிற்கும், ‘இதம் வாமன்யே னுவி:’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப் பட்டிருக்கின்றது என்பது.

பதினாறுவது மந்திரம்.

‘அமரே வீஷ்ணவா ஹ்ருதகயாக:’ என்பதற்கு, யாஜ்யாதுவாக்கியங்களின் நலைப்புச் சொற்கள்.

वैष्णवो नक्त्या इहो दिवि।

உரை.

‘வைக்ஷவாஹ்ருதக ஹ்ருத’ என்பது புரோதுவாக்கியம். ‘ப்ருஷ்டோதிவி ப்ருஷ்டோ அக்கினி:’ என்பது யாஜ்யாவாக்கியம். இவ்விசன்ருற்கும், வைக்ஷவாஹ்ருதக ஹ்ருத’ என்னும் அதுவாகத்தில் உரை கூறப்பட்டிருக்கின்றது என்பது.

பதினாழ்வாவது மந்திரம்.

‘ஸுவாபுஸிவீமயா: ரோமுய்நா ஹ்ருதகயாக:’ என்பதற்குப் புரோதுவாக்கியம்.

ये अमयेताममिसेमिरोजोमिवैप्रणिष्ठे अमवतां वसुनाम्। स्तौमिद्यावाशयिषी
नायितो जोहवीमि तेनो गुञ्जन् म० हसः।

உரை.

இவ்வளவென்று கணக்கிட முடியாத ஆற்றல்களாகப் புகழ்பெற்றவைகளும், தனக்கட்கு ஆகாரங்களுமான மண் வின் என்னும் இரண்டையும் துதிக்கின்றேன் எனல் விசேடம். ஏனையவை முன்போன்றன என்பது.

பதினெட்டாவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யாவாக்சியம்

उर्वारोऽसी बरिवः कुणोतं श्वेतस्य पत्नी अधिनो भूयातम् । स्वैमिषावाप-
पिषी नायिवो जोहवीमि तेनो मुञ्जतम् ॥ ६८॥

உரை.

மிகப் பரந்துள்ள மண் வின்னகளை ! நீவிர், தனத்தை, அல்லது, பூனை (பெருமை)வைச் செய்கிர்களாக. சேஷத்திரத்தின் பத்திகளான மண் வின்னகளை ! நீவிர் எம்மைப் பெருமையப்படுத்திப் பேசுகிர்களாக எனல் விசேடம். துதிக்கின்றேன் என்பது முதலியன முன்போன்றன.

பத்தொன்பதாவது மந்திரம்

ஸ்விஷ்டகிருதீர்த்துப் புரோதுவாக்சியம்

यत्ते वयं पुरुषवापविष्ठाविष्ठाः सख्य कुमा कचनाऽऽगः । कृषीश्वरमा-
अदिते रनागाभ्येनाः सि क्षिप्रयो विष्वगमे ।

உரை.

கட்டிள்ளையுடைய அக்கினியே ! யாம் ஞானயில்லாதவர்களாக இருக்கின்றோம். ஆதலின் உன்னுடைய மனிதர்கட்கு தெரிது யாதே! ஒரு பிழை செய்திருக்கின்றோம். விரிந்த தன்மையையுடையோய் அப் பிழையைப் பொறுத்துக் கொள்வாயாக, அக்கினியே ! நீ எமது பரவத்தை எல்லக்குவாயாக என்பது.

இகுபதாவது மந்திரம்.

மேற்கூறியதற்கே யாஜ்யாவாக்சியம்

ईषाहृतद्वसवो गौर्यं विपदिषिता मनुजतायजत्राः । एवात्वमसःमनुज-
व्यः ॥ ६९ ॥ गतार्यमे पतराज जातुः ।

சீர-7,அத-19] மகாத்திஸீசயனத்திலி சமஸ்காரப்
புராணவாக்கியம்)

உரை.

உலக வாழ்விற்குக் காரணமாகிய அச்சினியுடன் கூடிய தேவர்களே,
நீயிர், கட்டுப்பட்ட வெள்ளைப் பசுவை அழித்து விட்டார்கள். அக்ஞையே!
நீ! அதுபோல் எமது பாவத்தை விடுவிப்பாயாக, எமது ஆயுளை அதிகமாக
கூட்படி செய்தருள்வாயாக என்பது.

இப் பிரபலகத்தின் அநுவாக எண்ணிக்காட்டும் தலைப்புச் சொற்கள் :—

अमा विष्णु जैष्ठ्यः संचोक्ताऽना चाग्निश्चाशुश्रेष्ठाश्चअग्निश्च वमो
गर्भाशैकांच बाजो नोऽमि युनक्ति ममाभेऽमेमन्वे ॥ १५ ॥

பஞ்சாதிசனின் எண்ணிக் காட்டும் தலைப்புச் சொற்கள் :—

अमा विष्णु अग्निश्च बाजो नो अदृश्यो गोप ॥ ३९ ॥

பத்தொன்பதாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

என் னாக் காண்டம் முடித்தது.

கப்ரமன்யோம்

கப்ரமன்யோம்

கப்ரமன்யோம்

